

Ο ΑΙΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ - ΜΑΪΟΣ 1960

ΕΤΟΣ Β' ΑΡΙΘ. 15

ΙΡΙΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΞΑΓΩΓΩΝ ΚΑΙ
ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΦΡΟΥΤΩΝ Ε.Π.Ε.

HELLENIC FRUIT
EXPORT AND PROCESSING
COMPANY LTD.

ΟΔΟΣ ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 6 - ΤΗΛ. 25.445 - ΤΗΛΕΓΡ. Δ/ΣΙΣ: ΤΕΤΕΝΕΣΟΤΟ - ΑΘΗΝΑΣ
6 DRAGATSANIOU ST. - TEL. 25.445 - TELEGRAMS: TETENESOTO-ATHENS

ΤΣΙΜΕΝΤΑ ΗΡΑΚΛΗΣ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΟΡΕΑ ΦΡ. ΤΣΙΜΕΝΤΩΝ
ΗΜΕΡΟΜ. 4-6-69
ΑΡΙΘ. 45669

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΓΕΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΣΙΜΕΝΤΩΝ
ΤΣΙΜΕΝΤΑ ΗΡΑΚΛΗΣ ΟΛΥΜΠΟΣ
ΟΔΟΣ ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 8 ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛΕΦ. 33-381

ΙΡΙΣ

- ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ, ΑΝΑΛΗΨΙΣ
ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ & ΔΙΑΧΕΙΡΙ-
ΣΙΣ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ
- ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΑΙ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ
- ΤΑΞΕΙΔΙΑ - ΜΕΤΑΦΟΡΑΙ
ΔΙ' ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ
- ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ
ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΙΔΡΥΤΗΣ ΟΘΩΝ Κ. ΛΕΦΑΣ - ΤΕΤΕΝΕΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ Δ/ΣΙΣ: ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 34-ΤΗΛ. 614885-614886
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΜΕΛΕΤΩΝ: ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 6 - ΤΗΛ. 25.445
ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΤΕΤΕΝΕΣ ΟΤΟ ΑΘΗΝΑΣ
ΔΙΚΤΥΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΕΙΣ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Τά πλέον
δοκιμασμένα
τετρακινητήρια
αεριοδούμενα

COMET 4B

από της ΑΝΟΙΞΕΩΣ 1960

θα συνδέουν την ΕΥΡΩΠΗΝ καί την Μ. ΑΝΑΤΟΛΗΝ
μέ την καταπληκτικήν ταχύτητα των 854 χιλιομ.τήν ώραν.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ

ΜΙΑ ΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΕΝΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ...

ΕΞΟΠΛΙΖΕΤΑΙ ΜΕ ΤΑ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑ ΜΕΤΑΛΛΙΝΑ ΕΠΙΠΛΑ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ
ΜΕΤΑΛΛΙΝΩΝ
ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΝ

ΕΡΜΕΛΟΥ Α.Ε.

Ο ΑΙΩΝ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ—ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΟΘΩΝ Κ. ΛΕΦΑΣ—ΤΕΤΕΝΕΣ
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ
ΒΑΣ. Π. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 34
ΤΗΛ. 613—663—614—885 ΑΘΗΝΑΙ

Τυπογραφείον: Κεραμεικός 40—Τηλ. 522-512

Τιμή τεύχους Δρχ. 8

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τὸ ναύαγion	7
Ἀἰξενχάουερ-Κροῦστσεφ δέσμοι τῶν συμμάχων τῶν ὑπὸ κ. Τ. Πηλειδῆ	8
Ἡ Ἑλλάς καὶ αἱ ἀρχαὶ τῆς «δυναμι- κῆς» οἰκονομικῆς πολιτικῆς ὑπὸ κ. Ν. Καραλοπούλου	10
Τὰ ἑλληνικὰ καπνὰ ὑπὸ κ. Κ. Ρουσσέν	13
Ἡ κυβερνητικὴ σταθερότης	15
Ὁ ἑλληνικὸς τουρισμὸς ὑπὸ κ. Β. Νικολοπούλου	16
Ἀρθευτικὰ ἔργα εἰς ὅλην τὴν χώραν ὑπὸ κ. Ι. Κολιάτσου	18
Ὁ πόλεμος κατὰ τῆς Θρησκείας ὑπὸ κ. Ἀγγ. Προκοπίου	22
Ὁ ἀνθρωπισμὸς κινδυνεύει ὑπὸ κ. Α. Ροτσαρ	23
Πολεοδομικὴ ἀκαταστασία ὑπὸ κ. Δ. Σκουζέ	26
Ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Ν. Ἀμερικῆς ..	27
Τὸ μυστήριον τῶν μαρμαρινῶν λεόν- των ὑπὸ Ἀρχιμανδρ. Σ. Κωττάκη ..	28
Εἰς τὸ περιθώριον τῶν τουρκικῶν γε- γονότων	30
Ἡ πτώσις τοῦ ἀεροπλάνου ἀνατρέ- πει τὴν διάσκεψιν	31
Τὸ Ἑργατικὸν Κόμμα ἐνώπιον σοβα- ρᾶς κρίσεως	32
Ἡ Ν. Ἀφρική δὲν ἠσύχασε	33
Ἡ Ἀδσρία μετὰ τὸν πόλεμον	36
Ἡ τέχνη τοῦ τουρισμοῦ	38
Ὁ κόσμος τῆς τέχνης	40
Ἡ Ἀλωσις τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ κ. Δ. Μαγκλιβέρα	45
Ἡ μάχη στὸ Βαλτέτσι	49

Συνδρομαί: Ἰδιωτῶν ἑτήσια	Δρχ. 100
ἑξαμήνιος »	65
Τραπεζῶν, Ἀνωθ. Ἐ- ταιρειῶν, Ν.Π.Δ.Δ. ἑτήσια	» 200
ἑξαμήνιος »	140
Ἐξωτερικοῦ μετὰ τελῶν ἀ- ποστολῆς	\$ 18
Ἐμβάσματα: ΟΘΩΝ Κ. ΛΕΦΑΣ—ΤΕΤΕΝΕΣ Πανεπιστημίου 34—ΑΘΗΝΑΙ	

Εἰς τὸ ΕΞΩΦΥΛΛΟΝ:

Ἡ Α.Β.Υ. ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος

ΕΤΟΣ Β' ΑΡΙΘ. 15
ΜΑ·Ι·Ο·Σ 1960

ΤΟ ΝΑΥΑΓΙΟΝ

Ἐπὶ πολλοὺς μῆνας ἔζησεν ἡ ἀνθρωπότης τὴν οὐτοπίαν τῆς διεθνούς ὁφέσεως. Ἐδ-
ρεν εἰς αὐτὴν τὴν ποθητὴν διέξοδον εἰς μίαν ψυχικὴν ἀνάγκην, πὺλ καθίσταται πλέον
ἐπιτακτικὴ, μετὰ τὸν τεματισμὸν τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου. Οὐδεὶς λαὸς
καὶ οὐδεὶς ἀνθρώπος εἶναι ἀπὸ τὴν φύσιν του φιλοπόλεμος. Ἀντιθέτως καὶ ἀνθρώποι
καὶ λαοὶ ἔχουν συνειδητοποιεῖσι πλὴρως τὴν ἐδεργείαν τῆς μονί-
μου καὶ ἀδιατάρακτον εἰρήνης. Καὶ ἐθώπευσαν τὴν προσδοκίαν μίᾳ ὀριστικῆς ἐξο-
μαλύνσεως τῶν διεθνῶν διαφορῶν, πὺλ θὰ δόῃγει εἰς τὴν ὕψειν καὶ τὴν εἰρηνικὴν
συνύπαρξιν...

Ἡδὴ, αἱ ἐλπίδες φυλλορροοῦν. Εἰς τὴν στρογγύλῃν τράπεζαν τοῦ Μεγάλου τῶν
Ἡλυσίων οἱ τέσσαρες μεγάλοι ἀντεμετώπισαν ἀλλήλους μὲ ἀίσθημα δυσπιστίας ἀν
μὴ καὶ ἐχθρότητος. Ἡ διάσκεψις κορυφῆς ἀπεφασίσθη εἰς μίαν στιγμὴν εἰδυλλιακῶν
παρορμήσεων. Τότε, ὅχι μόνον οἱ λαοὶ ἀλλὰ καὶ οἱ ἡγέται ἐπίστευσαν, μετὰ μίαν γ·ε·ν-
ν·α·ί·α·ν ἀφ' αἰετος τῶν δυσχερειῶν πὺλ ἀνέκυπταν, ὅτι ἡ προσέγγισις τῶν δύο
συνασπισμῶν δὲν ἦτο ἀνέφικτος. Ἀλλὰ μὰζι μὲ τὸ ἀμερικανικὸν ἀεροπλάνον συνετρί-
βοτον καὶ αἱ αὐταπάται τῆς προσεγγίσεως.

Οἱ ἡγέται τῶν δύο μεγάλων συνασπισμῶν ἐπανῆλθον εἰς τὰς θέσεις των. Ὁ
Πρόεδρος Ἀἰξενχάουερ μὲ πρωτοφανὴ εἰς τὴν διπλωματικὴν ἱστορίαν παρησίαν, ἐ-
δήλωσεν ὅτι τὸ ἀεροπλάνον εἶχεν ὡς ἀποστολὴν τὴν σ·υ·λ·λ·ο·γ·ή·ν π·λ·η·ρ·ο·φ·ο-
ρ·ι·ῶ·ν ἐπὶ τῶν συμβαινόντων εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἑνωσιν. Καὶ δὲν ἠρξέσθη ἀπλῶς
εἰς τὴν «ὁμολογίαν». Ἐπελήφθη τῆς ἐδκαίρας διὰ νὰ ὑπογραμμίσῃ μὲ κάθε εἰλικρί-
νειαν τὴν ἀποψιν του: «Ἡ συγκέντρωσις πληροφοριῶν, εἶπεν, πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς
παράγων ἀ·ν·α·σ·χ·ε·τ·ι·κ·ὸ·ς τοῦ πο·λ·έ·μο·υ, ἡ δὲ ἀσφάλεια τῆς Ἀμερικῆς δὲν εἰ-
ναι δυνατὸν νὰ τεθῇ ἐν κινδύνῳ. Οὐδεὶς δύναται νὰ δεχθῇ ἕνα νέον Πέρλ Χάρμπορ...».

Ὅσον καὶ ἀν φαίνεται παράδοξον, δὲν ἐπιτρέπεται παρὰ νὰ ἐκτιμηθῇ ἡ ὠμὴ
εἰλικρίνεια τοῦ Ἀμερικανοῦ Προέδρου. Πρὸ πέντε ἐτῶν, εἶχε προτείνει εἰς τὴν Γε-
νεύῃν, ὅπου εἶχον πάλιν συγκεντρωθῇ οἱ τέσσαρες μεγάλοι, τὸ σχέδιον τῶν «ἀνοικτῶν
οὐρανῶν». Ἦτο καὶ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἡ ἀτμόσφαιρα βεβαρημένη. Καὶ χωρὶς περι-
στροφᾶς, ἡ Ἀμερικὴ ἐπρότεινε τὸν ἐκατέρωθεν ἐναέριον ἔλεγχον πὺλ θὰ ἐδραίωνε
μέχρις ἐνὸς σημείου τὸ αἰσθημα τῆς ἀσφαλείας. Χωρὶς συζήτησιν ἀπερρίφθη τὸ ἀ-
μερικανικὸν ἐκεῖνο σχέδιον, διὰ νὰ ἐπακολουθήσῃ ἡ εἰρηνόφιλος προπαγάνδα μὲ τοὺς
πυκνοὺς φραστικούς τῆς μύδρους ἐκτοξευομένους πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν.

Ἀλλὰ αἱ Ἠνωμένα Πολιτεῖαι εἶναι ἡ ἡμέτης δύναμις δλοκλήρου τοῦ ἐλευθέρου
κόσμου. Αἱ εὐθύαι τῆς διὰ τὴν παγκόσμιον ἀσφάλειαν διατηροῦνται βαρύνται. Ἐ-
κὸς μὲν ὑποχρέωσιν νὰ προφυλάξῃ τὴν Δύσιν ἀπὸ κάθε ἐνδεχόμενον ἀφινδιασμὸν
καὶ νὰ τὴν π·ρ·ο·σ·τ·α·τ·εῖ·σ·ῃ ἀ·π·ο·τ·ε·λ·ε·σ·μ·α·τ·ι·κ·ῶ·ς. Καὶ ὑπὸ τὸ βάρος τῶν
εὐθυνῶν τῆς αὐτῶν, ἐστὲν ἡ Ἀμερικὴ τὰ ἀεροπλάνα τῆς νὰ συλλέγουν πληροφορίας
ὑπὲρ τὸ σοβιετικὸν ἔδαφος καὶ θὰ ἀποστείλῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον, μέχρις ὅτου ἡ Σοβιετικὴ
Ἑνωσις προέλθῃ εἰς μίαν τ·ι·μ·ι·α·ν συμφωνίαν ἐπὶ τοῦ ἀφοπλισμοῦ. Δὲν γάρμει, ἀλ-
λωστε, τίποτε περισσότερο ἢ Ἀμερικὴ ἀπὸ δτι γάρμει ἡ Σοβιετικὴ Ἑνωσις. Τὸ
ἀτύχημα τῆς καταρρέψεως τοῦ ἀεροπλάνου ἀποτελεῖ τὴν μόνην διαφορὰν!

Τὸ σπουδαιότερον θέμα τῆς διασκέψεως τῶν Παρισίων ἦτο ὁ ἀφοπλισμὸς.
Ὁ κ. Κροῦστσεφ ἐπανειλημένως, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν του εἰς τὴν Ἀμερικὴν,
ὁμιλῶν εἰς τὰ Ἠνωμένα Ἐθνη, διεκήρυξεν ὅτι ἡ χώρα του εἶναι ἐτοιμὴ διὰ τὸν ἀφο-
πλισμὸν. Ἐπρότεινε νὰ ριφθῶν αἱ ἀτομικαὶ καὶ αἱ ὕδρογονικαὶ βόμβαι εἰς τὴν θά-
λασσαν καὶ νὰ καταστραφῶν οἱ πυραυλοὶ. Οὐδεὶς ἔχει ἀντίρρησην. Ἀλλὰ αὐτὰ δταν
θὰ συμφωνηθῶν, π·ρ·έ·π·ε·ι καὶ νὰ γ·ί·ν·ο·υ·ν. Καὶ ἰδοὺ ὅτι αὐτομάτως ἀνακύπτει
τὸ θέμα τοῦ ἐ·λ·έ·γ·χ·ο·υ τοῦ ἀ·φ·ο·π·λ·ι·σ·μ·οῦ. Νὰ ἀνοίγῶν καὶ οἱ οὐρανοὶ, καὶ
τὰ σύννεφα καὶ αἱ θάλασσαι καὶ νὰ ἐξακριβωθῇ ἡ ἐντιμὴ ἐφαρμογὴ τῆς συμφωνίας τοῦ
ἀφοπλισμοῦ. Νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι ὅλοι οἱ ἐνδιαφερόμενοι, χωρὶς ὕστεροβουλίας, ἐπὶ-
στευσαν εἰς τὸν ἀφοπλισμὸν καὶ ὅλοι ἐπέταξαν τὰ ὅπλα των εἰς τὴν θάλασσαν. Νὰ ἐξα-
σφαλισθῇ ἡ ἐλευθερία τῆς ἐρεῖνης καὶ ἡ διαπίστωσις τῆς ἐκατέρωθεν εἰλικρινούς ἐφαρ-
μογῆς τῆς συμφωνίας. Ἡ Δύσις ἡμπορεῖ νὰ ἐπιδεικνύῃ ἀνεκτικότητα, ἀλλὰ δὲν εἶναι
ἀφελής, οὔτε εὐπίστος. Ὁ κ. Κροῦστσεφ ὀφείλει νὰ δώσῃ ἀποδείξεις ὅτι πιστεῖν εἰς
ὅσα λέγει διὰ τὴν διεθνή ὕψειν καὶ τὴν εἰρηνικὴν συνύπαρξιν. Καὶ δὲν ἔχει ἄλλον τρό-
πον νὰ τὸ ἀποδείξῃ ἀπὸ τὴν ἀποδοχὴν τοῦ ἐλέγχου τοῦ ἀφοπλισμοῦ.

Ἐν τούτοις, ἡ ἀνθρωπότης, μολονότι εὐχεται τὸ ἀντιθέτον, φοβεῖται ὅτι ὁ Σο-
βιετικὸς Πρωθυπουργὸς δὲν εἶναι προητοιμασμένος διὰ μίαν συμφωνίαν τῶσον εὐ-
θεῖαν καὶ εἰλικρινή... Καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον φαίνεται ὅτι μᾶλλον
ἐπέδειξαν σπουδὴν καὶ μᾶλλον ἐσφαλὰν ὅσοι ἔ·ν·ο·ι καὶ ἐ·ν·τ·ό·π·ι·ο·ι πολιτικοὶ
ἐπέλογισαν ἐπὶ τῆς διεθνούς ὁφέσεως καὶ ἐπ' αὐτῆς ἐχάραξαν τὴν πολιτικὴν των πο-
ρείαν. Ἐνας ἐσφαλμένος ὑπολογισμὸς ὁδηγεῖ ἐνίοτε εἰς τὴν ἀντίπεραν τῆς ἐξουσίας
ὁδὸν. Καὶ μετὰ τῶν θυμάτων συγκαταλέγονται οἱ πολιτικοὶ πὺλ ἐπελόγησαν εἰς τὴν
οὐτοπίαν τῆς ὁφέσεως καὶ ἡ ναυαγήσασα, ἐν πρὸκειμένῳ, διάσκεψις, δὲν τοὺς
δικαιώνει...

Εἰς τὰ παρασκήνια
τῆς διασκέψεως
κορυφῆς
ποῦ ἐναυάγησεν...

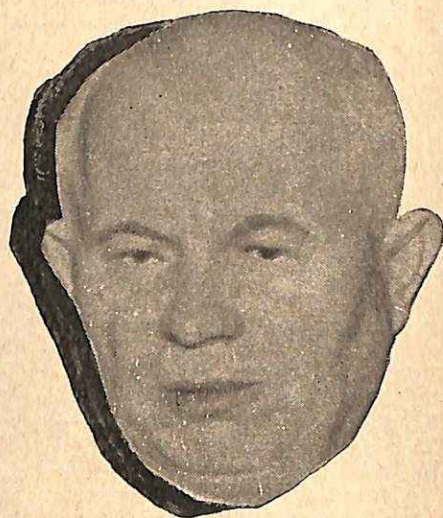
Ἀϊζενχάουερ - Κροῦστσεφ δέσμιοι τῶν συμμάχων τῶν

Ἡ ἔκβασις τῆς ἀρξαμένης διασκέψεως κορυφῆς εἰς Παρίσιους ἦτο προδικασμένη ἐν μέρει ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι οἱ κύριοι πρωταγωνισταὶ τῆς, δηλαδή οἱ κ.κ. Ἀϊζενχάουερ καὶ Κροῦστσεφ δὲν προσῆλθον εἰς τὴν τράπεζαν τῶν διαπραγματεύσεων μετὰ τὴν ἀπαιτουμένην, διὰ τὸν χειρισμὸν τῶν πολυπλόκων καὶ λεπτῶν προβλημάτων ἐλευθερίαν κινήσεων. Πράγματι, ἀπὸ τῆς ἱστορικῆς συναντήσεως εἰς τὸ «Νταϊνβριτ Κάμπ» οἱ δύο ἡγέται ἀντεμετώπισαν πληθώραν ἀνυπερβλήτων δυσχερειῶν, αἱ ὁποῖαι ἐξεδηλώθησαν δι' ἀντιδράσεων καὶ διαφωνιῶν εἰς τὸ στρατόπεδον ἐκάστων. Τὰς ἀνησυχίας, ἀντιδράσεις καὶ διαφωνίας τῶν συμμάχων τῶν, οἱ δύο ἡγέται μόνον ἐπιφανειακῶς ἠδυνήθησαν νὰ κατασιγάσουν καὶ οὐδεὶς ἐπέτυχεν ἐξουσιοδότησιν ἐν λευκῷ. Αἱ σημειωθείσαι εἰς τὰ παρασκήνια ἐκάστων στρατοπέδων ζυμώσεις καὶ κινήσεις, κατὰ τὸ μεσολαβήσαν ἀπὸ τῆς συναντήσεως τῶν δύο ἡγετῶν εἰς Ἀμερικὴν μέχρι τῆς διασκέψεως τῶν Παρισίων ὀκτάμηνον, δύνανται νὰ συνοψισθοῦν ὡς ἑξῆς:

ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΝ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΝ

Ἡ ἰδέα τοῦ τερματισμοῦ τοῦ ψυχροῦ πολέμου καὶ τῆς βελτιώσεως, μέχρις ἐξευρέσεως ἐνὸς σταθεροῦ «μόντου βι-βέντι», τῶν σχέσεων μεταξὺ τοῦ ἀνατολικῆς καὶ τοῦ δυτικοῦ συνασπισμοῦ, ὑπῆρξεν εὐρημα τοῦ κ. Κροῦστσεφ. Ἡ εὐμενὴς ἀπήχησις τῆς εἰς τὸν ρωσικὸν καὶ τοὺς λαοὺς τῶν δορυφόρων, ἐπέτρεψεν εἰς τὸν Σοβιετικὸν ἡγέτην νὰ ἐξουδετερώσῃ τὴν ἀντίδρασιν τῶν σταλινικῶν ἀντιπάλων του, οἱ ὅποιοι θεωροῦν τὴν πολιτικὴν αὐτὴν ὡς ἀπερίσκεπτον καὶ ἀνεύθυνον. Ἀλλὰ ἐὰν ὁ κ. Κροῦστσεφ κατῴρθωσε ν' ἀπαλλαγῇ τῶν ἐσωτερικῶν ἀντιπάλων του—Μολότωφ, Καγκάνοβιτς, Μαλένκωφ—οἱ σκληροὶ πυρῆνες τῶν ὀρθοδόξων κομμουνιστῶν τῶν χωρῶν τῆς κεντρικῆς Εὐρώπης, ὑποστηριζόμενοι ἀπὸ τὴν Κίναν καὶ τὴν Ἀνατολικὴν Γερμανίαν, προέβαλον ζωηρὰς ἀντιρρήσεις ἐναντίον τῆς «φιλοαμερικανικῆς» πολιτικῆς του. Διὰ νὰ καλύψῃ τὰς διαφορὰς αὐτάς, ἡ ἐμφάνισις τῶν ὁποίων θὰ ἐμείωνε τὸ διεθνὲς κύρος του, ὁ κ. Κροῦστσεφ συνεκάλεσε, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος Φεβρουαρίου, τὸ συμβούλιον τῶν μελῶν τοῦ Συμφώνου τῆς Βαρσοβίας, εἰς τὸ ὁποῖον ἀντεπροσωπεύθη διὰ παρατηρητῶν καὶ τὸ Πεκίνον. Ἐναντι ἀγνώστων διαβεβαιώσεων καὶ ἀνταλλαγμάτων ὁ Σοβιετικὸς πρωθυπουργὸς ἐπέτυχεν «ὁμόφωνον» ἔγκρισιν τῆς πολιτικῆς τοῦ κατευνασμοῦ. Ἀλλὰ ἡ κινεζικὴ ἀντίδρασις ἐξεδηλώθη ἀπροκαλύπτως ὅταν, μετὰ τὴν ἐπιστροφήν εἰς Πεκίνον τοῦ παρατηρητοῦ κ. Κάνγκ Σένγκ, ἐδημοσιεύθη ὁ λόγος του εἰς τὴν σύνοδον τοῦ συμβουλίου τῆς Βαρσοβίας. Ὁ Κινέζος παρατηρητὴς δὲν ἐδίστασε νὰ συστήσῃ εἰς τοὺς ἰθύνοντας τῶν εὐρωπαϊκῶν κομμουνιστικῶν κρατῶν νὰ μὴ σαγηνευθοῦν ἀπὸ τὰς χειρονομίας συμφιλίωσης τῶν Δυτικῶν, αἱ ὁποῖαι, κατ' αὐτόν, δὲν εἶναι παρὰ ἓνα τέχνασμα διὰ νὰ κερδίσουν χρόνον εἰς τὸν ἀνταγωνισμὸν τῶν ἐξοπλισμῶν. Ὁ λόγος τοῦ Κινέζου ἀντιπροσώπου, ὁ ὁποῖος σχεδὸν ἀπερίφραστως ἐπέκρινε τὴν πολιτικὴν τοῦ κ. Κροῦστσεφ ὡς ὀδηγοῦσαν εἰς παγίδα, δὲν ἐδημοσιεύθη εἰς τὸν Τύπον τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως καὶ τῶν δορυφόρων τῆς, ἀλλὰ πρέπει νὰ θεωρητῇ βέβαιον ὅτι ἐπρόκάλυψε βαθεῖαν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ἀκροατὰς του. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ Κίνα χαίρει ἀπεράντου κύρους εἰς τὰς χώρας τῆς κεντρικῆς Εὐρώπης, αἱ ὁποῖαι θὰ ἠσθάνοντο ἀκάλυπτοι χωρὶς τὴν κολοσσιαίαν δύναμιν τῶν 600 ἑκατομμυρίων τῆς, ἐνῶ πλείστοι τῶν ἰθύνόντων ἐντὸς τοῦ σοσιαλιστικοῦ στρατοπέδου ἀρχίζουν νὰ θεωροῦν τὸν Μάο Τσέ Τούνγκ ὡς τὸν πλέον γνήσιον θεωρητικὸν τοῦ μαρξισμοῦ—λενινισμοῦ. Ἐκπρόσωπος εἰς τὴν Εὐρώπην τῶν ἀδιαλλάκτων κινεζικῶν ἀπό-

Ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ
πειθαρχημένου Ἀ-
νατολικοῦ Μπλόκ
ἐγκατέλειπε τὴν
διάσκεψιν κορυφῆς.

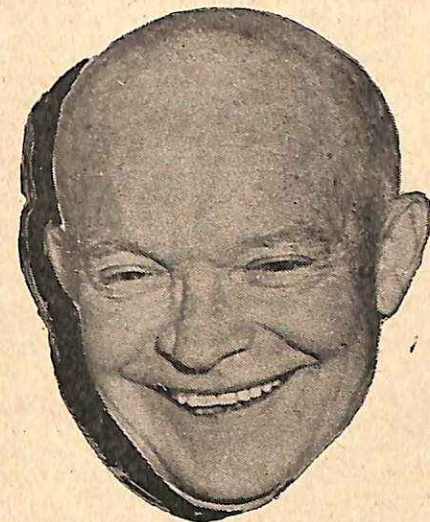

ψεων φέρεται ὁ ἡγέτης τῆς Ἀνατολικῆς Γερμανίας κ. Οὐλμπριχτ, τὸν ὁποῖον ὅμως διστάζει ν' ἀπομακρύνῃ ὁ κ. Κροῦστσεφ λόγῳ τῆς ἐκθύμου κινεζικῆς ὑποστηρίξεως πρὸς αὐτόν. Ἐξ ἄλλου, δὲν πρέπει νὰ λησμονῇται ὅτι ἡ Κίνα, βαρέως φέρουσα τὸν διεθνή ἀποκλεισμόν τῆς, δὲν ἔννοεῖ διὰ λόγους γρήτρου νὰ χορηγήσῃ ἐξουσιοδότησιν ἐν λευκῷ εἰς τὸν κ. Κροῦστσεφ, πρὸς τὸν ὁποῖον, διὰ γραφίδος τοῦ Μάο Τσέ Τούνγκ, ὑπενθύνισε, κατὰ τὸν πρόσφατον ἐορτασμὸν τῆς 90ῆς ἐπετείου ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Λένιν, τὰς ὀρθοδόξους ἐρμηνείας τῶν λενινιστικῶν θέσεων ὅτι ἡ συνύπαρξις εἶναι μόνον προσωρινὴ καὶ ὅτι ὁ πόλεμος εἶναι μᾶλλον ἀναπόφευκτος μεταξὺ καπιταλισμοῦ καὶ κομμουνισμοῦ. Ἡ κινεζικὴ ἀντίθεσις πρὸς τὴν πολιτικὴν τοῦ κατευνασμοῦ τοῦ κ. Κροῦστσεφ ἐκδηλῶται σχεδὸν φανερά καὶ αἱ περίεργοι παλινδρομήσεις ἀδιαλλαξίας (δηλώσεις εἰς Μπακού, ἐπεισόδιον ἀμερικανικοῦ ἀεροπλάνου) τοῦ Σοβιετικοῦ πρωθυπουργοῦ πρέπει νὰ ἀποδοθοῦν εἰς τὴν πίεσιν τοῦ Πε-

κίνου. Ὅσον καὶ ἐὰν ὁ κ. Κροῦστσεφ κυβερνᾷ τὴν ἰσχυροτέραν στρατιωτικῶς καὶ βιομηχανικῶς χώραν τοῦ σοσιαλιστικοῦ στρατοπέδου, μία ρῆξις ἢ ἔστω χαλάρωσις τῶν συμμαχικῶν δεσμῶν εἶναι ἀδιανόητος, διότι εἰς τὴν παγκόσμιον κομμουνιστικὴν στρατηγικὴν ἡ Λαϊκὴ Κίνα, μετὰ τὸν τεράστιον ἀνθρώπινον ὄγκον τῆς, ἀποτελεῖ ὄχι μόνον τὸ μεγαλύτερον ὄχλον τοῦ κομμουνισμοῦ ἀλλὰ καὶ τὴν ἀσφαλέστεραν ἐγγύησιν τῶν κομμουνιστικῶν χωρῶν τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Εὐρώπης. Ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτάς εἶναι ἐπόμενον ὅτι ὁ κ. Κροῦστσεφ δὲν ἡμπορεῖ

νὰ ἀγνοήσῃ τὰς κινεζικὰς ἀντιρρήσεις καὶ ἡ μόνη ἐλπίς του διὰ νὰ τὰς ἐξουδετερώσῃ εἶναι ἡ ἐπιτυχία τῶν διαπραγματεύσεων μετὰ τὴν Δύσιν, ὥστε τὰ ἀποτελέσματα νὰ ἀποπλίσουν τὸ Πεκίνον. Ἐδῶ ὅμως εὐρίσκεται ὁ φαῦλος κύκλος εἰς τὸν ὁποῖον ἐνεπλάκη ὁ Σοβιετικὸς πρωθυπουργός, ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει τὴν ἀπαιτουμένην ἐλευθερίαν κινήσεων διὰ νὰ ἐπιτύχῃ διὰ παραχωρήσεων συμφωνίαν μετὰ τὴν Δύσιν, ὥστε, μετὰ τὴν δικαίωσιν τῆς πολιτικῆς του, ν' ἀποστομώσῃ τοὺς ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς χώρας του ἀντιπάλους του.

ΔΥΤΙΚΟΝ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΝ

Ἡ ἐπέστη μείωσιν τοῦ
κύρους του ὁ Ἀμερι-
κανὸς πρόεδρος λόγω
τοῦ γνωστοῦ κατασκο-
πευτικοῦ ἐπεισοδίου.

τῶν ἐθνικῶν εἰσοδημάτων τῶν εἰς τὴν ἐνδυνάμωσιν τῆς Οἰκονομίας τῶν, ἡ ὁποία θὰ τοὺς ἐπιτρέψῃ ν' ἀποδυσθῶν εἰς τὸν ἀνταγωνισμὸν γοήτρου καὶ ἐπιρροῆς ἐπὶ τῶν μὴ ἀνηκόντων εἰς συνασπισμοὺς χωρῶν τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Ἀφρικῆς.

4. Καὶ οἱ δύο βασίζουσιν τὴν ἀσφάλειαν τῶν συνασπισμῶν τῶν εἰς τοὺς πυραύλους, τοὺς ὁποῖους καὶ οἱ δύο ἀρνοῦνται νὰ ἐμπιστευθοῦν εἰς τοὺς συμμάχους τῶν.

5. Καὶ οἱ δύο ἀποφεύγουν νὰ παραβιάσουν τὴν «νεκρὰν ζώνην» μεταξὺ τῶν δύο συνασπισμῶν διὰ τῆς ἀμέσου ἢ ἐμμέσου ἀποσπάσεως συμμάχων ἢ ὑπὸ ἐπιρροὴν χωρῶν.

6. Καὶ οἱ δύο ὀφείλουν νὰ ὑπολογίσουν μετὰ τὴν μεγαλύτεραν προσοχὴν τὰ ἀποτελέσματα τοῦ κατευνασμοῦ καὶ μίᾳς διεθνούς συμφωνίας ἐπὶ τῆς πολιτικῆς τῶν συμμάχων τῶν.

Ὁ παραλληλισμὸς αὐτὸς τῆς προβληματικότητος τῶν ὁποῖαν ἀντιμετωπίζουν ἐξ ἴσου οἱ δύο ἡγέται, ἀποκαλύπτει τὰ δεσμευτικὰ πλαίσια ἐντὸς τῶν ὁποίων κινεῖνται καὶ τὰ ὁποῖα ἐμποδίζουν τὴν ἐπίλυσιν τῶν διαφορῶν τῶν. Ἐὰν ὁ κ. Κροῦστσεφ διακινδυνεύει τὴν θέσιν του, ὁ πρόεδρος Ἀϊζενχάουερ, διανύων τὸ ἐσχάτον ἔτος τῆς προεδρικῆς θητείας του, εἶναι διστακτικὸς εἰς τὴν λήψιν ἀποφάσεων. Ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτάς διερωτᾶται κανεὶς πῶς ἦτο δυνατόν νὰ καταλήξῃ ἡ διάσκεψις κορυφῆς εἰς θετικὰ ἀποτελέσματα.

Ἐάν, ὅπως λογικῶς ἀνεμένετο, ὁ κ. Κροῦστσεφ ἀπεδέχετο, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διασκέψεως τὸ σύστημα ἐλέγχου διὰ τὰς πυρηνικὰς δοκιμὰς, εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ ἐξήτει εἰς ἀντάλλαγμα τὴν τροποποίησιν τοῦ σημερινοῦ καθεστώτος τοῦ Βερολίνου. Μία τοιαύτη συμφωνία, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, θὰ ἐπεδοκίμαζε ἀπὸ τοὺς Βρετανούς, ἀλλὰ θὰ κατεπολεμάτο ἀπὸ τὸν καγκελλάριον Ἀντενάουερ καὶ τὸν πρόεδρον Ντὲ Γκώλλ, ὁ ὁποῖος, ναὶ μὲν δὲν βλέπει δυσχερῶς τὴν παγίωσιν τοῦ διχασμοῦ τῆς Γερμανίας, ἀντιτίθεται ὅμως εἰς τὴν μετατόπισιν τῆς πολιτικῆς ἰσορροπίας εἰς τὴν Εὐρώπην, ἐνῶ παρὰ-λήλως δὲν θὰ ἀνεγνώριζε τὴν συμφωνίαν περὶ διακοπῆς τῶν πυρηνικῶν πειραμάτων. Ἀπὸ σοβιετικῆς πλευρᾶς, ἡ πυρηνικὴ συμφωνία θὰ εὕρισκε ἀντίθετον τὴν Λαϊκὴν Κίναν, ἡ ὁποία ἐργάζεται δραστηρίως διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἀτομικῶν καὶ πυρηνικῶν μέσων καὶ θὰ ἔθιγε τὸ γόητρόν της ὡς μεγάλης δυνάμεως τὸ γεγονός ὅτι ἀπουσιάζει ἀπὸ κεφαλαιώδους σημασίας διεθνῆς συμφωνίας.

Τ. ΠΗΛΕΙΔΗΣ

‘Η ‘Ελλάς καὶ αἱ δεμελιώδεις ἀρχαὶ τῆς «δυναμικῆς» οἰκονομικῆς πολιτικῆς

Ἡ ὁρολογία τοῦ παρόντος ἀρθροῦ νοεῖται μόνον ὑπὸ τὴν κοινὴν πλέον διεθνῶς παραδεγμένην «πραγματικὴν» πλευράν. Ὅπου ἀναφέρεται ἐθνικὸν εἰσόδημα νοεῖται τὸ σύνολον τῶν ποσοτήτων τῶν ἀγαθῶν ἢ ὑπηρεσιῶν ἅτινα ἐν τελικῇ ἀναλύσει παράγονται. «Κεφάλαιον» νοεῖται ὑπὸ τὴν εὐρυτάτην τοῦ ἔννοιαν, ἥτις τὸ σύνολον τῶν ἀξίων ἰδῶν κατεχομένων ὑπὸ ἐνὸς κοινωνικοῦ συνόλου, ἀνεξαρτήτως κοινωνικῆς φιλοσοφίας. Ἡ ὁρολογία ἀκολουθεῖ τὴν ἀπὸ τοῦ 1940 καὶ ἐντεύθεν διεθνῶς παραδεγμένην «λειτουργικὴν» λογικὴν σύστασιν τῆς, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν «ἀξιοματικὴν» (Functional-Normative). Παραπέμπουμε τὸν ἀναγνώστην εἰς τὸν ἐξάρετον Economic thought and Language L. M. Fraser, London 1947, ὅπερ ἀποτελεῖ τὴν συνισταμένην τῶν οἰκονομικῶν ἔννοιων, ὡς καὶ εἰς τὰς ἡμετέρας μελέτας: The Functional Meaning of Economic Development, Montreal, 1950 — Fiscal Policy in Greece, Montreal, 1951, Law and Socioeconomic Framework, Montreal 1951.

‘Η ἐξέλιξις τῆς «δυναμικῆς» οἰκονομικῆς πολιτικῆς

Ἡ οἰκονομικὴ ἐπιστήμη ὑπέστη βαθυτάτας ἀλλαγὰς κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσαετίαν. Ἡ οἰκονομικὴ ἀνάλυσις ἠκολούθησεν τὴν πρόδοον τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν καὶ διέσπασε τὸ θεωρητικὸν ἀδιέξοδον εἰς ὃ εἶχεν περιέλθει ἡ θεωρητικὴ ἀνάλυσις τῆς αὐστριακῆς σχολῆς καὶ τῆς σχολῆς Marshall.

Μὲ τὴν βοήθειαν νέων θεωρητικῶν μέσων δανεισθέντων, ἰδίᾳ, ἀπὸ τὴν μαθηματικὴν ἐπιστήμην καὶ μὲ τὴν βοήθειαν τῆς λογικῆς, ἡ οἰκονομικὴ θεωρία ἐφθάσε εἰς τοιαύτην περικύκλωσην ὥστε σήμερον παρέχει εἰς τὰς Κυβερνήσεις οὐχὶ μόνον τὴν, ὅσον οὐδέποτε ἄλλοτε, ἀκριβῆ πιθανότητα προγνώσεως, ἀλλὰ καὶ σειρὰν καινοφανῶν δημοσιονομικῶν μέτρων διὰ τὴν λειτουργικὴν αὐξήσιν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος καὶ τῆς παραγωγῆς, συγχρόνως δὲ, εἰς τὰς περιπτώσεις ἐργατικῆς ὑποαπασχολήσεως, τοὺς τρόπους ἀπορροφῆσεως τῆς ἀνεργίας ἀνευ πληθωρισμοῦ.

Ἡ ἐπιστημονικὴ πρόοδος, ὅπως κάθε πρόοδος, δὲν εἶναι παρὰ βελτίωσις εἰς τὴν ἀποδοτικότητα τῆς χρήσεως τῶν μέσων μας εἰς τὴν ἐπιδιώξιν τῶν σκοπῶν μας. Πρωτότυπος πρόοδος εἶναι ὑπερβολικὴ ἀπαίτησις διὰ τὰς ὑποαναπτύκτους χώρας. Ἐν τούτοις εὐφυὴς προσαρμογὴ τῆς προόδου τῆς ἐπιτευχθείσης εἰς ἄλλας πλουσίας χώρας πρὸς αὐξήσιν τῆς ἀποδοτικότητος τῆς χρησιμοποίησεως τῶν ἐπιστημονικῶν μέσων πρὸς ἱασιν τῆς οἰκονομικῆς ἀναιμίας, θὰ ἐπῄρτε νὰ φέρῃ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν πρὸ πολλοῦ τὰς κάτωθι ἀληθείας. Ἡ σύγχρονος οἰκονομικὴ, δὲν εἶναι ἀνεύθυνος ρωμαντικὴ ἀπασχόλησις, εἶναι ἐπιστήμη πλέον, ὠλοκληρωμένη καὶ ἀνεξάρτητος πολιτικῆς.

Ἡ χρῆσις τῶν κρατικῶν ἐξόδων καὶ ἐσόδων πρὸς δημιουργίαν προσδοκωμένων ἀποτελεσμάτων ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, παραγωγῆς καὶ ἐργατικῆς ἀπασχολήσεως, ἥτο ἀγνωστός πρὸ τριακονταετίας. Ὁ Stourm εἰς τὸ «Sustemes Generale d'impot» ἦτο πεπεισμένος ὅτι ἡ φορολογία δέον νὰ ἀπογυμνοῦται κάθε ἡθικῆς καὶ προστατευτικῆς ἀξίας, ἵνα γίνῃ ὁ μοναδικὸς προμηθευτὴς τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου. Οὐδεὶς

(1) Ἐδῶ ἐμφαίνεται ἡ τραγικὴ παρεξήγησις τῶν κυβερνήσεων πλείστον ὅσον ὑποαναπτύκτων λαῶν. Ὑπὸ τὸ κράτος τῶν συγχρόνων δημοσιονομικῶν ἀντιλήψεων ἡ φορολογία θεωρεῖται ὡς ἐργαλεῖον ἀναπτύξεως τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος καὶ ὄχι ἐργαλεῖον καταστροφῆς τοῦ κεφαλαίου ὅπερ τὸ παράγει. Ἡ διαφορά ἐφαρμογῆς τῆς λειτουργικῆς Δημοσίας Οἰκονομικῆς, ἡ ὁποία ἐπέτρεψε σήμερον τὰ ἀνεπτυγμένα βιομηχανικῶς κράτη νὰ συνεχίσουν τὴν καταπληκτικὴν αὐξήσιν τῆς παραγωγικότητος τῶν εἰς τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν, Καναδᾶ, Γαλλίαν καὶ βεβαίως Η. Π. καὶ τῆς δῆθεν ἐφορμογῆς τῶν συγχρόνων διδασμάτων τῶν εἰς τὰς ὑποαναπτύκτους χώρας, εἶναι αὐτόχρονον ἐκπληκτικὴ. Ὑπὸ τὸ κράτος τῆς, δῆθεν, ἐφαρμογῆς τῶν συγχρόνων διδασμάτων, αἱ διαφόροι κυβερνήσεις τῶν ὑποαναπτύκτων κρατῶν ἐπέπεσαν μετὰ

Οἰκονομικὴ πρόοδος καὶ ἀνάπτυξις κεφαλαίου

εἶχεν ἀντιληφθῇ ὅτι, εἰς μίαν Οἰκονομίαν ἀνασυγκροτούμενην καὶ ἐξελισσομένην, ἡ δημιουργία κεφαλαίου—ἰδιωτικοῦ μὲν, ἐὰν τὸ κοινωνικὸν σύστημα ἐπιτρέπει τὴν κατοχὴν κεφαλαίου, κρατικοῦ δέ, ἐὰν τὸ κοινωνικὸν σύστημα συγκεντρώνει τὰ μέσα παραγωγῆς,—ἀποτελεῖ, ὄχι μόνον τὸ κριτήριον αὐξήσεως τοῦ «πραγματικοῦ» εἰσοδήματος (ἐν ἀντιθέσει μὲ τὸ χρηματικὸν τὸ ὁποῖον δύναται νὰ αὐξάνη συνεχῶς ἐνῶ ἡ πραγματικὴ ἀξία τοῦ ἐκπεφρασμένη εἰς ποσότητα ἀγαθῶν ἀγοραστέων εἶναι ταυτοχρόνως δυνατόν νὰ μειύται) ἀλλὰ καὶ τὴν ΜΟΝΑΔΙΚΗΝ ΚΑΙ ΖΩΤΙΚΗΝ ΠΡΟ-ΥΠΟΘΕΣΙΝ ΚΑΘΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΕΩΣ

Αἱ ἀπὸ τοῦ 1930 καὶ ἐντεύθεν πειραματικαὶ προσπάθειαι, ἰδίᾳ τῶν Ἀγγλοφώνων Κυβερνήσεων, μετέβαλον ἄρδην τὰ δογματικὰ θεμέλια τῆς θεωρητικῆς οἰκονομικῆς καὶ δημοσίας οἰκονομίας. Αἱ κυβερνητικαὶ δαπάναι ἐθεωρήθησαν ὡς δυνάμεναι νὰ ὠθήσουν τὰς Οἰκονομίας τῶν Κρατῶν πρὸς ἀνοδικὴν κατεύθυνσιν. Ἡ ἀνασυγκροτηθεῖσα Οἰκονομία, ἐν καιρῷ, θὰ ἐπέτρεπεν τὴν ἀπόσβεσιν τῶν ἐπείγουσάν δαπανῶν καὶ αἱ πύξηναι ἐπισπράξεις ἐκ φόρων (1) θὰ ἰσοζυγίζον τὸν προϋπολογισμόν. Ἡ «λειτουργικὴ Δημοσία Οἰκονομικὴ», ὅπως ἀπεκλήθη ἀπὸ τὸν καθηγητὴν Lerner εὐρίσκετο ἐν ἐξελίξει. Ταυτοχρόνως τὸ ἔργον τοῦ Keynes καὶ τοῦ Hansen ἐδῶσαν νέαν ὥθησιν εἰς τὴν θεωρίαν τῆς Δημοσίας Οἰκονομικῆς. Ἡ θέσις τοῦ Keynes ὑποστηρίζει ὅτι, λόγῳ τῆς ἐνυπαρχούσης ἀσταθείας εἰς ὅλας τὰς βιομηχανικὰς κοινωνίας, δὲν δύναται νὰ ἐπέλθῃ ἐξισορρόπησις τῶν οἰκονομικῶν δυνάμεων εἰς τὰ ὕψη τῆς πλήρους ἀπασχολήσεως ἀνευ κρατικῆς δράσεως καὶ συνδρομῆς. Συνδρομὴ καὶ δράσις, ὄχι πρὸς καταστροφὴν τῆς ΜΟΝΗΣ ΠΡΟ-ΥΠΟΘΕΣΕΩΣ αὐξήσεως τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, τοῦ κεφαλαίου καὶ τοῦ κλίματος τοῦ καταλλήλου διὰ τὴν ἐνθάρρυνσιν ἐπανεπενδύσεως αὐτοῦ, ἀλλὰ συνδρομὴ εἰς «λειτουργικὴν» καθοδήγησιν του πρὸς τὰ πεδία ἐκεῖνα τῆς οἰκονομικῆς δράσεως ἀπὸ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ὁποίων τὸ κοινωνικὸν σύνολον θὰ ἀντλήσῃ καὶ τὰς πλέον μακροχρόνιους ὠφελείας.

Ἡ σύγχρονος θεωρητικὴ Δημοσία Οἰκονομικὴ ἔχει πλέον εἰς τὴν διάθεσίν τῆς τὰ ἀπαραίτητα ἐργαλεῖα διὰ νὰ κἀν προβλέψῃς θετικές, καὶ αἱ Κυβερνήσεις δημοσιονομικὰ μέτρα ἀναπτύξεως τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος παραγωγῆς καὶ ἀπασχολήσεως ἀνευ πληθωρισμοῦ, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν, ὅμως, ὅτι οἱ οἰκονομικοὶ ὅροι θὰ ἀναλύονται ὑπὸ τὸ πρίσμα τῶν «πραγματικῶν» οἰκονομικῶν ποσοτήτων καὶ ὄχι ὑπὸ τὴν ἀπατηλὴν «χρηματικὴν» τῶν πλευράν. Ἡ οἰκονομικὴ ἀναιμία εἶναι πλέον

λύσις εἰς τὴν ἀγρίαν φορολογίαν τοῦ ἐνυπάρχοντος ἰδιωτικοῦ εἰσοδήματος διὰ τὴν κατασκευὴν δημοσίων ἔργων, ἀντὶ τοῦ ἐνδεδεμένου εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς μακροχρόνιου ἐσωτερικοῦ ἢ ἐξωτερικοῦ δανεισμοῦ, ἀφῶ βεβαίως δημιουργήσουν τὸ κατάλληλον κλίμα. Ἀποτέλεσμα: Ἀντὶ ἡ φορολογία νὰ μειωθῇ (διότι ὁ μόνος τρόπος αὐξήσεως τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος εἶναι ἡ δημιουργία μονοπωλιακοῦ κλίματος καὶ ἡ ὑπαρξὶς κερδῶν), κάθε κέρδος θεωρεῖται ἐγκληματικόν, παρὰ πᾶσαν λογικὴν, καὶ ἀντὶ ἡ φορολογία νὰ μετατραπῇ εἰς ἐργαλεῖον ἐνθαρρύνσεως τῆς συσσωρεύσεως κεφαλαίου διὰ τῆς διὰ παντὸς τρόπου ἐνθαρρύνσεως τοῦ κέρδους ὡς γίνεται εἰς Ἡν. Πολιτείας, Δυτικὴν Γερμανίαν καὶ Καναδᾶ, κατ'ἐντητα, ἐπιτελεστικῶς, ὁ ἐνταφιαστὴς ὅλης τῆς εὐφραντάστου δραστηριότητος τῶν ἐντοπίων ἐπιχειρηματιῶν.

νόσος προσδιοριζομένη, τὰ συμπτώματα τῆς ὁποίας εἶναι γνωστὰ καὶ ἡ ἰασις τῆς δέον ἀπαραίτητως νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν προδιαγεγραμμένην καὶ ἀποδεδειγμένην θεραπείαν.

«Λειτουργικὴ» ἔννοια τῆς οἰκονομικῆς ἀνασυγκροτήσεως καὶ προόδου

Πρὸς πλήρη κατανόησιν τοῦ προβλήματος τῆς προόδου μία ἀναδρομὴ ἀνὰ τὰ ἐννοιολογικὰ θεμέλια τῆς ἐπιστήμης, ὅπως διαμορφοῦνται σήμερον, εἶναι ἀναγκαία.

Ἡ οἰκονομικὴ ἐπιστήμη, ὡς ἐπιστήμη τῆς καλυτέρας δυνατῆς διαθέσεως περιορισμένων μέσων μεταξύ ἀνταγωνιζομένων σκοπῶν, δύναται νὰ ὑφίσταται μόνον ἐντὸς τοῦ πλαισίου μιᾶς δεδομένης κοινωνικῆς φιλοσοφίας.

Αἱ οἰκονομικαὶ γενικεύσεις (νόμοι) δὲν διατάσσονται ἀτομικῶς ἢ τὴν κοινωνίαν νὰ συμμορφοῦνται μὲ τὰ παραγγέλματα τῶν. Εἶναι θετικαὶ γενικεύσεις ὄχι ἀξιοματικοὶ νόμοι. Ὅπως ὅλοι οἱ ἐπιστημονικοὶ νόμοι, οὕτω καὶ οἱ οἰκονομικοὶ, περιγράφουν τάσεις καὶ εἶναι τετελεσμένοι ὑπὸ ἐλεγχόμενης συνθήκης. Οἱ οἰκονομικοὶ νόμοι εἶναι δυνατόν νὰ συνάγουν ἀναπόφευκτα συμπεράσματα, ἐὰν τὰ στοιχεῖα μιᾶς ὀρισμένης οἰκονομικῆς καταστάσεως εἶναι δεδομένα.

Ὅταν ἀπασχολοῦμεθα μὲ προβλήματα κοινωνικῶν ἀλλαγῶν, ἐπέρχεται σύγχισις ὡς πρὸς τὰς λειτουργικὰς ἐννοίας καὶ σημασίας τῶν οἰκονομικῶν νόμων καὶ τῶν συλλογικῶν ἐννοιῶν. Ὁ χρόνος δημιουργεῖ καὶ δευτέραν ἐννοιολογικὴν σύστασιν τῶν οἰκονομικῶν ἐννοιῶν καὶ οἱ οἰκονομικοὶ ὅροι εἰς τὰ χεῖλη ἀτόμων καὶ ομάδων ἀποκτοῦν τελείως διάφορον ἔννοιαν ἀπὸ τὴν ἐπιστημονικῶς παραδεγμένην.

Πλείστοι ὅσοι κοινοὶ οἰκονομικοὶ ὅροι καὶ ἔννοιαι δὲν εἶναι εὐκόλως καταληπτοί. Ὁ κοινὸς νοῦς εἶναι ἑτοιμὸς νὰ χειρισθῇ τὰς ἐννοίας τῆς οἰκονομικῆς ἐπιστήμης ὑπὸ τὸ συλλογικὸν τῶν περιεχομένων, ἐνῶ ὁ ἐπιστήμιαν τὰς χειρίζεται ὑπὸ τὸ «θετικόν» τῶν πρίσμα. Ὁ μὴ οἰκονομολόγος, ἀγνοῶν τὴν γνωσιολογικὴν ἀμοιβαιότητα τῆς ἐπιστήμης, ἀρκεῖται εἰς τὰ ἐξωτερικὰ φαινόμενα ἐνῶ μεταφράζει αὐθαίρετως τὰς ὑποκειμενικὰς του ἀντιλήψεις εἰς ἀξιοματικὰς καὶ ποσοτικὰς γενικεύσεις. Ἀπὸ τὴν ἄλλην πλευρὰν ὁ οἰκονομολόγος ἐρευνᾷ, διὰ τῶν πειραματικῶν του λογικῶν προτύπων, τὰς σχέσεις μεταξύ αἰτίου καὶ ἀποτελέσματος καὶ παραδέχεται ἀπεριορίστως τὴν δυνατότητα μιᾶς ἀμοιβαίας σχέσεως, μιᾶς διπλῆς αἰτιότητος.

Οἱ οἰκονομικοὶ συλλογικοὶ ὅροι, ὡς «κεφάλαιον», «ἐργασία», ἀκολουθοῦν τὸν παραδεδομένον ἀπὸ τὴν λογικὴν, σημασιολογικὸν των διαχωρισμόν. Ἐχουν δύο ἐννοίας ταυτοχρόνως: τὴν «λειτουργικὴν» καὶ τὴν «οὐσιαστικὴν» (Functional-Substantial). Αἱ μονάδες ἐργασίας εἶναι, λειτουργικῶς, ἀντικείμενα ἀνταλλάσσόμενα εἰς τὴν ἀγορὰν, ἔχουν ὠφελιμότητα, κόστος καὶ ἀξίαν ἐκτιμήσεως δυναμένη μαθηματικῶς νὰ μετρηθῇ καὶ ἡ ἀξιολόγησις των ἀποτελεῖ τὸ ἀντικείμενον κοστολογικῆς ἀναλύσεως τῆς παραγωγῆς κάθε προϊόντος. Οὕτω καὶ οἱ ὑπόλοιποι συλλογικοὶ ὅροι τῆς οἰκονομικῆς γλώσσης «κεφάλαιον» καὶ «ἐδαφος».

Ὅθεν ἡ «λειτουργικὴ» ἔννοια των εἶναι ἡ ἔννοια ἡ ἀναλύουσα τὸν ρόλον καὶ τὴν σχέσιν αἰτίου—αἰτιατοῦ εἰς τὸ οἰκονομικὴ τῆς οἰκονομικῆς θεωρίας.

Ἀπὸ τὴν ἄλλην ὁμως πλευράν, οἱ ἴδιοι οἰκονομικοὶ ὅροι μεταφράζονται καὶ ὑπὸ τὴν ἑτέραν των λογικὴν ἔννοιαν, τὴν

«οὐσιαστικὴν». Εἶναι δύσκολον διὰ τοὺς περισσότερους οἰκονομικοὺς συλλογικοὺς ὅρους νὰ ἔχουν εἰς τὴν καθημερινὴν κοινὴν χρῆσιν των διάφορον ἔννοιαν ἀπὸ τὴν «συλλογικὴν». Ὅταν εἰς τὴν καθημερινὴν γλῶσσαν ὁμιλοῦμεν περὶ «ἐργασίας», ἐννοοῦμεν συνήθως τὸν ὁμίλον ἀτόμων τῶν ἀπαρτιζόντων μίαν καθαρῶς ἰδιαιτέραν πολιτικοοικονομικὴν ὁμάδα, ἥτις καὶ διαφέρει ἀπὸ τὰς ἄλλας κοινωνικὰς ομάδας ἐκ κοινωνικοῦ ὁρισμοῦ. Ἀπὸ πλείους καθαρῶς οἰκονομικῆς ἀναλύσεως, ὡς εἶναι εὐνόητον, δὲν ἐνδιαφερόμεθα διὰ τὴν οὐσιαστικὴν ἔννοιαν τῶν συλλογικῶν οἰκονομικῶν ὄρων. Ἡ «ἐργασία» ὡς λειτουργικὴ μονάς, καὶ ὄχι ὡς «τάξις», γίνεταί στόχος τῆς ἀναλύσεως μας μόνον διότι ἔχει τὴν ἰδιότητα νὰ συνεισφέρει εἰς τὴν παραγωγὴν τῆς παραγωγικῆς διαδικασίας. Οὕτω ἐνδιαφερόμεθα μόνον διὰ τὴν «λειτουργικὴν» ἔννοιαν τῶν παραγωγικῶν ταξικῶν ὄρων.

Δὲν ἐνδιαφερόμεθα διὰ τὴν ἐργασίαν ὡς αὐτοτελὴ τάξιν ἀνθρώπων, ἀλλὰ τὴν θεωροῦμεν ὡς τάξιν ΕΠΕΙΔΗ τὰ μέλη τῆς ἐνσκόουν τὴν λειτουργίαν τῆς ἐργασίας εἰς τὴν παραγωγικὴν διαδικασίαν.

Ἡ ὡς ἀνω τοποθέτησις χρησιμεῖ ὄχι μόνον διὰ τὴν καθάρσιν τῶν ἐπιστημονικῶν ὄρων τῆς οἰκονομικῆς ἐπιστήμης, οἵτινες τὸσον πᾶσχουν εἰς τὰ χεῖλη τῶν λαϊκῶν ἀνευθύνων, τῶν ρωμαντικῶς ἀσχολουμένων μὲ τὰ οἰκονομικά, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἐξήγησιν τοῦ ἐτέρου ἀξιώματος τῆς οἰκονομικῆς ἀναλύσεως: Ὅτι ζήτημα «σκοποῦ» δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑφίσταται εἰς τὴν καθάραν θεωρητικὴν ἀνάλυσιν τῆς δημοσίας οἰκονομικῆς. Ἐφ' ὅσον αὕτη εἶναι ἀνεξάρτητος κοινωνικῆς φιλοσοφίας, ἡ ἔννοια τοῦ ἰδιαιτέρου «σκοποῦ» εἶναι, διὰ τὸν θεωρητικὸν οἰκονομολόγον, ἀκατανόητος. Εἴτε ἀπεφασίσαιμεν νὰ ζήσωμεν συλλογικῶς, εἴτε ἀτομικῶς ἢ ἐξυμνοῦμεν νέων τρόπων χειρισμοῦ τῶν (περιορισμένων) οἰκονομικῶν μας μέσων (ἀγαθὸν δύναται νὰ ἀποκληθῇ οἰκονομικὸν μόνον ἐὰν εἶναι καὶ περὶ ὀρισμένων) πρὸς ἐπίτευξιν ΟΙΟΥΔΗΠΟΤΕ ΣΚΟΠΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΣ ΔΕΔΟΜΕΝΟΥ, εἶναι οἰκονομικὴ πρόοδος. Ὑπονοεῖται εἰς τοὺς ὅρους αὐτοὺς ὅτι αὐτὸ ὅπερ πραγματικῶς ἐπιδιώκωμεν εἶναι ἡ βελτίωσις τῆς ἀποδόσεως εἰς τὴν χρησιμοποίησιν τῶν μέσων μας διὰ τὴν ἐπιδιώξιν τῶν δεδομένων σκοπῶν μας.

Οὕτω εἶναι γενικῶς πλέον ἀποδεκτὸν διεθνῶς, ὅτι ἡ σημασία ὄρων ὡς «οἰκονομικὴ πρόοδος», «ἀνάπτυξις», «ρυθμὸς αὐξήσεως» κ.λ.π. δέον νὰ εἶναι λειτουργικὴ ἐντὸς τῶν πλαισίων τῶν παραδεδομένων σκοπῶν τῆς ἐπιστήμης μας. Ἡ σύγχρονος ἐξέλιξις τῆς ἐπιστήμης ἔχει ἀναμφισβητήτως ἀποδείξει ὅτι, ἐὰν εἰς τὴν ἀνάλυσιν τῆς οἰκονομικῆς προόδου καὶ ἀναπτύξεως δοθῇ δυναμικὴ χροιά, τότε οἱ φυσικοὶ περιορισμοί, ὅσοι καὶ ἐὰν ἀκόμη ὑπάρχουν, εἶναι δευτερευούσης σημασίας, συγκρινόμενοι μὲ τὸν βασικὸν περιορισμὸν τοῦ χρόνου. Ἡ ἔλλειψις ἀνεπτυγμένων οἰκονομικῶν πόρων ἐπηρεάζει τὴν πρόδον, διότι ἐπιβάλλει περιορισμούς εἰς τὴν ἀποδοτικότητα τοῦ χρόνου ἐργασίας. Ἀλλὰ πῶς ἡδυνήθη ἡ Δημοσία Οἰκονομικὴ νὰ λύσῃ τὸ πρόβλημα τῆς ποσοτικῆς μετρήσεως τῶν ὑπὸ τὰς ἀνω προϋποθέσεις ἀναλυθεῖσάν οἰκονομικῶν ἐννοιῶν; Ἡ δυσκολία εἶναι εὐλογος. Ἡ ἐπιμέτρησις τῆς «οἰκονομικῆς προόδου», «ρυθμοῦ ἀναπτύξεως» κ.λ.π. εἶναι ἀδύνατον «λειτουργικῶς» νὰ συντελεσθῇ μὲ ἐπιστημονικῶς παραδεκτὴν ὁρθότητα, παρὰ μόνον μέσῳ τῶν σχέσεων των μὲ τὸν χρόνον. Εἶναι ἀδύνατον νὰ σταματήσωμεν τὴν οἰκονομικὴν ροὴν καὶ νὰ μετρήσωμεν τὴν

μαθηματικήν αλλαγήν (πρόοδον) που συνετελέσθη π.χ. εις τὸ ποσοστὸν τῆς ἱκανοποιήσεως μιᾶς ἀνάγκης, συντελεσθείσης διὰ τῆς ἐκτοπίσεως μιᾶς παλαιᾶς μεθόδου ἢ ἐνὸς προϊόντος διὰ μιᾶς ἐτέρας.

Ὅθεν, ἡ σχέσις μετὰ τὸν χρόνον ἀρκεῖ διὰ τὸν ὥς ἂν σκοπόν, τὴν δημιουργίαν, δηλαδή, ποσοτικῆς βάσεως συγκρίσεως. Κατὰ συνέπειαν, αὐξήσις τῆς ποσότητος ἐνὸς ἀγαθοῦ δυναμένης νὰ παραχθῇ μετὰ μίαν ὥραν ἐργατικῆς ἀπασχολήσεως (συμπεριλαμβανομένων τῶν ὥρων ἐργατικῆς ἀπασχολήσεως, τῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν διατήρησιν καὶ ἀντικατάστασιν τῶν μέσων παραγωγῆς) εἶναι καὶ ὁ ἐπιστημονικὸς δείκτης οικονομικῆς προόδου.

Ἀνασυγκρότησις: Περιωρισμένη περίπτωσις

Ἡ Διεθνὴς Οἰκονομικὴ Βιβλιογραφία ἡ σχετικὴ μετὰ τὸ πρόβλημα τῆς οικονομικῆς ἀναπτύξεως εὐρῆθι, κατὰ τὴν ἀρχικὴν θεωρητικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ μεταπολεμικοῦ προβλήματος τῆς οικονομικῆς ἀνοικοδομήσεως τῶν κατὰ τὸν πόλεμον καταστραφέντων Κρατῶν, πρὸ τῆς ἀνάγκης ὅπως ἀπαντήσῃ εἰς τὸ ἐξῆς ἐρώτημα: Δέον νὰ θεωρήσωμεν τὸ πρόβλημα τῆς ἀνοικοδομήσεως ὡς πρόβλημα Per se ἢ ὡς τμήμα τῶν δυναμικῶν διακυμάνσεων τῆς οικονομικῆς ἐξελίξεως;

Εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι ἡ οικονομικὴ ἀνοικοδομήσις εἶναι περιωρισμένη περίπτωσις τοῦ γενικωτέρου προβλήματος τῆς οικονομικῆς ἀναπτύξεως. Ἡ πρόοδος καὶ ἀνασυγκρότησις εἶναι ἀλληλένδετοι. Τὸ πρόβλημα τῆς ἀνασυγκροτήσεως δὲν εἶναι δυνατόν νὰ τοποθετηθῇ κεχωρισμένως ἀπὸ τὸ πρόβλημα τῆς οικονομικῆς ἀναπτύξεως. Ἡ δημιουργία μιᾶς αὐξανούσης ἀποδοτικότητος εἰς τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν μας δὲν εἶναι διαφορετικὸν φαινόμενον ἀπὸ τὴν οικονομικὴν ἀνασυγκρότησιν ὑποαναπτύκτων χωρῶν. Μεταπολεμικὴ ἀνασυγκρότησις δὲν εἶναι παρὰ μόνον τμήμα τῆς δυναμικῆς ἐξελίξεως τῶν ἐθνικῶν κοινωνιῶν τοῦ κόσμου, ἓνα διάλειμμα, ὅταν τὴν θεωρήσωμεν ὑπὸ μακρὰν προοπτικὴν.

Ὅτω τὸ πρόβλημα τῆς μεταπολεμικῆς ἀνασυγκροτήσεως δὲν εἶναι μόνον πρόβλημα στατικῆς ἀποκαταστάσεως. Δέον ἢ ἀνασυγκροτήσις νὰ γίνῃ κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν δυναμικὴν ἐξέλιξιν τῆς οικονομικῆς ροῆς πρὸς μίαν ὑψηλοτέραν ἀπὸ τὴν ἐν τῶν οικονομικῶν μας πόρων, πρὸς μίαν μεγαλυτέραν οικονομικὴν πρόοδον.

Δὲν εἶναι πλέον ἐπιτρεπτόν, μετὰ μέσα που διαθέτει ἡ δημοσία οικονομία, νὰ ἀφεθῇ αἱ ὑποανάπτυκτοι χώροι εἰς ἀποτελμάτων ἧτις διαφαίνεται εἰς τὸν τομέα τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας ἐκ τῆς ἐλλείψεως εὐκαιριῶν ἐπενδύσεων. Ἡ τοιαύτη ἐλλείψις εἶναι ἀλληλένδετος μετὰ τὴν ἀδυναμίαν τοῦ κεφαλαίου νὰ προκαθίστῃ τὸ κέρδος τοῦ (ὅπερ ἀποτελεῖ καὶ τὸ μόνον ἐπανεπενδυτικὸν κίνητρον) εἰς τὰς ὑπὸ τὴν ἐξέτασιν τυχόν νέας ἐπιχειρηματικὰς τους ἐπεκτάσεις, λόγω καταθλιπτικῶν συστημάτων βεβαιώσεως εἰσπράξεως καὶ ἐπιβολῆς φόρων καὶ μεσαιωνικῶν τρόπων τεκμαρτοῦ καθορισμοῦ ex ante κέρδους.

Προϋποθέσεις προόδου καὶ ἀνασυγκροτήσεως

Ὅταν θεωρήσωμεν τὸ πρόβλημα τῆς προόδου ἐκ μακροοικονομικῆς προοπτικῆς, βλέπομεν ὅτι τοῦτο εἶναι συνυφασμένον μετὰ τὸ περιβάλλον τῆς κοινωνικῆς ομάδος. Πολιτικὰ καὶ κοινωνικὰ συνθήκαι καὶ προϋποθέσεις εἶναι στενῶς συνδεδεμέναι μετὰ τὴν οικονομικὴν ἀποδοτικότητα. Ἀσταθεῖς Κυβερνήσεις, συντηρητικὰ ἐκ παραδόσεως ἦθη καὶ ἔθιμα, ἐπισηφάνει ἰδιοκτησία, ἀναδρομικοὶ νόμοι, ἐπαναστατικά παραδόσεις ἀποκτηθεῖσαι μέσω ἱστορικῶν πιέσεων, μεσαιωνικὸν τρόπον ἐπιβολῆς τεκμαρτῶν καὶ αὐθαιρέτων φορολογιῶν μὴ συμβιβασόμενων μετὰ τὰς συγχρόνους ἀντιλήψεις τῆς θεωρητικῆς δημοσιονομίας, δημιουργία κρατικῶν ὑπηρεσιῶν ἀδυνατουσῶν νὰ δώσουν τὴν εἰκόνα δικαίας καὶ νομίμου τάξεως εἰς τὰς σχέσεις πολιτῶν καὶ κρατῶν, καθυστεροῦν ἢ καὶ σταματοῦν τὴν πρόοδον.

Δὲν σκοπεύομεν νὰ ἐρευνήσωμεν ἐδῶ τὰς ὥς ἂν ἐπὶ μέρους συνθήκας. Γεγονὸς ὅμως ἀνεμφισβήτητον παραμένει, ὅτι ἡ οικονομικὴ πρόοδος ἐξαρτᾶται κατὰ μέγα μέρος ἀπὸ τὸ κοινωνικὸν περιβάλλον.

Πρόοδος δὲν εἶναι οὐδὲν ἄλλο παρὰ αὐξήσις τῆς παραγωγικότητος. Εἶναι συγγενὴς πρὸς τὴν ἀνακάλυψιν καὶ ἐφαρμογὴν νέων μεθόδων εἰς τὰς περιωρισμένας μας μέσα. Σημειοῦμεν ἐνταῦθα ὅτι, ἐνῶ εἰς τὰς ἀνεπτυγμένας χώρας ἡ πρόοδος εἶναι πρωτότυπος, αἱ χώραι ὅπου ὑπάρχει σπάνις κεφαλαίων εἶναι ἀναγκασμένοι νὰ βασίζωνται εἰς τὴν μίμησιν.

Ἐτέρω αὖτις προόδου καὶ ἀνασυγκροτήσεως εἶναι αἱ οικονομικαὶ προϋποθέσεις. Αἱ οικονομικαὶ προϋποθέσεις κατὰ τελικὴν ἀνάλυσιν καταλήγουσιν εἰς τὸ πρόβλημα τῆς ταχυτέρας συσσωρεύσεως ἐγγυωρῶν κεφαλαίων.

Εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπιτευχθῇ αὐξήσις τῆς παραγωγικότητος καὶ τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος ἀνευ αὐξήσεως τοῦ φυσικοῦ κεφαλαίου τοῦ μετέχοντος εἰς τὴν παραγωγικὴν διαδικασίαν. Νεαὶ τεχνικαὶ μέθοδοι χρήζουσιν φυσικῶν κεφαλαίων καὶ ἐπακολουθεῖ ὑποκατάστασις τῆς ἐργασίας ὑπὸ τοῦ κεφαλαίου. Συσσωρεύσεις κεφαλαίου εἶναι δυνατὴ μόνον ἐὰν ἡ παραγωγή (= εἰσόδημα) ὑπερβῇ τὴν κατανάλωσιν. Καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν ὑποαναπτύκτων χωρῶν, ἡ κατανάλωσις πρέπει νὰ περιορισθῇ ἐνῶ ἡ παραγωγή αὐξάνει. Ὁ φαῦλος κύκλος τῆς παραγωγικῆς διαδικασίας δέσν νὰ διασπασθῇ. Ἦτοι, τὸ γεγονός ὅτι, τὸ σύνολον τοῦ πραγματικοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος καταναλίσκεται, τὸ γεγονός ὅτι ἡ πτωχεία εἶναι ὄχι μόνον τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ μικροῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος ἀλλὰ καὶ αἰτία αὐτοῦ, δέον νὰ γίνῃ καταληπτόν.

Ἡ πρόοδος εἰς τὴν γεωργίαν, διὰ τὰς ὑποαναπτύκτους χώρας, εἶναι σημαντικώτερα ἀπὸ τὴν πρόοδον εἰς οἰονδήποτε ἄλλο τομέα. Ἡ ἡδυνάμενη παραγωγικότης εἰς τὸν ἀγροτικὸν τομέα σημαίνει ὅτι ἡ χρῆσις τῶν πόρων τῶν ἀφιερωμένων εἰς αὐτόν, γίνεταί με καλυτέραν ἀποδοτικότητα. Τούτο σημαίνει ὅτι ὅλοον καὶ περισσώτερον συντελεσται παραγωγῆς θελῶν διατεθῇ εἰς τὸν βιομηχανικὸν τομέα, με ἀποτέλεσμα τὴν αὐξήσιν τοῦ γενικοῦ ἐπιπέδου ζωῆς.

Ἡ ἱκανότης ἐνὸς, μέσης ἀποδοτικότητος, ἀγρότου νὰ συντηρῇ αὐξάνοντα ἀριθμὸν ἐξωαγροτικῶν (π.χ. βιομηχανικῶν) ἐργατῶν, εἶναι τὸ ἐμμεσον μέτρον τῆς οικονομικῆς προόδου.

Τελικὴ προϋπόθεσις διὰ τὴν συσσωρεύσιν κεφαλαίων εἶναι ἡ ἀτελής συναγωνιστικὴ ἀγορά. Μονοπωλιακὰ κέρδη εἶναι μαθηματικῶς ἀναγκαῖα διὰ τὴν συσσωρεύσιν κεφαλαίων. Ἀλλὰ ἡ παραγωγή κεφαλαιουχικῶν ἀγαθῶν θὰ ἀνελεύετο εἰς ἀπλήν ἀντικατάστασιν καὶ αἱ εἰς τὴν παραγωγικὴν διαδικασίαν καινοτομικαὶ συνθήκαι παραγωγῆς δὲν θὰ ἦσαν ἐπιμελῆς.

Βεβαίως ἡ δημιουργία δυνατῶν ἰδιωτικῶν μονοπωλίων περιορίζει τὴν πρόοδον, ἢ δὲ καθιέρωσις δημοσίων μονοπωλίων δι' ἐποουσιώδη ἀγαθὰ εἶναι παραλογισμός. Ἰδού λοιπὸν ἐν συντομίᾳ αἱ οικονομικαὶ προϋποθέσεις προόδου:

α) Αὐξήσις γενικῆς παραγωγικότητος, ἰδίως εἰς τὸν ἀγροτικὸν τομέα.
β) Φορολογία ἀμεμπτος κατὰ μίμησιν, ὄχι τμηματικὴ καὶ ἀλλοπρόσβαλος τῶν ὅσων «ταμιευτικῶς» συμφέρουσιν εἰς τὸ Κράτος, ἀλλὰ κατὰ πλήρη κατανόησιν τοῦ συνόλου τῶν ὑφισταμένων εἰς τὰς ἀνεπτυγμένας Κράτη φορολογικῶν «λειτουργικῶν» νομοθεσιῶν (Γερμανία, Ἀγγλία, Καναδὰ, Η.Π.Α., Ἑλβετία) βάσει τῆς ἀπὸ τοῦ 1940 καὶ ἐντεῦθεν γενικῶς παραδεγεμένης ἀρχῆς ὅτι, ἡ φορολογία δέον νὰ μετατραπῇ εἰς ὄργανον ἐνθαρρύνσεως τῆς συσσωρεύσεως τοῦ κεφαλαίου καὶ ὄχι ὁ ἐνταφιαστικὴς τῆς δραστηριότητος τῶν ἐντοπιῶν ἐπιχειρηματιῶν.

γ) Μονοπωλιακαὶ ἀγοραί, προσωρινῶς διὰ τὰς παραγωγικὰς καινοτομίας.
δ) Ἡ δημιουργία κλίματος κέρδους, εἴτε πρόκειται περὶ κοινωνικῶν ἐπιχειρήσεων εἴτε περὶ ἰδιωτικῶν.

Ν. ΚΑΡΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΑΡΗΣ ΠΑΠΠΙΣ (B.A., A.I.B.)
(ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΠΑΠΑΦΩΤΙΟΥ, Ἀμερικανὸς ἐλληνικῆς καταγωγῆς)
ΕΙΔΙΚΟΣ
ΕΠΙ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ-ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ
(Παρασημοφορηθεὶς ὑπὸ τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως Παύλου διὰ τὰς ὑπηρεσίας του πρὸς τὸν ἐλληνικὸν λαόν)
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:
1457 BROADWAY, NEW YORK 36, N. Y.

Ἡ κρίσις τῶν ἐλληνικῶν καπνῶν

Ἡ προσπάθεια μεταθέσεως ἢ καταργήσεως τοῦ προβλήματος.—
Ἀνάγκη ἐξασφαλίσεως θετικῶν λύσεων.—Ἡ Γιουγκοσλαβία, ἡ Τουρκία καὶ ἡ Βουλγαρία ὑπερδιπλασιάζουν τὴν παραγωγήν των.

Τὸ πρόβλημα τῶν ἐλληνικῶν καπνῶν ὑπάρχει. Καὶ ἐφ' ὅσον ὑπάρχει αὐτό, θὰ ὑπάρχῃ καὶ οικονομικὸν πρόβλημα τῆς Ἑλλάδος, ἀκόμη καὶ ἐθνικὸν πρόβλημα. Διότι ὁ καπνὸς ἀντιπροσωπεύει διὰ τὴν Ἑλλάδα τὸ 13% τῶν εἰσοδημάτων τοῦ Δημοσίου, τὴν πηγὴν βιοπορισμοῦ 250.000 οἰκογενειῶν, δηλαδή, ἐνὸς ἑκατομμυρίου Ἑλλήνων καὶ τὴν πρώτην πηγὴν ξένου συναλλάγματος μετὰ τὴν ὁποίαν καταβάλλεται ἀπὸ καταβολῆς ἐλευθέρου ἐλληνικοῦ κράτους ἡ προσπάθεια ἐξασφαλίσεως ἰσοσκελοῦς ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου τῆς χώρας.

Κάθε προσπάθεια ἐπομένως, ὁποθενδήποτε καταβαλλομένη, διὰ τὸν παραμερισμὸν τοῦ προβλήματος, διὰ τὴν εἰς ἀγνοίαν κήρυξιν του, εἶναι προσπάθεια ἀντιοικονομικὴ καὶ ἀντεθνικὴ. Ὅμοίως πρέπει νὰ χαρακτηρισθῇ καὶ κάθε προσπάθεια μετατοπίσεως τοῦ προβλήματος. Τὸ πρόβλημα ὑπάρχει καὶ χρειάζεται λύσιν. Ἐν τούτοις, μέχρι στιγμῆς τοῦλάχιστον, με χαρακτηριστικὴν διάθεσιν στρουθοκαμηλισμοῦ, οἱ μὲν «εἰδικοί», ἕκαστος εἰς τὸν τομέα του, προσεπάθησαν νὰ μεταθέσουν εἰς ἄλλους τὸ βάρος τῆς λύσεως, οἱ δὲ ἀρμόδιοι διὰ τὴν λύσιν του ἡ ἡρνήθησαν τὴν ὑπαρξίν του προβλήματος ἢ ἐπιχειροῦν τὴν κατάργησιν του. Λύσιν δὲν ἐπιχειροῦν.

Πρέπει νὰ συμπεράνωμεν ἐξ αὐτοῦ ὅτι τὸ καπνικὸν πρόβλημα εἶναι ἄλυτον; Τότε, βάσει καὶ τῶν προαναφερθέντων, ἡ προοπτικὴ τοῦ οικονομικοῦ καὶ ἐθνικοῦ μέλλοντος τῆς Ἑλλάδος ἀπέχει ἀπὸ τοῦ νὰ εἶναι ρόδινος. Συμπεράσμα, τὸ ὅποιον ἄγει εἰς τὴν καταδίκην ἐνὸς ἑκατομμυρίου Ἑλλήνων καὶ τὴν ἀποστέρησιν τοῦ δημοσίου προϋπολογισμοῦ ἀπὸ τὸ 13% τῶν ἐσόδων του, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ ἀποδεκτόν, τοῦλάχιστον ἀπὸ τὴν σημερινὴν γενεάν τῶν Ἑλλήνων. Καὶ ὅμως, οὔτε ὀλίγον οὔτε πολὺ, καταβάλλεται μία προσπάθεια διὰ νὰ πεισθῶν οἱ κάτοικοι τῆς χώρας αὐτῆς ὅτι πρέπει οὐσιαστικῶς ν' αὐτοκτονήσουν. Ἐφ' ὅσον ὅμως οἱ μὲν ἀρνοῦνται τὴν ὑπαρξίν τοῦ προβλήματος, οἱ δὲ προτιμοῦν τὴν κατάργησιν του ἀπὸ τῆς λύσεως, οἱ εἰδικοί καὶ οἱ ἀρμόδιοι, δὲν θὰ ἦτο ἄσκοπον νὰ γίνῃ καὶ μία ἀνάλυσις ἀπὸ ἀναρμοδίους καὶ μὴ εἰδικούς. Ὅταν ἡ εἰδικότης καὶ ἡ ἀρμοδιότης χρεωκοποῦν, πρέπει, τὸ ὀλιγώτερον, νὰ ἐπιτρέπουν τὴν φωνὴν τῆς λογικῆς.

Τὸ πρόβλημα τῶν ἐλληνικῶν καπνῶν λοιπὸν, χωρὶς ἐπὶ στήμην καὶ δημοσίας ἀρμοδιότητος, ἐμφανίζεται ὡς πρόβλημα διαθέσεως τῶν ἐλληνικῶν καπνῶν εἰς τὰς ἀγοράς τοῦ ἐξωτερικοῦ. Προβάλλεται με ἐπιμονήν, ἀπὸ εἰδικούς καὶ ἀρμόδιους, ὅτι ἡ διάθεσις αὐτῆς εἶναι ἀδύνατος, διότι ἡλλαξαν αἱ προτιμήσεις τῶν ξένων καταναλωτῶν καὶ προτείνεται ὡς λύσις ἡ ἀναζήτησις νέων (ἀνατολικῶν) ἀγορῶν ἢ ἡ ἀλλαγὴ καλλιέργειας. Μετάθεσις δηλαδή ἡ κατάργησις τοῦ προβλήματος, ἀλλὰ ὄχι λύσις του. Διότι λύσις εἶναι ἡ διάθεσις τῶν ἐλληνικῶν καπνῶν εἰς τὰς ἀγοράς τοῦ ἐξωτερικοῦ ὅπου μέχρι τοῦδε καὶ ἀπὸ δεκαετιῶν διετίθοντο. Αἱ ἀμερικανικὴ, γερμανικὴ, γαλλικὴ, βρετανικὴ ἀγοραὶ ἀπετέλουν τὴν μόνιμον, τὴν καλλιτέραν πελατείαν τῶν ἐλληνικῶν καπνῶν καὶ ἐκεῖ πρέπει νὰ διατεθῶν τὰ ἐλληνικὰ καπνὰ. Ἐὰν αἱ προτιμήσεις τῶν καπνιστῶν τῶν χωρῶν αὐτῶν ἡλλαξαν, δὲν ἡλλαξαν αὐτομάτως καὶ ὡς διὰ μαγείας, ἀλλὰ προφανῶς χάρις εἰς τὴν ἀσκηθεῖσαν διαφημιστικὴν πίεσιν πρὸς τὸν καπνιστὴν καταναλωτὴν. Ἀξιολόγως ἐπομένως δύναται νὰ ἀλλάξουν καὶ πάλιν, δεδομένης ἄλλωστε τῆς ποιοτικῆς ἀνωτερότητος τῶν Μακεδονικῶν καπνῶν, ἐναντὶ ὅλων τῶν ἄλλων περιοχῶν τοῦ κόσμου. Αὐτὸ προφανῶς θὰ ἐσκέφθησαν καὶ τὰ γειτονικά πρὸς τὴν Ἑλλάδα κράτη, ἡ Γιουγκοσλαβία, ἡ Τουρκία καὶ ἡ Βουλγαρία καὶ ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἡ ὁποία μειώνει συνεχῶς καὶ ἐπικινδύνως τὴν καπνοπαραγωγήν της, αὐξάνουν

Δύο στιγμιότυπα ἀπὸ τὴν συγκομιδὴν καὶ ἀποξήρανσιν τοῦ καπνοῦ εἰς τὰς καπνοπαραγωγικὰς περιοχὰς τῆς Ἀν. Μακεδονίας.

Τὰ δέματα τοῦ ἐκλεκτοῦ ἐλληνικοῦ καπνοῦ παραμένουν εἰς τὰς ἀποθήκας καὶ αἱ ἐλπίδες διὰ τὴν διάθεσιν των ἔχουν οὐσιαστικά ἐξατμισθῇ πρὸς μεγάλην ζημίαν τῆς Οἰκονομίας μας.

μέ μεγάλα ἄλματα τὴν ἰδικὴν των καπνοπαραγωγὴν καὶ τὴν διαθέτουν εἰς τὰς ἀγορὰς ἐκεῖνας, εἰς τὰς ὁποίας ἡ Ἑλλάς οὔτε καὶ τὴν μειουμένην παραγωγὴν δὲν δύναται πλέον νὰ διαθέσῃ. Ἄλυσον θὰ ἦτο ἴσως τὸ πρόβλημα ἐὰν ἡ κατανάλωσις τοῦ καπνοῦ εἰς τὰς ἀγοραστρίας χώρας ἔβαινε μειουμένη. Τὸ ἀντίθετον ὁμως συμβαίνει. Καὶ ἐν τούτοις ἡ Ἑλλάς, μετὰ τὴν ποιοτικὴν φήμην τῶν καπνῶν τῆς ἀλώβητον, εὐρίσκεται σήμερον μετὰ 40.000 τόννους περίπου ἀδιάθετα ἀποθέματα παλαιῶν ἐσοδεῶν 1955—1958 καὶ μετὰ ζοφερωτάτας προβλέψεις διὰ τὴν τύχην τῆς περυσινῆς ἐσοδείας. Κατὰ τὰς μετριοπαθεῖς προβλέψεις ἡ ἐσοδεία 1959, θὰ ἀναβιβασθῇ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀδιαθέτων χιλιάδων τόννων εἰς τοὺς 70 περίπου.

Αποτέλεσμα τῆς πολιτικῆς αὐτῆς, διότι τὸ ζήτημα παύει νὰ εἶναι τεχνικὸν ἢ οἰκονομικὸν καὶ καθίσταται καθαρῶς πολιτικόν, ἀξιοῦν λύσεις πολιτικές, εἶναι ἡ ἀπαθλῶσις τῶν παποπαραγωγῶν καὶ ἡ μετανάστευσις. Διότι καὶ οἱ προτείνοντες τὴν ἀλλαγὴν τῆς καλλιέργειας καὶ προσφέροντες ὡς πανάκειαν τὴν κρατικὴν συγκέντρωσιν, δὲν ἔλαβον φαίνεται τὸν κόπον νὰ ἐμβαθύνουν ὀλίγον εἰς τὸ πρόβλημα. Δὲν ἔλαβον ὅτι ἡ

στρεμματικὴ ἀπόδοσις τῆς καπνοκαλλιέργειας μόνον ἀπὸ δύο εἶδη καλλιέργειας εἶναι κατωτέρα. Ἀπὸ τὰ λαχανικά καὶ ἀπὸ τὰ ἐσπεριδοειδῆ. Καὶ διὰ μὲν τὰ τελευταῖα ὑπάρχει ἤδη πίεσις διὰ τὴν διάθεσιν των, ἀλλὰ καὶ ἡ μετατροπὴ χρειάζεται ἔτη πολλὰ. Τὰ δὲ λαχανικά θέλουν, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, καὶ πολυδάπανα ἀρδευτικά ἔργα. Ἐξ ἄλλου, ἐὰν καθιερωθῇ αὐτὸ ὡς ἀρχή, τότε καὶ αὐρίον θὰ ἐκδηλωθῇ πιθανῶς προτίμησις τῶν καταναλωτῶν πρὸς ἄλλο εἶδος ἐσπεριδοειδῶν καὶ θὰ κληθῇ ὁ Ἕλλην ἀγρότης νὰ κόψῃ τοὺς πορτοκαλεῶνας του διὰ νὰ τοὺς ἀντικαταστήσῃ μετὰ ἄλλο. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν συγκέντρωσιν ἀπὸ τὸ κράτος, βεβαίως δὲν δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ αὐτὸ ὡς λύσις. Ἡ συγκέντρωσις, ὡς μέσον προσωρινὸν καὶ πρὸς ἀντιμετώπισιν μιᾶς ἐποχικῆς κρίσεως, δύναται νὰ γίνῃ, πάντοτε ὁμως ὅταν ὑπάρχῃ πρόβλεψις ὀριστικῆς λύσεως. Διὰ τὸν λόγον ἄλλωστε αὐτόν, ὅταν ἐπὶ Ἑλ. Βενιζέλου καὶ βάσει τῶν εἰσηγήσεων τοῦ τότε εἰδικοῦ του συμβούλου ἐπὶ τῶν καπνῶν ἐγένετο ἡ συγκέντρωσις τῶν καπνῶν τὸ 1932, ἐγένετο μετὰ τὴν ρητὴν ὑποχρέωσιν τοῦ κράτους νὰ μὴ διαθέσῃ τὰ καπνὰ ἐπὶ μίαν τοῦλάχιστον τριετίαν. Σήμερον τὸ κράτος προβαίνει εἰς συγκεντρώσεις καὶ ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν δημιουργουμένων ἀποθεμάτων, ἐκποιεῖ εἰς τιμὰς κατωτέρας, συναγωνιζόμενον τοὺς καπνεμπόρους καὶ πιέζον τὸ ἴδιον πρὸς τὰ κάτω τὰς τιμὰς τοῦ προϊόντος.

Επρωτάθῃ ἡ ἀπομίμησις τῶν μεθόδων μετὰ τὰς ὁποίας τὸ ἀμερικανικὸν καπνεμπόριον ἐξετόπισε τὰ ἑλληνικά καπνὰ ἀπὸ τὴν γερμανικὴν ἀγοράν. Ἡ λύσις ἐπεκρίθη, χωρὶς νὰ παύῃ νὰ εἶναι μία πρότασις, ἡ ὁποία πορεύεται τὴν ὁρθὴν ὁδόν. Αἱ ἐπικρίσεις τῶν θετικῶν προτάσεων, ἀπὸ τοὺς χρεοκοπησάντας «εἰδικούς» καὶ «ἀρμοδίους» δὲν βοηθοῦν εἰς τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος. Καὶ τὸ καπνικὸν πρόβλημα χρειάζεται λύσιν. Δυνάτον νὰ μὴ εἶναι ἐφικτὴ ἡ ἀπομίμησις τῶν μεθόδων πού ἐχρησιμοποίησε τὸ ἀμερικανικὸν καπνεμπόριον. Θὰ ὑπάρχουν ὁμως πολλὰ παραλλαγὰι, ἀλλὰ καὶ ἄλλαι λύσεις. Σημασίαν ἔχει νὰ διατηρήσῃ ἡ Ἑλλάς τὴν θέσιν τῆς εἰς τὴν διεθνή καπναγοράν, ὅπως τὴν διατηροῦν καὶ τὴν ἐνισχύουν ὅλοι ἀνεξαιρέτως αἱ ὑπόλοιποι καπνοπαραγωγοὶ χώραι. Ὅταν τὸ ἑλληνικὸν κράτος ἐξεκίνησε, ἀμέσως μετὰ τὸν πόλεμον, μετὰ τὰ 100 λίμπερτ πρὸς τοὺς Ἑλ. ληνὰς ἐφοπλιστάς, δὲν ἠκούσθη καμμία ἀντίρρησης μετὰ τὸ πρόσχημα ὅτι ἡ ἑλληνικὴ ναυτιλία ἐξετοπίσθη ἀπὸ τὰς θαλάσσας λόγω τῶν πολεμικῶν ἀτυχημάτων καὶ θὰ ἐπεβάλλετο ἐπομένως νὰ ἐγκαταλείψουν οἱ Ἕλληνες τὴν θάλασσαν καὶ νὰ ἐπιδοθῶν εἰς ἄλλα ἔργα. Ἐκτοτε ἡ ἑλληνικὴ πλοιοκτησία ἐφθασε εἰς τὴν σημερινὴν ἐπίζηλον θέσιν τῆς. Διότι κατὰ βάσιν ἠκολουθήθη ἡ ὁρθὴ ὁδός. Διὰ τὴν, προκειμένου περὶ τοῦ καπνεμπορίου, δὲν πρέπει νὰ διανοοῦμεθα καὶ τὸν συναγωνισμὸν πρὸς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, τὴν Βουλγαρίαν, τὴν Τουρκίαν, τὴν Γιουγκοσλαβίαν; Τὸν ἐμπορικὸν ἀνταγωνισμὸν, δηλαδὴ ἐνισχυόμενον ἀπὸ μετὰ τῆς πολιτείας, πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἐμπορικοῦ μετώπου; Διότι ἡ πολιτικὴ συνδρομὴ χρειάζεται ἀπολύτως τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Δυτικὴ Γερμανία προβάλλει τὸ δόγμα τῆς ἐλευθερίας τῶν συναλλαγῶν, ἀρνούμενη τὰ ἑλληνικά καπνὰ καὶ τὸ λησμονεῖ, προκειμένου νὰ προμηθευθῇ, μέσω κρατικῆς κληρίγk, πέντε χιλιάδας τόννους καπνῶν ἐκ Βουλγαρίας.

Κ. Α. ΡΟΥΣΣΕΝ

ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑΣ ΤΩΝ ΤΕΥΧΩΝ ΤΟΥ "ΑΙΩΝΟΣ",

Ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ μας νὰ ἐξυπηρετήσωμεν τοὺς ἀγαπητοὺς ἀναγνώστας, συνδρομητὰς καὶ μὴ τοῦ περιοδικοῦ μας, οἵτινες θὰ ἐπεθύμουν τὴν βιβλιοδεσίαν εἰς ἐνιαῖον τόμον τῶν εἰς χεῖρας των τευχῶν τοῦ ἔτους 1959, προέβημεν εἰς τὰς καταλλήλους ἐνεργείας μετὰ πεπειραμένου καὶ ἐκλεκτοῦ βιβλιοδέτου, ὅστις καὶ ἀπεδέχθη τὰς κατωτέρω εἰδικῶς δι' ἡμᾶς μειωμένας τιμὰς:

- 1) Δερματόδετος βιβλιοδεσία δρχ. 35.
- 2) Πανόδετος βιβλιοδεσία δρχ. 25.

Εἰς τὰ γραφεῖα μας δύνασθε νὰ προσκομίσητε καὶ εἰς τὰς ὥρας 9—2 π.μ. καὶ 5—8 μ.μ. τὰ εἰς χεῖρας σας τεύχη τοῦ «Αἰῶνος», ὡς ἐπίσης καὶ νὰ ἐπιλέξητε τὸν τύπον βιβλιοδεσίας ἐκ τῶν ἐν τοῖς γραφείοις μας ἐπιδεικνυομένων δειγμάτων.

(Ἐκ τῆς Διαχειρίσεως)

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΣ

Βεβαία ἡ προοπτικὴ ἐξαντλήσεως τῆς τετραετίας

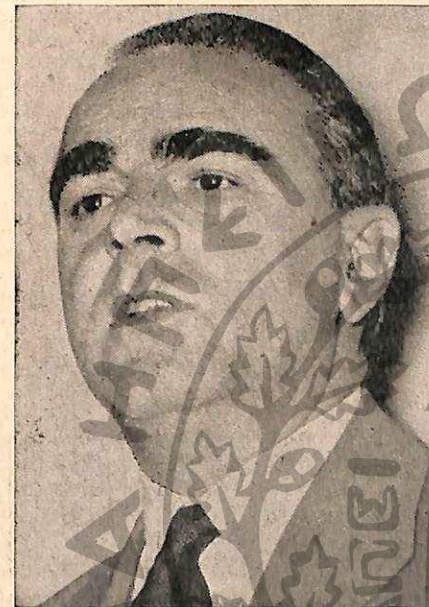
Ἡ δευτέρα ἐπέτειος τῶν ἐκλογῶν τῆς 11ης Μαΐου 1958, κατὰ τὰς ὁποίας ἀνεβαπτίσθη εἰς τὴν λαϊκὴν ἐμπιστοσύνην ἡ Ἑθνικὴ Ριζοσπαστικὴ Ἐνωσις, εὐρίσκει τὴν κυβερνήσιν Καραμανλῆ περισσότερον σταθερὰν παρὰ ποτέ. Ἡ διαγραφομένη προοπτικὴ εἶναι ὅτι, ἐκτὸς ἀποόπτον, θὰ ἐξαντλήσῃ ὁλόκληρον τὴν βουλευτικὴν περιόδον. Ἐὰν συμβῇ τοῦτο, ἡ κοινοβουλευτικὴ ἱστορία τῆς Ἑλλάδος θὰ ἔχῃ νὰ παρουσιάσῃ καὶ τετάρτην Βουλὴν ἡ ὁποία δὲν θὰ ἔχῃ τερατίζει προῶς τὸν βίον τῆς. Αἱ προηγούμεναι εἶναι αἱ Βουλαι τῶν 1886, 1906 καὶ 1928.

Οἱ προκαλοῦντες τὴν κυβερνητικὴν ταύτην σταθερότητα λόγοι πρέπει νὰ ἀναζητηθοῦν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς κυβερνητικῆς πλειοψηφίας καὶ εἰς τὴν διάλυσιν τῆς ἐθνικοφρονος ἀντιπολιτεύσεως. Ἡ ἐνότης τῆς πλειοψηφίας, ἀντέχουσα εἰς πολλὰς δοκιμασίας, ὀφείλεται εἰς τὴν διαπίστωσιν ὅτι αἱ ἀπὸ κόμματος εἰς κόμμα μεταπηδήσεις δὲν ἀποδίδουν. Οἱ δυσηρεστημένοι ἐκ τῶν κυβερνητικῶν βουλευτῶν, καὶ ὑπάρχουν δυσηρεστημένοι εἰς ὅλας τὰς πλειοψηφίας ὅλων τῶν Βουλῶν τοῦ κόσμου, ἀπέκτησαν συνείδησιν τῆς ἀξίας καὶ τῆς κυβερνητικῆς σταθερότητος καὶ τῆς προσηλωσεως των εἰς τὸ κόμμα. Τόσον ἡ σταθερότης, ὅσον καὶ ἡ προσήλωσις ἀποδίδουν, καὶ ὅσον καθιστοῦν ἀπίθανον τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς πρὸς τῆς λήξεως τῆς περιόδου. Ὅχι μόνον δὲ οἱ κυβερνητικοί, ἀλλὰ καὶ οἱ ἀντιπολιτευόμενοι δὲν εὐχονται σύντομον προφυγὴν εἰς τὴν λαϊκὴν ἐτυμηγορίαν. Διότι καὶ περὶ τῆς ἐπανεκλογῆς των δὲν εἶναι βέβαιοι καὶ τὴν ταλαιπωρίαν τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγῶνος ἀποστέρουν. Δι' αὐτὸ καὶ ἡ δυσφορία τῶν ὑπουργησίων, οἱ ὁποῖοι βλέπουν τὸν ἀνασχηματισμὸν συνεχῶς ἀπομακρυνόμενον καὶ, ὡς ἐκ τούτου, μειουμένης τὰς ἐλπίδας των νὰ καταλάβουν ὑπουργεῖον, δὲν ἐκδηλώνεται δημοσίᾳ.

Ἡ Ἀντιπολίτευσις συμβάλλει...

Αλλ' εἰς τὴν σταθερότητα συντελεῖ καὶ ἡ σύνθεσις τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἡ τελευταία κοινοβουλευτικὴ μάχη, ἡ διεξαχθεῖσα κατόπιν τῆς ὑποβολῆς προτάσεως μομφῆς ἐκ μέρους τῆς Ε.Δ.Α., κατέδειξε ὅτι τὰ ἀντιπολιτευόμενα κόμματα δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ πείσουν τὴν κοινὴν γνώμην οὔτε περὶ τῶν ἀδυναμιῶν τοῦ σημερινοῦ κυβερνητικοῦ σχήματος, οὔτε περὶ τῆς ἱκανότητος των νὰ τὸ διαδεχθῶν. Μία κυβερνήσις ἀνατρέπει καὶ ὅταν ἀκόμη διατηρῇ ἀκεραίας τὰς κοινοβουλευτικὰς τῆς δυνάμεις, ἐὰν ἡ κοινὴ γνώμη ἐμφανισθῇ ἀντίθετος πρὸς αὐτὴν καὶ ζητοῦσα τὴν κατάληψιν τῆς ἐξουσίας ὑπὸ ἄλλου κόμματος. Ἀλλ' ἡ ἑλληνικὴ κοινὴ γνώμη καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι ἐπιθυμεῖ τὴν ἀνατροπὴν τῆς κυβερνήσεως Καραμανλῆ, ὅπερ δὲν φαίνεται πιθανὸν κατόπιν τῶν σημειωθεισῶν ὑπὲρ τοῦ πρωθυπουργοῦ λαϊκῶν ἐκδηλώσεων εἰς Μακεδονίαν, ὅταν μετέβη εἰς τὴν περιοχὴν ταύτην πρὸς θεμελίωσιν τοῦ ἐργοστασίου Ἀζώτου καὶ τῶν ἔργων τοῦ Νέστου, δὲν ἔχει νὰ ὑπο-

δείξῃ διάδοχον κατάστασιν. Ἐξ οὗ καὶ, δυσανασχετοῦσα, παραμένει παθητικὴ. Οὐδεμία ἔλπις διαφαίνεται συγκεντρώσεως τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἀντιθέτως, σημειοῦται ἐντασις τῶν ὑπαρχουσῶν εἰς αὐτὴν κεντροφύγων τάσεων. Ἀκόμη καὶ ἡ Ἀκρὰ Ἀριστερά παρουσιάζει ἀποσυνθετικά συμπτώματα. Ἡ ὑπὸ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ε.Δ.Α. καταδίκη τῶν προσπαθειῶν τοῦ κ. Τσιριμώκου, πρὸς ἐνταξιν τοῦ Δημοκρατικοῦ Κόμματος εἰς τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων, φανερώνει ὅτι ἡ ἡγεσία τῆς Ἀριστερᾶς δὲν κατορθώνει νὰ πειθαρχῇ τοὺς ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς καὶ διὰ τῶν ψήφων τῆς ἐκλεγέντας. Ἐξ ἄλλου, ἡ ἀποτυχία τῆς ἐνώσεως τῶν κομμάτων Φιλελευθέρων

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Κ. Καραμανλῆς

καὶ Προοδευτικῶν, λόγω τῆς ἀντιδράσεως τῶν φιλελευθέρων βουλευτῶν, καὶ ἡ μετὰ ταύτην ἀπεγνωσμένη ἀπορία πρὸς τὸν λαόν» τοῦ κ. Μαρκεζίνη, καθιστᾷ ἐκδηλὸν τὴν ἀνυπαρξίαν κοινῆς ἰδεολογικῆς βάσεως, ἡ ὁποία θὰ ἐπέβαλεν ἐξ ἀντικειμένου τὴν ἐνοποίησιν. Ἀπομένει ὡς μόνη διέξοδος διὰ τὴν Ἀντιπολίτευσιν ὁ στρατηγὸς Γρίβας. Πρὸς αὐτὸν ἔχει προσανατολισθῇ ἤδη ὁ κ. Στεφανόπουλος καὶ ὠρισμένα ἐξω-

κοινοβουλευτικὰ στελέχη προερχόμενα ἐκ τοῦ παλαιοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος. Ἐπαφὴν μετὰ τὸν στρατηγὸν διατηρεῖ καὶ ὁ κ. Γρηγ. Κασσιμάτης, ὡς καὶ ἡ ὁμάς τῶν δέκα, ἡ ὁποία, ὑπὸ ὠρισμένους ὅρους, θὰ ἐδέχετο νὰ συνεργασθῇ μετ' αὐτοῦ. Ἀλλ' εἶναι τόσον ἀμφίβολος ὁ χρόνος τῆς ἀναμίξεως εἰς τὴν πολιτικὴν τοῦ στρατηγοῦ, τὴν ἡ ἐπικρατοῦσα ἄγνοια περὶ τῶν προγραμματικῶν του διακηρύξεων καὶ τόσον ἀγνώστος ἡ ἐπὶ τῶν λαϊκῶν μαζῶν ἀπήχησις του, ὥστε δὲν ἀποτελεῖ εἰσέτι ἡ περὶ αὐτὸν κίνησις θετικὸν ἢ καὶ ἀρνητικὸν παράγοντα τῆς πολιτικῆς ζωῆς τῆς χώρας.

Τὸ ταξίδι τοῦ κ. Βενιζέλου

Περισσότερον ἐνδιαφέρον παρουσιάζει, ἐν ὅψει ἐνδεχομένων ἀνακατατάξεων αἱ ὁποῖαι εἶναι δυνατόν νὰ προέλθουν ἐξ αὐτοῦ, τὸ ταξίδιον τοῦ Ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων εἰς Σοβ. Ἐνωσιν. Διαδίδεται ὅτι ἡ Ἀριστερά θὰ δεχθῇ νὰ ὑποστηρίξῃ τὸν κ. Βενιζέλου, ἐὰν ὁ τελευταῖος πείσῃ τὸν κ. Κροῦστσεφ ὅτι δὲν ἐμπνέεται ἀπὸ ἐχθρικός διαθέσεις ἐναντίον τοῦ Ἀνατολικοῦ Συνασπισμοῦ καὶ ὅτι εἶναι πρόθυμος, ἐρχόμενος εἰς τὴν κυβερνήσιν, νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἀνάπτυξιν φιλικωτέρων σχέσεων μετὰ τὴν Σοβ. Ἐνωσιν. Κατὰ πόσον αἱ διαδόσεις αὗται ἀποδίδουν πραγματικὰς διαθέσεις τῆς Ἀριστερᾶς οὐδεὶς δύναται νὰ τὸ βεβαιώσῃ. Ἐξ ἄλλου φαίνεται ὅτι ἀποκλείεται ὁ κ. Βενιζέλος νὰ ἀναλάβῃ ἀπέναντι τοῦ κ. Κροῦστσεφ οἰανδήποτε δέσμευσιν ἐπὶ θεμάτων ἐξωτερικῆς καὶ ἐσωτερικῆς πολιτικῆς. Δὲν εἶναι πάντως ἀπορροή σημασίας τὸ γεγονός ὅτι ὁ Ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων ὑπεστήριξε τὴν αἴτησιν τοῦ Κ.Κ.Ε. περὶ νομιμοποιήσεώς του. Ὅπως δὲν εἶναι τυχαῖον τὸ γεγονός ὅτι διὰ πρώτην φορὰν ἐπιστήμης, διὰ τῆς ἐν Πράγᾳ ἑλληνικῆς Πρεσβείας, τὸ Κ.Κ.Ε. ἐζήτησε τὴν νομιμοποίησίν του.

Ἀδελφὸς ἡ στάσις τῶν κομμάτων

Αἱ παρατηρούμεναι εἰς τὴν Ἀντιπολίτευσιν ζυμώσεις, ὡς περιεγράψαν, δὲν δύναται νὰ θεωρηθοῦν ὅτι προδιαγράφουν τὰς ὀριστικὰς μορφὰς τῆς μελλοντικῆς διατάξεως τῆς. Ἐφ' ὅσον ὁ χρόνος τῶν ἐκλογῶν δὲν εἶναι ἐγγύς, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει συμφωνία διὰ τὸ ἐκλογικὸν σύστημα καὶ ἐφ' ὅσον αἱ διεθνεῖς ἐξελίξεις δὲν εἶναι σαφεῖς, οὐδεὶς εἶναι εἰς θέσιν νὰ προδικάσῃ τὴν στάσιν τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἑτέρου κόμματος. Πρὸς τὸ παρὸν τὴν Ἀντιπολίτευσιν χαρακτηρίζει σύγχυσις, ἐνῶ τὴν κυβερνήσιν σταθερότης καὶ σύμπνοια, ἡ ὁποία ἐπιτρέπει εἰς αὐτὴν πλήρη ἀπόδοσιν τοῦ ἔργου τῆς. **Δ.**

Ο τουρισμός είς τήν Ἑλλάδα

Ο τουρισμός είναι σήμερα μία από τὰς μεγαλύτερας βιομηχανίας. Ειδικότερον διὰ τὴν πτωχὴν χώραν μας ἡ σημασία του εἶναι τεραστίαι, ἀλλὰ καὶ αἱ δυνατότητες ἀναπτύξεώς του ἀνεξάντλητες. Διότι ἡ χώρα μας παρουσιάζει μέγιστον τουριστικὸν ἐνδιαφέρον καὶ δικαίως τὸ κράτος ἀπέδωκεν ἰδιαιτέραν προσοχὴν εἰς τὸν τομέα τοῦ τουρισμοῦ. Χαρακτηριστικὴ εἶναι σχετικῶς ἡ δὴλωση τοῦ ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν τῆς μεγάλης ὑπερατλαντικῆς Δημοκρατίας κ. Κριστιάν Χέρτερ, ὁ ὁποῖος, κατὰ τὴν ἐν τῇ χώρᾳ μας ὀλιγοήμερον παραμονὴν του, ἐδήλωσεν ὅτι: «οὐθὺν ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἀποδίδει πρωταρχικὴν σημασίαν εἰς τὸν τουρισμόν, δεδομένου ὅτι ἡ Ἑλλάς παρουσιάζει διὰ τὸν ξένον ἐπισκεπτὴν ἀσύγκριτα ἐνδιαφέροντα».

Ἡ αἰχμὴ τῆς τουριστικῆς περιόδου ἀρχίζει ὡς γνωστὸν ἀπὸ τὸν μῆνα Μάϊον. Ἀλλὰ καὶ αἱ μέχρι τοῦδε ἐνδείξεις πείθουν ὅτι ἡ ἐφετινὴ τουριστικὴ κίνησις, θὰ εἶναι σημαντικῶς μεγαλύτερα τῆς περυσινῆς. Κατὰ τοὺς ἀρμοδίους τοῦ Ε.Ο.Τ. ἡ αὔξησις αὐτῇ προβλέπεται ὅτι θὰ κυμανθῇ μεταξὺ 30—35%, ἐνῶ οἱ ἀρμοῖοι τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τουρισμοῦ προβλέπουν αὔξησιν 50—60%. Πλέον αἰσιόδοξοι εἶναι αἱ προβλέψεις τῶν Ἰταλῶν ἀρμοδίων τοῦ τουρισμοῦ διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς τουριστικῆς κινήσεως τῆς Ἑλλάδος. Ὡς ἀναφέρει τὸ τελευταῖον τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ «Il Tempo» ἡ τουριστικὴ κίνησις εἰς τὴν χώραν μας θὰ αὐξηθῇ τὸ 1960 κατὰ 100%. Ἦδη κατὰ τοὺς πρώτους χειμερινούς μῆνας τοῦ τρέχοντος ἔτους, οἱ ὅποιοι, ἀπὸ τουριστικῆς ἀπόψεως ἐθεωροῦντο μέχρι τοῦδε ὡς νεκροὶ μῆνες, παρουσιάζεται ἀσυνήθης αὔξησις κυμαινομένη μεταξὺ 20—25% μὲ παράλληλον ἡξυμένη ἀπόδοσιν συναλλαγμάτων. Ἡ παρατηρηθεῖσα ἐλαφρὰ κάμψις κατὰ τὸν Μάρτιον, κυρίως ἐκ τουριστῶν τῆς Εὐρώπης, ὡφείλετο εἰς τὴν πρωτοφανῆ διὰ τὸν μῆνα αὐτὸν κακοκαιρίαν, ἡ ὁποία, κατὰ τὰς ὑπαρχούσας πληροφορίας, ἀπετέλεσεν ἀφορμὴν ματαιώσεως πολλῶν προγραμματισθέντων τουριστικῶν ταξιδίων. Ἐν τούτοις κατὰ τὸν μῆνα αὐτὸν δὲν παρετηρήθη ποιοτικὴ πτώσις τῶν ἐπισκεπτῶν. Πάντως, παρὰ τὰ δυσμενῆ ἀποτελέσματα τοῦ

Μαρτίου, οἱ πρώτοι μῆνες τοῦ 1960 ἀπέφεραν συνολικῶς σημαντικὴν αὔξησιν τοῦ συναλλάγματος ἐναντι τῶν ἀντιστοίχων μηνῶν τοῦ 1959. Τὸ τουριστικὸν συναλλάγμα διὰ τὸ τρέχον ἔτος προβλέπεται νὰ ἀνέλθῃ εἰς ἐπίπεδον ἀνώτερον τῶν 50 ἑκατ. δολλαρίων.

Τὸ φέρυ-μπῶτ Ἑλλάδος—Ἰταλίας

Εἰς τὴν αὔξησιν αὐτὴν θὰ συμβάλουν ἐκτὸς τῆς ὀργανωμένης διαφημίσεως καὶ προβολῆς τῶν τουριστικῶν ἐνδιαφερόντων τῆς χώρας μας εἰς τὸ ἐξωτερικόν, συμφώνως πρὸς τὸν τουριστικὸν πενταετὲς πρόγραμμα, καὶ ἡ δρομολόγησις τοῦ φέρυ-μπῶτ μεταξὺ Ἑλλάδος—Ἰταλίας, τὸ ὁποῖον, μετὰ τὸς αἰῶνας, θὰ θέσῃ καὶ πάλιν εἰς λειτουργίαν τὴν ἱστορικὴν συγκοινωνιακὴν ἀρτηρίαν τῆς Μεσογείου, τὴν ρωμαϊκὴν καὶ βυζαντινὴν «Ἐγνατίαν ὁδὸν» καὶ ὁ ὑπὸ κατασκευὴν νέος διαβαλκανικὸς αὐτοκινητόδρομος, ὁ ὁποῖος διὰ τῆς Γιουγκοσλαβίας θὰ ὁδηγῇ εἰς τὰς Ἀθήνας. Αὐτὰ ἀποτελοῦν τοὺς δύο βασικοὺς ἀξόνες εἰσόδου τῶν τουριστῶν εἰς τὴν χώραν. Τὸ φέρυ-μπῶτ, τὸ ἐπινομασθέν «Ἐγνατία» θὰ τεθῇ εἰς λειτουργίαν τὸν προσεχῆ Ἰούλιον καὶ θὰ ἀναχωρῇ ἐξ Ἰταλίας πεντάκις τῆς ἑβδομάδος, τρίς διὰ Κέρκυραν—Ἰουμηνί—τσαν μετ' ἐπανόδου καὶ δις διὰ Κέρκυραν.—Ἰουμηνί—τσαν—Πάτρας μετ' ἐπανόδου.

Θὰ εἶναι χωρητικότητος 4390 τόνων καὶ ἱκανὸν νὰ μεταφέρῃ 115 ἐπιβατηγὰ αὐτοκίνητα καὶ 6 λεωφορεῖα καὶ 762 ἐπιβάτας. Τὸ πλοῖον τοῦτο θὰ ἐξυπηρετῇ κυρίως τοὺς κινουμένους δι' αὐτοκινήτων, οἱ ὅποιοι ἐφθάνον μέχρι τῆς Ἰταλίας καὶ διὰ λόγους καὶ χρόνου ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ ἀποφύγουν τὸ κακὸν ὁδικὸν δίκτυον τῆς Γιουγκοσλαβίας, δὲν ἐπεχειροῦν νὰ ἐλθουν εἰς τὴν χώραν μας. Καὶ μικρὸν μέρος ἀν' προσελκύσωμεν ἀπὸ τὰ 16.000.000 τουριστῶν ποὺ ἐπισκέπτονται ἑτησίως τὴν Ἰταλίαν, θὰ ἀποτελέσῃ μέγα κέρδος δι' ἡμᾶς.

Μέτρα ὑποδοχῆς τουριστῶν

Ἐν ὅψει τῆς ἡξυμένης τουριστικῆς κινήσεως, ἐλήφθησαν καὶ λαμβάνονται μέτρα διὰ τὴν καλὴν ὑποδοχὴν καὶ ἐξυπηρέτησιν τῶν ξένων ἐπισκεπτῶν. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν τὰ ξενοδοχεῖα ἀνεπτύχθησαν καὶ κατ' ἀριθμὸν καὶ κατὰ ποιότητα. Τὸ 1952—1955 ἐκτίσθησαν 88 νέα ξενοδοχεῖα μὲ 1.700 δωμάτια καὶ 3.000 κλίνας. Τὸ 1959 ἐκτίσθησαν 188 ξενοδοχεῖα μὲ 4.000 δωμάτια καὶ 7.000 περίπου κλίνας. Συνολικῶς αἱ ἀνερχόμεναι σήμερα εἰς 50.000 κλίναι προβλέπεται ὅτι εἰς τὸ τέλος τοῦ πενταετοῦς προγράμματος θὰ αὐξηθῶν κατὰ 17.000 εἰσέτι εἰς ὁλόκληρον τὴν χώραν. Σημαντικὴ προσπάθεια κατεβλήθη διὰ τὴν ψυχαγωγίαν τῶν τουριστῶν. Οὕτω θὰ ἀναπτυχθῶν τὰ θαλάσσια σπὸρ καὶ θὰ δημιουργηθῶν ἐγκαταστάσεις διὰ τὴν προσέλκυσιν τῶν μεσογειακῶν γιῶτ εἰς τὰς ἀκτὰς τοῦ Σαρωνικοῦ. Πέραν αὐτοῦ ἀπεφασίσθη ὅπως τὸ Πασαλιμάνι διαμορφωθῇ εἰς λιμένα διὰ τὸν ἐλλιμενισμόν ἱκανοῦ ἀριθμοῦ θαλαμηγῶν, μέγιστον ἐκτοπίσματος. Ἐκ παραλλήλου ἔχουν ἤδη ἐκπονηθῇ τὰ σχέδια πλείστων σταθμῶν πλήρους ἀνεφοδιασμοῦ εἰς καύσιμα,

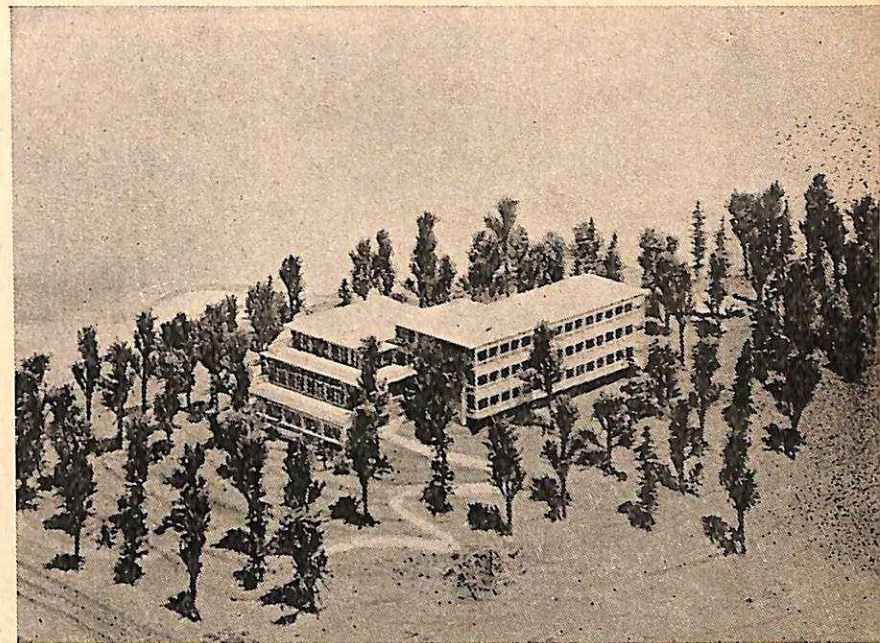
ὑδωρ καὶ τροφίμα τῶν ἀκολουθῶν 20 σημείων τοῦ προγράμματος 1960: Κέρκυρα, Πάργα, Πάτραι, Ἰτέα, Κατάκωλον, Πύλος, Καλάμαι, Γυθειον, Κύθηρα, Ναύπλιον, Ἡράκλειον, Χαλκίς, Βόλος, Πόρτο—Κουφό, Οὐρανούπολις Χαλκιδικῆς, Θεσσαλονίκη, Καβάλα, Μύκονος, Κάλυμνος, Ρόδος. Ἦδη ἔχει γίνῃ συνεννόησις μὲ τὰς ἐταιρίας πετρελαιοειδῶν αἱ ὁποῖαι θὰ ἀναλάβουν τὴν μακροχρόνιον ἐκμετάλλευσιν τῶν ὑπὸ τοῦ Ε.Ο.Τ. ἐκτελουμένων ἐγκαταστάσεων καὶ τὸν πλήρη ἀνεφοδιασμόν τῶν θαλαμηγῶν ἐντὸς μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος. Οἱ 20 αὐτοὶ σταθμοὶ θὰ λειτουργήσουν μέχρι τέλους τοῦ θέρους. Κατὰ τὸ θέρους τοῦ 1961 ὑπολογίζεται ὅτι θὰ λειτουργήσουν καὶ ἄλλοι 25 σταθμοὶ ἀνεφοδιασμοῦ τῶν θαλαμηγῶν καὶ ὅτι τὸ 1962 οὗτοι θὰ ἀνέλθουν εἰς 65—70. Παραλλήλως λαμβάνονται μέτρα ἀπλουστεύσεως τῶν διατυπώσεων τῶν λιμένων καὶ τῶν τελωνείων, τὰ ὁποῖα θὰ τεθῶν εἰς ἐφαρμογὴν ἐντὸς τοῦ θέρους. Διὰ τῶν μέτρων αὐτῶν ἐπιδιώκεται μεγάλη αὔξησις τῆς ἐλεύσεως πλουσίων τουριστῶν εἰς τὴν χώραν μας, αὔξησις τῆς ἐμέσου διαφημίσεως τῆς Ἑλλάδος, διότι εἰς τὰς κρουαζιέρας αὐτὰς λαμβάνουν μέρος διεθνεῖς προσωπικότητες, αὔξησις τῆς κινήσεως εἰς τὰς λοιπὰς πολυτελεῖς ἐγκαταστάσεις τοῦ τουρισμοῦ τῆς Ἑλλάδος, καὶ αὔξησις τῆς ἐργασίας τῶν περὶ τὰ ναυτικά ἀσχολουμένων. Ἡ Ἑλλάς δηλαδὴ, τῆς ὁποίας τὰ φυσικὰ ποσόντα διὰ κρουαζιέρας εἶναι μοναδικὰ, λόγῳ τῆς γεωγραφικῆς τῆς θέσεως, τοῦ ἐξαιρετικοῦ τῆς κλίματος καὶ τῆς ἀφθονίας τῶν νήσων, ὁρμῶν καὶ ὠραίων ἀκτῶν, θὰ καταστή, εἰς τὸ ἐγγὺς μέλλον, ἡ κατ' ἐξοχὴν χώρα διὰ κρουαζιέρας.

Εἰς τὸ ἐσωτερικόν τῆς χώρας τὸ ὁδικὸν δίκτυον παρουσιάζει ὀλματώδη ἀνάπτυξιν εἰς εὐρωπαϊκὰ ἐπίπεδα, διὰ τῆς κατασκευῆς τῶν νέων ἐθνικῶν ὁδῶν καὶ διὰ τῆς ἀνακατασκευῆς καὶ διαπλατύνσεως τῶν παλαιῶν ὁδικῶν δικτύων. Ἐπίσης κατεσκευάσθησαν motel εἰς ἐπικαίρους θέσεις καὶ ἄλλα εἶναι ὑπὸ κατασκευῆς, ἀποτελοῦν δὲ αὐτὰ τὴν νεωτέραν μορφήν ξενοδοχειακῆς ἐπιχειρήσεως.

Αἰσιόδοξοι προβλέψεις

Διὰ τὴν πραγματοποιήσιν τῶν ἔργων αὐτῶν ἡ κυβέρνησις κατέστρωσεν ἕνα πρόγραμμα 5ετὲς ὕψους 1.500 ἑκατ. ἀπὸ τὸ ὁποῖον προβλέπεται ὅτι θὰ ἀπορροφηθῇ διὰ τὸ 1960 ποσὸν 300 ἑκατομμυρίων περίπου. Ἐὰν τὸ πρόγραμμα προχωρήσῃ ὁμαλῶς θὰ εἶναι δυνατόν, μετὰ πέντε ἔτη, ἡ Ἑλλάς νὰ ὑποδέχεται ἀνέτως 700—750 χιλ. περίπου τουρίστας καὶ νὰ ἐλπίζῃ εἰς εἰσαγωγὴν ξένου συναλλάγματος ὕψους 100.000.000 δολλαρίων. Ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι σήμερα τὰ τουριστικὰ ἐπαγγέλματα ἀπασχολοῦν ἀμέσως 50.000 περίπου ἐργαζομένους,

Μακέττα τοῦ ἀνεγερθέντος ξενοδοχείου εἰς Σπάτην ὑπὸ τοῦ Ε.Ο.Τ. Ἡ λειτουργία του ἀρχεῖται ἐντὸς τοῦ προσεχούς μηνὸς Ἰουνίου.

εἶναι πιθανὸν ὁ τριπλασιασμός τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τουριστῶν, εἰς τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ προστεθῇ ὁ αὐξὼν ἀριθμὸς τῶν περιηγητῶν τοῦ ἐσωτερικοῦ τουρισμοῦ, νὰ ὁδηγήσῃ εἰς τὴν αὔξησιν τῶν ἀμέσως ἀπασχολουμένων εἰς τὸν τουρισμόν κατὰ 100.000 εἰσέτι άτομα.

Εἶναι γεγονός ὅτι σήμερα, διὰ πρώτην φοράν, ἡ τουριστικὴ ἀνάπτυξις τῆς χώρας ἀντιμετωπίζεται ὡς ἐν σύνολον καὶ δι' αὐτὸ αἱ προβλέψεις εἶναι αἰσιόδοξοι καὶ τὰ μέχρι τοῦδε ἀποτελέσματα ἱκανοποιητικά. Καταβάλλεται προσπάθεια συνδεδυασμένη ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, ἀξιοποιήσεως τῶν ἐπιδεκτικῶν τουριστικῶν ἀναπτύξεων περιοχῶν. Ἡ προτεραιότης τῶν περιοχῶν αὐτῶν καθορίζεται μὲ κριτήριον τὸ συμφέρον τῆς ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐν τῷ συνόλῳ τῆς ἀποκλειομένων τοπικῶν ἐπιρροῶν ἡ ὑπολογισμῶν. Ὡς ἀρχὴ ἐτέθη ὅτι ἡ Ἑλλάς δὲν θὰ πρέπει νὰ μείνῃ τουριστικὸς τόπος μόνον ἀρχαίων μνημείων, ἀλλὰ τόπος παρέχων συγχρόνως τουριστικὰς ἀπολαύσεις μέσα εἰς τὸ θαμνάσιον φυσικῶν τοπίων τῆς. Ἐπίσης ὁ ἐλληνικὸς τουρισμὸς στρέφεται καὶ πρὸς τὰς μεσαιῶς τάξεις καὶ εἶναι σήμερα κυρίως θαλάσσιος. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον ἀκριβῶς ἡ ἐσωτερικὴ ναυτιλία παίζει ἀποφασιστικὸν ρόλον εἰς τὴν ἀξιοποίησιν τοῦ νησιωτικοῦ τουρισμοῦ. Εἰς τὸν τομέα αὐτὸν ἡ χώρα μας εἶναι ἀσυναγωνίστος, διότι ἡ πληθὺς τῶν νήσων μὲ τὴν γραφικότητα τῶν, τὴν ἰδιαίτησιν αὐτῶν ἀτμόσφαιραν καὶ τοὺς ἀφθόνους ἀρχαιο-λογικοὺς τῶν θησαυρῶν, τὴν κάνουν νὰ ὑπερέχῃ τῆς Ἰταλίας, ἡ ὁποία ὅμως ἐπέτυχεν νὰ ἀξιοποιήσῃ κατὰ τὸν καλῶτερον τρόπον τὸ Κάπρι, ὅπως καὶ ἡ Ἰσπανία τὴν Μαγιόρκαν, αἱ ὁποῖαι δὲν δύναται νὰ συγκριθῶν ἀπὸ ἀπόψεως ὁμορφίας, μὲ τὰς ἐλληνικὰς νήσους. Διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ νησιωτικοῦ τουρισμοῦ χρειάζεται μεγαλυτέρα προσπάθεια, ἀν καὶ ἡ διενεργουμένη ὑπὸ τοῦ Ε.Ο.Τ. διαφήμισις διὰ καταλλήλων ἐντύπων, ἡ καθιερωθεῖσα ὀργανώσις κρουαζιερῶν καὶ τὰ μέτρα περὶ δημιουργίας σταθμῶν ἀνεφοδιασμοῦ θαλαμηγῶν θὰ ὁδηγήσουν ἀσφαλῶς εἰς τὴν ὀλματώδη ἀνάπτυξιν τοῦ νησιωτικοῦ τουρισμοῦ. Ἡ Ἑλλάς, πέραν τῆς ἀξιοποιήσεως τῶν ἀκτῶν τοῦ

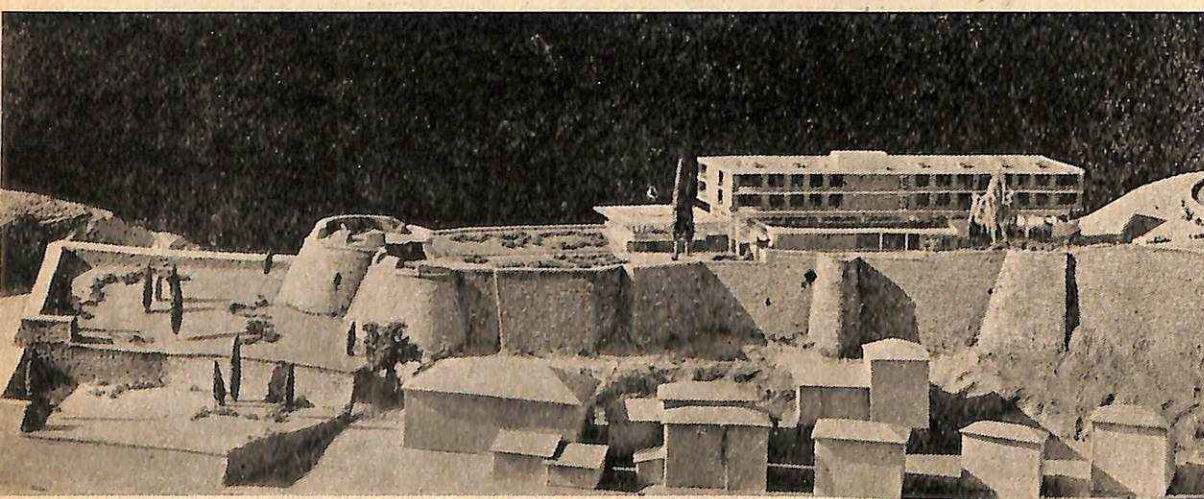
Αἰγαίου, πρέπει νὰ ὀργανωθῇ ὡς ἀφετηρία μεσογειακῶν περιηγήσεων.

Ἐπίσης προσπάθεια θὰ καταβληθῇ ὅπως, παραλλήλως πρὸς τὴν ἀξιοποίησιν τῶν κλασσικῶν μνημείων τῆς χώρας, τὰ ὁποῖα εἶναι διεθνῶς γνωστά, στραφῇ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν τουριστῶν καὶ πρὸς τὰ βυζαντινὰ μνημεῖα καὶ πρὸς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ νεοελληνικοῦ πολιτισμοῦ. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ διευρυνθῇ ὁ κύκλος τῶν τουριστῶν, οἱ ὁποῖοι θέλουν νὰ ἐλθουν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ θὰ δημιουργηθῶν νέαι περιοχαὶ τουριστικοῦ ἐνδιαφέροντος.

Ταχεῖα ἐξυπηρέτησις

Σήμερα τὸ 90% τῶν τουριστῶν ταξιδεύουν ὀργανωμένοι μέσω ταξιδιωτικῶν γραφείων, τὰ ὁποῖα ἐν πολλοῖς ἀναλαμβάνουν τὰς φροντίδας των. Ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς μεμονωμένους τουρίστας ὑπάρχουν εἰς τοὺς ἀερολιμένες, λιμένας, σιδηροδρομικοὺς σταθμούς καὶ εἰς ὅλας τὰς εἰσόδους τῆς χώρας γραφεῖα πληροφοριῶν τοῦ Ε.Ο.Τ. πρὸς ἐξυπηρέτησιν των. Εἰς αὐτοὺς δίδονται πληροφορικὰ φυλλάδια, πληροφόρια σχετικῶς μὲ τὰς τιμὰς ξενοδοχείων κ.λ.π. Εἰς τὸν τομέα τῆς παροχῆς διευκολύνσεων ἡ Ἑλλάς ἐφαρμόζει ὅ,τι γίνεται εἰς τὰς προηγμένας τουριστικὰς χώρας. Ἡ συναλλαγματικὴ ἐξυπηρέτησις τῶν ξένων εἶναι ταχεῖα. Εἰς τοὺς σταθμούς εἰσόδου εἰς τὴν χώραν καὶ εἰς ὅλας τὰς πόλεις ὑπάρχουν ὑποκαταστήματα τῶν Τραπεζῶν, εἰς τὰ ὁποῖα γίνεται ἐλευθέρως ἀλλαγὴ συναλλάγματος, βάσει τῆς ἐπίσημου τιμῆς τοῦ δολλαρίου. Ἀρτὰι εἶναι καὶ αἱ τηλεπικοινωναί, καταβάλλεται δὲ προσπάθεια συλλεχῶς βελτιώσεως καὶ ἐπεκτάσεώς των. Αἱ τιμαὶ τῶν φαγητῶν εἶναι προσεταὶ διὰ καὶ ἐλευθέρως. Εἰς τὸν τομέα τῆς καθαριότητος ἔχει γίνῃ ὀλματώδης πρόοδος. Τὰ μουσεῖα καὶ οἱ ἀρχαιολογικοὶ χώροι εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐπισκεπτῶν, τοὺς ὁποίους ἐξυπηρετοῦν ξεναγοὶ ἑρπύως ἐκπαιδευμένοι, ὅ,τι δὲ ἰσχύει διὰ τοὺς Ἑλλήνας ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ξένους. Διὰ τοὺς ξεναγοὺς μας πολλοὶ διαπρεπεῖς ξένοι ἔχουν πει χαρα-

(Συνέχεια εἰς σελ. 48)

Τὸ ὑπὸ ἀνέγερσιν ξενοδοχεῖον εἰς Ἀκροναυπλίαν θὰ ἔχῃ τελικῶς τὴν μορφήν τῆς παραπλευρῶς μακέττας. Ὁ Ε.Ο.Τ. προτίθεται νὰ διαμορφώσῃ ὁλόκληρον τὴν περίεξ τοῦ ξενοδοχείου περιοχῆς, οὕτως ὥστε νὰ ἀποτελεῖ ἐνιαῖον σύνολον.

Μεγάλοι εκτάσεις εις ὅλην τὴν χώραν ἀξιοποιοῦνται διὰ τῶν κατασκευαζομένων νέων ἀρδευτικῶν ἔργων

Μεταπολεμικῶς ὅλαι αἱ χώραι ἤρχισαν νὰ καταβάλλουν προσπάθειας ἐκμεταλλεύσεως ὅλων τῶν πλουτο-
παραγωγικῶν τῶν πηγῶν εἰς τρόπον ὥστε, παραλλήλως μὲ τὰς ἐξελίξεις τοῦ τεχνικοῦ πολιτισμοῦ, νὰ καθίσταται
δυνατὴ ἡ ἀξιοποίησις ὅλων τῶν πόρων μιᾶς χώρας. Οὕτω αἱ κυρίως βιομηχανικαὶ χώραι, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἀνασυνγκρό-
τησιν καὶ ἐπέκτασιν τῶν διαφορῶν βιομηχανιῶν τῶν, ἐπεδίωξαν νὰ ἀξιοποιήσουν καὶ ὅλας τὰς ἄλλας πλουτοπαρα-
γωγικὰς πηγὰς τῶν δηλαδὴ τὸ ἔδαφος καὶ τὸ ὑπέδαφος, μὲ τὰ ὑπάρχοντα εἰς αὐτὰ ἀξιοποιήσιμα στοιχεῖα. Ἀντι-
στρόφως αἱ γεωργικαὶ χώραι ἐπεδίωξαν νὰ ἐγκαταστήσουν βιομηχανικὰς μονάδας διὰ νὰ ἀξιοποιήσουν διάφορα
προϊόντα ὅπως εἶναι ὁ λιγνίτης, ὁ βοξίτης, κλπ. Ἡ πρόσφατος τάσις τῶν ὑπαναπτύκτων ἰδίως χωρῶν—μεταξὺ τῶν
ὁποίων συγκαταλέγεται καὶ ἡ Ἑλλάς—τείνει ἀκριβῶς εἰς τὴν προσπάθειαν ἐκμεταλλεύσεως ὅλων τῶν πλουτοπαρα-
γωγικῶν πηγῶν τῶν ὥστε αἱ πλείους ἀνάγκαι τῆς χώρας εἰς βιομηχανικὰ εἶδη νὰ καλύπτονται ἀπὸ τὴν ἐγχώριον
παραγωγὴν ὥστε ἐμμέσως νὰ ἀυξάνεται τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα καὶ νὰ ἀνέρχεται τὸ βιοτικὸν ἐπίπεδον τοῦ λαοῦ.

Πολλοὶ χώραι κατάρθρωσαν μεταπολεμικῶς νὰ ἀξιοποιή-
σουν γεωργικῶς ἐδάφη, τὰ ὁποῖα ἐθεωροῦντο μέχρι τοῦδε
ἄχρηστα (βραχώδη, ἀλατῶδη, ἀνυδρα κλπ.). Αἱ σύγχρονοι μέ-
θοδοι γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἐδαφῶν ἀπέδειξαν ὅτι
πολλὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθοῦν μὲ πρόγραμμα καὶ διάθε-
σιν τῶν ἀπαραιτήτων μέσων. Εἰς τὴν χώραν μας καταβάλλεται
προσφάτως μία προσπάθεια ἀξιοποιήσεως ὅλων ἐκείνων τῶν
ἐκτάσεων, αἱ ὁποῖαι, κείμεναι πλησίον ποταμῶν, ἦσαν καταδι-
κασμένοι νὰ παραμένουν ἀχρησιμοποίητοι καὶ ἀνεκμετάλλευτοι
λόγῳ πλημμυρῶν ἐκ τῶν ποταμῶν καὶ κατακλύσεως τῶν ὑπὸ
τῶν ὑδάτων διὰ μεγάλο χρονικὸν διάστημα. Τὰ φράγματα τῶν
ποταμῶν ἤλθαν νὰ βοηθήσουν τὸν ἀγρότην εἰς τὸ ἐπίπουνον ἔργον
του καὶ νὰ προσθέσουν μερικὰ ἑκατομμύρια στρέμματα εἰς τὸν
γεωργικῶς ἐκμεταλλεύσιμον χώρον τῆς Ἑλλάδος. Εἰς τοὺς μεγά-
λους ποταμούς ἐκτὸς τοῦ ἔργου αὐτοῦ εἰδικὰ φράγματα θὰ συν-
τελέσουν εἰς τὴν παραγωγὴν ἡλεκτρικοῦ ρεύματος, ὅπως τοῦ
Ἀχελώου, τοῦ Νέστου κλπ. Οὕτω ἐπιτυγχάνεται διπλοῦς σκο-
πός: ἡ ἐκμετάλλευσις ἀναξιοποιήτων ἐκτάσεων καὶ ἡ παραγωγὴ
ἐφθηνοῦ ἡλεκτρικοῦ ρεύματος, τὸ ὁποῖον τόσο ἐξ ἀνάγκης
ἡ χώρα μας, μετὰ τὴν αὔξη-
σιν τῶν βιομηχανικῶν μονά-
δων τῆς κατὰ τὰ τελευταῖα
ἔτη.

Εἰς τὰ ἀνατολικά μας σύνο-
ρα ὁ ποταμὸς Ἐβρος, τεραστί-
α δύναμις ὑδατίνης, προεκάλει
συχνὰς καταστροφὰς εἰς τὴν
γεωργίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς τεχνι-
κὰ ἔργα κατὰ τὴν χειμερινή
περίοδον ἰδίως. Κατόπιν ἐπα-
νελημμένων συνεννοήσεων με-
τὰ τῶν γειτόνων μας Τούρκων
ἀπεφασίσθη ἡ κατασκευὴ καὶ
ἀπὸ τὰ δύο μέρη ἔργων, ἀπο-

Μακέτα τοῦ φράγματος ἐκ-
τροπῆς τοῦ ποταμοῦ Νέστου.
Διὰ τῆς κατασκευῆς τού-
του θὰ ἀξιοποιηθῶν 240 χιλ.
στρέμματα τοῦ νομοῦ Κα-
βάλας (πεδιάς Χρυσουπό-
λεως) καὶ 210 χιλ. στρέμμα-
τα τοῦ νομοῦ Σάμης (πεδιάς
Σάμης). Τὸ ἔργον θὰ κο-
στίσῃ 34 ἐκατ. δρχ. καὶ θὰ
εἶναι ἑτοιμὸν μετὰ 36 μῆνας.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ.
Κ. Καραμανλῆς εἰς τὴν τελετὴν
τῆς καταθέσεως τοῦ θεμελίου λί-
θου τοῦ ἀρδευτικοῦ φράγματος
τοῦ Νέστου. Εἰς τὸ ἄκρον ἀρι-
στερὰ ὁ ὑπουργὸς Συγκοινωνιῶν
καὶ Δημ. Ἔργων κ. Σ. Γκίκας.

ἔργων τοῦ ποταμοῦ Ἐβρου, προῦπο-
λογισθείσης δαπάνης 85 ἐκατ. δρχ. Ἡ
κατασκευὴ τοῦ τελευταίου αὐτοῦ μέρους
τῶν ἔργων, ἀπῆλθε στενὸν συντονισμόν
ἐργασιῶν μεταξὺ ἑλληνικῶν καὶ τουρκικῶν
τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν, ὁ ὁποῖος καθωρί-
σθη εἰς νέαν κοινὴν συμφωνίαν, ὑπογρα-
φείσαν τὸν παρελθόντα Ἀπρίλιον. Οὕ-
τω κατέστη δυνατὴ ἡ δημοπράτησις καὶ
ἡ ταχεῖα ἐναρξίς κατασκευῆς τῶν ὑπολει-
πομένων ἔργων τῆς περιοχῆς Φερρών,
διὰ τῶν ὁποίων ὁλοκληροῦται ἡ ἀντι-
πλημμυρική προστασία ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ
Ἐβρου. Διὰ τῶν ἔργων αὐτῶν προβλέ-
πεται προστασία καὶ βασικὴ ἀποστράγ-
γισις 90.000 ἀκόμη στρεμμάτων, ἐκ τῶν
ὁποίων αἱ 70.000 θὰ ἀποδοθοῦν διὰ πρῶ-
την φοράν εἰς τὴν καλλιέργειαν. Ἡ ἀποπεράτωσις τοῦ ἔρ-
γου θὰ συντελεσθῇ ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς ἔτους, προεβλέφθη ὁ-
μως ἡ πρόδοσις τοῦ ἔργου νὰ εἶναι, κατὰ τὸ τρέχον ἔτος, τοι-
αύτη, ὥστε ἀπὸ τῶν τρέχοντος ἔτους νὰ προστατευθῇ μέρος
τῶν ὑπὸ ἀξιοποίησιν ἐκτάσεων.

Μία ἄλλη δημοπράσια κατεκυρώθη ἐντὸς τοῦ Ἀπριλίου
ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ Συγκοινωνιῶν καὶ Δημ. Ἔργων κ. Σ. Γκίκας.
Πρόκειται δι' ἔργα ἀξιοποιήσεως τῆς πεδιάδος τοῦ Καλαμά,
ἐκτάσεως 37 χιλ. στρεμμάτων περίπου. Τὰ ἔργα θὰ περιλαμβάν-
ουν τὴν κατασκευὴν φράγματος παροχετεύσεως ἐκ σκυροκαμιά-
ματος μήκους 170 μ. παρὰ τὸ χωρίον Τσιφλίκι, διὰ τοῦ ὁποίου
θὰ διοχετευθῶνται τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ πρὸς ἀξιοποίησιν τῆς
περιοχῆς τῶν ἐκβολῶν τοῦ Καλαμά, ἀρδευτικὸν δίκτυον, καὶ
πλήρως ἀποστραγγιστικὸν δίκτυον διὰ τὴν ἀποξήρανσιν μονί-
μων ἐλῶδων ἐκτάσεων. Διὰ τῆς ἀποξήρανσεως ἀποδίδονται διὰ
πρώτην φοράν εἰς τὴν καλλιέργειαν 15 χιλ. περίπου στρεμμάτων.
Διὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν ὑδάτων τῶν χαμηλῶν περιοχῶν θὰ
λειτουργοῦν τέσσαρα ἀντλιοστάσια, κινούμενα δι' ἡλεκτρικῆς
ἐνεργείας. Ἡ συνολικὴ δαπάνη τῶν ἔργων προῦπελογίσθη εἰς
40 ἐκατ. δρχ.

Οἰκονομικὴ καὶ ἐθνικὴ πλευρὰ

Εἶναι προφανές ὅτι καὶ τὰ ἔργα ταῦτα θὰ συμβάλλουν οὐσιω-
δῶς εἰς τὴν ἀνύψωσιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπίπεδου τῆς περιοχῆς
αὐτῆς, ἡ ὁποία ἔχει ἐπὶ πλέον σημασίαν διότι εὐρίσκεται πλη-
σίον τῶν συνόρων τῆς χώρας καὶ δημιουργεῖ μίαν πρόσθετον
ἀνάγκην ὑποστηρίξεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ διαβιούντος ἐκεῖ
ἑλληνικοῦ στοιχείου. Πέραν δηλαδὴ τῆς οἰκονομικῆς σημασίας
τοῦ ἔργου, ὑπάρχει καὶ ἡ ἐθνικὴ πλευρὰ, ἀξιοῦσα δικαίως προ-
σοχὴν ἐκ μέρους τοῦ ἐπισήμου Κράτους. Ἡ καθαρῶς οἰκονομικὴ
πλευρὰ μᾶς λέγει ὅτι ἡ ἀκαθάριστος γεωργικὴ πρόσδοσις τῆς πε-
διάδος θὰ αὐξηθῇ εἰς τὸ στάδιον τῆς πλήρους ἀξιοποιήσεως κατὰ
45 ἐκατ. δρχ. ἐτησίως ἢ πλέον τῶν 1.000 δρχ. ἀνὰ στρέμμα
καλλιεργουμένης γῆς. Ὁ δεύτερος ἀριθμὸς ὁμιλεῖ εὐγλωττότερα
εἰς τοὺς περισσότερους. Ἐνα ποσὸν 1.000 δρχ. ἐτησίως κατὰ
στρέμμα ἐπὶ πλέον τοῦ πραγματοποιουμένου, μέχρι τοῦδε, εἰσο-

δήματος, εἶναι ἀναμφισβητήτως σημαντικόν, δεδομένου ὅτι τὸ
εἰσόδημα τῶν ἀγροτῶν εὐρίσκεται, ἰδίως εἰς τὰς ἀκριτικὰς αὐτὰς
περιοχὰς, εἰς χαμηλὰ ἐπίπεδα. Ἐπὶ πλέον ἡ ἀποξήρανσις, ἐκτὸς
τῆς ἀξιοποιήσεως 15 χιλ. νέων στρεμμάτων γῆς, θὰ ἐπιτρέψῃ
νὰ ἐξαφανισθοῦν διὰ παντὸς τὰ ἔλη τῆς περιοχῆς, ἀποτελοῦντα
μόνιμον ἐστὶν μολύνσεως καὶ προκλήσεως πολλῶν ἀσθενειῶν.
Οὕτω ἡ κρατικὴ πολιτικὴ ἐμφανίζεται σωτηρία διὰ τὴν περιο-
χὴν Καλαμά ἀπὸ τριπλῆν ἐποψίν: ἐθνικὴν, κοινωνικὴν καὶ οἰ-
κονομικὴν. Ἐθνικὴν διότι ἐνισχύεται τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον τῆς
περιοχῆς, κοινωνικὴν διότι ἀσκεῖται πολιτικὴ ὑγιεινὴ ἐπιβίω-
σις τῶν κατοίκων καὶ οἰκονομικὴν διότι ἀναμφιβόλως ἐ-
νισχύεται τὸ γλίσχρον εἰσόδημα τῶν ἀγροτῶν οὕτως ὥστε νὰ
ἡμποροῦν νὰ ζήσουν οὗτοι μὲ σχετικὴν ἀνεσιν.

Δὲν εἶναι ὁμως μόνον ἡ ἀκριτικὴ Ἑλλάς τοῦ γνωρίζει τὴν
στοργικὴν φροντίδα τοῦ Κράτους διὰ τὴν ἀξιοποίησιν καὶ βελ-
τίωσιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς. Καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας περιοχὰς
ἐκτελοῦνται ἢ πρόκειται νὰ ἐκτελεσθοῦν σημαντικὰ ἔργα, τεί-
νοντα ἀκριβῶς εἰς τὴν αὐξήσιν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος τῶν
κατοίκων τῶν περιοχῶν αὐτῶν. Οὕτω τὴν 26ην Μαΐου ἐ.ἔ.
διενεργεῖται διεθνὴς διαγωνισμὸς διὰ τὴν ὑποβολὴν προτάσεων
κατασκευῆς φράγματος ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Πηνειοῦ Ἡλείας, πλη-
σίον τοῦ χωρίου Κέντρον. Τὸ φράγμα αὐτὸ θὰ εἶναι χωματίνον
μεγίστου ὕψους 50 μ. καὶ μήκους 2.000 μ. Διὰ τῆς κατασκευῆς
του θὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἐναποθήκευσις 50 ἐκατ. κυβικῶν μ. ὕδατος
διὰ τὴν ἀρδυσιν τῆς πεδιάδος τοῦ Πηνειοῦ ἐκτάσεως 300 χιλ.
περίπου στρεμμάτων. Ἐπὶ πλέον διὰ τοῦ φράγματος θὰ ἐπέλθῃ
ἀνάσχεσις τῶν συχνὰ προκαλουμένων πλημμυρῶν, αἱ ὁποῖαι
καταστρέφουν τὴν παραγωγὴν τῶν παραποταμιῶν περιοχῶν
καὶ δημιουργοῦν τεράστια προβλήματα διὰ τοὺς κατοίκους αὐ-
τῶν. Οὕτω ταύτοχρόνως δίδεται λύσις τόσο εἰς τὸ ἀρδευτικὸν
ὅσον καὶ εἰς τὸ ἀντιπλημμυρικὸν πρόβλημα τῆς πεδιάδος. Ἡ
δαπάνη κατασκευῆς τοῦ φράγματος προῦπελογίσθη εἰς 300
ἐκατομ. δραχμῶν.

Ἡ κατασκευὴ τοῦ χωματινοῦ φράγματος τοῦ Πηνειοῦ δὲν
ἀποτελεῖ «εὐκόλον πρᾶγμα» ὥς ἴσως φαίνεται ἐκ πρώτης ὁ-
ψεως. Τὸ φράγμα αὐτὸ κατ' ἀρχὴν θ' ἀποτελῇ ἐν ἐκ τῶν μελετωμένων

λυτέρων της Εύρώπης εις τὸ εἶδος του. Σοβαραὶ καὶ μεγάλαί ἐταιρεῖαι, μὴ διαθέτουσαι πείραν ἐπὶ τοιούτων φραγμάτων, δὲν κατασκευάζουν χωμάτινα φράγματα. Ἡ ἀμερικανικὴ ἐταιρεία «Νάπιεν—Τίππετς», ἔχει κατασκευάσει ἀνάλογα φράγματα εἰς Ἡνωμένας Πολιτείας καὶ ἔχει μελετήσει καὶ τὰς συνθήκας κατασκευῆς τοῦ ἰδίου μας. Ἐξ ἄλλου ὁ διαγωνισμὸς τῆς 26ης Μαΐου εἶναι ἀκριβῶς διεθνὴς διὰ τὰ συμμετάσχον ἐταιρεῖαι μὲ σχετικὴν πείραν, δεδομένου ὅτι αἱ ἑλληνικαὶ τεχνικαὶ ἐταιρεῖαι δὲν διαθέτουν ἀκριβῶς τὸ στοιχεῖον αὐτό. Διὰ τὰ μὴν ἀγνοηθοῦν ὁμοῦ ἐντελῶς αἱ ἑλληνικαὶ τεχνικαὶ ἐταιρεῖαι ἔχουν τεθῆ ὅροι εἰς τὴν διακήρυξιν τῆς δημοπρασίας, κατὰ τοὺς ὁποίους, ὁ ἀνάδοχος κατασκευῆς τοῦ ἔργου θὰ πρέπει ὑποχρεωτικῶς νὰ συνεργασθῇ μὲ ἑλληνικὴν τεχνικὴν ἐταιρείαν, ὥστε νὰ ἀποκτηθῇ ἡ σχετικὴ ἐμπειρία καὶ Ἑλλήνων κατασκευαστῶν δι' ἀναλόγους εἰς τὸ μέλλον περιπτώσεις. Εἶναι προφανὴς ἡ σημασία τοῦ ὅρου αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος, ἐκτὸς τοῦ καθαροῦ τεχνικοῦ μέρους (ἀπόκτησις ἐμπειρίας ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τεχνικῶν) ἐμπεριέχει καὶ ἠθικὸν ὄφελος, διότι ἀποδεικνύει ὅτι οἱ Ἕλληνες τεχνικοὶ εἶναι εἰς θέσιν νὰ κατασκευάζουν καὶ αὐτοὶ καὶ οἰοδήποτε ἔργον, ἀρκεῖ νὰ ἔχουν τὴν ἀπαραίτητον εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς ἐμπειρίαν, ἡ ὁποία ἀποκτάται διὰ τῆς συνεχοῦς παρακολουθήσεως κατασκευῆς τοιούτων ἔργων.

Πέραν τῆς κατασκευῆς τοῦ φράγματος αὐτοῦ ἡ εὐφορία πεδιάς τοῦ Πηνειοῦ ἔχει ἀνάγκην ἀρδευτικῶν δικτύων, τὰ ὁποῖα θὰ βοηθήσουν εἰς τὴν πλήρη ἀξιοποίησιν τῆς. Ἡ πρόωθσις κατασκευῆς καὶ τῶν ἀρδευτικῶν αὐτῶν δικτύων ἀποτελεῖ ἀνάγκην διότι τὰ ἔργα εἶναι συναφῆ. Οὕτω θὰ δοθῇ πλήρης ἡ εἰκὼν τῆς καταβαλλομένης προσπάθειας ἀξιοποιήσεως τῆς πεδιάδος τοῦ Πηνειοῦ.

Τὸ φράγμα τοῦ Νέστου

Εἰς ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα ἐγγειοβελτιωτικὰ ἔργα τῆς χώρας πρόκειται νὰ ἀποτελέσῃ τὸ φράγμα τοῦ Νέστου. Μετὰ τὸν Ἀχελῶν, τὸν Ἀξιὸν καὶ τὸν Ἀλιάκμονα, ὁ Νέστος ἀποτελεῖ τὸ τέταρτον μεγάλο ἐγγειοβελτιωτικὸν ἔργον, τὴν σημασίαν τοῦ ὁποῖου ἐτόνισε ἡ θεμελίωσις του ὑπὸ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ εἰς εἰδικὴν τελετὴν τὴν 24ην Ἀπριλίου. Ἡ παρουσία τοῦ κ. Καραμανλῆ εἰς τὰ ἐγκαίνια ἐνάρξεως τῆς κατασκευῆς τοῦ σημαντικοῦ αὐτοῦ ἔργου, δὲν ἦτο εὐκαιρία δημαγωγίας. Ἦτο μίᾳ ἀπόδειξις τῆς τεραστίας σημασίας τοῦ ἀποδίδει ἡ Κυβέρνησις εἰς τὸ ἔργον αὐτό, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὸν πρόδρομον τοῦ ὕδροηλεκτρικοῦ ἔργου τοῦ Νέστου, πού θ' ἀκολουθήσῃ μετὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ἀρδευτικοῦ φράγματος.

Τὸ φράγμα τοῦ Νέστου προϋπολογίσθη ὅτι θὰ κοστίσῃ 34 ἑκατ. δρχ. Αἱ ἐργασίαι ἤρρισαν ἤδη καὶ ὑπολογίζεται ὅτι θὰ διαρκέσουν μέχρι τοῦ θέρους τοῦ 1962. Τὸ φράγμα αὐτὸ ἀποτελεῖ οὐσιαστικῶς τὴν πρώτην φάσιν τοῦ ὅλου ἔργου ἀξιοποιήσεως τῆς Κοιλάδος τοῦ Νέστου διὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν τῆς ὁποίας θὰ διατεθοῦν συνολικῶς 650 ἑκατ. δρχ. Διὰ τοῦ ὑπὸ κατασκευὴν φράγματος θὰ ἀξιοποιηθοῦν πρὸς τὸ παρὸν 450 χιλ. στρέμματα, μετὰ δὲν τὴν ὁλοκλήρωσιν τῶν ἔργων ἀξιοποιήσεως τῆς κοιλάδος τοῦ Νέστου θὰ καταστήθῃ δυνατὴ ἡ ἐκμετάλλευσις 950 χιλ. στρεμμάτων.

Τὸ φράγμα θὰ ἔχῃ μῆκος 250 περίπου μέτρα καὶ ὁ ἀντικειμενικὸς σκοπὸς του εἶναι ἡ ἀρδεύσις τῶν πεδιάδων Χρυσουπόλεως καὶ Ξάνθης (450 χιλ. στρεμ.) Διὰ τῆς ἀρδεύσεως αὐτῆς θὰ ἐπιτευχθῇ ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ αὐξήσις τῆς καλλιεργησίμου ἐκτάσεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ αὐξήσις τοῦ γεωργικοῦ εἰσοδήματος τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς διὰ τῆς ἀναπτύξεως νέων καλλιεργειῶν. Εἶναι δηλαδὴ τὸ ἄμεσον καὶ τὸ ἔμμεσον ἀποτέλεσμα. Διὰ τοῦ πρώτου ἐπιτυγχάνεται ἡ αὐξήσις τῶν καλλιεργησίμων ἐκτάσεων, ἡ ὁποία ἐμμέσως ὁδηγεῖ εἰς τὴν αὐξήσιν τοῦ εἰσοδήματος διότι καὶ νῦν γαῖαι θὰ προστεθοῦν πρὸς ἐκμετάλλευσιν καὶ νέαι καλλιέργειαι θὰ εἶναι δυνατόν νὰ ἀναπτυχθοῦν εἰς τὰ νέα ἐδάφη. Ἐπιτυγχάνεται δηλαδὴ ποσοτικὴ καὶ ποιοτικὴ ἐκμετάλλευσις τοῦ ὑπισταμένου χώρου, ἐπιβεβαιώσας αὐξήσιν τῶν πόρων.

Ἐπὶ πλέον θὰ δοθῇ ἐργασία εἰς πολλὰς ἀδρανόους χεῖρας. Ἐχει καὶ τοῦτο σημασίαν διότι διὰ τῶν ἔργων καταπολεμᾶται καίριως ἡ ἀνεργία καὶ δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ ἀπασχοληθῇ σημαντικὸς ἀριθμὸς ἀνέργων. Ὑπολογίζεται ὅτι διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ φράγματος τοῦ Νέστου θὰ ἀπασχοληθοῦν 200 ἐργατοτεχνίται ἡμερησίως, θὰ ἀπαιτηθοῦν δὲ συνολικῶς 150 χιλ. ἡμερομίσθια. Οἱ ἀριθμοὶ αὗτοι εἶναι ἐνδιαφέροντες, διότι δεικνύουν τὴν δυνατότητα ἀπορροφῆσεως μεγάλων μαζῶν ἀνέργων διὰ τοῦ προγραμματισμοῦ καὶ τῆς ἐκτελέσεως τοιούτων ἔργων. Εἶναι δηλαδὴ, ἐκτὸς τῆς καθαρῶς οἰκονομικῆς ἀντιμετωπίσεως τοῦ θέματος, καὶ κοινωνικὴ ἡ τοποθέτησις του, διότι δίδει λαβὴν πρὸς

ρίζικὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ὑποαπασχολήσεως ἀπὸ ἀπόψεως ἐργατικοῦ δυναμικοῦ. Εἰς τὰ πλαίσια τοῦ πενταετοῦς προγράμματος, τὸ ὁποῖον ἀνεκοινώθη τὸν παρελθόντα μῆνα ὡς ὀριστικόν, ἡ ἀπορρόφησις τῶν ἀνέργων εἶναι ἕνα πρόβλημα ἀντιμετωπιζόμενον ἐμμέσως. Ἡ κατασκευὴ δηλαδὴ μεγάλων παραγωγικῶν ἔργων ἀποβλέπει κατὰ πρώτον λόγον εἰς τὴν αὐξήσιν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, ἐξ αὐτοῦ δὲ εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ βιοτικῆς ἐπίπεδου τοῦ λαοῦ καὶ τὴν εὐημέριαν τῶν ἀπορωτέρων τάξεων. Ἡ πολιτικὴ αὕτη εἶναι κοινωνικοοικονομικὴ, διότι ἀποβλέπει εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν οἰκονομικῶν τοῦ ἀπορωτέρου. Ἡ βελτίωσις ὁμοῦ αὕτη ἐννοεῖται πολλαπλῶς. Ὁ ἀνέργος, ὁ ὁποῖος ἔκαμε 50 ἡμερομίσθια ἐτησίως καὶ σποραδικῶς βελτιώνει ὅπωςδὴποτε τὰ οἰκονομικά του, ἔστω καὶ ἐὰν κάμῃ ἀντὶ 50, 100 ἡμερομίσθια. Ἡ κοινωνικοοικονομικὴ πολιτικὴ εἶναι μαζικὴ καὶ ἀποβλέπει εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ συνόλου. Ἡ ἀπορρόφησις λοιπὸν τῶν ἀνέργων καὶ ἡ χρησιμοποίησις τοῦ ἐργατικῆς δυναμικοῦ τῆς χώρας εἰς συνεχῆ παραγωγικὰ ἔργα, ἀποτελεῖ παράγοντα ἀνασχετικὸν τῆς ὑποαπασχολήσεως καὶ συμβολὴν εἰς τὴν αὐξήσιν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος.

Τὸ ἔργον τοῦ Νέστου θὰ δώσῃ τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐργασθοῦν ἐργατοτεχνίται, οἱ ὁποῖοι ἐὰν δὲν εἶναι ἀρκετοὶ εἰς τὰς πλησίον περιοχὰς θὰ προσκληθοῦν καὶ ἐκ τοῦ κέντρου, μὲ ἄλλο εὐνοϊκὸν ἀποτέλεσμα: τὴν ἀνάσχεσιν τοῦ ρεύματος συγκεντρώσεως ὅλων τῶν εἰδικευμένων καὶ μὴ ἐργατῶν καὶ ἐπιστημόνων (μηχανικῶν κλπ.) εἰς τὸ Κέντρον.

Καθ' ὅλογοισμούς τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργείου, μετὰ τὴν ἐναρξιν λειτουργίας τοῦ φράγματος, ἡ αὐξήσις τῆς γεωργικῆς προσόδου θ' ἀνέλθῃ εἰς 820 δρχ. κατὰ στρέμμα ἐκ διαφορᾶς μετὰ τῆς σημερινῆς καὶ τῆς μελλοντικῆς ἀξίας παραγωγῆς. Εἶναι καὶ τοῦτο σημαντικόν διότι, ὡς ἤδη ἐτονίσθη, τὸ μικρὸν ἀγροτικὸν εἰσόδημα θὰ ἐνισχυθῇ διὰ μιᾶς ἀξιολόγου συμβολῆς.

Κατασκευὴ ἀρδευτικῶν δικτύων

Εκτὸς ἀπὸ τὰ προγραμματισθέντα μεγάλα ἀρδευτικὰ φράγματα, ἐδημοπρατήθησαν καὶ ἄλλα μικρότερα, τὰ χαρακτηριστικώτερα τῶν ὁποίων ἀναφέρωμεν κατωτέρω διὰ τὰ συμπληρωθῇ ἡ εἰκὼν τῆς δραστηριότητος τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸν τομέα αὐτόν. Πρόκειται διὰ τὴν κατασκευὴν ἀρδευτικῶν δικτύων τῆς πεδιάδος Θεσσαλονίκης, περιλαμβανομένων εἰς τὸ πενταετὲς πρόγραμμα οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως. Οὕτω ἐδημοπρατήθησαν 1) Ἡ κατασκευὴ ἀρδευτικοῦ δικτύου περιοχῆς Γιδά—Υψηλῆς Σχοινῆς—Νησιού, ἐκτάσεως 69 χιλ. στρεμμάτων μετὰ προϋπολογισθείσαν δαπάνην 52 ἑκατ. δρχ. 2) Ἀρδευτικὸν δίκτυον περιοχῆς Νησελίου—Μυλόβου 53 χιλ. στρεμ., προϋπολογισθείσης δαπάνης 44 ἑκατ. δρχ., 3) Ἀρδευτικὸν δίκτυον περιοχῆς Χαλάστρας 83 χιλ. στρεμ. ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἡμῖς περίπου θ' ἀποδοθῇ εἰς τὴν καλλιέργειαν διὰ πρώτην φοράν. Προϋπολογισθείσα δαπάνη 91 ἑκατ. δρχ. Διὰ τῶν ἔργων αὐτῶν, τὰ ὁποῖα θὰ καταβληθῇ προσπάθεια νὰ ἀποπερατωθοῦν τὸ ταχύτερον, ἐπεκτείνεται ἡ ζώνη ἐκτελέσεως ἔργων εἰς τὸ ἡμῖς σχεδὸν τῆς πεδιάδος Θεο)νίκης ἐπὶ ἐκτάσεως 450 χιλ. περίπου στρεμμάτων.

Ἡ προσπάθεια ἡ ὁποία καταβάλλεται ὑπὸ τῶν μεταπολεμικῶν κυβερνήσεων διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας μας εἶναι τιτάνια. Ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν ἀνοδὸν τοῦ βιοτικοῦ ἐπίπεδου τοῦ λαοῦ, διὰ τῆς ἐξόδου μας ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν ὑπαναπτύκτων χωρῶν. Τὰ συνεχῶς προγραμματιζόμενα, θεμελιούμενα καὶ ἐκτελούμενα ἔργα ἀποβλέπουν ἐκτὸς τῆς βελτιώσεως τῶν οἰκονομικῶν μας καὶ εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἐπαρχίας καὶ τῆς υπαίθρου γενικώτερον, κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε νὰ αἰσθανθῇ ὅτι τὸ Κράτος, ἡ ἰθύνουσα ἀρχή, τὴν σκέπτεται πραγματικῶς καὶ φροντίζει δι' αὐτήν. Οὕτω, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ μεγάλα ἐγγειοβελτιωτικὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα ἀναγκαστικῶς κατασκευάζονται μακρὰν τοῦ κέντρου καὶ τῶν πόλεων, λαμβάνεται προσπάθεια μέρημα, ὥστε καὶ βιομηχανικὰ μονάδες νὰ κατασκευάζονται εἰς τὴν ἐπαρχίαν, πρὸς ἄμεσον καὶ ἔμμεσον ἐνίσχυσιν αὐτῆς (ἐργοστάσια ζαχαρέως, ἀχυροκνυτταρίνης κτλ.). Ἀσκέεται καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν μίᾳ ὠφέλιμος κοινωνικοοικονομικὴ πολιτικὴ.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ συγκεκριμένα ἀρδευτικὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα διεσποδικῶς ἀνεφέραμε, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἀποτελεῶν μίαν ἀξιόλογον συμβολὴν εἰς τὴν γενικὴν κρατικὴν προσπάθειαν διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας, διὰ τῆς ἀξιοποιήσεως τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν τῆς. Εἶναι δὲ ἀναγκαῖον νὰ τονισθῇ ἐνταῦθα ὅτι ἡ πρόοδος καὶ ἡ ταχέια ἀποπεράτωσις τῶν τεχνικῶν αὐτῶν ἔργων εἶναι ἀποτέλεσμα τοῦ προσωπικοῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ καὶ τῆς συνεχοῦς παρακολουθήσεως τοῦ ἀρμοδίου ἐπὶ τῶν Δημοσίων ἔργων ὑπουργοῦ.

Ι. Χ. ΚΟΛΙΑΤΣΟΣ

Πρότυπον τουριστικῆς καὶ κοινωνικῆς προόδου.

Ἡ νήσος Ρόδος δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι εἶναι μίᾳ ἀπὸ τὰς ὡραιωτέρας νήσους τῆς Μεσογείου καὶ ἀκριβῶς διὰ τὰς φυσικὰς καλὸν τῆς καὶ τὸ ὡραῖο κλίμα τῆς ἔχει πλέον καταστήσασιν πασίγνωστος ὡς ἕνα ἀπὸ τὰ ὡραιώτερα τουριστικὰ θέρετρα. Εἰς ὅλα αὐτὰ φυσικὰ προστίθεται καὶ ἡ ἐνδοξος ἱστορία τῆς ἡ ὁποία ἀρχίζει ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων καθὼς καὶ ἡ συμβολὴ εἰς τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ πολιτισμοῦ κατὰ τὴν ἀρχαίαν καὶ μεσαιωνικὴν ἐποχὴν.

Διεθνὴς ἡ φήμη της

Σήμερον ἡ Ρόδος ἔχει μίαν σημαντικὴν τάτην τουριστικὴν κίνησιν. Θὰ ἡμπορούσαμεν νὰ εἰπώμεν, χωρὶς νὰ θεωρηθῇ ὑπερβολή, ὅτι εἶναι ἀπὸ τὰ καλλίτερα εὐρωπαϊκὰ κοσμοπολιτικὰ κέντρα. Ἀλλὰ εἰς τὴν ὅλην ἀνάπτυξιν καὶ ἐξέλιξιν τῆς πόλεως συνέβαλλεν μεγάλως καὶ ὁ ἀνθρώπινος παράγων. Ὁ λαὸς τῆς Ρόδου ἐργάσθη μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις διὰ νὰ εἶναι ἡ πόλις ἕνας πραγματικὸς καθρέπτης πολιτισμοῦ εἰς τὴν Μεσόγειον. Καὶ πέραν αὐτοῦ ὁ ροδιακὸς λαὸς ἀνεῦρεν καὶ ἐτοποθέτησε διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ τῆς ψήφου ὡς πρώτον πολίτην τῆς πόλεως τοῦ τὸν πλέον ἱκανόν. Πράγματι εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἀλτρουιστοῦ ἱατροῦ κ. Μιχαήλ Πετρίδη ἡ Ρόδος ἀπέκτησεν τὸν ἀνθρώπον ἐκείνον ὁ ὁποῖος ὄχι μόνον θὰ ἀνταπεκρίνετο πλήρως εἰς τὰ ὑψηλὰ καθήκοντά του ἀλλὰ καὶ ἱκανὸς θὰ ἦτο νὰ δώσῃ εἰς τὴν πόλιν μίαν νέαν διεθνή προβολήν.

Ὁ κ. Πετρίδης ὑπῆρξεν εἰς ἐκ τῶν κυριωτέρων παραγόντων οἱ ὁποῖοι ἐπείσαν τὸν γνωστὸν παραγωγὸν κινηματογραφικῶν ταινιῶν κ. Κάρλ Φόρεμαν νὰ γυρίσῃ εἰς τὴν Ρόδον τὸ φιλμ τὰ «Κανόνια τοῦ Ναβαρόνε». Ἡ ἐνέργειά του αὕτη εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ ἐγκατασταθοῦν ἐπ' ἀρκετὸν χρονικὸν διάστημα εἰς τὴν νήσον τὰ συνεργεῖα τῆς κινηματογραφικῆς ἐταιρίας «Κολοῦμπια» καὶ πλείας πρωταγωνιστῶν παγκοσμίου φήμης ὅπως ὁ Γκρέγκορ Πέκ, Ἄντονι Κουήν, Τζία Σκάλλα καὶ πολλοὶ ἄλλοι. Καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ τονίσωμεν ἐν προκειμένῳ εἶναι ὅτι ἐκτὸς τῆς τεραστίας διαφημίσεως ἡ ὁποία ἐγένετο μὲ τὸ γύρισμα τοῦ φιλμ αὐτοῦ εἰς τὴν Ρόδον εἶναι καὶ ἡ οἰκονομικὴ σημασία τοῦ γεγονότος. Χιλιάδες δολларίων διετέθησαν δι' ἐξόδα τοῦ γυρίσματος καὶ τῆς παραμονῆς τῶν συνεργειῶν καὶ τῶν πρωταγωνιστῶν καὶ πέραν αὐτοῦ πολλοὶ Ρόδιοι ἐργάστησαν κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ ὑπὸ ἐξαιρετικῶς ὁρους ἀμοιβῆς.

Ἀλλὰ διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν σχέσεων μὲ τὰς διεθνούς φήμης προσωπικότητας ὁ κ. Πετρίδης δὲν περιορίζεται εἰς τὰ ὅρια μόνον τῆς νήσου. Ἀντιθέτως ἔχει ἐπιχειρήσει ταξίδια εἰς τὴν Εὐρώπην ὅπου συνητηθῇ μὲ πολλὰς προσωπικότητας καὶ πολλὰ πόλεις ἀπὸ ἐκεῖνας τὰς ὁποίας ἐπεσκέφθη ἔγιναν ἀδελφαὶ πόλεις τῆς Ρόδου. Καὶ ἐὰν αὐτὰ ἀφορῶν ἐνεργείας αἱ

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΡΟΔΟΣ

ὁποῖα ἀναμφισβητήτως συνέβαλλον μεγάλως εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς τουριστικῆς κινήσεως τῆς νήσου, αἱ ἐνέργειαι του καὶ ἡ δραστηριότης του διὰ τὸν λαὸν τῆς Ρόδου ἀπὸ ἀπόψεως προνοίας καὶ συμπαραστάσεως δὲν εἶναι ὀλιγώτερον σημαντικαί.

Ποσὸν ἄνω τῶν 800.000 δραμῶν δαπανᾶται κατ' ἔτος διὰ τὴν ὑπηρεσίαν Κοινωνικῆς Προνοίας τῆς πόλεως. Τὸ ποσὸν αὐτὸ κατανέμεται, κυρίως εἰς δαπάνας διὰ τὴν περίθαλψιν ἐνδεῶν δημοτῶν, δι' ἐπιχορήγησιν τοῦ Πρεβαντορείου, τῶν Ὁρφανοτροφείων—Βρεφκομείων καὶ τοῦ Οἴκου Εὐγηρίας. Ποσὸν ἐπίσης 150.000 δρχ. περίπου διατίθεται διὰ τὴν χορήγησιν φαρμακευτικῆς περίθαλψεως εἰς πτωχοὺς δημότας μέσω τοῦ Δημοτικοῦ ἱατρείου.

Πέραν αὐτοῦ ἕνα ποσὸν ἄνω τῶν 100.000 δρχ. διατίθεται διὰ τὴν Οἰκο-

Ἄλλ' ἡ δραστηριότης τοῦ Δήμου Ρόδου ἐκτείνεται εἰς πολὺ εὐρύτερον κύκλον ἐκείνου ὁ ὁποῖος διαγράφεται ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ. Διότι ὁ Δήμος ἔχει ἰδρύσει καὶ διοικεῖ σειράν ὁλόκληρον δημοτικῶν νομικῶν προσώπων καὶ ἐπιχειρήσεων διὰ τῶν ὁποίων ἀσκεῖ σπουδαῖας κοινωφελεῖς ὑπηρεσίας ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ τῶν δημοτῶν. Οἱ ὁργανισμοὶ αὗτοι εἶναι: α) Ὁ Ροδιακὸς Ὁργανισμὸς Δημοτικῶν Αὐτοκινήτων (ΡΟΔΑ). β) Αἱ Δημοτικαὶ Τεχνικαὶ Σχολαὶ Ρόδου ὁ «Νηρεὺς». γ) Ἐπιχειρήσεις Δημοτικῆς Ὑδρεύσεως Ρόδου (Ε.Δ.Υ.Ρ.) δ) Ὁ Δημοτικὸς Ὁργανισμὸς Προνοίας (Δ.Ο.Π.) καὶ ε) Ὁ Καλλιτεχνικὸς Ὁργανισμὸς Δήμου Ρόδου.

Ἀξίζει νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ συγκοινωνιακὴ ἐπιχείρησις τοῦ Δήμου διατηρεῖ τὸ χαμηλότερον κόμιστρον ἐξ ὅλων τῶν ἐπαρχιακῶν τῆς Ἐπικρατείας, χορηγεῖ

Ἀπὸ τὴν τελετὴν τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ παραγωγοῦ κ. Κάρλ Φόρεμαν εἰς πόλιν Ρόδου. Ἐξ ἀριστερῶν: κ. Φόρεμαν, κ. Θεοχάρης, Πρόεδρος Δημ. Συμβουλίου, κ. Πετρίδης, Μητροπολίτης Ρόδου, ἡ κόρη καὶ ἡ σύζυγος τοῦ κ. Φόρεμαν καὶ εἰς τὸ βάθος ὁ γνωστὸς ἠθοποιὸς τοῦ κινηματογράφου Ἄντονι Κουήν.

κυρικὴν καὶ Χειροτεχνικὴν σχολὴν καὶ διὰ τὰς ἀθλητικὰς ὁργανώσεις τῆς πόλεως.

Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Δήμου

Ἡ γενικὴ κατανομή τῶν δαπανῶν τοῦ Δήμου ἐμφανίζεται κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1956, ὡς κατωτέρω: α) Δαπάναι Διοικήσεως γενικῶς 3.145.739 δραχμαί. β) Ὑποχρεωτικὰ κατὰ Νόμον δαπάναι 978.456. γ) Δημοτικὰ Ὑπηρεσίαι 6.632.734 καὶ δ) Δημοτικὰ Ἔργα 3.785.475. Ὁ ἀνωτέρω ἐκτιθέμενος καταμερισμὸς τῶν δαπανῶν εἶναι ἐνδεικτικὸς τοῦ ὀρθολογιστικοῦ πνεύματος πού ἐπικρατεῖ εἰς τὸν Δήμον καὶ τοῦ ὁποῖου ἐμπνευστῆς καὶ δημιουργὸς εἶναι ὁ Δήμαρχος τῆς Μόνον τὸ 1/5 τῶν ἐσόδων τοῦ Δήμου διατίθεται δι' ἐξόδα διοικήσεως. Τὰ ὑπόλοιπα κατανέμονται εἰς δαπάνας ἔργων καὶ κοινωνικῶν ὑπὲρ τῆς πόλεως ὑπηρεσιῶν.

κατὰ 50% μειωμένα εἰσιτήρια εἰς μαθητὰς τῶν πάσης φύσεως σχολείων, εἰς ἐργάτας καὶ ὑπαλλήλους καὶ ἐντελῶς δωρεὰν εἰς πτωχοὺς μαθητὰς καὶ πολίτας.

Αὐταὶ καὶ ἄλλα λαμπρὰ ἐνέργειαι συνθέτουν τὸ πολυσχιδὲς ἔργον τοῦ Δημάρχου τῆς Ρόδου. Πρὶν κλείσωμεν τὴν σύντομον αὐτὴν παρουσίαν τοῦ κ. Πετρίδη θὰ πρέπει νὰ ἀναφέρωμεν ὅτι δι' αὐτὰς τὰς ὑπηρεσίας του ἔχει προταθῇ ὑπὸ τῆς Ἐνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλλάδος ὅπως ὁ χρυσὸς Σταυρὸς Γεωργίου Α' μὲ τὸν ὁποῖον ἔχει τιμηθῇ οὗτος πρὸ μακροῦ χρόνου ὑπὸ τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως προαχθῇ εἰς τὸν Ταξιάρχην τοῦ Φοίνικος. Ἐπίσης διὰ τὴν δρᾶσιν του εἰς τὸν τομέα τοῦ τουρισμοῦ τοῦ ἔχει ἀπονεμηθῇ ὑπὸ τοῦ Βασιλικῆς Ἐθνικῆς Ἰδρύματος τὸ χρυσοῦν μετάλλιον Πρώτης Τάξεως, μετάλλιον ἀπονεμηθὲν διὰ πρώτην φοράν εἰς Δημοτικὸν ἄρχοντα.

Ἡ ἀναζωογόνησις τοῦ σοβιετικοῦ πολέμου κατὰ τῆς Θρησκείας μᾶς προκαλεῖ νὰ ἐξετάσωμε τὸ πρόβλημα στὴν πνευματικὴ καὶ ψυχολογικὴ του βάση.

Ὁ πόλεμος κατὰ τῆς Θρησκείας

Τοῦ κ. ΑΓΓΕΛΟΥ ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ

Ἐνὸς στὶς θετικὰς ἐπιστῆμες ἡ Σοβιετικὴ Ῥωσία σημειώνει ἐμφανεῖς προόδους ὥστε νὰ προηγεῖται συχνὰ στοὺς πειραματισμοὺς γεφυρώσεως τῆς Γῆς με τοὺς ἄλλους πλανῆτες, στὶς θεωρητικὰς ἐπιστῆμες καὶ στὶς καλὰς τέχνες ἐξακολουθεῖ νὰ μένῃ καθηλωμένη στὸ στάδιο πού πέ-
ρασε ἡ Εὐρώπη ἔναν αἰῶνα πρὸ τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας. Συνέπεια τῆς πνευματικῆς αὐτῆς καθυστέρησεως εἶναι ἡ ἐπίσημη θέση τοῦ σοβιετικοῦ κράτους ἀπέναντι τῆς θρησκείας. Κατὰ τὴ διάρκειαν τῆς γερμανικῆς ἐισβολῆς, ἡ ἀντιθρησκευτικὴ πολεμικὴ εἶχε ὑποχωρήσει προκειμένου νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ ψυχικὴ ἐνότης τοῦ πληθυσμοῦ στὴν ἀντίστασιν κατὰ τοῦ ξένου στρατοῦ. Μετὰ τὸν πόλεμον, οἱ ἀνάγκαι τῆς ἀντιδυτικῆς πολιτικῆς ὡδήγησαν τὸ κράτος σ' ἓνα συμβιβασμὸν μετὰ τὸ πατριαρχεῖο τῆς Μόσχας, πού ἐπιδικάζει τὸ σχηματισμὸν ἐνὸς μετώπου τῶν ὁρθόδοξων ἐκκλησιῶν κατὰ τοῦ καθολικισμοῦ καὶ τοῦ διαμαρτυρουμένου κόσμου. Ὁ συμβιβασμὸς ὅμως αὐτὸς δὲν φαίνεται νὰ χαλαρώσῃ, στοὺς κύκλους τῶν σοβιετικῶν διανοουμένων, τὸν πόλεμον κατὰ τῆς θρησκείας στὴν περίοδον μάλιστα αὐτὴ πού ὁ μηχανικὸς θετικισμὸς γίνεται καὶ πάλι ἀλαζονικὸς μετὰ τὴν ἐκτόξευσιν πυραύλων πρὸς τὸ Διάστημα. Τὸ θέμα τῆς ἀντιθρησκευτικῆς πολεμικῆς γίνεται καὶ πάλι ἐπικαιρὸν μετὰ τὴν ἀντιχριστιανικὴν ἐκπομπὴν τοῦ ραδιοσταθμοῦ τῆς Μόσχας. Τὰ ἐπιχειρήματα τῆς πολεμικῆς αὐτῆς φαίνεται νὰ κωδικοποιῇ τὸ βιβλίον τοῦ Σκρόρτσωφ — Στεπάνωφ, πού τιτλοφορεῖται «Σκέψεις γιὰ τὴ Θρησκείαν» καὶ πού κυκλοφορεῖ σήμερον μετὰ τὴ βοήθειαν τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν στὰ εὐρύτερα λαϊκά στρώματα τοῦ ἀναγνωστικοῦ κοινοῦ πίσω ἀπὸ τὸ Παραπέτασμα. Ἡ ἀναζωογόνησις τοῦ σοβιετικοῦ πολέμου κατὰ τῆς θρησκείας, μᾶς προκαλεῖ νὰ ἐξετάσωμε τὸ πρόβλημα στὴν πνευματικὴ καὶ στὴν ψυχολογικὴ του βάση.

Τί εἶναι Θρησκεία;

Στὸ βασικὸ ἐρώτημα τί εἶναι θρησκεία, ὁ Στεπάνωφ ἀπαντᾷ: «Ἡ πίστις στὸ Θεόν». Καὶ συμπληρώνει τὸν ὅρισμόν του μετὰ τὴν ἀκόλουθον ἐξήγησιν: «Ἡ πίστις» αὐτὴ εἶναι μιὰ ἰδέαν τῶν ἀγρίων καὶ «βαρβάρων ἀνθρώπων πού διατηρεῖται» στὴ σύγχρονον κοινωνίαν. Ἐὰν οἱ ἄνθρωποι, πού ἀκολουθοῦν κατὰ γράμμα, «τι λέγεται» στὰ θρησκευτικὰ βιβλία, ἀπο-
κτοῦσαν ἐξουσία, θὰ προσπαθοῦσαν νὰ ἐπαναφέρουν τὴν ἐπιστήμην καὶ λόγικον

» ὅν τὴν κοινωνίαν στὴν ἀγρία καὶ βάρ-
» βαρὴ ἐποχῇ. Ἡ θρησκεία εἶναι μιὰ
» ἀγκυρὰ πού χρησιμεύει γιὰ νὰ κρατᾷ
» ἓνα πλοῖον, ἔτοιμον γιὰ μακρινὸν ταξίδι,
» στὴν ἀμμουδιά, γιὰ νὰ τὸ φυλάξῃ ἀπὸ
» τὴν ἐκρηξὴν τοῦ ἀνοιχτοῦ κόσμου καὶ
» ἀπὸ τὴν μελέτην αὐτοῦ πού ὑπάρχει
» πέρα ἀπὸ τὸν ὁρίζοντα. Ὅλες οἱ θρη-
» σκεῖαι ἔχουν σπάσει ἀπὸ τὴν πρόδο-
» τῆς ἐπιστήμης».
Μολονότι ὁ Στεπάνωφ ἐπικαλεῖται, στὴν πολιτικὴν του κατὰ τῆς θρησκείας, τὴν ἐπιστήμην, ὡστόσο ὁ ὅρισμός του ἀγνοεῖ τὰ συμπεράσματα τῆς ἐπιστήμης γιὰ τὸ φαινόμενο τῆς θρησκείας. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς κοινωνιολογικῆς γαλλικῆς σχολῆς Ἐμιλ Ντυρκάϊμ μᾶς δίνει τὸν ἀκόλουθον ὅρισμόν τῆς θρησκείας στὸ ἔργον του «Οἱ Στοιχεῖοι τοῦ Μορφῆς τῆς Θρησκευτικῆς Ζωῆς»:
«Ἡ θρησκεία εἶναι ἓνα ἀλληλέγγυον
» σύστημα πίστεων καὶ τελετῶν, σχετικῶν
» μετὰ τὰ ἱερὰ πράγματα, πού ἐνώνει στὴν
» ἴδιαν ἡθικὴν κοινότητα—πού ὀνομάζεται
» Ἐκκλησία—ὅλους τοὺς ἀνθρώπους πού
» συμμετέχουν σ' αὐτὴν».
Ἄς ξεχωρίσωμε τὰ βασικὰ στοιχεῖα τῆς θρησκείας.

Βασικά γνωρίσματα

Τὸ πρῶτον θεμελιώδες γνώρισμα τῆς θρησκείας εἶναι ὁ συλλογικὸς της χαρακτήρας. Τὴν ἀποδέχονται κατὰ τοῦ ἴδιου ἀλληλέγγυον τρόπο ὅλα τὰ μέλη τῆς πνευματικῆς οἰκογενείας πού τὴν πιστεύουν. Ἡ οἰκογένεια αὐτὴ μπορεῖ νὰ ἔχῃ μιὰ γεωγραφικὴ ἑκτασιν ἡπείρων, ὅπως λ.χ. ἡ χριστιανικὴ πού ἀπλώνεται στὴν Εὐρώπην καὶ Ἀμερικήν, καὶ μιὰ χρονικὴ διάρκειαν 1960 χρόνων.

Τὸ δευτέρον γνώρισμα τῆς θρησκείας εἶναι ὅτι καὶ ἡ πίστις καὶ ἡ λειτουργία πού ἀναφέρονται στὰ ἱερὰ τῆς πράξεως δὲν μποροῦν νὰ ἐξηγηθοῦν εὐκόλως μετὰ τὸν διανοητικὸν συλλογισμόν γιὰ τὴν αἰτία τους καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τους. Ὑπάρχει μιὰ λογικὴ, διαφορετικὴ ἀπὸ τὴν ἀτομικὴ καὶ θετικὴ, πού σχηματίζει τὸν πνευματικὸν κόσμον τῆς θρησκευτικῆς πίστεως: Ἡ νοοτροπία τοῦ συλλογικοῦ ἀνθρώπου. Ἡ νοοτροπία αὐτὴ διαφέρει καὶ ἀπὸ τὴν λογικὴν καὶ ἀπὸ τὴν ἐπιστήμην καὶ προηγεῖται καὶ τῶν δυῶν, κατὰ χιλιάδες χρόνια, στοὺν κοινωνικὸ βίον τῆς ἀνθρωπότητος.

Τὸ τρίτον γνώρισμα τῆς θρησκείας εἶναι ὅτι τὴν ἀπαντοῦμε παντοῦ καὶ πάντα, σ' ὅλα τὰ στάδια τῆς προϊστορικῆς καὶ

ιστορικῆς ζωῆς. Δὲν γεννήθηκε σὲ μιὰ ὁρισμένη ἐποχῇ, οὔτε ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν ἐξωτερικῶν γεγονότων ὅπως ἡ γλώσσα, ἡ γραφὴ, τὸ κράτος, τὰ ἔθνη, οἱ πολιτικὲς ἰδέαι, τὰ φιλοσοφικά καὶ οἰκονομικά συστήματα, ἀκόμη καὶ οἱ τέχναι. Δὲν μπορεῖ συνεπῶς ἡ θρησκεία νὰ εἶναι μιὰ πλάνη τοῦ ἀγρίου, ὅπως ὑποστηρίζει ὁ Στεπάνωφ. Πρέπει νὰ εἶναι μιὰ οἰκουμενικὴ ψυχικὴ ἀνάγκη τῶν ἀνθρώπων ὑπάρχων. Τὴν ἐξήγησιν της πρέπει λοιπὸν νὰ τὴν ἀναζητήσωμε στὶς ἀπώτατες ρίζες τοῦ κοινωνικοῦ εἶναι τῆς ἀνθρωπότητος.

Τὸ τέταρτον γνώρισμα τῆς θρησκείας εἶναι ὅτι τὰ ἱερὰ τῆς πράξεως δὲν ἀνήκουν στὴν περιοχὴ τῆς κοινῆς ἐμπειρίας. Εἶναι τοποθετημένη πίσω ἀπὸ μιὰ κλειστήν, γιὰ τὴ γνώσιν μας πύλην, πού κανεὶς δὲν μπόρεσε ποτὲ νὰ παραβιάσῃ τὴν πύλην τοῦ θανάτου! Τὰ ἱερὰ αὐτὰ πράγματα τοῦ ἐπέκεινα μᾶς τὰ παρουσιάζει στὴν ποίησιν καὶ στὴν τέχνην ἢ μυθολογικῇ φαντασίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος μετὰ τὸ δικὸν τους ὑπερλογικὸ καὶ συναρπαστικὸ τρόπο.

Τὸ πέμπτον γνώρισμα τῆς θρησκείας εἶναι ὅτι μένει ἀνιγναιμικὴ στὶς ἐρωτήσεις τῆς ἀτομικῆς λογικῆς καὶ τῆς θετικῆς ἐπιστήμης, ἐνὼ λύνει τὴν σιωπὴν της καὶ ἀποκαλύπτει τὸν κόσμον τῆς στὴν κατασκευαστικὴ συγκίνησιν τοῦ λαοῦ.

Ὁ τρόπος ἐπαφῆς

Τὸ κλειδί γιὰ τὴν πύλην τοῦ μυστηρίου τῶν θρησκειῶν τῆς μυθολογίας καὶ τῆς θρησκείας, τῆς λατρευτικῆς τέχνης καὶ τῆς ἐπικῆς ποιήσεως εἶναι ἡ συγκίνησις καὶ ὄχι ἡ διάνοια. Πρέπει νὰ τοποθετήσωμε τὶς δοξασίας τῆς θρησκείας στὸ ζεστὸ κλίμα πού τις γέννησε καὶ τις ἔθρεψε ἀν θέλωμε νὰ πλησιάσωμε τὸν παλμὸν τους. Ἄν τις ἀποχωρήσωμε ἀπὸ τὸ κλίμα αὐτό, γιὰ νὰ τις μελετήσωμε στὸ κενὸ μετὰ τὸ φανὸς τῆς θετικῆς ἐπιστήμης, θὰ μᾶς ἀπορηθεύουν οἱ παραδόξαι καὶ ἀντιφατικαὶ τους ἐκδηλώσεις, ὅπως μᾶς ἀποροῦν οἱ κινήσεις πού ἐπαναλαμβάνει ἓνας κολυμβητὴς στὸ πᾶντομον. Ὁ καλύτερος κολυμβητὴς τοῦ κόσμου θὰ μᾶς φανῇ γελοῖος ἂν σὲ μιὰ βραδυῇ δεξιῶσιν ἑαυτὸν στὸ στερεὸν πάτωμα καὶ ἀρχίσῃ νὰ κινῇ χέρια, πόδια καὶ κεφάλι, ὅπως ἀκριβῶς τὰ κινεῖ στὴν πισίνα τοῦ οὐλυμπιακοῦ κολυμβητηρίου.

Ὁ Στεπάνωφ ἀκολουθεῖ τὴν μέθοδον τοῦ (Συνέχεια εἰς τὴν σελ. 48)

Μία τῶν συμβολῶν εἰς τὴν σύγχρονον Παιδαγωγικὴν εἶναι καὶ ἡ νέα μέθοδος ἀγωγῆς τῶν νέων, ὑπὸ περιωρισμένην ἐννοίαν, ἢ τῶν λαῶν, ὑπὸ εὐρύτεραν, ὡς ἀποδεικνύουν αἱ ἐφαρμογαὶ τῆς εἰς ἐργαστήρια καὶ εἰς πολυάνθρωπα «κοινωνία», περιλαμβανομένων καὶ τῶν φυλακῶν, ὅπου αὐτὴ εἶναι περισσότερο ἀποτελεσματικὴ ἢ αἱ ποιναί, διὰ τὴν ἀναμόρφωσιν καὶ ἀπόδοσιν τῶν καταδικῶν εἰς τὴν κοινωνικὴν ζωὴν.

Ἡ μέθοδος αὐτὴ τὴν ὁποῖαν πρόκειται νὰ ἀναπτύξῃ εἰς σειρὰν ἀρθρῶν, εἶναι τόσον σαφὴς ὅσον καὶ ἀπλή, κατὰ κάποιον δὲ τρόπον εἶναι ἀρκετὰ συνυφασμένη μετὰ τὴν ἑλληνικὴν κλασσικὴν παράδοσιν, τὴν τόσον ἐρμηνευθεῖσαν, ὅσον καὶ ἐγκαταλειφθεῖσαν, πρὸς τὴν ὁποῖαν, ὅμως, στρέφεται ὁ καθηγητὴς κ. Σακελλάριος καὶ στηριζόμενος εἰς αὐτήν, ἐπιδιώκει νὰ προβάλῃ τὴν Μέθοδον του εἰς τὸν σημερινὸν κόσμον, τὸν ἀδιάφορον, τὸν ἀκολουθοῦντα τὰς ἐγωιστικὰς του τάσεις κατὰ τὴν λήψιν τῶν περισσοτέρων ἀποφάσεων του. Ἐπιδιώκει δὲ οὕτως νὰ στρέψῃ τὸν σημερινὸν κόσμον πρὸς τὸν ἑαυτὸν, σὰν συνετὸς δὲ πατέρας, πρὸς τὸν «πανουργιόν» τοῦ υἱοῦ του, τὸν κάνει δι' αὐτῆς νὰ σκεφθῇ μόνος του μετὰ τὴν ἀπλότητα κάθε πράγματος πού εἶναι μεγάλο, ἀγαπητὸ καὶ ἀληθινόν, ὥστε ἀποφεύγων τὸν ἐκφοβισμόν ἐκ τῆς ἐπιτιμήσεως, αὐτὴ τοῦτο νὰ ρίπτῃ ἐντὸς του τὸ φῶς τῆς συνειδήσεως, ἥτις κατὰ τὴν συμπεριφορὰν του νὰ τὸν κατευθύνῃ ἐλευθερῶς πρὸς τὴν ὁδὸν τῆς τιμῆς καὶ τοῦ καθήκοντος.

Παραμερίζων τὰς λεπτομερείας—λίαν ἐνδιαφερούσας—τὰς ὁποίας ἀφήνω διὰ προσεχῆ εὐκαιρίαν, θὰ τονίσω πόσον ἡ μέθοδος τοῦ συναδέλφου μας καθηγητοῦ κ. Σακελλάριου, ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν ἀνάγκην ἐπανόδου τοῦ ἀνθρωπισμοῦ εἰς τὸν ἀνθρώπον.

Νὰ ἐπαναδοθῇ εἰς τὸν ἀνθρώπον ὁ ἀνθρωπισμός. Αὐτὴ ἡ φράσις πού τονίζεται ἐδῶ εἶναι μιὰ ταυτολογία, πλὴν ὅμως σημαίνει ὑπάρχουσαν καὶ μίαν ἀπομόνωσιν, ἀποξένωσιν τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸν ἑαυτόν του.

Ἀποξένωσις τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ ἐκεῖνον πού τοῦ εἶναι ἴδιον ὡς ἀνθρώπου, πού ταυτίζεται εἰς ἀνθρώπον. Ὁ ἀνθρώπος δηλ. σήμερον ζῇ σὺμφωνᾷ μετὰ λαϊκὰς ἐκφράσεις «ἔξω ἀπὸ τὰ μέτρα τους», «ἀνεύθυνος», «ἀσύνδοτος». Ἡ ἀνθρωπότης, μετὰ τὸν προϋποθέσει πού θέτω, εὐρίσκεται εἰς κατάστασιν ἀποξενώσεως ἢ ὁποῖα ἐν τελικῇ ἀναλύσει, κρινομένη ἀπὸ ἀπαισιοδόξου πλευρᾶς, ἢ μπορεῖ νὰ θεωρηθῇ ὡς παραφροσύνη.

Ἀτυχῶς ἡ ἀποξένωσις αὐτὴ ἡνυόθη

Σημείωσις: Ὁ Adolfo Porcar εἶναι καθηγητὴς τῆς Φιλοσοφίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Valencia, ἑλληνολόγος καὶ προϊστάμενος ἐκπαιδευτικῶν ὁργανώσεων ἐν Ἰσπανίᾳ.

Ο ΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΣ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ

ὑπὸ Adolfo Porcar

καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου τῆς Valencia τῆς Ἰσπανίας

ἀπὸ ἐκπαιδευτικὰ συστήματα, τὰ ὁποῖα, ἀγνοοῦντα τὴν Σωκρατικὴν ρῆσιν «γνῶθι σεαυτόν» ἐρρίφθησαν πρὸς μελέτην τοῦ περιβάλλοντος μόνον κόσμου, με ἀποτέλεσμα τὸν θρίαμβον τῶν κοσμολογικῶν ἐπιστημῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀποξένωσιν τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸν ἑαυτόν του.

Αἱ παρατηρήσεις πού κάμνει ὁ ἀνθρωπισμὸς χάνονται εἰς δύο ἀκαθόριστα—ἀς ἀφήσωμεν τὴν ἐκφράσιν «ἀτέρμονα» διὰ τὸν Θεόν—τὸ ἀκαθόριστον τῶν μὴ πεπερασμένων χώρων τοῦ διαστήματος καὶ τὸ ἄλλο ἀκαθόριστον τοῦ ἀπιστεύτως μικροῦ κόσμου, τὸ ὁποῖον ἔχει ἐρευνηθῇ ὁ ἀνθρώπος ὄχι μόνον διὰ τῆς μελέτης τῶν μικροοργανισμῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς διασπάσεως τοῦ ἀτόμου.

Ἡ σύγχρονος ζωὴ

Ἀλλ' ὁ ἀνθρώπος, ἐνῶ χάνεται ἐν μέσῳ τῶν δύο ἀορίστων καὶ ἀπεράντων αὐτῶν μεγεθῶν, ἀγνοεῖ τὴν ἐξουσίαν τοῦ, ὅπως ἔγραφε καὶ εἰς τὸ γνωστότατον ἔργον του ὁ καθηγητὴς Ἀλέξης Καρρέλ.

Ἀλλὰ καὶ ἓνας ἄλλος παράγων ἐρχεται νὰ ὠθήσῃ τὸν ἀνθρώπον πρὸς τὴν ἀποξένωσιν: Εἶναι τὸ πολὺ πλοκοπὸν τῆς λεγομένης «σύγχρονον» ζωῆς.

Ἡ πρὸ τοῦ πολέμου, κατ' αὐτὸν καὶ μετ' αὐτὸν ἐπικρατοῦσα κατάστασις ὡδήγησαν τὰς κυβερνήσεις τῶν Κρατῶν, περιλαμβανομένων καὶ ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἔμειναν μακρὰν τῶν στρατιωτικῶν ἐπιχειρήσεων, ὡς εἶναι π.χ. ἡ Ἑλβετία, εἰς τὴν εἰσαγωγὴν πειθαρχικῶν μέτρων τὰ ὁποῖα, ἐνῶ ὡς μόνον ἀποτέλεσμα εἶχον τὸ ὅτι ἐπρόφύλασσον διὰ μίαν βραχείαν περίοδον τὸ κακὸν νὰ μὴ γίνῃ χειρότερον, τελικῶς ἐδημιούργησαν μίαν ψύχωσιν παθητικῆς ὑπακοῆς εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ «νὰ πράττῃ τις ὅ,τι εἶναι διαταχθῇ».

Οὕτω δὲ αἱ κυβερνήσεις παρέλειψαν νὰ λύσουν ὅλα τὰ προβλήματα, δικαιολογούμενα ἀναλόγως τῶν περιστάσεων, εἴτε διὰ τελείαν ἑλλειψιν, εἴτε διὰ σπᾶνιν λύσεων, χωρὶς νὰ προσπαθῇσιν νὰ ἀναλάβουν ἐνεργητικώτερον καὶ ἀνθρωπιστικώτερον ρόλον. Δὲν ἠθέλησαν δηλ. νὰ ἐρευνήσουν, κατανοήσουν καὶ συμπερινοῦν τὰ αἰτία αὐτῶν τῶν «διατί», θέτουσαι εἰς τὴν συνείδησιν πᾶν τὸ ἀνήσυχον ἐρώτημα: «Καὶ ἡμεῖς πῶς ἐβροθήσαμεν; τί ἐπράξαμεν; διὰ νὰ πάῃ «τοῦτο» καλλίτερα;» Καὶ μετὰ τὴν λέξιν «τοῦτο» ἐννοοῦμεν τὴν ζωὴν τῆς οἰκογενείας μας, τοῦ σχολείου μας, τῶν κοινοτήτων μας καὶ γενικῶς τοῦ ἔθνους μας.

Ἀσφαλῶς ἡ αὐξήσις τῶν ἀναγκῶν τῆς σημερινῆς ζωῆς ὑποχρεώνει τὸν ἀνθρώπον νὰ σπεύσῃ νὰ ἐπιζητῇ τὰ μέσα διὰ τὴν ἱκανοποίησίν των. Ἀσφαλῶς κατὰ τὴν ἀγωνιώδη ἀναζήτησιν τῶν μέσων ἱκανοποιήσεως τῶν ἀναγκῶν τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἔχει καθόλου χρόνον διὰ νὰ σκεφθῇ διὰ τὸν ἑαυτόν του. Κα-

τάκοπος δὲ ἀπὸ τὰς ὑποχρεώσεις τῆς σημερινῆς ζωῆς μεταβάλλεται εἰς ἓνα ἀπλοῦν κρίκον τῆς ἀλύσεως. Αὐτὸ ὅμως δὲν εἶναι ζωὴ δι' ἀνθρώπον, εἶναι ἡ στενοχωρία ἀνθρώπου πού ζῇ παρὰ φύσιν.

Αὐτὸ δὲν εἶναι ἄλλο παρὰ μιὰ ὑποταγὴ παντὸς εὐγενικοῦ πού ὑπάρχει εἰς τὸν ἀνθρώπον, ὑποταγὴ ὡδηγοῦσα εἰς ἐπικίνδυνον ἐντασιν. Εἶναι μιὰ δολοφονία ἢ τοῦλάχιστον μιὰ ἀποκοίμησις, εἶναι μιὰ ἀφαίρεσις ἐκείνου τὸ ὁποῖον λέγεται «ἀνθρώπινος», ἐκείνου δηλ. τὸ ὁποῖον χαρακτηρίζει τὸν ἀνθρώπον ὡς λογικὸν καὶ ὑπεύθυνον ὄν. Διότι ὁ ἀνθρώπος πρέπει νὰ εἶναι ὑπεύθυνος ἐναντι τοῦ ἑαυτοῦ του, ὑπεύθυνος ἐναντι τῆς Κοινωνίας ἐντὸς τῆς ὁποίας ζῇ, ἐναντι τῆς ἱστορίας καὶ ὑπεύθυνος, ὡς ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἐγένετο, καὶ διὰ τὰς μέλλουσας γενεὰς θὰ γίνεταί ἐναντι τοῦ Θεοῦ.

Δρᾷ τότε, ὄχι ἐκ φόβου δυνάμεων εὐρισκομένων μακρὰν του, αἰτινες θὰ τὸν ἐξουσίαζαν καὶ θὰ τὸν ἐπείαν, ἀλλὰ «κατανοῶν τὸ διατί», διότι εἶναι εἰς θέσιν νὰ τὸ «ἐννοῇ» μόνος του, ἐπειδὴ «γνωρίζει» τὸν ἑαυτόν του.

Ἡ εὐθύνη τῶν πράξεων

Αὐτὴ δὲ ἡ γνωριμία μετὰ τὸν ἑαυτόν του κατευθύνει καὶ φωτίζει ὅλας του τὰς πράξεις διὰ τῆς χρησιμοποιοῦσεως τῆς ἀληθινῆς ἐλευθερίας, πού δὲν σημαίνει νὰ πράττῃ κανεὶς ἐναντίον ἐκείνου πού διατάσσεται, ἀλλὰ νὰ συνεργάζεται «μετ' ἐκείνου» πού διατάσσεται. Ἐτοίς ὁ ἀνθρώπος εἰς τὴν συμπεριφορὰν του δὲν ὠθεῖται ἀπὸ μίαν ἐξωτερικὴν δύναμιν πού τὸν ὑποβάλλει καὶ ὑποχρεώνει, ἀλλὰ ἀπὸ ἐσωτερικὴν δύναμιν ἐλευθερωμένην, πού τὸν ὠθεῖ πρὸς δράσιν.

Ἐτοίς ὁ ἀνθρώπος κατανοεῖ ὅτι ὀφείλει—ἐκ λόγων ἐσωτερικῶν—νὰ δρᾷ οὕτω, διότι καταλήγει νὰ ἐξυπνήσῃ ἀπὸ τὸν λήθαργον τῆς ἀδιαφορίας τοῦ ἐπειδὴ εἶναι εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ αὐτοῦ πού θεωρεῖτο ὡς χαμένος, ἐπειδὴ ἔπαυσε νὰ εἶναι «ἀνεύθυνος» καὶ ἔχει συνείσθησιν τῆς εὐθύνης τῶν πράξεων του. Καὶ «εὐθύνη» εἶναι νὰ γνωρίζῃ κανεὶς νὰ διδῇ ἀπάντησιν, νὰ διδῇ λόγον διὰ τὰς πράξεις του ἐξετάζων τὸν ἑαυτόν του: «Τί ἔκαμα σήμερον; Τί ὠφείλα νὰ πράξω καὶ δὲν τὸ ἐπράξα; Τί σφάλμα ἔκαμα, πού δὲν ἐπρεπε νὰ κάμω;».

Αὐταῖ εἶναι αἱ τρεῖς θεμελιώδεις ἐρωτήσεις, θὰ ἔλεγα τὸ «λαίτ μοτίβ» τῆς μεθόδου τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Ἀθηναίου Πανεπιστημίου.

Καὶ τώρα μένει δι' ἐμὲ εἰς ἄλλην εὐκαιρίαν, ὅπως προηγουμένως ἀνέφερα, νὰ ἀναπτύξω εἰδικὰς ἀπόψεις καὶ λεπτομερείας τῆς μεθόδου.

Adolfo Porcar

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Η ΠΑΡΑΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΚΚΡΕΜΟΤΗΤΟΣ

Ἡ ἀπαράδεκτος παράτασις τῶν συζητήσεων εἰς τὴν Κύπρον περὶ τὸ θέμα τῶν βρετανικῶν βάσεων τίποτε καλὸν δὲν προοιωνίζεται. Δημιουργεῖ ἀντιθέτως ἡ ἐκκρεμότης αἶσθημα ἀβεβαιότητος καὶ θέτει εἰς κίνδυνον αὐτὴν ταύτην τὴν εφαρμογὴν τῶν συμφωνιῶν τοῦ Λονδίνου. Τρεῖς μῆνες παρήλθον ἀπὸ τῆς 19ης Φεβρουαρίου, ἡμερομηνία πού ἐτάχθη διὰ τὴν ἀνακήρυσιν τῆς ἀνεξαρτησίας, καὶ οὐδεὶς εἶναι εἰς θέσιν νὰ δώσῃ κάποιαν ἀπάντησιν εἰς τὸ ἐρώτημα ἐὰν καὶ πότε θὰ ἐπιλυθῇ ἡ διαφορά. Ὁ Βρετανὸς ὑφυπουργὸς τῶν Ἀποικιῶν κ. Εἴμερυ, ἔχει οὐσιαστικῶς μεταφέρει τὴν ἔδραν του εἰς τὴν Λευκωσίαν ὅπου ἐπιδίδεται εἰς μικροψύχους διαπραγματεύσεις διὰ τὴν ἑδαφικὴν ἑκτασιν τῶν βάσεων. Βεβαίως, μεταιοπονεῖ ἡ βρετανικὴ κυβέρνησις παρατείνουσα τὰς διαπραγματεύσεις καὶ ἐλπίζουσα ἴσως ὅτι δι' αὐτῶν θὰ φθάσῃ εἰς τὴν ἀκύρωσιν τῶν συμφωνιῶν καὶ τὴν διαιώνισιν τοῦ ἀποικιακοῦ καθεστώτος τῆς νήσου.

Ἄν ὅμως ἡ Μ. Βρετανία δὲν ἔχει ἐλπίδα νὰ ἐπιτύχῃ ἐκεῖνο πού ἐπιδιώκει, τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι ὅλα πηγαίνουν καλὰ ἀπὸ κυπριακῆς πλευρᾶς. Ἐδημιουργήθη ἤδη ἐκεῖ αἶσθημα ἀβεβαιότητος καὶ ἀνασφαλείας μὲ δυσάρεστα ἐπακόλουθα. Ὑπάρχουν θετικαὶ πληροφορία ὅτι ὠρισμένα κεφάλαια ἐξάγονται ἀπὸ τὴν Κύπρον καὶ μεταφέρονται εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἄλλας χώρας. Εἶναι τοῦτο ἐνα ἐξαιρετικῶς δυσάρεστον σημεῖον. Ἡ νεαρὰ Δημοκρατία πλήττεται εἰς μίαν στιγμὴν πού θὰ ἐπεχειρεῖ τὴν οἰκονομικὴν τῆς ἀνασυγκρότησιν, κατόπιν δουλείας πολλῶν αἰώνων.

Εἶναι προφανές ὅτι ἡ βρετανικὴ κυβέρνησις ἐξηναγκάσθη νὰ δεχθῇ λύσιν εἰς τὴν ὁποίαν δὲν ἐπίστευεν. Ἡ διαιωνισίς τῆς ἀποικιοκρατίας καὶ ἡ ἐπ' ἀπειρον συνέχισις τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ ἀπετέλει τὴν ἐπιδιώξιν τῆς. Τὰ πράγματα ὅμως δὲν ἠνόησαν τὴν εφαρμογὴν τοῦ σχεδίου μέχρι τέλους. Ὁ ἡρωϊκὸς ἀγὼν τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ καὶ ἡ θερμὴ συμπαράστασις τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἐξήνα γκασαν τὴν βρετανικὴν κυβέρνησιν νὰ δεχθῇ τὴν παραχώρησιν τῆς ἀνεξαρτησίας. Εἶχεν ἤδη ὁ κ. Μὰκ Μίλλαν χάσει τὴν πρώτην, τὴν κυριωτέραν, φάσιν τοῦ ζητήματος. Ἀπέμεινεν ὅμως τὸ ζήτημα τῆς ἑδαφικῆς ἐκτάσεως τῶν στρατιωτικῶν βάσεων, ἐπὶ τῆς ὁποίας δὲν περιελήφθη σαφὴς προσδιορισμὸς εἰς τὰς συμφωνίας. Τοιουτοτρόπως ἐδόθη ἡ ἀφορμὴ τῆς δευτέρας φάσεως τοῦ ἀγῶνος. Διαπραγματεύονται, ἐπιμένουν, ὑπαναχωροῦν καὶ ἐπανέρχονται ὁ κ. Εἴμερυ καὶ οἱ συνεργάται του εἰς ἀξιώσεις μικροψύχους, ἀνευσ οὐσιαστικὸ ὑπεριχομένον καὶ κατορθώνουν νὰ παρελκύουν τὰς συνομιλίας. Διότι οὐδεὶς εἶναι τόσον ἀφελὴς ὥστε νὰ πιστεῖται ὅτι καὶ μετὰ τὰς ἀλλεπαλλήλους ὑποχωρήσεις πού ἔγιναν ἀπὸ κυπριακῆς πλευρᾶς, ἡ ἐπίλυσις τοῦ θέματος σταματᾷ εἰς τρία ἢ ὀκτὼ μίλια.

Εὐρίσκεται, ἐπομένως, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος ἐνώπιον μιᾶς προδιαγεγραμμένης τακτικῆς, τὴν ὁποίαν εἶναι ὑποχρεωμένος ν' ἀντιμετωπίσῃ. Διαθέτει ὅλα τὰ πνευματικὰ προσόντα καὶ τὰς πολιτικὰς ἱκανότητας πού ἀπαιτοῦνται διὰ ν' ἀντιληφθῇ τὸ παιγνίδι τῶν Βρετανῶν. Δὲν διαθέτει τὴν ὑλικὴν δύναμιν διὰ νὰ ἐξουδετερώσῃ τὴν κακοπιστίαν; Ὁμίλησεν ἤδη ὁ Ἐθνάρχης περὶ «πολιτικῆς ἀνυπακοῆς». Δὲν γνωρίζομεν ἂν θ' ἀποβῇ ἡ ὀχι ἀποτελεσματικὴ. Ὁ ἴδιος θὰ ἐκλέξῃ τὰ μέσα πού θὰ χρησιμοποίησῃ, εἴτε «πολιτικὴ ἀνυπακοή» εἶναι αὐτά, εἴτε ὁτιδήποτε ἄλλο. Ἐκεῖνο, πάντως, πού περικλείει τοὺς μεγαλύτερους κινδύνους εἶναι ἡ παράτασις τῆς ἐκκρεμότητος. Καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν ν' ἀντιδράσῃ πρὶν εἶναι πολὺ ἄργα...

Η ΔΟΥΛΙΚΟΤΗΣ

Ἡ ἀπόπειρα ἐμπλοκῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς καταρρίψεως τοῦ ἀμερικανικοῦ ἀεροπλάνου ὑπεράνω τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως, εὐτυχῶς ἀπέτυχεν. Εὐθύς ὡς ἐδημιουργήθη τὸ ζήτημα, ἡ Κυβέρνησις ἐσπευσε νὰ θέσῃ τὰ πράγματα εἰς τὴν θέσιν τῶν. Εἶναι ἀπαραίτητον νὰ ἐπαναληφθῇ τὸ βραχὺ ἄλλωστε κείμενον τῆς κυβερνητικῆς ἀνακοινώσεως, κύριον χαρακτηριστικὸν τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ σαφήνεια. Ἰδοὺ τί λέγει ἡ ἀνακοίνωσις:

«Κόμματα τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, ἀνευ λόγου, ἐπιχειροῦν νὰ ἐμπλέξουν τὴν Ἑλλάδα εἰς μίαν ὑπόθεσιν πρὸς τὴν ὁποίαν εἶναι ξένη. Ἡ Κυβέρνησις δηλοῖ ὅτι οὐτε ὑπῆρξαν οὔτε ὑπάρχουν ἐν Ἑλλάδι ἀεροσκάφη τοῦ τύπου «Y-2». Ἐπιπροσθέτως, βάσει τῶν ὑπαρχουσῶν συμφωνιῶν, ἡ χρησιμοποίησις ἑλληνικῶν ἀεροδρομιῶν ὑπὸ τοιούτων ἀεροσκαφῶν, ἀλλὰ καὶ γενικώτερον ὑπὸ πολεμικῶν ἀμερικανικῶν ἀεροσκαφῶν, προϋποθέτει τὴν συγκατάθεσιν τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει ὅτι διὰ τὴν Ἑλλάδα δὲν ὑπάρχει θέμα. Ἐὰν εἰς τὸ μέλλον προέκυπτε τοιοῦτον, ἡ Κυβέρνησις θὰ ἀποφασίσῃ ἐκτιμῶσα τὰ κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην γενικώτερα ἔθνηκα συμφέροντα ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς Ἀτλαντικῆς Συμμαχίας».

Ὅλα τὰ κόμματα τῆς ἐθνικὸφρονος ἀντιπολιτεύσεως ἐθεώρησαν τὴν δὴλωσιν ἐπαρκῆ καὶ ἐγκατελείψαν τὴν πρόθεσιν νὰ φέρουν τὸ ζήτημα πρὸς συζήτησιν εἰς τὴν Βουλὴν. Τοῦτο δὲ διότι κατηγορηματικῶς βεβαιοῦται ὅτι οὐτε ὑπῆρξαν οὔτε ὑπάρχουν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀεροσκάφη τοῦ τύπου «Y-2». Πλέον αὐτοῦ ὅμως, ἡ χρησιμοποίησις τῶν ἑλληνικῶν ἀεροδρομιῶν ὑπὸ οἰωνοῦ ποτε ἀμερικανικῶν πολεμικῶν ἀεροπλάνων προϋποθέτει τὴν συγκατάθεσιν τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Καὶ ἐνῷ ὅλα τὰ ἐθνικόφρονα κόμματα ἱκανοποιήθησαν, ἡ Ἀκρὰ Ἀριστερὰ, ἐθεώρησε σκόπιμον νὰ ἀνησυχήσῃ σφοδρὰ διὰ τοῦς δὲ θειν κινδύνους πού ἀπειλοῦν τὸν ἑλληνικὸν λαὸν καὶ νὰ φέρῃ τὸ ζήτημα εἰς τὴν Βουλὴν. Καὶ ἡ μὲν ἀπάντησις τῆς Κυβερνήσεως, ἀρκεσθεύσης εἰς τὴν δημοσιευθεῖσαν ἀνακοίνωσιν, ἦτο ἡ ἐνδεδειγμένη. Ἀλλὰ πρέπει νὰ ἀναγνωρισθῇ ὅτι καὶ ἡ Ἀκρὰ Ἀριστερὰ ἔκαμε τὸ καθήκον τῆς. Ἀντεπεκρίθη εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς Μόσχας, ἀποδείξασα διὰ μίαν ἀκόμη φοράν τὴν δουλικότητά τῆς.

ΟΛΑ ΕΙΝΑΙ ΓΝΩΣΤΑ

Ἀνεξαρτήτως ὅμως ὅλων αὐτῶν πρέπει νὰ ὑπομνησθῇ ὅτι ὁ Ρῶσος Πρωθυπουργὸς, ἀπειλῶν μὲ σιληρὰ ἀντίποινα τὰς χώρας εἰς τὰς ὁποίας εἶναι ἐγκατεστημένα ἀμερικανικὰ βάσεις, δὲν συμπεριέλαβε τὴν χώραν μας. Ὅπως ὅλοι καὶ ἡ Σοβιετικὴ Ἐνωσις εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ εἰς ποίας χώρας ὑπάρχουν ἀμερικανικὰ βάσεις καὶ εἰς τί ἀκριβῶς χρησιμεύουν αἱ βάσεις αὐταί. Καὶ γνωρίζει ὁ κ. Κρούσσεφ ὅτι ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀπέκρουσε τὴν ἐγκατάστασιν βάσεων πυραύλων μέσου βεληνεοῦς

καὶ ὅτι πράγματι δὲν ὑπάρχουν εἰς τὴν Ἑλλάδα τοιαῦτα ἐγκαταστάσεις. Γνωρίζει ὅτι ἐδέχθησαν ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Τουρκία καὶ ὅτι εἰς τὴν Κρήτην—περὶ τῆς ὁποίας ἐπανειλημμένως ἔγινε λόγος—ἐγκαθίσταται βάσις ἀμυντικῶν πυρᾶν τοῦ τύπου «Τίμιος Τζών». Αὐτὰ ὅμως ἔχουν μικρὰν σημασίαν διὰ τὴν Σοβιετικὴν Ἐνωσιν, ἡ ὁποία συνεχίζει τὴν πίεσιν τῆς ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος, περισσότερο διὰ νὰ ἐνισχύσῃ τὴν ἐντοπίαν Ἀκρὰν Ἀριστεράν καὶ ὀλιγώτερον διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ἐπανεκτίμησιν παραχωρήσεως. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἡ θέσις τῆς χώρας μας εἶναι σαφῶς καθωρισμένη: Ἀνῆκει εἰς τὸν συνασπισμὸν τῆς Δύσεως, μετέχει εἰς τὴν ἀμυντικὴν σύμμαχίαν τοῦ Ν.Α.Τ.Ο. καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ εὐρίσκηται ἐν συνεχείᾳ πρὸς ὅλας τὰς συμμαχικάς ὑποχρεώσεις τῆς. Μολονότι μικρὰ χώρα, μὲ συναίσθησιν τῶν ὑλικῶν τῆς ἀδυναμιῶν, εἶναι καὶ θὰ παραμένῃ ἀξιοπρεπὴς εἰς τὴν ἐξωτερικὴν τῆς πολιτικὴν, διότι θεωρεῖ ὅτι ἀπάρδουν εἰς μίαν τιμὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν αἱ ταχυδακτυλουργαὶ καὶ οἱ ἀκροβατισμοί. Τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι καθ' οἰονδήποτε τρόπον προκαλεῖ οἰονδήποτε, μικρὸν ἢ μεγάλον. Ἡ Ἑλλάς εἶναι καὶ θὰ παραμείνῃ σταθερὸς χώρα φιλειρηνική. Αὐτὰ διακηρύσσει ἡ Κυβέρνησις πρὸς πᾶσαν κατεῦθυνσιν καὶ ἀποτελοῦν τὴν καθαρὰν ἀλήθειαν. Τὰ ὑπόλοιπα, ὅλα τὰ ὑπόλοιπα, εὐρίσκονται μόνον εἰς τὴν φαντασίαν ἢ τὴν κακὴν πίστιν τῶν ἐχθρῶν τοῦ Ἔθνους.

ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΞΑΓΩΓΑΣ

Ἐνῷ ὅλα τὰ μεγέθη τῆς Οἰκονομίας βαίνουν πρὸς τὰ ἄνω, διαφέροντα μόνον ὡς πρὸς τὸν ρυθμὸν ἀνόδου, αἱ ἐξαγωγαὶ ἐπιμένουν εἰς τὴν στασιμότητα τῶν ἡμερῶν, μάλιστα, προσλαμβάνει εἰς ὀρισμένης περιπτώσεως καὶ δι' ὀρισμένα ἐκ τῶν ἐξαγωγίμων προϊόντων μας καὶ μορφήν ὀπισθοδρομήσεως. Εἶναι δὲ περιττὴ καὶ διὰ τὸν πλέον ἀδαφίαν τῶν οἰκονομικῶν θεμάτων, ἡ ἐξήγησις τῆς ἀποφασιστικῆς σημασίας τῶν ἐξαγωγῶν διὰ πᾶσαν Οἰκονομίαν. Καὶ τὸ περίεργον ὅσον καὶ ἐξοριστικὸν εἶναι ὅτι ἡ Ἑλλάς ἔχει πρόβλημα ἐξαγωγῶν ὅταν αὐταὶ δὲν φθάνουν οὔτε εἰς τὸ ἡμισυ τῶν εἰσαγωγῶν. Πῶς νὰ ἐξηγηθῇ τὸ φαινόμενον αὐτό; Εἰσάγομεν ἀγαθὰ ἀξίας 520 περίπου ἑκατομμυρίων δολλαρίων καὶ ἡ ἀξία τῶν ἐξαγωγῶν μας δὲν ὑπερβαίνει τὰ 220 ἑκατομμύρια δολλάρια, ἐνῷ ταυτοχρόνως σήπονται εἰς τὰς ἀποθήκας τὰ καπνὰ μας καὶ αἱ σταφίδες, ἐνῷ τὰ φρούτα μας, παρὰ τὴν ἀρίστην ποιότητά των, μένουν καὶ αὐτὰ ἀδιάθετα. Καλῶς, λοιπόν, ἡ Κυβέρνησις ἐπιχειρεῖ νὰ συνδέσῃ τὰς εἰσαγωγὰς μὲ τὰς ἐξαγωγὰς. Καὶ εἶναι ἀπολύτως δικαιολογημένον νὰ εἰπώμεν εἰς τοὺς προμηθευτὰς μας ὅτι ἐφόσον δὲν ἀγοράζουν—ἐπὶ ἴσοις ὅροις βεβαίως—τὰ ἱδία καὶ προϊόντα, δὲν ἀγοράζομεν καὶ ἡμεῖς τὰ ἱδία των. Φυσικὰ ἡ πολιτικὴ τῆς συνδέσεως τῶν εἰσαγωγῶν μὲ τὰς ἐξαγωγὰς, τὴν ὁποίαν ἐφαρμόζει ἡ Κυβέρνησις ἀπὸ διετίας, εἶναι μὲν ὀρθή, δημιουργεῖ ὅμως καὶ ζητήματα, μικρὰ ἢ καὶ μεγαλύτερα. Ἐργον τῆς Κυβερνήσεως ἀποτελεῖ ὅμως νὰ προλαμβάνῃ ἢ, τουλάχιστον, νὰ θεραπεύῃ τὰ ζημιόγωνα

συνεπείας τῆς, κατὰ βάσιν, ὀρθῆς πολιτικῆς τῆς. Οὗτω, εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ἐξαγωγῆς σταφίδος σουλτανίνας εἰς τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν, ὡς ἀπαραίτητον προϋποθέσεως διὰ νὰ προμηθευθῶμεν ἀπὸ αὐτὴν αὐτοκίνητα πού μᾶς χρειάζονται, διευτυπώσαμεν ἀνησυχίαν μήπως ὑποτιμηθῇ ἡ ἑλληνικὴ σταφίς εἰς τὴν γερμανικὴν ἀγοράν ἢ μήπως ὑπερτιμηθῶν τὰ γερμανικὰ αὐτοκίνητα εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἀγοράν. Ἐν τούτοις, ὑπάρχουν οἱ τρόποι ἀποτροπῆς τοιούτων ζημιόγων συνεπειῶν, ἀσφαλῶς δὲ ἡ Κυβέρνησις θὰ τοῦς εὕρῃ καὶ θὰ τοὺς ἐφαρμόσῃ, χωρὶς ν' ἀποστῇ τῆς σωστῆς, ἀναλαβάνομεν, πολιτικῆς τῆς συνδέσεως τῶν εἰσαγωγῶν πρὸς τὰς ἐξαγωγὰς.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ἀποτελεῖ πράγματι συμβολὴν εἰς τὸν Περιδικὸν Τύπον τῆς χώρας ἡ ὑπαρξις περιοδικῶν τοῦ ὅρους καὶ τῆς περιωπῆς τῆς Βιομηχανικῆς Ἐπιθεωρήσεως. Ἐκδομένη ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν καὶ πάντοτε ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Σπύρου Βοβολίνης, ἡ Ἐπιθεώρησις χαίρει φήμης σοβαροῦ καὶ ἀντικειμενικοῦ βήματος τοῦ βιομηχανικοῦ κόσμου τῆς χώρας, ἀπολαμβάνουσα παραλλήλως τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ ἐκτιμῆσεως τοῦ ἀναγνωστικοῦ κοινοῦ. Ἡ διεύθυνσις τοῦ περιοδικοῦ μας, κατανοοῦσα ἀπολύτως τὰς ἀόκνους προσπάθειας πού ἀπαιτεῖ ἡ διατήρησις ἐνὸς περιοδικοῦ εἰς τὸ ὄρος τῆς ἀποστολῆς του, αἰσθάνεται τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ὑπογραμμίσῃ τὴν ἀξίαν τοῦ ἔργου πού ἐπιτελεῖ ἡ Βιομηχανικὴ Ἐπιθεώρησις, ἐννοήσῃ εἰς τὸν συνάδελφον κ. Βοβολίνην καθε περαιτέρω πρόδον εἰς τὸ καθ' ὅλα ἀρίστον περιοδικόν.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΝ ΜΕΓΑΡΟΝ

Ἡ ἀνέγερσις τοῦ δικαστικοῦ μεγάρου τῶν Ἀθηνῶν εἶναι ἐνα θέμα πού συζητεῖται ἐπὶ πηνῆτα ἔτη. Καὶ δὲν προσέκρουται ἐπὶ κατασκευῇ τοῦ τόσου εἰς τὴν ἑλαιοπίνων οἰκονομικῶν μέσων, ὅσον εἰς ἀσυνταξίαν ἐπὶ τοῦ σημείου εἰς τὸ ὁποῖον συμφωνεῖ ν' ἀνεγερθῇ. Ἡδὲ, ὁ Ἀρειος Πάγος καὶ ὁ Δικηγορικὸς Σύλλογος Ἀθηνῶν προτείνουν ὡς καταλληλότερον τὸν νῶον προτείνοντες σήμερον τὸ δημοτικὸν νοχῶρον ὅπου σήμερον τὸ δημοτικὸν νοσοκομεῖον. Ὁ δὲ μαρξὸς, συμφωνῶν εἰς τὴν ἐκχώρησιν τοῦ χώρου, ἀφ' οὗ ὁ Δήμος θὰ λάβῃ ὡς ἀντάλλαγμα τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σανταροζῆς μέγα οἰκόπεδον, ἀξίας 35 ἑκατ. δραχμῶν. Ὑπάρχουν, ἐν τούτοις, ἀντιρρήσεις ἐπὶ τῶν προτιμήσεων πού ἐξεδηλώθησαν ἤδη διὰ τὸν χώρον. Ἀρχιτέκτονες καὶ πολεοδμοὶ φοβόνται ὅτι θὰ προκληθῇ συμφόρησις κυκλοφορίας, ἐφόσον τὸ δικαστικὸν μέγαρον ἀνεγερθῇ εἰς τὸν χώρον τοῦ δημοτικοῦ πρωτοβουλίας. Πάντως, ἡ ἀνάληψις πρωτοβουλίας ἐκ μέρους τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἀποτελεῖ ἐγγύησιν ὅτι τὸ τόσον χρονίαν ζήτημα θὰ εὕρῃ τὴν ὀριστικὴν λύσιν του.

ΜΙΑ ΑΚΟΜΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

Ἐπεγράφη προσφάτως εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ Βορείου Ἑλλάδος καὶ τοῦ ὑποδιοικητοῦ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης κ.κ. Α. Θεολογίτη καὶ Ν. Μοιραφάτου τὸ συμβόλαιον διὰ τοῦ ὁποῖου ἰδρύεται ἡ πρώτη ἑταιρεία—φροδὸς τῆς ἐκμεταλλεύσεως μιᾶς γεωργικῆς βιομηχανίας καὶ

τεραστίας ἐπιχειρήσεως, τῆς ἑταιρείας ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἐργοστασίων ζαχαρώσως. Μία κολοσσιαία ἐπιχείρησις, ἡ δευτέρα μετὰ τὴν Δ.Ε.Η. ἐν Ἑλλάδι, δημιουργεῖται μὲ μετόχους τὴν Ἀγροτικὴν Τραπέζαν, τοὺς Γεωργικοὺς Συνεταιρισμοὺς καὶ, κατὰ μικρὸν ποσοστὸν, τὸν Δήμόν. Πρόκειται περὶ τῆς πρώτης ἑταιρείας τοῦ εἶδους τῆς καὶ ἀπὸ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς θὰ ἐξαγερθῇ ἡ ἐπιτυχία τῶν ἐγκαινιολογμένων νέων μορφῶν ἐκμεταλλεύσεως τῶν πλουτοπαράγωγικῶν πηγῶν τῆς χώρας, μὲ ἀμεσον συμμετοχὴν εἰς τὴν διοίκησιν καὶ εἰς τὰ κέρδη αὐτῆς. Ὅλοι εὐχονται, ἀλλὰ περισσότερο πιστεύουν, ὅπως ἡ ἐπιτυχία τῆς νεαρᾶς ἑταιρείας εἶναι πλήρης διὰ ν' ἀποδειχθῇ ὅτι οἱ Ἕλληνες, χωρὶς νὰ ἀπαρνώνται τὴν παράδοσιν των, εἶναι πρόθυμοι καὶ ἱκανοὶ διὰ τὴν ἐπιτυχὴ ἐφαρμογὴν πᾶσης καινοτομίας, ἀρκεῖ νὰ ὑπάρχῃ ἡ συμπράστασις καὶ ὑποβοήθησις τοῦ Κράτους. Καὶ πρέπει νὰ δηλογηθῇ ὅτι ἀμφότεραι αἱ προϋποθέσεις αὐταὶ ὑπάρχουν ἐκ μέρους τοῦ σημερινοῦ Κράτους, πού ἀπέκτησεν καὶ ἐφαρμόζει ἐνα πρόγραμμα συνεπές.

ΑΙ ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΩΝ

Αἱ ἐκθέσεις τῶν διοικητῶν τῶν δύο Τραπεζῶν Ἑλλάδος καὶ Ἑθνικῆς, ἀναφερόμεναι εἰς τὴν δραστηριότητα τῆς ἑλληνικῆς Οἰκονομίας κατὰ τὸ 1959, συνέφωνησαν ἀπολύτως εἰς μίαν διαπίστωσιν: ὅτι τὸ παρελθὸν ἔτος ὑπῆρξε καλύτερον τοῦ προηγηθέντος. Ὅτι τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα ἠϋξήθη κατ' αὐτὸ εἰς ποσοστὸν διπλάσιον τοῦ 1958 καὶ—ὅπερ τὸ σπουδαιότερον—ἐντός τοῦ 1959 ἐδημιουργήθησαν καὶ πάλιν αἱ εὐνοϊκαὶ προϋποθέσεις διὰ τὴν ἐπάνοδον εἰς τὴν ἀνοδικὴν πορείαν τῆς ἑλληνικῆς Οἰκονομίας εἰς τὸν πρὸ τοῦ 1957 ρυθμὸν. Ἀφ' οὗ σημειώθη ὅτι τὴν ἰδίαν διαπίστωσιν περιέχει καὶ τοῦ τρίτου τραπεζικοῦ ἰδρύματος τῆς χώρας, τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης, ἡ ἐκθεσις, θὰ πρέπει νὰ ὑπομνησθῇ ὅτι, παραλλήλως πρὸς τὰς αἰσθηδόμενους ὅσον καὶ ρεαλιστικὰς αὐτὰς διαπιστώσεις, ὑφίσταται τῶρα καὶ τὸ πενταετὲς πρόγραμμα εἰς τὴν ὀριστικὴν μορφήν του ἐπειτα ἀπὸ τὴν ἀναθεώρησιν του ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων ἑλληνικῶν ὑπηρεσιῶν, ἐπικυρουμένων καὶ ἀπὸ ἐθνικῶν εἰδικῶν προγραμματιστῶν. Τῶρα πλέον ἔχομεν ἐπαρκῆ κεφάλαια, πλήρες πρόγραμμα, καλῶς μελετημένον οἰκονομικὴν πολιτικὴν. Καὶ εἰς μίαν χώραν δημοκρατικὴν μὲ ἐλευθέραν Οἰκονομίαν, ὁ ρόλος τοῦ Κράτους δὲν εἶναι δύνατον νὰ προχωρήσῃ περὶ ὀρισσότερον ἀπὸ τὸ σημεῖον ὅπου ἔχει φθάσει ἡ Κυβερνητικὴ πρωτοβουλία. Τῶρα ἐρχεται ἡ σειρά τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας, ἡ ὁποία, ἐπωφελομένη τῶν παρεχομένων ευκαιριῶν καὶ δυνατοτήτων, θὰ πρέπει νὰ διαδραματίσῃ τὸν μέγαν ρόλον τὸν ὁποῖον ἐπιφυλάσσει εἰς αὐτὴν τὸ πενταετὲς πρόγραμμα.

Η ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΗΣ Ε.Κ.Τ.Ε.

Κατὰ τὴν ἐτήσιαν Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς Ἑθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, τὴν γενομένην τὴν 23ην Ἀπριλίου ἐ.ε., ἐπανεξελέγη διὰ μίαν τριετίαν ὡς Σύμβουλος αὐτῆς ὁ Διευθυντὴς τοῦ ΑΙΩΝΟΣ κ. Ὁδὸν Κ. Λέφας-Τετνένης.

Συνεχίζοντας την σειράν των άρθρων μας, διά την αναδημιουργίαν της πρωτευούσης, μέσα εις τὰ πλαίσια της σημερινής πραγματικότητος, καὶ με βάσιν τὰ κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν ἐκτελεσθέντα καὶ ἐκτελούμενα ἀξιόλογα ἔργα, παρατηροῦμεν ὅτι, ἡ ὁλοκληρωμένη ἐπιτυχία της ἀνασυγκροτήσεως μιᾶς ἱστορικῆς πόλεως, ὅπως ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδος, προϋποθέτει, ἀπ' ἐνός μὲν ἐξηραλισμένην ἐκ τῶν προτέρων οἰκονομικὴν ἀνέσιν, ἀπ' ἑτέρου δὲ τὸν συντονισμόν καὶ τὴν ἀγρυπνὸν παρακολούθησιν τῶν ἐκτελουμένων ἔργων ὑπὸ μιᾶς ὑπευθύνου ἀρχῆς, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ὑπακούουν ὅλοι αἱ σήμερον ἀλληλοσυγκρούμεναι ἀρμοδιότητες τῶν ὑπηρεσιῶν διαφόρων ὑπουργείων.

ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ ΑΚΑΤΑΣΤΑΣΙΑ

Σήμερα πού ἔχομεν κυβέρνησιν ἡ ὁποία ἔχει δώσει τόσα δείγματα τοῦ ἐνδιαφέροντός της διὰ τὴν σύγχρονον ἐμφάνισιν τῆς πρωτευούσης, ἀνοίγεται μπροστά μας ἕνας δρόμος προπαρασκευαστικὸς διὰ τὴν προσεκτικὴν μελέτην τοῦ προγράμματος τῶν μελλοντικῶν ἔργων. Διὰ τοῦτο κρίνομεν σκόπιμον τὴν ἐπανάδρυσιν τοῦ ὑπουργείου Διοικήσεως Πρωτευούσης, τὸ ὁποῖον τόσον ἀγαθὰ ἀποτελέσματα εἶχεν κατὰ τὸ παρελθόν, καὶ τὸ ὁποῖον ὑφίσταται σήμερον ἐν Ρώμῃ, ὅπου αἱ βιοτικαὶ συνθήκαι τόσον ὁμοιάζουν με τὰς τῶν Ἀθηνῶν. Ἐτσι, καὶ μόνον ἔτσι θὰ ἔλθῃ ἡ ὥρα πού θ' ἀνοίξουν διὰ πλάτα αἱ θύραι πρὸς τὸν δρόμον τῆς ἀναδημιουργίας.

Ποῖος εἶναι ὁ νοικοκύρης;

Καὶ πρώτη βασικὴ προϋπόθεσις διὰ ν' ἀρχίσῃ ἡ μελέτη τοῦ τί πρέπει νὰ γίνῃ εἶναι: Ὁ καθορισμὸς τοῦ ποῖος εἶναι ὁ πραγματικὸς νοικοκύρης τῆς πόλεως καὶ ποῖα τὰ ὅρια τῆς δικαιοδοσίας του. Διότι δὲν μπορεῖ νὰ βοηθῇ πρόγραμμα ἐνεργείας ἂν δὲν καθορίσωμε πρῶτα τὰ πλαίσια μέσα εἰς τὰ ὁποῖα θὰ πρέπει καὶ θὰ δικαιούται νὰ κινηθῇ ὁ ἀρμόδιος Δῆμος Ἀθηναίων, διὰ κάθε πρόβλημα τῆς πόλεως. Ἀλλὰ εἶναι ὁ Δῆμος Ἀθηναίων ἀρμόδιος; Εἶναι αὐτὸς ὁ κύριος τῆς πόλεως, σχετικὰ ἀνεξάρτητος ἀπὸ τὴν πολιτικὴν κηδεμονίαν καὶ ἂν ναί, ποῖαι αἱ ἀρμοδιότητές του καὶ ποῖα ἡ ἑκτασίς τῆς ἐξουσίας του;

Τὸ ζήτημα εἶναι θεμελιώδες. Διότι ἂν ρίψωμε μιά ματιά εἰς τὸ σημερινὸν καθεστὼς θὰ διαπιστώσωμε εὐκόλῃ ὅτι: Οἱ ἐξουσίες πού διοικοῦν μαζί καὶ συγχρόνως τὰς Ἀθήνας, ὡς πόλιν, εἶναι τόσαι πολλαὶ ὥστε πραγματικὰ ἡ παρατηρουμένη ἀσυνενοησία νὰ θυμίζῃ τὴν παλὰ λαϊκὴ παροιμία: «Δὲν ξέρει ὁ σκύλος τὸν ἀφέντη του». Καὶ γιὰ νὰ φέρω ἕνα παράδειγμα: Ποῖος νομίζετε ὅτι ἔχει ἐξουσία ἐπὶ τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως; Ποῖος ἄλλο, φυσικὰ, θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχῃ τὴν ἐξουσίαν αὐτὴν παρὰ ὁ Δῆμος Ἀθηναίων; Καὶ ὡς τόσο, ὁ Δῆμος ἔχει ἀπογενωθῇ, κατὰ μέγα μέρος, τῆς βασικῆς τοῦ αὐτῆς ἐξουσίας.

Μιά ἀνάγλυφον εἰκόνα τῆς καταστάσεως τοῦ Δήμου ἀπὸ ἀπόψεως ἐξουσιῶν ἐπὶ τῶν πραγμάτων τῆς πόλεως ἀνεφέρθη πολλὰκις ὑπὸ τῶν δημοτικῶν ἀρχόντων, οἱ ὁποῖοι διεμαρτύροντο, π.χ. διότι ὁ Δῆμος δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ μετακινήσῃ ἕνα περίπτερον ἢ νὰ διορθώσῃ μιά ὁποιαδήποτε ἀσχήμια. Πολλές δὲ ἀποφάσεις πού λαμβάνονται διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων, τὰς πληροφορεῖται ὁ Δῆμος ἐκ τῆς εἰδησεογραφίας τοῦ Τύπου. Πληθώρα ἐπίσης ὁργανισμῶν, ταμιείων,

ἐπιτροπῶν, διαχειρίζονται ζητήματα τῆς πόλεως χωρὶς νὰ ἐρωτᾶται ὁ Δῆμος.

Ὅταν, λοιπόν, εἰς ἕναν ὁργανισμόν, ὅπως εἶναι ὁ ὁργανισμὸς τῆς πόλεως, δὲν ὑπάρχει κεντρικὴ διοίκησις πού νὰ ἔχῃ ἀνωτάτην κυριαρχικὴν ἐξουσίαν διὰ τὰ τοῦ οἴκου, νὰ κινῇ δηλαδὴ καὶ νὰ καθοδηγῇ καὶ νὰ συντονίζῃ κάθε ἐνέργεια ἀφωρῶσαν τὴν πόλιν, τί μποροῦν νὰ ἐπιτύχουν τὰ προγράμματα, τὰ σχέδια, καὶ οἱ σοφοὶ πολεοδόμοι;

Ἐτσι, ἀφοῦ ὁ Δῆμος Ἀθηναίων, δὲν εἶναι σήμερα, ἐλλείψει μέσων καὶ κύρους, ὁ νοικοκύρης τῆς πόλεως, πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εὐρεθῇ ἡ ἀρχὴ πού θὰ ἔχῃ τὴν οἰκονομικὴν ἀντοχὴν καὶ τὸ κύρος νὰ ἐκτελέσῃ τὰ ἀναγκαῖα ἔργα διὰ τὴν ἀναμόρφωσιν τῆς πόλεως. Καὶ ὡς τοιαύτην ἀρχήν, τὸ ἐπαναλαμβάνομεν, θεωροῦμεν ἕνα ὑπουργεῖον πού θὰ συγκεντρώσῃ ὅλας τὰς ἀρμοδιότητας πού ἀφοροῦν τὴν πρωτεύουσάν, πού σήμερα εἶναι κατανεμημένα σὲ διάφορα ὑπουργεῖα, αἱ ὑπηρεσίαι τῶν ὁποίων, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, δὲν συμφωνοῦν μεταξύ των. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου φρονῶ ἀδιστακτικῶς ὅτι, διὰ τὴν καλυτέραν διοίκησιν τῆς πόλεως, ἐκτεταμένης καὶ τόσον πολυανθρώπου, σήμερον, πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, ἐπιβάλλεται νὰ χωρισθῇ αὕτη εἰς ἐξ τουλάχιστον διαμερίσματα με ἰσarithμους δημάρχους, οἱ ὁποῖοι θὰ φροντίσουν ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν καθαριότητα, τὸ νοικοκυριὸ καὶ τὸ Ληξιαρχεῖον τοῦ διαμερίσματος των. Νὰ γίνῃ, δηλαδὴ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐφαρμόζεται εἰς πλεῖστας μεγαλουπόλεις, ὅπως εἰς τὸ Παρίσι καὶ τὸ Λονδίνον. Δι' ὅλα δὲ τὰ ἄλλα ζητήματα τὰ ἀφορῶντα τὴν πόλιν, ἥτοι ὁδοποιίαν, φωτισμόν, τὴν ρύθμισιν τῆς τροχαίας, κ.λ.π. καὶ ἰδίως τὸ οἰκονομικόν, ἀρμόδιον θὰ εἶναι τὸ ὑπουργεῖον τῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης, τοῦ ὁποῖου ὁ ὑπουργὸς θὰ εἶναι καὶ ὁ ρυθμιστὴς ὅλων τῶν ζητημάτων πού ἀφοροῦν τὴν πρωτεύουσάν.

Ἀποσυμφόρησις τοῦ κέντρου

Ὅταν λυθῇ, κατὰ τὸν ἕναν ἢ τὸν ἄλλον τρόπον, τὸ ζήτημα τοῦτο, τότε θὰ πρέπει νὰ μελετηθῶν ἐξ ἀρχῆς καὶ ὅλα τὰ ἄλλα βασικὰ προβλήματα τῆς Ἀθήνας μας. Ἐνὸς δὲ ἐκ τῶν πρώτων προβλημάτων πού πρέπει νὰ ἐπιληφθῇ ἡ ἀνωτάτη αὕτη ἀρχὴ, εἶναι καὶ ἡ ὀριστικὴ λύσις τοῦ τόσον χρονίσαντος ζητήματος τῆς ἀποσυμφόρησεως τοῦ κέντρου τῆς πόλεως ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς τροχαίας κινήσεως. Ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν μέχρι σήμερα ἐξακολουθεῖ νὰ ἐπεκτείνεται πρὸς ὅλες τὰς διευθύνσεις χωρὶς νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν κανένας ὠλοκληρωμένον βασικὸ σχέδιο. Ἐλπίζομε ὅμως τώρα, καὶ τὰ μέτρα πού ἐλήφθησαν τελευταίως, ὅτι θὰ δοθῇ

τέλος εἰς τὴν καταστρεπτικὴν διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς πόλεως τακτικὴν, ἐξ αἰτίας τῆς ὁποίας ἡ Ἀθήνα μας, κατήντησε νὰ εἶναι μεγαλότερα εἰς ἑκτασιν καὶ ἀπὸ αὐτὸ τὸ Παρίσι, καὶ, ὅπερ χειρότερον, στερεῖται πνευμόνων, δηλαδὴ πρασίνου καὶ πλατειῶν. Σὰν ἀναρριχητικὰ φυτὰ τὰ μικρόσπιτα ἀνεβαίνουν εἰς τὴς πλαγιὰς τῶν λόφων τῆς πόλεως, καταστρέφοντας τὴν γραφικότητά τους καὶ τὴν ἐλπίδα δημιουργίας τοῦ ἀπαραιτήτου πρασίνου. Ἀς παρατηρήσωμε τὸν λόφον Κοίλης πού βρίσκεται δυτικότερα τοῦ Λόφου τοῦ Φιλοπάππου. Πάνω σ' αὐτὸ τὸ ὕψωμα αὐθαίρετα ἔχουν κτισθῇ μικρὰ σπιτάκια, πού φαντάζουν ἀπὸ τὸ μνημεῖο τοῦ Φιλοπάππου, ἀπὸ τὴν Ἀκρόπολιν καὶ ἀπὸ τὸν Λόφον τοῦ Ἀστεροσκοπείου, σὰν ἀεστραμμένα «καύκαλα». Πληγωμένος ὁ Λόφος δείχνει σὰν νὰ βογγᾷ καὶ νὰ προσπαθῇ ν' ἀποτινάξῃ ἀπὸ πάνω του τὸ βάρος τοῦ οἰκοδομικοῦ βραχνῆ πού τὸν πιέζει. Τὰ Τουρκοβούνια καὶ οἱ πλαγιὰς τοῦ Ὑμηττοῦ, ἐξ ἄλλου, φορτωμένα καὶ αὐτὰ με μικρὰ πρόχειρα σπιτάκια, ἀγκομαχοῦν σὰ μέσα σὲ κακὸ ὄνειρο, ἀναπολώντας τὴν παλὰ τους γραφικότητα καὶ τὰ ὠραία δένδρα πού τὰ στόλιζαν. Ἀλλὰ ὁπουδήποτε καὶ ἂν ρίψωμε τὸ βλέμμα μας, θὰ δοῦμε τὴς περὶ ἀπίθανες εἰκόνας πού θὰ μᾶς γεμίσουν πόνο καὶ νوستαλγία διὰ τὸ παλὸ ὠραῖο καὶ ποιητικὸ ἀθηναϊκὸ τοπίο.

Νὰ ληφθοῦν ἀποφάσεις

Ἐπειτα, ἂν γυρίσωμε ἀπὸ τὰ ἄκρα πρὸς τὰ κέντρα, θὰ διαπιστώσωμε μιά συμφορὴν πού προκαλεῖ τὴν αἰσθησιν τοῦ ἀδιαχωρήτου καὶ τοῦ ἰλίγγου, ἰδίως εἰς τοὺς περὶ τὴν πλατείαν τῆς Ὀμονοίας δρόμους, καθὼς καὶ εἰς τὴν Πύλιν τοῦ Ἀδριανοῦ. Οἱ δρόμοι ἐξ ἄλλου τῶν Ἀθηνῶν, φαρδεῖς ἄλλοτε διὰ τὴν κυκλοφορίαν τῶν ὀλίγων ἱππηλάτων τροχοφόρων, εἶναι, διὰ τὴν τωρινὴν ἐποχὴν τῶν μεγάλων αὐτοκινήτων, σὰν στενὰ σοκάκια. Καὶ μάταια κανένας ζητᾷ νὰ βρῇ κάποια διέξοδο σὲ μιά πλατεία, ἢ σ' ἕνα δειροφυτευμένον ἀνοικτὸ χῶρον.

Πρὸς τὴν σοβαρότητα τῶν Ἀθηναίων προβλημάτων, ἀνάλογοι πρέπει νὰ εἶναι καὶ αἱ διὰ τὴν λύσιν των ἀποφάσεις. Ἡ ἐπίμονη καὶ ἐπιπονη προσπάθεια θεραπείας τοῦ βαρέως ἀσθενούντος ἀθηναϊκοῦ ὁργανισμοῦ, ἀπαιτεῖ καὶ φάρμακα ἀναλόγου δραστηκότητος. Ἀς ἐλπίζωμε ὅτι ἡ παρούσα κυβέρνησις ἡ ὁποία, πρὸς τιμὴν της, ἔχει πολλὰ ἐπιτελέσει, θὰ ἀντιληφθῇ καὶ τὴν ἀπόλυτον ἀνάγκην πού ὑφίσταται ἐπιτακτικῶς σήμερον, νὰ συγκεντρωθῶν ὅλοι αἱ ἀρμοδιότητες πού ἀφοροῦν τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν εἰς ἕνα καὶ μόνον ὑπουργεῖον. **Δ. ΣΚΟΥΖΕΣ**

Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ Ν. ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Συνάντησις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἰακώβου μετὰ τῆς διοικήσεως Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐθνικοῦ Ὁργανισμοῦ

Κατόπιν τῶν γνωστῶν δηλώσεων τοῦ ἐν Βραζιλίᾳ Γεν. Προξένου κατὰ τὰς ὁποίας τὰ 80 τοῖς ἑκατὸν τῶν Ἑλλήνων τῆς Βραζιλίας εἶναι «ἀλήτες καὶ κομμουνισταί», καὶ ἀνεξαρτήτως τῶν κυρώσεων τὰς ὁποίας ἐπισύρουν τοιαῦται δηλώσεις, ὡς διασύρουσαι καὶ κλονίζουσαι ἐκ βάθρων τὴν ὁμογένειαν ὁλοκλήρου τῆς Ν. Ἀμερικῆς, ἡ εὐθύνη τοῦ Κράτους καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐν προκειμένῳ παραμένει ἀκεραία.

Πληροφορία προερχομένη ἐξ ἐγκύρων προσώπων περιγράφουν με μελανὰ χρώ-

γενικὸν κλίμα δὲν παρέχει προνόμια εἰς τὰς μειονότητες. Οἱ λόγοι, λοιπόν, εἰς τοὺς ὁποίους ὀφείλεται ἡ παρατηρουμένη εἰς ὁλόκληρον τὴν Ν. Ἀμερικὴν κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὰς ἄλλας μεταναστευτικὰς χώρας, στασιμότης τῆς προόδου τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου εἶναι ἀπ' ἐνός ἡ ἀπουσία οἰασθῆποτε συμπαραστάσεως τοῦ ἑλληνικοῦ Κράτους πρὸς τὰ ἀπόδημα τέκνα του καὶ, ἀπ' ἑτέρου, ἡ ἐλλείψις τῶν φορέων τῆς θρησκευτικῆς καὶ ἠθικῆς ἀγωγῆς μεταξύ τῶν ἐκεῖ ὁμογενῶν.

Ἐνῷ δὲ ἡ εἰς τὴν Βόρειον Ἀμερικὴν

Ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν ἐπαφῶν μετὰ τῶν ἐνταῦθα ἀρμόδιων ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Βορείου καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς Ἰακώβος, ἔσχεν συνομιλίαν μετὰ τοῦ προέδρου καὶ τῶν μελῶν τῆς διοικήσεως Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐθνικοῦ Ὁργανισμοῦ. Κατὰ τὰς ἐν λόγῳ συνομιλίαις κατενόηθη πλήρως ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τῶν μελῶν τοῦ Ε.Ε.Ο. ἡ προσπάθεια τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἰακώβου, ἡ ἀποβλέπουσα εἰς τὴν ἐξασφάλισιν συμπαράστασεως διὰ τοὺς ἐν Νοτίῳ Ἀμερικῇ διαμένοντας ὁμογενεῖς καὶ παρεσχέθη ἡ διαβεβαίωσις ὅτι ὁ Ἑλλ. Ἐθνικὸς Ὁργανισμὸς, παρὰ τὰς μικρὰς τὸν δυνάμεις, θὰ πράξῃ πᾶν δυνατόν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτήν. Εἰς τὴν φωτογραφίαν ἐξ ἀριστερῶν οἱ κ.κ. Ν. Παπανικολάου, Ι. Βασιλόπουλος, Α. Δερδεμέζης, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἰακώβος, ὁ πρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐθνικοῦ Ὁργανισμοῦ κ. Ὁθων Κ. Λέφας — Τετenez, ὁ κ. Α. Ἀτσαβὲς καὶ ὁ κ. Εὐθύμιος Ματζιγορωτάκης εἰς τὴν ἐν Ἐκάλῃ οἰκίαν τοῦ προέδρου τοῦ Ε.Ε.Ο.

ματα τὰς συνθήκας ὑπὸ τὰς ὁποίας διαγίγεται τὸ μεγαλύτερον ποσοστὸν τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου τῆς Ν. Ἀμερικῆς. Τὰ αἷτια τῆς ἀπαρδέκτου αὐτῆς καταστάσεως δὲν δύνανται βεβαίως νὰ ἀναζητηθῶν εἰς τοὺς συμπατριώτας μας, οἱ ὁποῖοι ὅπου καὶ ἂν ἔχουν μεταβῇ ἐκτὸς τῆς πατρίδος των διεκρίθησαν διὰ τὴν ἐργασιακότητα, τὴν ἐθνικὴν των συνείδησιν καὶ τὴν εὐλικρινὴ χριστιανικὴν πίστιν, τὴν ὁποίαν διαφυλάττουν πάντοτε ὡς κόρη ὀφθαλμοῦ, διότι διὰ τῶν στοιχείων αὐτῶν κατορθώνουν νὰ συγκροτοῦν βιωσίμους Κοινότητες, ἀλληλοὑποστηρίζομεν ἐναντι τῶν παντοίων κινδύνων πού διατρέχει τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον εἰς τὴν ξένην καὶ ἰδιαιτέρως εἰς χώρας ὅπου τὸ

ἐδρεῖτο ἑλληνικὴ Ἀρχιεπισκοπὴ με ἐπικεφαλὴς τὸν σεβασμιωτάτον Ἰακώβον, ἐπιτελεῖ ἀνυπολόγιστον ἐθνικὴν καὶ κοινωνικὴν σημασίαν ἔργον, αἱ μειονότητες τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς ἔχουν ἐγκαταληφθῇ εἰς τὴν τύχην των. Οἱ παρακολουθοῦντες τὴν κατάστασιν, γινώσκουσι τῶν εἰδικῶν συνθηκῶν πού ἐπικρατοῦν ἐκεῖ, ἐκφράζουν εὐλόγους ἀνησυχίας καὶ διὰ τὸ μέλλον τοῦ ἐκεῖ ἑλληνικοῦ στοιχείου.

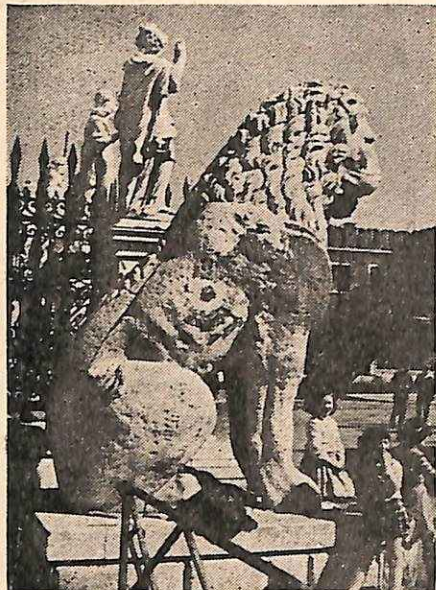
Οὕτω εἰς πρόσφατον περιόριστον τοῦ εἰς τὰς χώρας τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς ὁ σεβασμιωτάτος Ἀρχιεπίσκοπος ἐπεσκέφθη περιοχὰς ὅπου διαβίουν Ἕλληνες καὶ ἐγένετο ἀντικείμενον συγκινητικῶν ἐκδηλώσεων ἀλλὰ καὶ παραπονοῶν διὰ τὴν τελείαν ἐγκατάλειψιν των ὑπὸ τῆς

ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Γενικοῦ Προξένου κ. Γαβριήλ Κ. Μουστάκη, ἐν Σαντιάγκο τῆς Χιλῆς, ἔλαβον χώραν καὶ ἐφέτος διάφοροι ἐθναστικαὶ ἐκδηλώσεις ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Ἑθνικῆς Παλιγγενεσίας. Ὅθεν πλὴν τῆς δοξολογίας εἰς τοὺς Ἱερὸς Ναοὺς, διοργανώθησαν ἀθλητικοὶ ἀγῶνες εἰς τὸ στάδιον Σάν Μιγκέλ, πατριωτικαὶ ὁμιλίαι καὶ μετεδόθησαν εἰδικαὶ ἐκπομπαὶ ὑπ' ὄλιν τῶν ραδιοσταθμῶν τῆς Χιλῆς. Εἰς τὴν φωτογραφίαν ὁ Πρόξενος κ. Μουστάκης συνομιλῶν κατὰ τὴν δεξιάν τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξένου μετὰ τοῦ διπλωματικοῦ ἐκπροσώπου τοῦ Πάπα ἐν Σαντιάγκο.

μητρὸς πατρίδος. Συγκεκριμένως δὲ, εἰς συνοικισμόν 3000 περίπου Ἑλλήνων ἔξωθεν τοῦ Ρίου Ἰανερίου δὲν ὑπῆρχεν οὐδὲ εἰς μόνιμος ἱερεὺς διὰ τοὺς ἀγαθοὺς αὐτοὺς ἀνθρώπους. Κατόπιν τῆς δι' ἰδιοῖς ὁμασίαν διαπιστώσεως τοιαύτης ἀπαρδέκτου καταστάσεως, ὁ σεβασμιώτατος Ἰακώβος ἔλθων εἰς Ἀθήνας ἔσχε σειράν συνομιλιῶν μετὰ τῶν ἀρμόδιων ὑπογραμμίσεως τὴν ἄμεσον ἀνάγκην ἐγκαταστάσεως ἱκανοῦ ἀριθμοῦ ἱερέων εἰς Νοτίον Ἀμερικὴν. Αἱ προσπάθειαι αὐταὶ τοῦ σεβασμιωτάτου, παρὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀρωγὴν τὴν ὁποίαν ὑπεσχέθη εἰς τοὺς θέλοντας νὰ μεταβοῦν ἐκεῖ ἱερεῖς, προσέκρουσαν εἰς τὴν ἐλλείψιν κατανόσεως ἐκ μέρους τῶν ἀρμόδιων.

Βεβαίως δὲν γνωρίζομεν ποῖοι οἰκονομικοὶ λόγοι ἀποκλείουν τὴν ἀποστολὴν ἱερέων εἰς τὴν Ν. Ἀμερικὴν, ὅπου ἡ παρουσία των κρίνεται ἀπαραίτητος, ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι τὸ θέμα ἐκφεύγει τῶν καθαρῶς ἐκκλησιαστικῶν ὁρίων καὶ ἐπιπτεῖ πλεόν εἰς τὸν χῶρον τῶν ἠθικῶν υποχρεώσεων τῆς πολιτείας. Ὅταν μυριάδες συμπατριωτῶν, ἀναγκασθέντες διὰ τοὺς γνωστούς λόγους νὰ μεταβῶν εἰς πρόσφυγας καὶ νὰ εὐρίσκωνται σήμερον ἐρμαιοὶ τῆς φθοροποιοῦ ξένης πολιτικῆς καὶ θρησκευτικῆς προπαγάνδας με κίνδυνον νὰ μεταβληθῶν εἰς ἀντικοινωνικὰ στοιχεῖα, τὸ ἑλληνικὸν κράτος καὶ ἡ Ἑλληνορθόδοξος ἐκκλησία δὲν δύνανται νὰ ὀρρωδῶν, ἀλλὰ νὰ σπεύδουν εἰς βοήθειάν των.

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΜΑΡΜΑΡΙΝΩΝ ΛΕΟΝΤΩΝ

Υπό Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτου
ΣΤΕΦ. ΚΩΤΤΑΚΗ

Γερτικό Προστ. τοῦ ἐν Βενετίᾳ
Ἑλληνορθόδοξου Ναοῦ

4

Ἡ Πειραϊκὴ λέαινα, ἀριστερὰ τοῦ πυλῶνος τοῦ Ναυστάθμου Βενετίας.

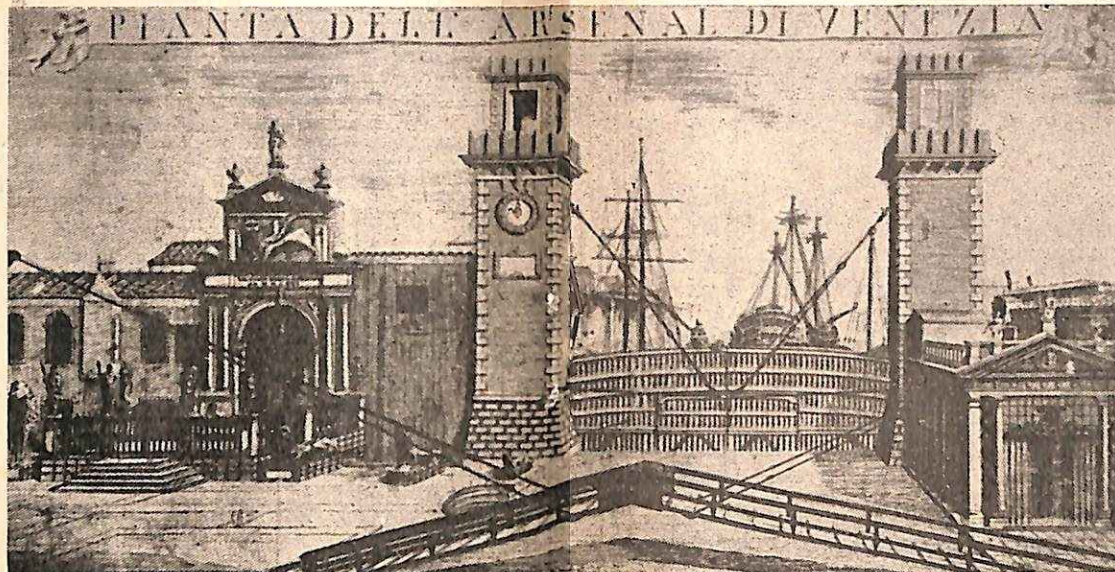
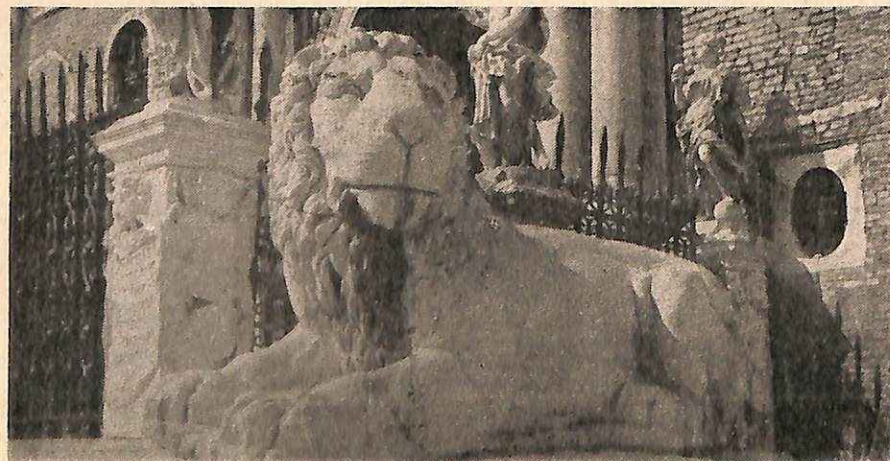
Ο Φραγκίσκος Μοροζίνης († 1696), μετὰ τὴν νίκην του κατὰ τῶν Τούρκων εἰς τὴν Ἀκρόπολιν τῶν Ἀθηνῶν (1687), ἀνήρπασε καὶ μετέφερεν ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς εἰς Βενετίαν 4 μαρμαρίνους ἑλληνικοὺς λέοντας, οἵτινες ἐτοποθετήθησαν εἰς τὸν πυλῶνα τοῦ ναυστάθμου Βενετίας κατόπιν ἐντολῆς τῆς Βενετικῆς Συγκλήτου, εἰς ἀνάμνησιν τῆς νίκης τῶν Βενετῶν ἐναντίον τῶν Τούρκων.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης μέχρι σήμερον ἠγέρθη ὀξύ ἀρχαιολογικὸν πρόβλημα μεταξύ Ἑλλήνων καὶ ξένων ἀρχαιολόγων, μὲ σκοπὸν τὴν ἐξάντλησιν τοῦ θέματος περὶ τῶν λεόντων, χωρὶς νὰ δοθῇ ἱκανοποιητικὴ ἀπάντησις εἰς πλείαδα ἐρωτήσεων. Ἀπεφάσισα νὰ ἀσχοληθῶ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος χειμῶνος μὲ τὸ θέμα τοῦτο, διὰ νὰ συνενώσω καὶ τὰς ἰδικάς μου προσπάθειάς μετὰ τῶν ἄλλων. Κατ'ἀρχὴν ἐμελέτησα περὶ τὰ 40 συγγράμματα ἑλληνικά καὶ ξένα, ἀναφέροντα τοὺς λέοντας, καὶ μετὰ ἐπανειλημνῆς παρατηρήσεως τὰς ὁποίας ἔκανα ἐπὶ τόπου πιστεύω ὅτι ἀνεύρουν νέα στοιχεῖα ἅτινα θὰ ἀναπτύξω ἐν μεγαλυτέρᾳ λεπτομερείᾳ ἀπὸ τοῦ παρόντος εἰς διαλέξεις κατὰ τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον εἰς δημοτικὸν Θέατρον Πειραιῶς, εἰς «Παρνασσὸν» καὶ εἰς «Ἐταιρείαν Μακεδονικῶν Σπουδῶν» Θεσσαλονίκης, καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰς ἰδιαίτερον δημοσιευθεῖσαν πραγματείαν. Εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον, θὰ προσπαθῶ νὰ δώσω συντόμους καὶ σαφεῖς πληροφορίες, μὲ τὴν βοήθειαν τῶν φωτογραφιῶν τῶν λεόντων, πρὸς κατατόπισιν τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ «Αἵωνος».

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1 φωτογραφίαν (χαρακτικὴ 18ου αἰῶνος) ἐκονίζεται ὁ Πυλὼν (εἰσοδος) τοῦ ναυστάθμου Βενετίας καὶ διάφορα ἔργα γλυπτικῆς τέχνης. Εἰς τὸ δάπεδον διακρίνονται οἱ 4 λέοντες. Εἰς ἐξ ἀριστερῶν, καὶ τρεῖς ἐκ δεξιῶν. Εἶναι οἱ λέοντες τοῦ θεματὸς μας.

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 2 φωτογραφίαν φαίνεται ὁ τρίτος ἐκ δεξιῶν λέων. Οὗτος φέρει τὴν βενετικὴν ἐπιγραφὴν: EX ATTICIS (= ἐκ τῶν ἀττικῶν). Εἶναι ἀγνωστον ἀπὸ ποῖον μέρος τῆς Ἑλλάδος τὸν ἐλαφραγωγῆσεν ὁ Μοροζίνης. Πιθανῶς ὅμως ἐξ Ἀθηνῶν.

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 3 φωτογραφίαν, φαίνεται ὁ πρῶτος, ἐκ δεξιῶν τοῦ

1

Χαρακτικὴ τοῦ 1790. Ὁ πυλὼν ναυστάθμου Βενετίας. Διακρίνονται ἐμπροσθεν ἀριστερὰ οἱ τέσσαρες μαρμαρίνοι ἑλληνικοὶ λέοντες.

πυλῶνος, λέων. Τοῦτον μετέφερεν ὁ Μοροζίνης ἀπὸ τὴν ὁδὸν Ἑλευσίνος (Ἱερὰ ὁδὸς) τῶν Ἀθηνῶν. Φέρει δὲ τὴν ἐξῆς βενετικὴν ἐπιγραφὴν: ATHENIENSIA VENETAE CLASSIS TROPHAEA VENETI SENATUS DECRETO IN NAVALIS VESTIBULO CONSTITUTA (= Ἀθηναϊκά τρόπαια τοῦ βενετικοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ, τοποθετηθέντα εἰς τὸν πυλῶνα τοῦ ναυστάθμου, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς βενετικῆς Συγκλήτου).

Ὁ τρίτος λέων, εἶναι ὁ δεύτερος δεξιὰ τοῦ πυλῶνος, ὅστις διακρίνεται εἰς τὴν φωτογραφίαν ὑπ' ἀριθ. 1. Ἐπὶ τούτου ἀναγράφω ἐνταῦθα τὸ πρῶτον ν. ἐ. ο. ν., καὶ ἀγνωστον μέχρι τοῦδε στοιχεῖον εἰς τὴν φιλολογίαν ἐπὶ τῶν λεόντων τούτων. Τοῦτο πηγάζει ἀπὸ ἀναφορὰν τοῦ Μοροζίνη πρὸς τὴν Σύγκλητον, εἰς τὴν ὁποίαν γράφει ὅτι μετέφερεν ἐξ Ἀκρόπολ. ὁ λ. ἐ. ὡς τῶν Ἀθηνῶν μίαν λέαιναν, ἥς ἡ κεφαλὴ εἶναι κατεστραμμένη καὶ ἔστειλεν ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Βενετίαν μάρμαρον τῆς αὐτῆς ποιότητος, ἵνα ἀνακαινίσουν τὴν κεφαλὴν τῆς. Ὁ κ. Ι. Α. Μελετόπουλος, τὴν 23-4-60, ἔκαμε μίαν ὁρθὴν παρατήρησιν, ὅτι ἡ κεφαλὴ δὲν ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν τέχνην τοῦ ὑπολοίπου σώματος τῆς λεαίνης. Ἡ λέαινα φέρει εἰς τὴν βάσιν τῆς τὴν βενετικὴν ἐπιγραφὴν: ANNO CORCYRAE LIVERATE (= ἐλευθερώσατε τὴν Κέρκυραν κατὰ τὸ παρὸν ἔτος). Ἡ ἐπιγραφὴ δὲν ἔχει σχέσιν μὲ τὴν λέαιναν, ἀλλὰ μὲ πολιτικὸν γεγονός τῆς Κερκύρας.

Εἰς τὴν φωτογραφίαν ὑπ' ἀριθ. 4 φαίνεται ὁ τέταρτος καὶ τελευταῖος λέων, εὐρισκόμενος μόνος του, ἀριστερὰ τοῦ πυλῶνος τοῦ ναυστάθμου (ἐισερχομένης τῆς). Ἐπὶ τοῦ λέοντος τούτου, ἔκτενῶς θὰ φιλολογήσωμεν ἐνταῦθα, διότι ἔγινε τὸ μῆλον τῆς Ἐριδος τῶν ἀρχαιολόγων τοῦ 18ου, 19ου καὶ 20ου αἰῶνος, τὰ δὲ πορίσματα ἔχουν διασαλεύσει κεφάλαια τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας. Ἀς ἐξετάσωμεν κεχωρισμένως τὰ προβλήματα ταῦτα, καὶ πρῶτον τὰς τρεῖς ἐπιγραφὰς του.

α) Μία ἐπιγραφὴ εὐρίσκεται ἐλαφρῶς λαξευμένη ἐπὶ τοῦ στήθους του: HIC FUIT NICHOLAUS BRES DIE XXVII MARCI 1458 (= Οὗτος ὑπῆρξε ὁ Νικόλαος Μπρές 27 Μαρτίου 1458). Εἶναι ἐπιγραφὴ κενοδόξου τινος διαβατικοῦ ἐκ Πειραιῶς. Διότι ὁ λέων ἀπὸ τοῦ 1300 περίπου ἕως τοῦ 1687 ἦτο τοποθετημένος ἐκεῖ ὅπου εἶναι σήμερον τὸ δημαρχεῖον Πειραιῶς, ἀπ' ὅπου καὶ τὸν ἐπῆρεν ὁ Μοροζίνης, χωρὶς νὰ εἶναι γνωστὸν πότε καὶ διατὶ μετεφέρθη ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως.

β) Μία ἄλλη ἐπιγραφὴ βενετικὴ, εὐρίσκεται εἰς τὴν μετωπίδα τῆς μαρμάρινης βάσεως τοῦ λέοντος: FRANCISCUS MAUROGENUS PELOPONNESIACUS EXPUGNATA ATHENS MARMOREA LEONUM SIMULACRA TRIMPHALI MANU E PIREO DIREPTA IN PATRIAM TRANSTULIT FUTURA VENETI LEONIS QUAE FUERANT MINERVAE ATTICAE ORNAMENTA (= Ὁ Φραγκίσκος Μαυρογέννης ὁ Πελοποννησιακός, ἀφ' οὗ ἐκυριεύθησαν αἱ Ἀθῆναι, τὰ μαρμάρια ὁμοιώματα τῶν λεόντων, λαφυραγωγηθέντα ἐκ Πειραιῶς ἐν θριάμβῳ, μετέφερεν εἰς τὴν μελλοντικὴν πατρίδα τοῦ βενετικοῦ λέοντος, ὅπου ἦσαν ἀφιέρωματα τῆς ἀττικῆς Ἀθηνᾶς).

γ) Κατὰ τοὺς συγγραφεῖς τῶν τριῶν τελευταίων αἰώνων, ὁ λέων φέρει δύο κυκλικὰς ἐπιγραφὰς εἰς τὰς δύο πλευράς του. Ἄλλος ἐπὶεν ὅτι εἶναι ἰππεασγικά, ἄλλος περσικά, ἄλλος φοινικικά, ἄλλος (ὁ RAE) ρουνικά (σκανδιναβικά). Οὐδεὶς συνεφώνησε πρὸς τὸν ἄλλον. Ὁ ἱστορικός τοῦ Πειραιῶς κ. Ι. Α. Μελετόπουλος, δικηγόρος καὶ ἐφορος τοῦ ναυτικοῦ Μου-

2

Ὁ τελευταῖος εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ πυλῶνος τοῦ ναυστάθμου τῆς Βενετίας λέων.

σεῖον Πειραιῶς, ἔχει κάμει μίαν σοφὴν παρατήρησιν εἰς τὰ «Πειραϊκά» του. Λέγει ὅτι ἂν ἐπρόκειτο περὶ ἐπιγραφῶν, θὰ τὰς ἀνέφερεν εἰς τὸ ἡμερολόγιόν τῆς ἡ σύζυγος τοῦ Κένιγκμαρκ (στρατηγοῦ τοῦ Μοροζίνη) ὅταν ἐπεσκέψθη τὸν λέοντα εἰς Πειραιᾶ. Μία ἐπισταμένη καὶ ἐνδελεχὴς παρατήρησις μὲ ἀδήγησεν νὰ ὑποστηρίξω τὴν γνώμην, ὅτι δὲν εἶναι ἐπιγραφαί, ἀλλ' εἶναι γλυπτικὰ σκαλισματα πετερυγῶν τοῦ λέοντος.

Καὶ τὴν γνώμην μου ταύτην βασίζω εἰς τὰ ἐξῆς 4 σημεῖα:

1) Ὅτι δὲν ἀναφέρει τὰς ἐπιγραφὰς ἡ σύζυγος τοῦ Κένιγκμαρκ (Μελετόπουλος).

2) Ὅτι δὲν συμφωνοῦν αἱ γνώμαι τῶν συγγραφέων.

3) Ὅτι οἱ Βενετοὶ ἐσκόλισαν τὰς πτέρυγας τοῦ εἰδωλοαττικού φυσικοῦ λέοντος, διὰ νὰ τοῦ δώσουν τὴν ὄψιν τοῦ χριστιανικοῦ περικοῦ λέοντος, συμβόλου τοῦ ἀγίου Μάρκου, προστάτου τῆς Βενετίας. Τοῦτο βεβαίως δὲν τὸ ἦρα γεγραμμένον, ἀλλὰ τὸ υποθέτω, ἐν ἀναλογία πρὸς τὸν βενετικὸν λέοντα τῆς νίκης τῆς Ναυπάκτου (1571), ὅστις ἐκτός τῶν πετερυγῶν του, εἶναι καὶ στεφανωμένος γλυπτῶς. Τὸ δὲ στέφανον τοῦτο, εἶναι ἡ εἰδοποιὸς διαφορά τοῦ λέοντος, ὅστις συμβολίζει τὴν νίκην τῆς Ναυπάκτου καὶ εὐρίσκειται τοποθετημένος ἀνωθεν τῆς θύρας τοῦ πυλῶνος τοῦ ναυστάθμου, διακρινόμενος εἰς τὴν ὑπ' ἀριθμ. 1 φωτογραφίαν.

4) Καὶ ἐκ τοῦ μακρόθεν καὶ ἐκ τοῦ πλησίον, αἱ ἐκληφθεῖσαι ὡς ἐπιγραφαί, δίδουν τὴν ὄψιν πετερυγῶν τοῦ λέοντος. Ὅταν δὲ περιεργασθῇ τις τὰ σκαλισματα ταῦτα, βλέπει καθέτους εὐθείας μικρὰς γραμμάς, ποὺ θέλουν νὰ παραστήσουν τὰς μονάδας τῶν μικρῶν πετερυγῶν, ὅτινα συνολικῶς συγκλίνουν κυκλικῶς διὰ νὰ σχηματίσουν τὴν πτέρυγα τοῦ λέοντος. Διατὶ ὅμως δὲν κατεγράφη ἡ πράξις αὕτη τῆς σκαλισματίας; Ἴσως διότι ἦτο πράξις ὑπεράγαν ἐθνικιστικὴ καὶ προσβάλλουσα τὴν τέχνην, διότι ἐπῆλθεν οὕτω ἀλλοιώσεις τοῦ μνημείου.

Πάντως δέον νὰ τονισθῇ ὅτι ὁ ὡς ἀνωτέρω ἰσχυρισμὸς μου ἀποτελεῖ μίαν ν. ἐ. ἀν. παρατήρησιν, ἥτις οὐδέποτε ἐγένετο μέχρι σήμερον.

Α') Διὰ νὰ δώσωμεν τὰ ἔτερα δύο ν. ἐ. ἀν. στοιχεῖα, ἐπὶ τοῦ λέοντος τῆς φωτογραφίας 4, διατυπώνω τὴν γνώμην ὅτι α) δὲν εἶναι λέων, ἀλλὰ λέαινα. Διότι ἀναφέρεται τοῦτο ἀπὸ ὀλίγους συγγραφεῖς, διότι λείπουν τὰ γεννητικὰ μόρια τοῦ ἄρρενος, ὅτινα παρατηροῦνται λ. χ. εἰς ἓνα ἐκ τῶν δύο μικρῶν μαρμαρίνων λεόντων πλησίον τοῦ ναοῦ Ἀγίου Μάρκου Βενετίας, καὶ διότι ἡ ὄψις τοῦ μαρμαρίνου γύψου παρουσιάζει μῆλα παρειῶν μεγάλα καὶ χαίτην μικράν, ἴδιον τοῦ θηλυκοῦ λέοντος (κατὰ τὸν Πλίνιον καὶ

Ἀριστοτέλην). Ὁ χαρακτηρισμὸς οὗτος τοῦ φύλου τοῦ λέοντος, θὰ μᾶς χρησιμεύῃ πολὺ, καὶ θὰ ἀποδείχῃ καλύτερον εἰς τὰ κατωτέρω ἀναφερόμενα.

Β') Πιστεύω ὅτι τὸ ἀγαλμα τῆς λεαίνης εἶναι ἔργον ἀθηναϊκὸν τοῦ 5ου πρὸ Χριστοῦ αἰῶνος καὶ συμβολίζει τὴν ἑταίραν καὶ φίλην τοῦ Ἀριστοτέλους, γυναικα, ὀνόματι Λέαινα, καὶ ὅτι τὸ ἀγαλμα τοῦτο εἶχεν ἀφιερωθῇ εἰς ναὸν τῆς Ἀθηνᾶς ἐν Ἀκροπόλει τῶν Ἀθηνῶν, τὸν λεγόμενον Ἐκατόμπεδον, πρὸς τιμὴν τῆς θεᾶς Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ Ποσειδῶνος, θεοί, οἱ ὁποῖοι ἐλατρεύοντο εἰς τὸν αὐτὸν ναόν.

Πρὶν ἐκθέσω τὴν βάσιν τοῦ ὡς ἀνω ἰσχυρισμοῦ μου, εἶναι ἀνάγκη νὰ παραθέσω ἐν συντομίᾳ μίαν ἀθηναϊκὴν ἱστορίαν τῆς ἀρχαιότητος ἣν ἐμελέτησα εἰς τὸ σύγγραμμα τοῦ FANELLI «Atene Attica, Venezia 1707», ἐλλημένην ἀπὸ κλασσικῶς Ἑλλήνων καὶ Λατίνους συγγραφεῖς, εἰς οὓς ποιεῖται τὰς παραπομπάς:

Μετὰ τὸν Πεισίστρατον ἦλθεν εἰς τὸν θρόνον τῶν Ἀθηνῶν ὁ υἱὸς τοῦ Ἰππαρχος, ὅστις ἠράσθη τοῦ Ἀρμοδίου φίλου τοῦ Ἀριστογέιτονος. Ὁ Ἀρμόδιος δὲν ἀντεπεκρίθη καὶ ὁ Ἰππαρχος ἀπηγόρευσε εἰς τὴν ἀδελφὴν τοῦ Ἀρμοδίου νὰ λάβῃ μέρος μετὰ τῶν ἄλλων εὐγενῶν ἀθηναίων δεσποινίδων εἰς τὰ Παναθηναῖα (ἐθνικὴν ἑορτὴν τῶν Ἀθηναίων), κατὰ τὴν τελετὴν τῶν ὁποίων προσεφέροντο ἄνθη ἐντὸς κανίστρων κλπ. Εἰς ἀντεκδίκησιν ὁ Ἀρμόδιος καὶ ὁ Ἀριστογείτων, ὠργάνωσαν συνωμοσίαν ἐναντίον τοῦ Ἰππαρχου, ὃν καὶ ἐφόνευσαν. Τὸν Ἰππαρχον διεδέχθη ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ἰππίας, ὅστις ἐπιθυμῶν νὰ ἐκδικηθῇ τὴν δολοφονίαν τοῦ Ἰππαρχου, ἀνέκρινε τὸν Ἀριστογείτονα, ἀπαντήσαντα ὅτι οἱ φίλοι τοῦ Ἰππία ἐδολοφόνουν τὸν Ἰππαρχον. Κατόπιν τούτου ὁ Ἰππίας κατέσφαξε τὴν φρουράν του καὶ ἐξοστράκισε πολλὰς εὐγενεῖς οἰκογενεῖς, ὡς ἀναφέρει ὁ Seneca εἰς τὸ «De Ira» (περὶ ὀργῆς). Ἐν συνεχείᾳ ὁ Ἰππίας θέλων νὰ ἐκδικηθῇ τὸν Ἀριστογείτονα, ἀνέκρινε τὴν φίλην τοῦ Λέαινα, ἥτις πιεζομένη νὰ μαρτυρήσῃ τοὺς ἀρχηγούς τῆς δολοφονίας τοῦ Ἰππαρχου, ἐδάγκασε καὶ ἀπέκοψε τὴν γλῶσσαν τῆς, διὰ νὰ μὴν ἄνεν ἐνάρθρῳ φωνῆς, ἵνα μὴ προδώσῃ τὸν Ἀριστογείτονα. Ἐν τῇ τῇ ὁ Ἰππίας διέταξε τὴν Λέαιναν εἰς τὸν ναόν διὰ σταυρώσεως.

Ὅταν μετὰ 4ετίαν οἱ Ἀλκμεωνίδαι κατήργησαν τὴν τυραννίαν καὶ ἔφεραν τὴν Δημοκρατίαν, ὕμνοποιήθησαν οἱ ἀγῶνες τοῦ Ἀριστογέιτονος, Λεαίνης καὶ Ἀρμοδίου, καὶ ἐψάλλοντο εἰς τὰ Παναθηναῖα. Πρὸς τοῦτους δὲ, ἔγιναν ἀγάλματα καὶ ἀφιερώθησαν εἰς τὸν ναόν τῆς Ἀθηνᾶς ἐν Ἀκροπόλει, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ ἓνα ἀγαλμα, μὲ κομμένην ἡ δαγκάμενη γλῶσσαν, ζῶον λέαινας, εἰς ἀνάμνησιν τῆς Λεαίνης, φίλης τοῦ Ἀριστογέιτονος, διὰ τοὺς ἀγῶνας τῆς καὶ τὸ μαρτύριον τῆς, καὶ ἔρρεεν ὕδωρ ἐκ τοῦ στόματος.

Ἀὐτὸ λοιπὸν τὸ ἀγαλμα τῆς Λεαίνης ὑποστηρίζω ὅτι εἶναι τὸ νῦν εὐρισκόμενον εἰς τὸν ναυστάθμον Βενετίας διὰ τοὺς κάτωθι λόγους:

1) Διότι φαίνονται 4 ὀδόντες εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τῆς ἄνω σιαγόνης τοῦ ἀγάλματος, νὰ δαγκάνουν τὴν γλῶσσαν ἀπὸ τὴν ὁποίαν λείπει τεμάχιον.

2) Διότι τὰ ἄκρα τῶν χειλέων τοῦ στόματος τῆς λεαίνης εἶναι σφαιρικῶς ἀνοικτά, πρὸς ἐκκρόσιν τοῦ ὕδατος.

3) Τὸ κάτω μέρος τῆς κάτω σιαγόνης εἶναι κατὰ μυστὸν ἀπὸ τὴν ἐκκρόσιν τοῦ ὕδατος.

4) Ἡ ράχις τοῦ ἀγάλματος φέρει χωρισμένην μαρμαρίνην ταϊνίαν, κάτωθεν τῆς ὁποίας θὰ διωχέτο ὁ σῶλην πρὸς μεταφορὰν τοῦ ὕδατος εἰς τὸ στόμα τῆς λεαίνης.

5) Ἡ ἑλκυσίς γεννητικῶν μορίων, τὰ μεγάλα γυνὰ μῆλα τῶν παρειῶν, ἡ μικρὰ χαίτη, καὶ ἡ μαρτυρία μερικῶν συγγραφέων ὅτι εἶναι λέαινα, μᾶς πείθουν περὶ τούτου.

6) Ἡ βενετικὴ ἐπιγραφὴ τοῦ ἀγάλματος λέγει ὅτι ἦτο ἀφιερωμένον εἰς τὴν θεᾶν Ἀθηνᾶν.

7) Περί τῆς ἀρχαιότητος τοῦ ἀγάλματος, λέγουσιν μερικοὶ ὅτι εἶναι γίνει πρὸ τοῦ Περικλέους, ἄλλος ὅτι ὁμοιάζει μὲ τὸν λέοντα τῆς Χαίρωνίας, ἄλλος ὅτι ἔγινε ἐπὶ τῇ νίκῃ τοῦ Μαραθῶνος, καὶ οὕτω μαρτυρεῖται ἡ ἀρχαιότης περὶ τοῦ λέοντος.

8) Οὐδεὶς συγγραφεὺς ἀνεγνώρισε τὴν ταυτότητα τοῦ ἀγάλματος.

Γ') Τέλος εἶμαι τῆς γνώμης ὅτι τὸ μνημεῖον τοῦτο εἶχε ἀφιερωθῇ εἰς τὴν θεᾶν Ἀθηνᾶν καὶ τὸν Ποσειδῶνα. Τὸ ὅτι ἦτο ἀφιερωμένον εἰς τὴν Ἀθηνᾶν ὑποστηρίζεται ἀπὸ τοὺς κλασσικοὺς συγγραφεῖς, μαρτυρεῖται δὲ ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὴν βενετικὴν ἐπιγραφὴν τοῦ 1687. Τὸ δὲ ὅτι ἦτο ἀφιερωμένον συγχρόνως καὶ εἰς τὸν Ποσειδῶνα, ἐξάγεται ἐκ τῶν ἐξῆς:

1) Τὸ ἄκρον τῆς οὐρᾶς σχηματίζει τρίαινα (ἴδε φωτογραφίαν 4). Διακρίνεται δὲ εἰς τὸν δεξιὸν γαφὸν τῆς λεαίνης. Πρῶτος ὅστις παρετήρησεν τοῦτο, ἦτο ὁ κ. Ι. Α. Μελετόπουλος κατὰ τὸ ἀπόγευμα τῆς 23-4-1960, ὅτε συνεπεσκέφθημεν τοὺς λέοντας. Παρατήρησα μετὰ προσοχῆς τὸ ἀναφερθῆν σημείου καὶ εἶδα ὅτι εἶναι τὸ ἄκρον τῆς οὐρᾶς, ἥτις συγκλίνει πρὸς τὸ ἑσώ μέρος τοῦ δεξιοῦ μῦρου τῆς λεαίνης.

2) Εἰς τὸ Ἐκατόμπεδον (ναὸν τῆς Ἀθηνᾶς ἐν Ἀκροπόλει) ἐλατρεύετο κυρίως ἡ Ἀθηνᾶ ἀλλὰ καὶ ἄλλαι δευτερεύουσαι θεότητες. Ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀετώματος τοῦ ναοῦ τούτου παρίστατο ἡ πάλῃ τοῦ Ἡρακλείους πρὸς τὸν Τρίτωνα, ἣν ἐβάετο ὁ Ἀλῖος Γέρων δηλ. ὁ Ποσειδῶν, συμπεραίνω ὅτι εἰς τὸ Ἐκατόμπεδον ἐλατρεύετο καὶ ὁ Ποσειδῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἡ τρίαινα εἰς τὸ ἄκρον τῆς οὐρᾶς τῆς λεαίνης.

Σ. Κωττάκης

3

Ὁ πρῶτος δεξιὰ τοῦ πυλῶνος λέων, ὁ μεταφερθεὶς ἐκ τῆς ὁδοῦ Ἑλευσίνος τῶν Ἀθηνῶν

Ἡ ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς Ἰουλίου μετάβασις τοῦ Τούρκου πρῶτουπουργοῦ εἰς Μόσχαν ἀπετέ-
λεσε αἰφνιδιαστικὴν ἐνέργειαν, ἡ ὁποία ἐσχολιάσθη ποικιλοτρόπως μεταξὺ τῶν δυτικῶν πο-
λιτικοοικονομικῶν κύκλων. Οὗτοι ἐκφράζουν τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸ ταξίδιον τοῦ κ. Μεντε-
ρές ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς θέσεως του ἐν ὄψει τῶν προσεχῶν τουρκικῶν ἐκλογῶν,
ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐξασφάλισιν ἀγορῶν διὰ τὰ τουρκικὰ γεωργικὰ προϊόντα καὶ τὴν ἐξεύρεσιν
πιστώσεων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν παραγωγικῶν ἔργων τῆς χώρας τῶν ὁποίων ἔχει ἀνάγκην.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΙΚΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Ἡ πολιτικὴ μάχη μεταξὺ τῶν
κομμάτων — Μεγαλεπήβολα σχέ-
δια πού δὲν πραγματοποιιοῦνται.

Ο Κ. ΜΕΝΤΕΡΕΣ

Μὲ τὰς προσεχέεις βουλευτικὰς ἐκλο-
γὰς εἰς τὴν Τουρκίαν, πιθανῶς πρὸ
τοῦ τέλους τοῦ ἔτους, θὰ δοθῇ ἡ εὐκαιρία
νὰ διαπιστωθῇ κατὰ πόσον εἶναι δυνατὴ
ἡ ἐξεύρεσις συμβιβαστικῆς λύσεως μεταξὺ
τῆς προωθήσεως τῶν ὑπὸ ἐκτέλεσιν ζω-
τικῆς σημασίας παραγωγικῶν ἔργων καὶ
τῆς ἀγρίας καὶ πολυδαπάνου μάχης τῶν
δύο κομμάτων πρὸς κατάρτησιν τῆς ἐ-
ξουσίας. Εἶναι ἀληθές ὅτι ἡ χώρα αὕτη
ἔχει βελτιώσει τὴν Οἰκονομίαν τῆς κατὰ
τοὺς τελευταίους δώδεκα μῆνας χάρις εἰς
τὸ ἐφαρμοσθὲν «πρόγραμμα σταθερο-
ποιήσεως», τὸ ὁποῖον ἐισηγήθησαν πρὸ
ἔτους εἰς τὸν κ. Μεντερὲς οἰκονομολόγοι
τῆς Δύσεως. Οὕτω αἱ ἐξαγωγαὶ ἐση-
μείωσαν ἀνοδὸν ἐν σχέσει μὲ τὸ προηγού-
μενον ἔτος, ἐνῶ ὁ ἀριθμὸς τῶν δημοσίων

ἐπενδύσεων ἐπεταχύνθη, ἐὰν δὲ αἱ κυβερ-
νητικαὶ ὑποσχέσεις τελικῶς πραγματο-
ποιηθοῦν ἡ Τουρκία θὰ παύσῃ νὰ δια-
τρέχῃ τὸν θανάσιμον κίνδυνον τοῦ οἰκο-
νομικοῦ χάους πού ἐπεκράτησε ὡς Δα-
μόκλειος σπάθῃ εἰς τὴν ἐν γένει ζωὴν τῆς
χώρας.

Δημιουργία προοπτικῶν

Τὸ ἐφαρμοσθὲν πρόγραμμα «σταθερο-
ποιήσεως» συνίσταται κατὰ βάσιν εἰς
τὴν γενομένην ὑποτίμησιν τοῦ τουρκικοῦ
νομίσματος, τὴν οὐσιαστικὴν διακοπὴν
τῶν τραπέζικων πιστώσεων καὶ τὴν μετα-
τροπὴν τοῦ συστήματος ἐλέγχου ἐπὶ τῆς
κατευθυνομένης Οἰκονομίας. Ἡ δυνατό-
της πρὸς ἐπιβολὴν τῶν ριζικῶν αὐτῶν
ἀλλαγῶν εἰς τὴν τουρκικὴν Οἰκονομίαν
παρεσχέθη κατόπιν τοῦ ἐκ 376 ἐκατομμυ-
ρίων δολλαρίων δανείου πού ἐδόθη
προσφάτως ὑπὸ τῆς Δύσεως. Τὸ ἀποτέ-
λεσμα ἐκ τῆς νέας οἰκονομικῆς πολιτικῆς,
ἀσχετῶς ἐὰν δὲν ἱκανοποιῇ τοὺς εἰδικούς,
δημιουργεῖ μίαν προοπτικὴν διὰ τὸ μέλ-
λον. Ἡ αὐξήσις κατὰ 30 τοῖς ἑκατὸν τῶν
ἐξαγωγῶν κατὰ τὸ 1959 καὶ ἡ διοχέτευσις
σημαντικοῦ μέρους τῶν ἀγροτικῶν προϊ-
όντων εἰς τὰς ξένας ἀγοράς καὶ εἰς καλὰς
τιμὰς, θεωρεῖται ὡς ἀπαρχὴ βελτιώσεως.
Ἄλλαι ἐνδείξεις τῆς ἐπερχομένης καλλι-
τερεύσεως εἶναι ἡ διατήρησις τοῦ κυκλο-
φοῦντος χρήματος εἰς σταθερὰ περι-
θώρια, ἡ ὀλίγον κατ' ὀλίγον ὑποχώρησις
τῆς μαύρης ἀγορᾶς καὶ ἡ ἐπανεμφάνισις
σχετικῆς ἀφθονίας τροφίμων εἰς τὰς προ-
θήκας τῶν καταστημάτων, ἐνῶ, παραλ-
λήλως, τὸ Δημόσιον χρέος τῆς χώρας
ἤρχισεν νὰ ἐξυπηρετῇται.

Τὸ σκοτεινὸν σημεῖον

Παρ' ὅλα ταῦτα καὶ κατ' ἀντίθεσιν
πρὸς τὴν παρουσιαζομένην γενικὴν εἰκό-
να, ἐν σκοτεινὸν σημεῖον ἀνησυχεῖ τοὺς
Τούρκους ὀμοσβίους. Τὸ κόστος ζωῆς
αὐξάνει συνεχῶς καὶ ἤδη ὑπερέβη τὸ 40
τοῖς ἑκατὸν ἐναντὶ τοῦ 1958. Πῶς θὰ
ἀντιμετωπισθῇ ἡ ἀνοδος αὕτη, εἶναι, πρὸς
τὸ παρόν, ἀγνωστον. Πάντως ἐὰν αἱ ἐκλο-
γαὶ γίνωνται τελικῶς ἐντὸς τοῦ 1960 τὸ
σύνθημα τὸ ὁποῖον θὰ ἐπηρέασῃ ἀσφα-
λῶς τὴν ψῆφον τῶν Τούρκων εἶναι ἡ μείω-
σις τῶν τιμῶν καὶ ἰδιαίτερος εἰς τὰ εἶδη
πρώτης ἀνάγκης. Πρὸς τὸ παρόν ἡ

«σταθεροποίησις» εἶναι τὸ σύνθημα πού
διαγράφεται πρὸς χρῆσιν, διὰ τὸ κόμμα
τοῦ κ. Μεντερὲς, κατὰ τὰς ἐκλογάς, παραλ-
λήλως πρὸς τὰς ἐξαγγελίας διὰ τὰ μεγάλα
ἔργα. Τὰ ἔργα αὐτὰ, ὡς ἡ ὀδικὴ γέφυρα
ἐπὶ τοῦ Βοσπόρου ἡ ὁποία θὰ στοιχίσῃ
50 ἑκατ. δολλάρια ἀποτελοῦν τὸ σημαν-
τικώτερον αὐτοῦ τοῦ κ. Μεντερὲς διὰ τὸν
προσεταιρισμὸν τῶν τουρκικῶν μαζῶν,
διότι εἶναι ἀναμφισβητήτως τὰ πλέον
μεγαλεπήβολα καὶ θεαματικὰ ἔργα πού
ἐξηγγέλησαν ποτὲ εἰς τὴν Τουρκίαν.
Ἄλλα σημαντικὰ ἔργα θὰ εἶναι ἡ ἐγκα-
τάστασις ναυπηγείων ἀξίας 20 ἑκ. δολ-
λαρίων τὰ ὁποῖα θὰ ἀνεγερθοῦν ὑπὸ τῶν
Ἰαπώνων καὶ ἡ ἱδρυσις δευτέρας βιομη-
χανίας χάλυβος ἀξίας 200 ἑκ. δολλαρίων,
πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἤδη λειτουργούσης
εἰς Καραμπούκ. Ἐπίσης, ἐν τῷ πλαισίῳ
τῆς προσπάθειας πρὸς ἐξευρωπαϊσμόν,
ἤρχισαν νὰ μελετῶνται ἡ ἀνάπτυξις τοῦ
τουρισμοῦ, ἡ ἐγκατάστασις σταθμῶν τη-
λεοράσεως, ὁ ἐξηλεκτρισμὸς καὶ ἡ ἀρδευ-
σις ἀγόνων περιοχῶν τῆς ὑπαναπτύ-
κτου Ἀνατολίας.

Σοβαραὶ ἀμφιβολίαι

Διὰ μίαν χώραν μὲ περιωρισμένας πλου-
τοπαραγωγικὰς πηγὰς ὅπως ἡ Τουρκία,
ἡ ἐξαγγελία σχεδίων ὡς τὰ ἀνωτέρω
ἀσκέει μεγάλαν ἐπίδρασιν εἰς τὸ ἐσωτερι-
κὸν καὶ ἀσφαλῶς προσφέρει πολιτικὰ
ὀφέλη εἰς τὸ κυβερνοῦν κόμμα. Οἱ διεθνεῖς
οἰκονομικοὶ κύκλοι, παρ' ὅλα ταῦτα, οἱ
ὁποῖοι παρακολουθοῦν τὴν πορείαν τῆς
τουρκικῆς Οἰκονομίας, διατυπώνουν σο-
βαράς ἀμφιβολίας ὡς πρὸς τὸ μεγαλεπή-
βολον πρόγραμμα τοῦ κ. Μεντερὲς. Οὕ-
τοι λέγουν ὅτι ἡ Τουρκία ὑπὲρ παντὸς
ἄλλου ἔχει ἄμεσον ἀνάγκην ἀναπτύξεως
τοῦ ἐξαγωγικοῦ της ἐμπορίου διὰ νὰ
ἐπιτευχθῇ ἐξισορρόπησις τοῦ σκέλους τῶν
ἐσωτερικῶν της πληρωμῶν, μόνον τρό-
που πρὸς ἐξασφάλισιν ἀνεκτοῦ βιοτικῆς
ἐπιπέδου εἰς τὸ τουρκικὸν λαόν, ὁ ὁποῖος
ἐξακολουθεῖ νὰ μαστίζεται ἀπὸ παντοίας
ἐλλείψεις. Ἐπίσης, λέγουν χαρακτηρι-
στικῶς οἱ ἴδιοι κύκλοι, ὅτι διὰ τὴν
ταυτοχρόνον ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων πού
ὑπόσχεται ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις, θὰ
ἀπητῶντο τόσα δισεκατομμύρια δολ-
λάρια ὅσοι καὶ οἱ ἀστέρες εἰς τὸν τουρκι-
κὸν οὐρανόν...

Ἡ πτῶσις τοῦ ἀεροπλάνου ἀνατρέπει τὴν διάσκεψιν...

Τὸ ἐπεισόδιον τοῦ καταρριφθέντος ἀμερικανικοῦ ἀεροπλάνου, τῆς συλλήψεως
ζώντος τοῦ πιλότου του καὶ τῆς ἐπακολουθησάσης ὁμολογίας τοῦ Σταίητ
Ντηπάρτμεντ ὅτι τοῦτο διενήργει πράγματι κατασκοπεῖαν, ἀποτελεῖ ἓνα ἀπὸ
τὰ σπάνια γεγονότα, τὰ ὁποῖα, παρ' ὅλην τὴν ἐκ πρώτης ὄψεως ἀπλότητά των,
προκαλοῦν ἀλυσιδωτὴν ἀντίδρασιν πολιτικῶν καὶ διπλωματικῶν συνεπειῶν.

Ἡ ἀπόφασις τῆς Μόσχας νὰ καταρρίψῃ
εἰς μέγα βάθος ἐντὸς τοῦ σοβιετικοῦ
ἐδάφους ἓνα ἀπὸ τὰ 50 τοῦλάχιστον ἀμε-
ρικανικὰ ἀεροπλάνα, τὰ ὁποῖα, ὁρμώμενα
ἐκ τῶν βάσεων τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν
εἰς τὰς γειτονικὰς πρὸς τὴν Σοβιετικὴν
Ἑνωσιν χώρας, διενεργοῦν συστηματι-
κῶς κατασκοπεῖαν διὰ τῆς λήψεως φωτο-
γραφιῶν καὶ τῆς αεροτοπογραφήσεως
τῶν ρωσικῶν στρατιωτικῶν χώρων,
προκαλεῖ ἐντύπωσιν τόσον ἀπὸ ἀπόψεως
ἐκλογῆς τῆς στιγμῆς, ὅσον καὶ διὰ τὸν
ἐξαιρετικῶς σατανικὸν χειρισμὸν τοῦ
ἐπισοδίου, τὸ ὁποῖον προσετόρρισε εἰς
τὸν κ. Κροῦστσεφ πλείστα ὅσα πλεονε-
κτήματα. Πράγματι, τὸ γεγονός ὅτι οἱ
Ρῶσοι, ἐνῶ γνωρίζουν ὅτι αἱ Ἠνωμέναι
Πολιτεῖαι διενεργοῦν συστηματικῶς ἀπὸ

Δεκάς σοβιετικῶν κερδῶν ἐκ τῆς καταρρίψεως

1. Ὁ κ. Κροῦστσεφ διαπιστώσας ὅτι,
παρὰ τὰς συνομιλίας του μὲ τοὺς δυτικούς
ἡγέτας, ἡ στάσις των ἐπὶ τῶν μεγάλων
διεθνῶν προβλημάτων παραμένει ἀναλ-
οίωτος καὶ ἀντικρὺς ἀντίθετος πρὸς τὰς
βλέψεις του, ἐπέλεξε τὰς παραμονὰς τῆς
διασκέψεως ὡς τὴν πλέον κατάλληλον
στιγμὴν διὰ ν' ἀποκαλύψῃ τὰς πτήσεις
τῶν ἀμερικανικῶν ἀεροπλάνων. Ἐπέτυχεν
οὕτω ἐν τινὶ μέτρῳ νὰ καταδείξῃ εἰς τὸν
κόσμον ὅτι οἱ συνομιληταὶ του εἶναι ἀνει-
λικρινεῖς καὶ ὅτι ἐξακολουθεῖν νὰ τρέ-
φουν ἐπιθετικὰ σχέδια κατὰ τῆς χώρας
του, ἐνῶ, παραλλήλως, προητοίμασε τὴν
κοινὴν γνώμην, τόσον τῶν δημοκρατικῶν
κρατῶν ὅσον καὶ τοῦ συνασπισμοῦ του,
διὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς διασκέψεως κορυ-
φῆς ἐξ ὑπατιότητος τῶν ἀντιπάλων του.

2. Ἐθεσε, τρόπον τινά, τὰς Ἠνω-
μένας Πολιτεῖας εἰς τὸ ἐδῶλιον τῶν κασάν
γορουμένων καὶ ἐνεφάνισε τὸν πρόεδρον
Ἀϊζενχάουερ ὡς ἄνθρωπον μὲν καλῆς
θελήσεως ἀλλὰ δέσμιον εἰς χεῖρας τῶν
συμβούλων καὶ τῶν στρατηγῶν του, οἱ
ὁποῖοι συνεχίζουν τὸν ψυχρὸν πόλεμον
καὶ καταβάλλουν προσπάθειας τορπιλ-
λισμοῦ τῆς διεθνούς ὑφέσεως.

3. Κατάρθωσε νὰ προκαλέσῃ διεθνῇ
φοβίαν ὅτι ἀπὸ πρωτοβουλίας ἀνευθύ-
νων ὑπηρεσιῶν εἶναι δυνατόν ἀνὰ πᾶσαν
στιγμὴν νὰ προκληθῇ γενικὴ σύρραξις, ἡ
ὁποία θὰ σημάνη τὸν ὄλεθρον τῆς ἀν-
θρωπότητος, διότι ἐὰν τὸ καταρριφθὲν
ἀεροπλάνον ἔφερε πυρηνικὰς βόμβας ἡ
ἐκρηξίς των ἐπὶ τοῦ σοβιετικοῦ ἐδάφους
θὰ ἐσήμαινε τὴν ἄμεσον ἐπιβολὴν ἀντι-
ποίνων διὰ τῆς ἐξαπολύσεως τῶν διηπει-
ρωτικῶν βλημάτων ἐναντίον τῶν ἀμερι-
κανικῶν πόλεων.

4. Ἡ ἀνακοίνωσις—παρὰ τὰ πολλὰ
σκοτεινὰ σημεῖα—ὅτι τὸ ἀεροπλάνον κα-
τερρίφθη εἰς ὕψος 20.000 μέτρων διὰ μῆδ
καὶ μοναδικῆς βολῆς εἰδικοῦ ἀντιαεροπο-

δεκαετίας κατασκοπεῖαν εἰς βάρος των
—ὅπως ἄλλωστε πράττουν καὶ οἱ ἴδιοι
εἰς βάρος ὅλων τῶν δυτικῶν χωρῶν—
ἀπεφάσισαν εἰς μίαν δεδομένην στιγμὴν
ν' ἀποκαλύψουν μίαν πτυχὴν τῆς διε-
ξαγομένου παρασκηνιακῆς πολέμου συλ-
λογῆς πληροφοριῶν—ὁ ὁποῖος ἔχει πλέον
προσλάβει τὸν χαρακτῆρα «ρουτίνας»
καὶ ἐπὶ τοῦ ὁποῖου, κατὰ περίεργον
«συμφωνίαν κυρίων», ὅλοι οἱ ἐνδιαφερό-
μενοι τηροῦν σιγὴν—ἀποτελεῖ ἀσφαλὴ
ἐνδείξιν ὅτι ἐπέζητησαν νὰ δημιουργη-
σοῦν ὠρισμένην ἀτιμόσφαιραν ἐντυπώ-
σεων, διὰ νὰ συγκομίσουν διπλωματικὰ
ὀφέλη. Τὰ κέρδη ἐκ τῶν ἐπισοδίων εἶναι
πολλάπληκα καὶ ἐξεδηλώθησαν πρὸς πολ-
λὰς κατευθύνσεις. Ἡ συνεισπτικὴ ἀπαριθ-
μησις καὶ ἐρμηνεία των δίδει τὰ ἀκόλουθα
ἀποτελέσματα.

ῥικὸν πυραύλου, θὰ πρέπει νὰ ἐρμηνευθῇ
ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Ἑνωσις ἔχει μέσα νὰ
καταστρέφῃ ἀεροσκάφη ἱπτάμενα εἰς
οἰοδότητε ὕψος καὶ ὅτι οἱ σοβιετικοὶ
πύραυλοι, καθοδηγούμενοι ἠλεκτρονικῶς,
ἐπιτυγχάνουν 100/100 τοῦ στόχου των.

5. Ἡ διαπιστωμένη ἀπογείωσις τοῦ
ἀεροπλάνου ἀπὸ ἀμερικανικὴν βάσιν εἰς
Τουρκίαν, ἔδωσε τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὸν
Κρεμλίνον νὰ ἀπευθύνῃ προειδοποιήσεις
πρὸς ὅλας τὰς ὁμάρους πρὸς αὐτὴν χῶ-
ραν, αἱ ὁποῖαι ἔχουν ἐκχωρήσει βάσεις εἰς
τὰς Ἠνωμένας Πολιτεῖας, ὅτι ἐὰν ἐπα-
ναληφθῇ παρομοία περίπτωσις, οἱ σο-
βιετικοὶ πύραυλοι θὰ πλήξουν ἄνευ προ-
ειδοποιήσεως τὰς βάσεις αὐτάς. Αἱ βε-
βαιασμένα καὶ πλήρεις συγχίσεως ἐξηγή-
σεις τῆς Τουρκίας ὅτι ἐτέλει ἐν παντελεῖ
ἀγνοία τῆς φύσεως τῆς πτήσεως τοῦ ἀμε-
ρικανικοῦ σκάφους καὶ ἡ διαμαρτυρία τῆς
πρὸς τὸ Σταίητ Ντηπάρτμεντ, δίδει τὸ
μέτρον τῆς ἐπιτυχίας τῆς Μόσχας ἡ ὁ-
ποία ἔχει ἐνοχληθῇ ἀπὸ τὸ δίκτυον τῶν
ἀμερικανικῶν εἰς ξένας χώρας βάσεων. Ἀ-
πώτερον ἀποτέλεσμα θὰ εἶναι ὁ διαταγ-
μὸς τῶν συμμάχων νὰ παραχωρήσουν
ἄνευ ἐλέγχου βάσεις εἰς χεῖρας τῶν Ἀ-
μερικανῶν στρατιωτικῶν.

6. Τὸ ἐπεισόδιον ἔδωσε τὴν εὐκαιρίαν
εἰς τὸν κ. Κροῦστσεφ ν' ἀποδείξῃ εἰς τοὺς
ἐσωτερικοὺς ἀντιπάλους του καὶ τὸν Πεκ-
κίνο, ὅτι τὸ γεγονός ὅτι ἐπιθυμεῖ τὴν
διεθνῇ ὑφ᾽ ἑσιν δὲν σημαίνει ὅτι ἐξαλάρωσε
τὴν ἐπαγρύπνησιν του καὶ ὅτι εἶναι ἐτοι-
μος ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν νὰ δώσῃ τὴν
κατάλληλον ἀπάντησιν εἰς τὸν μισητὸν
καπιταλιστικὸν κόσμον. Ἀπὸ τῆς ἀπό-
ψεως αὐτῆς εἶναι λίαν χαρακτηριστικὸς ὁ
ἐξαιρετικῶς βίαιος ἀντιαμερικανικὸς τό-
νος τοῦ λόγου του ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτά-
του Σοβιέτ, καθὼς καὶ ἡ ἐξαρσις τῆς μα-
χητικῆς ἱκανότητος τοῦ Ἐρυθροῦ Στρα-
τοῦ, τὰ ὁποῖα προωρίζοντο διὰ τὸν Μάο

Τσέ Τούνγκ καὶ τοὺς ἄλλους δυστρεπ-
τοῦντας καὶ καχυπόπτους ἐρεβέξους
κομμουνιστάς.

7. Ἡ ὁμολογία τοῦ Σταίητ Ντηπάρ-
τμεντ καὶ αἱ ἐν συνεχείᾳ δηλώσεις τοῦ κ.
Χέρτερ ὅτι διὰ λόγους ἀσφαλείας τοῦ
ἐλευθέρου κόσμου ἀπὸ μίαν αἰφνιδιαστικὴν
ἐπίθεσιν, θὰ συνεχισθοῦν αἱ κατασκοπευ-
τικαὶ πτήσεις τῶν ἀμερικανικῶν ἀεροπλά-
νων ὑπεράνω τοῦ σοβιετικοῦ ἐναερίου
χώρου, δημιουργοῦν δυσμενεῖς διὰ τὰς
Ἠνωμένας Πολιτεῖας ἐντυπώσεις εἰς τὴν
κοινὴν γνώμην τῶν οὐδετέρων χωρῶν τῆς
Ἀσίας καὶ τῆς Ἀφρικῆς.

8. Αἱ ἀμερικανικαὶ αὐταὶ πρωτοβουλίαι
αἱ ὁποῖαι εἶναι δυνατόν νὰ δηγήσονται
εἰς σύρραξιν, ἐνέβαλον εἰς σκέψεις πολλοὺς
συμμάχους τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν,
οἱ ὁποῖοι δὲν ἐπιθυμοῦν νὰ εὐρεθοῦν ἐμπε-
πλεγμένοι εἰς τὸν πόλεμον ἐν ἀγνοίᾳ των.
Τὸ ἀπώτερον ἀποτέλεσμα ἡμπορεῖ νὰ
εἶναι ἡ ἐντασις τῶν διασυμμαχικῶν σχέ-
σεων καὶ πιθανὴ κρίσις ἐντὸς τῶν κόλ-
πων τῆς Ἀτλαντικῆς Συμμαχίας.

9. Ἡ δημιουργηθεῖσα, λόγῳ τοῦ ἐπισο-
δίου, ἐξαρσις τῆς σοβιετικῆς κοινῆς γνώ-
μης, ἡ ὁποία ἐπὶ ἔτος καὶ πλέον ἐβαυκα-
λίσθη ἀπὸ τὴν διεθνῇ ὑφ᾽ ἑσιν, ἐπέτρεψε
εἰς τὸν κ. Κροῦστσεφ ν' ἀποχωρήσῃ ἀπὸ
τὴν ἀποτυχῆσαν διάσκεψιν κορυφῆς
χωρὶς ζημίας, διότι μὲ εὐκολίαν ἐδικαιο-
λογήθη ἐπιρρίψας ὀλόκληρον τὴν εὐθύ-
νην εἰς τοὺς δυτικούς συνομιλητάς.

10. Ὁ ἐπιδείξις αὐτὸς χειρισμὸς τοῦ
ἐπισοδίου καὶ ἡ προπαγανδιστικὴ ἐκ-
μετάλλευσίς του ἠξήσαν τὰ διαπραγμα-
τευτικὰ «ἀτούς» τοῦ Σοβιετικοῦ πρῶτου-
πουργοῦ καὶ τοῦ ἐπιτρέποντος νὰ ὁμιλῇ
ἀπὸ θέσεως ἡθικῆς ἰσχύος, ἰδίως ἐναντι
τῆς κοινῆς γνώμης τῶν οὐδετέρων χῶ-
ρῶν.

Σοβαρὸν ἀτύχημα

Καθ' ὃ μέτρον τὸ ἐπεισόδιον δὲν ἦτο ἡ-
θηλμένη πρόκλησις, ἡ ἐκδήλωσις του
εἰς τὰς παραμονὰς τῆς διασκέψεως κορυ-
φῆς πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἓνα σοβαρὸν
ἀτύχημα διὰ τὸν δυτικὸν κόσμον, τὸν
ὁποῖον ἐμφανίζει ὡς ἀναρχοῦμενον καὶ
βυρσοδομοῦντα ἐναντίον τῆς ἐρήνης.
Ἡ θαρραλέα ὁμολογία τοῦ Σταίητ
Ντηπάρτμεντ, πρωτοφανὴς καὶ ἀξιο-
σημεῖως εἰς τὰ διπλωματικὰ χρονικά,
ἐλάχιστα βελτιώνει τὴν θέσιν τοῦ δυτικοῦ
συνασπισμοῦ ἀπὸ ἀπόψεως διεθνούς γοή-
τρου, διότι δύναται εὐκόλως νὰ ἐρμηνευ-
θῇ ἐν συνδυασμῷ μὲ τὰς δηλώσεις τοῦ κ.
Χέρτερ, ὡς ἐπιθυμία τῶν Ἠνωμένων Πο-
λιτειῶν νὰ συνεχίσουν τὸν ψυχρὸν πό-
λεμον καὶ ὡς ἐκφρασις ἀδιαφορίας διὰ τὰς
ἐνδεχομένας συνεπειὰς τῶν ἐνεργειῶν τῆς
ἐπὶ τῶν συμμάχων τῆς.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟΝ ΚΟΜΜΑ ΕΝΩΠΙΟΝ ΣΟΒΑΡΑΣ ΚΡΙΣΕΩΣ

Ἡ ἐκτεταμένη συζήτης ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς «ἐθνικοποιήσεως» ἡ ὁποία διεξήχθη ὑπὸ τῶν ἡγετῶν τοῦ Ἑργατικοῦ Κόμματος, ἀπέληξεν εἰς συμβιβασμὸν τῶν διίσταμένων ἀπόψεων, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι οἱ συζητηταὶ ἐξηκολούθησαν τὰς μεταξὺ τῶν αἰτιάσεις, ἀπαιτοῦντες ταχύτεραν πρόοδον πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς περιποθίτου νίκης διὰ τὸ κόμμα. Σημαντικόν, παρ' ὅλα ταῦτα, εἶναι τὸ γεγονός ὅτι πολλοὶ παρατηρηταὶ ἐκφράζονται ἐπιφυλακτικῶς διὰ τὴν νίκην αὐτὴν τὴν ὁποίαν χαρακτηρίζουν ὡς δυναμένην νὰ ἀποβῇ θανάσιμος διὰ τοὺς Ἑργατικούς. Ἡ δημοσία αὕτη συζήτης, ζωτικῆς σημασίας διὰ τὰς χώρας τῆς Ἀφρικῆς καὶ Ἀσίας, προεκάλεσε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ προκαλῇ πλῆθος σχολίων εἰς τὸν διεθνή Τύπον. Οὕτω, εἰς τῶν παγκοσμίον φήμης σχολιαστῶν, ὁ κ. Ραϊμόνδος Ἀρόν, ἀρθρογράφος τῆς γαλλικῆς ἐφημερίδος «Φιγκαρό», καθηγητῆς τῆς κοινωνιολογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Σορβόνης, ἀναπτύσσει κατωτέρω τὰς ἀπόψεις του ἐπὶ τῆς «ἐθνικοποιήσεως», πού ἀπετέλεσεν τὸ μῆλον τῆς ἐριδος μεταξὺ τῶν στελεχῶν τοῦ Ἑργατικοῦ Κόμματος.

ῥάνω ἰδεολογικῶν διαφορῶν Ἑργατικοὶ ἐνεπλάκησαν εἰς μίαν διαφωνίαν, ἡ ὁποία ἐνθυμίζει τὰς γνωστὰς μάχας ἐντὸς τοῦ Γαλλικοῦ Σοσιαλιστικοῦ κόμματος, μὲ μόνην διαφορὰν ὅτι αὕτη, ἐν συγκρίσει, παρουσιάζει πολλὰ στοιχεῖα κωμικότητος.

«Πολὺ κακὸ διὰ τὸ τίποτα»

Ἡ λέξις «ἐθνικοποιήσις» οὐσιαστικὰ οὐδὲ κἀν ἀναφέρθη εἰς τὰς προγραμματι-

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ἑργατικοῦ Κόμματος τῆς Μεγ. Βρεταννίας κ. Γκαϊντσκελ ὁ ὁποῖος ὁρίσεται τὸν τελευταῖον καιρὸν τὴν φθοροποιὸν πολεμικὴν τῶν ἐντὸς τοῦ Κόμματος ἀντιπάλων του.

κὰς δηλώσεις τῶν Ἑργατικῶν κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1959. Ἀντιθέτως δὲ ἡ κρατικοποιήσις τῶν βιομηχανιῶν μεταλλεύματος καὶ τῶν λεωφορείων, οὐδένα πλέον ἀπασχολεῖ. Ὅθεν εἰς ποῖα ὀφέλη ἀποβλέπει τὸ Ἑργατικὸν Κόμμα διὰ τῆς πανηγυρικῶς παρουσιασθείσης προτάσεως περὶ γενικῆς ἐθνικοποιήσεως, καθ' ὃν χρόνον καὶ ἡ μερικὴ ἐθνικοποιήσις ἐτέθη ἐκ τῶν πραγμάτων εἰς τὸ περιθώριον;

Εἶναι δυνατόν νὰ πιστεύσῃ τις ὅτι καὶ οἱ συνηγοροῦντες καὶ οἱ πολέμιοι τῆς προτάσεως ἔχουν προσδώσει μεγαλυτέραν τῆς πρεπούσης σημασίαν, εἰς ἕνα θέμα τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνατο νὰ συζητηθῇ ἐν ἀπολύτῳ ἡρεμίᾳ καὶ ἐπὶ ἄλλης, πλέον πραγματικῆς βάσεως. Οὕτω, ἐάν μὲν ἡ συλλογικὴ ἰδιοκτησία ἀποτελῇ, ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει, ἀπόρροια τῆς ἐθνικοποιήσεως, τότε θὰ ἔδει νὰ ἐξηγήσουν οἱ Ἑργατικοὶ διὰ ποίους λόγους εἰσάγουν σοσιαλιστικὰς λύσεις, τὰς ὁποίας κατὰ βάθος ἀνέκαθεν ἀντιπαθοῦν.

Εἰς διακεκριμένους οἰκονομολόγους, ὁ ὁποῖος θεωρεῖται καὶ δικαίως ὡς βαθὺς γνώστης τῶν συγχρόνων οἰκονομικῶν προβλημάτων πού ἀπασχολοῦν τὸν Δυτικὸν Κόσμον, ὁ κ. Ἀλφρέδος Σάουβυ, ἐστιγμάτισε εἰς ἄρθρον του τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ Ἑργατικοῦ κόμματος, χαρακτηρίσας αὐτὴν ὡς προδοσίαν καὶ ὁμολογίαν συντριβῆς τῶν ἀρχῶν τὰς ὁποίας ἐπρέσβευεν μέχρι τοῦδε.

Ἀτυχὲς σύνθημα

Ἀποβλέπουν ἄρα εἰς ἄλλον σκοπὸν αἱ συζητήσεις περὶ «ἐθνικοποιήσεως». Καὶ ὁ σκοπὸς οὗτος διακρίνεται σαφῶς, ἐάν ἀναλογισθῇ τις τὴν σημαντικὴν διαρροὴν ὁπαδῶν λόγω ἀκριβῶς τῆς ἐλλείψεως συνθήματος ἱκανοῦ νὰ συναγείρῃ τὰς μάζας. Ἀλλὰ ἡ ἐκλογή, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, τοῦ συνθήματος εἶναι ἀτυχὲς καὶ οἱ ἐλλοχεύοντες κίνδυνοι μέγιστοι. Δημιουργεῖ δὲ πραγματικὴν ἀπορίαν εἰς τοὺς πολιτικούς κύκλους, τόσον εἰς τὴν Μεγ. Βρεταννίαν ὅσον καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην, ἡ ἀναληφθεῖσα ἐκστρατεία ὑπὲρ τῆς «ἐθνικοποιήσεως», διότι ἐπὶ πλέον τῶν ἀνωτέρω ἀποδεικνύει ὅτι τὸ Ἑργατικὸν κόμμα, τὸ ὁποῖον ποτὲ κατὰ τὸ παρελθὸν δὲν ἐδογματίσθη, μετεπήδησεν ἀποτόμως εἰς τὸν δογματισμὸν, μὲ κίνδυνον νὰ αὐτοδιαλυθῇ ἐκ τῆς διχογνωμίας, ἡ ὁποία ἤρχισεν ἤδη νὰ κατατρώγῃ τὰ θεμέλια τοῦ κομματικοῦ οἰκοδομήματος.

Ο ΑΕΟΝ

(the Century)

THE MONTHLY POLITICAL
AND ECONOMIC REVIEW

EDITOR-DIRECTOR:
OTHON C. LEFAS-TETENES

HEAD OFFICE:
34, PANEPISTIMIOU AVE,
ATHENS — GREECE

Phones: 613.663—614.885

Telegrams:
TETENESOTO ATHENS

ANNUAL SUBSCRIPTION:
U.S.A. Dollars 18
English Pounds 6 and 7 shillings
D. M. 77

LETTER OF REMITTANCE:
OTHON C. LEFAS-TETENES

Η ΝΟΤΙΟΣ ΑΦΡΙΚΗ ΔΕΝ ΗΣΥΧΑΣΕ

(Ἀποκλειστικότης τοῦ «ΑΙΩΝΟΣ»)

σεως συνίσταται εἰς τὴν ἐπιβολὴν διὰ παντὸς μέσου τῆς ἀποφάσεως τῆς περὶ φυλετικοῦ διαχωρισμοῦ κ.λ.π. Πρὸς τοῦτο δὲ καὶ ἡ φήμις τοῦ Τύπου, διὰ νὰ μὴ προκληθῇ διόγκωσις τοῦ ρεύματος ἐναντίον τῆς εἰς τὴν Ἀφρικὴν ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν ὑπόλοιπον κόσμον.

Ἡ γενικὴ κατάστασις

Αἱ φυλετικαὶ διαφοραὶ καὶ αἱ ἀντιθέσεις μεταξὺ λευκῶν καὶ μαύρων ἦσαν ἀνέκαθεν τεταμέναι, τουλάχιστον ἐντὸς τῶν μεγάλων πόλεων. Εἰς τὴν ὑπόλοιπον χώραν αἱ διακρίσεις αὗται, λόγω τοῦ μικροῦ ποσοστοῦ τῶν λευκῶν ἀποίκων, δὲν εἶχον προκαλέσει σοβαρὰ προβλήματα μέχρι τοῦδε. Ἡ κατοχὴ ὀπλων, ἐπὶ παραδείγματι, ἐπετρεπότο εἰς τοὺς λευκοὺς ἐνῶ ἀπηγορεύετο ἀπολύτως εἰς τοὺς Ἀφρικανούς, ἐξ οὗ καὶ ἡ ἐυκολία μετὰ τῆς ὁποίας ἡ ἀστυνομία, ἡ ὁποία ἀριθμεῖ ὀλίγας χιλιάδας ἀνδρῶν, κατορθώνει νὰ συγκρατῇ δέκα καὶ πλέον εκατομμύρια καταπιεζομένων Ἀφρικανῶν χωρὶς νὰ φοβηθῇ ἀντίποινα.

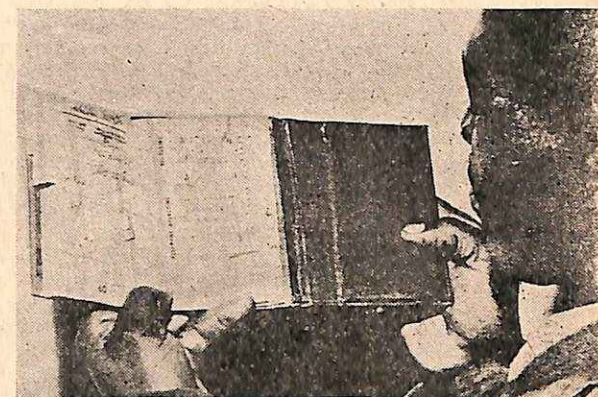
Ἡ σφαγὴ εἰς τὴν Σάρπεβιλ ἀποδεικνύει κατὰ τὸν πλέον σαφὲς τρόπον τὰ ἀνωτέρω. Ἐκ τῶν 25 ἀνδρῶν πού ἀπετέλουν τὴν ἀστυνομικὴν δύναμιν εἰς τὴν πόλιν, εἰς ἀστυνομικὸν ἐτραυματίσθη ἐλαθρῶς ἐκ λίθου ριφέντος ὑπὸ διαδηλωτοῦ, ἐνῶ οἱ μαῦροι ἔσχον ἀπωλείας ἀνερχομένας εἰς 70 νεκροὺς καὶ 300 περίπου τραυματίας.

Ἐν τῷ μεταξύ ὁ ἀντίκτυπος εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τῆς χώρας ἔχει καταστῆ δυσβάστακτος. Αἱ ἀπεργαίαι τῶν μαύρων ἐργατῶν, παρακινουμένην ὑπὸ Ἀφρικανῶν ἐξτρεμιστῶν, γνωστῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα «καταστροφεῖς», παρέλυσαν τὴν κίνησιν εἰς τοὺς μεγαλυτέρους λιμένας τῆς χώρας καὶ ὑπεχρέωσαν πολλὰς βιομηχανίας νὰ διακόψουν τὰς ἐργασίας τῶν. Ἡ ἀντίδρασις τῆς κυβερνήσεως εἰς τὰς ἀπεργίας ἐξεδηλώθη διὰ τῆς λήψεως σκληρωτάτων μέτρων. Οἱ ἀπεργοὶ, εἰς πολλὰς περιπτώσεις, ἐπυροβολήθησαν ἢ ἠναγκάσθησαν νὰ ἀναλάβουν ἐργασίαν ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν τῶν ὀπλων. Ἀλλὰ τὰ μέτρα πού λαμβάνει ἡ κυβέρνησις καθὼς καὶ αἱ ἀνεκπλήρωτοι ὑποσχέσεις τῆς πρὸς τὸν λαόν, ἐξαγριῶνουν τοὺς μαύρους εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ὥστε νὰ ἀνησυχοῦν πλέον σοβαρῶς τὰς κυβερνήσεις τῶν δυτικῶν δυνάμεων. Σειρὰ λαθῶν τοῦ δόκτορος Φέρβαιρντ καὶ τῶν ὑπουργῶν του καθιστοῦν τὴν περιοχὴν τῆς Νοτιοαφρικανικῆς Ἑνώσεως λίαν ἐπικίνδυνον ἐστὶν ἀναταραχῶν δι' ὁλόκληρον τὴν ἀφρικανικὴν ἡπείρον.

Ἐνα χαρακτηριστικὸν συμβάν

Ἡ ἑλλειψὶς πολιτικότητος εἰς τὰς ἐνεργείας τῆς κυβερνήσεως εὐρίσκει πλήρη ἐκφράσιν εἰς τὸ ἐπεισόδιον τοῦ Ἀφρικανοῦ Φιλίππου Γκοζάνε. Εἰς τὰς πρῶτας ἡμέρας τῶν ταραχῶν συνεκροτήθη δια-

δήλωσις 20.000 περίπου Ἀφρικανῶν, ἡ ὁποία διὰ τῶν ἀφρουρητῶν περιφερικῶν ὁδῶν τοῦ Καίηπ Τάουν κατηνύνηθη εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως ὅπου εὐρίσκετο τὸ κτίριον τῆς Βουλῆς. Ἐπικεφαλῆς τῆς διαδηλώσεως εὐρίσκετο εἰς νέος, Ἀφρικανὸς φοιτητῆς, ὀνόματι Γκοζάνε, ὁ ὁποῖος καὶ κατηύθυνε τοὺς διαδηλωτάς. Αἱ ἀστυνομικαὶ δυνάμεις προσεπάθησαν νὰ ἀνακόψουν τὴν καθόδον τοῦ πλῆθους ἀλλ' ἐπὶ ματαίῳ, ὅποτε ἐξήτησαν ἀπὸ

Αἱ μισηταὶ εἰδικαὶ ταυτότητες πού ὑποχρεοῦνται νὰ φέρουν πάντοτε μαζί των οἱ μαῦροι τῆς Νοτιοαφρικανικῆς Ἑνώσεως.

τὸν ἐπικεφαλῆς τῆς διαδηλώσεως νὰ ὁμιλήσῃ εἰς τοὺς ὁμοϊδεάτας του ἀπὸ ἀστυνομικοῦ μεγαφώνου καὶ εἰς ἀντάλλαγμα θὰ ἐνέδιδον εἰς τὸ αἶτημα τῶν διαδηλωτῶν, δηλαδή θὰ ἐδέχοντο νὰ μεσολαβήσουν παρὰ τῷ ὑπουργῷ τῆς Δικαιοσύνης διὰ νὰ συζητηθῇ με ἀντιπροσώπους τῶν διαδηλωτῶν ἐπὶ τῶν τελευταίων ἀθρόων συλλήψεων. Μετὰ τὴν κατηγορηματικὴν αὐτὴν ὑπόσχεσιν τὴν ὁποίαν ἔλαβον ἐκ μέρους ἀνωτάτου ἀστυνομικοῦ, ὁ Γκοζάνε ὁμιλήσας εἰς τὸ πλῆθος εἶπὼν ὅτι ἡ συνέντευξις με τὸν Νοτιοαφρικανὸν ὑπουργὸν θὰ ἐπράγματοποιήτο τὴν ἰδίαν ἑσπέραν καὶ οὕτω κατάρθωσαν νὰ ὁδηγήσῃ ἡσυχῶς τοὺς διαδηλωτάς ἐκτὸς τῆς πόλεως. Τὴν ἑσπέραν ὁ νεαρὸς Γκοζάνε καὶ ὀλίγοι ἀντιπρόσωποι ἐπανῆλθον εἰς τὴν πόλιν διὰ τὴν ὑποσχεθεῖσαν συνέντευξιν. Ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ συνελήφθησαν ὑπὸ τῶν ἀναμενόντων ἀστυνομικῶν καὶ ἐρρίφθησαν εἰς τὰς φυλακάς, ἐπρόκειτο δὲ νὰ ἐκτοπισθοῦν εἰς τινὰ ἐρημικὴν νῆσον εἰς τὰ ἀνοικτὰ τοῦ Καίηπ Τάουν. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ ἐνέργεια αὕτη ἐνεποίησε ὀδυνηρὰν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς Ἀφρικανούς, πράγμα πού ἐξεμεταλλεύθησαν τὰ ἐξτρεμιστικὰ στοιχεῖα, με ἀποτέλεσμα τὴν ὀξυνσιν τῆς καταστάσεως πού εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἀποπειραν κατὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ Φέρβαιρντ καὶ τὴν ἀνακήρυξιν τῆς χώρας εἰς κατάστασιν ἐκτάκτου ἀνάγκης.

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΤΗΣ ΜΑΥΡΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

Πώς αϊ χώραι αὐταὶ κατωκλήθησαν ὑπὸ τῶν μαύρων ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων εἶναι ζήτημα τὸ ὁποῖον ἀπασχόλησε τοὺς ἀνθρωπολόγους καὶ τοὺς ἀπασχολεῖ ἀκόμη.

Εἰς μίαν χώραν ὅπου οἱ κάτοικοί της δὲν διήλθον στάδια πολιτισμοῦ διὰ νὰ ἀφήσουν ἴχνη μιᾶς ἐξελίξεως, γνωστῆς εἰς τοὺς ἐξερευνητάς, ἀλλ' ὥς ὑπῆρξαν ἀνέκαθεν ἀπολίτιστοι, τοιοῦτοι διατελοῦν ἀκόμη, τουλάχιστον ἡ μεγίστη πλειονότης αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ οἱ ἀσχοληθέντες ἐπισταμένως εἰς τὴν περὶ τῶν πρώτων κατοίκων ἐρευνᾶν τῶν μερῶν τῆς Ν. Ἀφρικῆς, δὲν δύνανται νὰ ὁμιλοῦν μετ' αὐθεντικότητος. Ἐν τούτοις μία θεωρία ἔπρεπε νὰ γίνῃ παραδεκτὴ καὶ ἡ τοῦ Γάλλου ἀνθρωπολόγου *De Quatre Faces* φαίνεται ὅτι εἶναι ἡ ἰσχύουσα. Οὗτος θέτει διὰ τοὺς πρώτους οἰκιστάς τὴν αὐτὴν κοιτίδα, ὅταν ὅλοι οἱ θίξαντες τὸ ζήτημα τοῦ οἰκισμοῦ τῆς Εὐρώπης. Ἐννοοῦμεν τὴν Ἀσίαν. Πιστεύει δηλαδή, ὅτι, μιὰ φυλὴ πυγμαίων ἐξεχύθη ἐκ τῶν νοτίων μερῶν τῆς Ἀσίας καὶ ἐν ρεῦμα ἐκ τούτων ἐστράφη ἀνατολικῶς πρὸς τὴν Ἰαπωνίαν ὅπου ἐγκατεστάθη καὶ ἔτερον δυτικῶς εἰς τὴν Ἀφρικὴν. Τὸ τελευταῖον διηρέθη εἰς δύο, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἐν ἐστράπη νοτίως τῆς Ἀφρικῆς καὶ τὸ ἔτερον βορείως, μέχρι τῶν νοτίων τῆς Ἰσπανίας. Μερικὰ ὁμοιώμορφα σημεῖα παρέχουν τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ φυλὴ τῶν *Bushmen*—ὡς καλεῖται ἡ κυριώτερα αὕτη φυλὴ—κατώκνησεν ἑνωρὶς, ἐπὶ τῆς νεολιθικῆς ἐποχῆς, τὰ μέρη ταῦτα τῆς Ἀφρικῆς.

Bushmen καὶ Όττεντότοι

Τὰ σημεῖα ταῦτα εἶναι ζωγραφήματα ζώων εἰς σπήλαια τὰ ὁποῖα εὐρίσκονται πανταχοῦ, ἀπὸ Ἀκρωτηρίου Καλῆς Ἑλπίδος μέχρι τοῦ ποταμοῦ Ζαμπέζι, καὶ τὰ ὁποῖα παρετηρήθησαν καὶ ἐπὶ τῶν τοίχων σπηλαίων ἐν Ἰσπανίᾳ.

Ἡ φυλὴ αὕτη τῶν *Bushmen* ἔζη νομαδικῶς ἐντὸς χαμηλῶν καλυβῶν καὶ ἡσυχολεῖτο εἰς τὸ κυνήγιον. Θεωρεῖται ὡς πολεμικὴ καὶ πνευματώδης φυλὴ. Καίτοι μικρὰν ιδεάν περὶ Θεοῦ εἶχαν, ἐν τούτοις ἐπίστευαν εἰς τὴν μετὰ θάνατον ζωὴν καὶ εἰς τὴν ὑπαρξιν κακῶν πνευμάτων. Ἡ φυλὴ αὕτη σχεδὸν ἐξέλιπε σήμερον ὡς ἐκ τῆς ἐπιμιξίας καὶ ἐπικρατήσεως ἰσχυροτέρων τοιούτων, ὡς θὰ ἴδωμεν κατωτέρω. Βραδύτερον (πότε περίπου δὲν εἶναι ἐξηκριβωμένον) ἡ φυλὴ τῶν Ὀττεντότων εἰσέδυσεν εἰς τὰ νοτιώτερα μέρη, ἐπιδραμοῦσα ἐκ τῆς Κεντρικῆς Ἀφρικῆς. Κατέλαβε τὰ καλύτερα μέρη τῆς χώρας, ἀφοῦ ἐξεδιώξεν ἐκ τούτων τοὺς Πυγμαίους *Bushmen* καὶ ὅταν κατὰ τὸν

15ον αἰῶνα οἱ Πορτογάλλοι θαλασσοπόροι προσήγγισαν τὸ Ἀκρωτήριο τῆς Καλῆς Ἑλπίδος (Κέηπ Τάουν), εὗρον τούτους ἐγκατεστημένους ἐκεῖ, οἱ δὲ πρῶτοι ἀποικοὶ συνήντησαν τούτους εἰς μέγαν ἀριθμὸν, κατέχοντας τὰ παράλια, ἀπὸ τοῦ κόλπου Τάβλε (ὅπου τώρα ἡ πόλις Κέηπ Τάουν) μέχρι τοῦ ποταμοῦ *Fish* καὶ τῶν ὀχθῶν τῶν ποταμῶν *Orange* καὶ *Vaal*, φέροντας πλέον τὸ ὄνομα *Korannas* καὶ ἐπὶ τῆς Νοτιοδυτικῆς παραλίας ὑπὸ τὸ ὄνομα *Namesquas*. Οἱ Ὀττεντότοι εὐρίσκοντο εἰς διαρκὴ ρῆξιν μετὰ τοὺς *Bushmen* καὶ διέφερον τούτων εἰς τὸν τρόπον τοῦ ζῆν, ὄντες καθαρῶς ποιμενικὸς λαός. Ἦσαν κατὰ τὸ ἀνάστημα ὀλίγον ὑψηλότεροι ἐκείνων, ἀλλὰ κιτρινοεῖδεις ὡς ἐκεῖνοι με προτεταμένον πώγωνα καὶ ἰσχνὰς παρεῖας. Δὲν θεωρεῖται ὡς ἀνεξάρτητος ἀλλὰ ὡς μικτὴ φυλὴ. Ἦτο λαὸς εὐθυμῶς, ἀρεσκόμενος εἰς τοὺς χοροὺς καὶ τὰς διασκεδάσεις. Ἡ θρησκεία τῶν, κάπως ἀόριστος, ἐν τούτοις ἐπίστευον εἰς καλοκάγαθον θεότητα καὶ εἰς μοχθηρὸν πνεῦμα, μερὶς δὲ τούτων ἐπίστευε καὶ εἰς «Θεὸν τῆς βροχῆς».

Μπαντού καὶ μιγάδες

Ἡ φυλὴ ὅμως, ἡ ὁποία σωρηδὸν κατήλθεν ἐκ τῆς Κεντρικῆς Ἀφρικῆς, κατέκλυσεν ὅλην τὴν νότιον χώραν καὶ ἀπερόφησε σχεδὸν τὰς προγενεστέρas, εἶναι ἡ τῶν μαύρων ὑπὸ τὸ ὄνομα *Bantu*.

Οἱ ἰθαγενεῖς τῆς Τανκανίκας καὶ τοῦ Κόγκου ἔλκουν τὴν καταγωγὴν τῶν ἐκ τῆς φυλῆς ταύτης. Οἱ τῆς Μοζαμβίκης καὶ Ροδασίας ἐπίσης. Ἦδη τὴν αὕτην φυλὴν εὐρίσκουμεν ἐπικρατοῦσαν εἰς ὅλο τὸ Γιούνιον.

Οἱ μαῦροι Μπαντού διακρίνονται εἰς τρεῖς κλάδους με ὑποδιαιρέσεις καὶ διαφόρους ὀνομασίας. Ὁ πρῶτος εἶναι ὁ τῶν *Bantu* τῶν κατοικούντων εἰς τὴν ἀνατολικὴν ἀκτὴν καὶ ἐσωτερικῶς αὐτῆς, ὑποδιαιρουμένων εἰς τοὺς *Zulu*, κατοικοῦντας τὴν *Zululard* τοῦ Νατάλ, τοὺς *Swazi*, κατοικοῦντας τὴν *Swaziland* (προτεκτοράτον τῆς Ἀγγλίας, διοικούμενον ἀνεξαρτήτως τοῦ Γιούνιον), τοὺς *Tonga* ἐν τῇ Τόκολαντ τοῦ Νατάλ, τοὺς *Kosa*, *Tembu* καὶ *Poudo* τοὺς κατοικοῦντας τὴν ἄλλοτε καλουμένην Καφφριαν, ἤδη δὲ *Transkel* τῆς ἐπαρχίας τοῦ Ἀκρωτηρίου. Ὁ δεύτερος εἶναι ὁ τῶν *Bechuanas* καὶ *Basuto*, οἱ ὁποῖοι ἐγκατεστάθησαν εἰς τὸ λεκανοπέδιον μετὰ τῶν ποταμῶν Ὀρενζ καὶ Ζαμπέζι καὶ ἐπεξετάθησαν μέχρι τῆς ἐρήμου Καλαχάρι καὶ τῆς λίμνης *Ngami*, εἰς τὸ προτεκτοράτον *Bechuanaland*, βορείως τοῦ Γιούνιον, κληθέν οὕτω ἐκ τοῦ ὀνόματος τῶν πρώτων. Ἐκ τῶν *Basuto* ἐκλήθη ἐν τμήμα *Basutoland*, κείμενον μετὰ τῶν τριῶν ἐπαρχιῶν Φριστέι, Κέηπ καὶ Νατάλ. Διοικεῖται ἀπ' εὐθείας ἐξ Ἀγγλίας

καὶ δὲν ὑπάγεται εἰς τὸ Γιούνιον. Ὁ τρίτος εἶναι ὁ τῶν *Ovambo* καὶ *Ovaerero* εὐρισκομένων εἰς τὴν δυτικὴν παραλίαν, μετὰ τῶν κόλπου *Walfish* καὶ τοῦ ποταμοῦ *Kunene*.

Ὅταν κατὰ τὸν 8ον μ.Χ. αἰῶνα ἐγκατεστάθησαν εἰς Σόφαλα Ἀραβες, πρεσβεύοντες τὴν Μουσουλμανικὴν θρησκείαν, ἔδωσαν εἰς τοὺς μαύρους Μπαντού τὸ ὄνομα *Kaffir*, τὸ ὁποῖον σημαίνει «ἀπίστος» (οἱ σήμερον Καφφοῦροι).

Ἡ φυλὴ αὕτη τῶν Μπαντού εἶναι εὐρωστος καὶ πολεμικὴ. Ἡ θρησκεία τῶν συνίσταται εἰς τὴν πίστιν πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὰ πνεύματα καὶ μαγείας· πιστεύουν καὶ εἰς τὴν ὑπαρξιν «Μάγων—ιατρῶν».

Ἐκ τῆς ἐπιμιξίας λευκῶν ἀνδρῶν καὶ μαύρων γυναικῶν παρήχθη ἡ φυλὴ τῶν «Μιγάδων» (*Coloured*), οἱ ὁποῖοι εὐρίσκονται πανταχοῦ τῆς Ν. Ἀφρικῆς, πλεονάζουν ὅμως εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Κέηπ. Οὗτοι εἶναι χριστιανοὶ καὶ ἔχουν ἀρκετὸν πολιτισμόν. Ἀλλὰ καὶ πλείστοι μαῦροι ἔχουν ἐκχριστιανισθῇ διὰ τῆς ἐπιρροῆς τῶν θρησκευτικῶν προπαγανδιστῶν, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἐγκατεστημένοι εἰς διάφορα μέρη τῆς χώρας (εἰς Κόγκο καὶ Μοζαμβικὴν δροὺν προπαγανδιστικῶς Λατῖνοι ἱεροπόστολοι).

Οἱ μαῦροι, ὅσοι δὲν μένουν εἰς τοὺς συνοικισμούς τῶν καὶ εἶναι διεσπαρμένοι ἀνὰ τὰς πόλεις καὶ χωρία, ἀπασχολοῦνται ὡς ὑπηρέται εἰς οἰκίας καὶ καταστήματα καὶ ὡς ἐργάται εἰς τὰ ἐργοστάσια καὶ ὀρυχεῖα.

Αἱ ἀπαγορεύσεις

Ἡ κυβέρνησις, καὶ πρὸ τῆς ἐξεγέρσεως τῶν, ἦτο πολὺ ἀυστηρὰ εἰς τοὺς μαύρους, καὶ εἶχε θεσπίσει περιοριστικὰς διατάξεις. Οὕτω δὲν ἠδύναντο νὰ περιφέρωνται εἰς τὰς ὁδοὺς πέραν τῆς 9 μ.μ. ἐκτὸς ἐὰν εἶχον ἐγγραφον ἄδειαν τῶν αὐθεντῶν τῶν. Ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπετρέπετο νὰ πίνουν οἰνοπνευματώδη ποτὰ, τιμωροῦνται δὲ—καὶ σήμερον—αὐστηρῶς διὰ φυλακίσεως τὸσον οἱ πίνοντες μαῦροι ὅσον καὶ οἱ παληταὶ ποτῶν πρὸς αὐτοὺς. Ἀπαγορεύεται νὰ ἐπιβαίνουν τῶν τράμς, ἐκτὸς ἐὰν συνοδεύουν τοὺς κυρίους τῶν, νὰ συχνάζουν εἰς θεάματα καὶ ξενοδοχεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα συχνάζουν λευκοί. Δι' αὐτοὺς ὑπάρχουν ἰδιαιτέρα θεάματα καὶ ξενοδοχεῖα. Ἐν γένει, κυβέρνησις καὶ δημοτικὰ ἀρχαί, προσπαθοῦν ὅπως μὴ καθίστανται οἱ μαῦροι ἐνοχλητικοὶ εἰς τοὺς λευκοὺς. Ἀπαγορεύονται οἱ μετὰ τῶν λευκῶν καὶ μαύρων νόμιμοι γάμοι. Τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι ἀνήκει μόνον εἰς τοὺς λευκοὺς. Ὅλα αὐτὰ εἶναι ἀφορμὴ τῆς ἀφυπνίσσεως καὶ ἐξεγέρσεως τῶν μαύρων.

Β. Γ. ΚΑΜΙΤΣΗΣ

Η ΤΑΚΤΙΚΗ ΤΩΝ ΑΠΕΙΛΩΝ

ΜΙΑ ΜΕΘΟΔΟΣ ΠΟΥ ΕΠΑΝΑΦΕΡΕΙ ΤΟΝ ΨΥΧΡΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

Ἐκτὸς ὠρισμένων πανικοβλήτων πολιτικῶν τῆς Δύσεως, ὀλίγων εὐτυχῶς, οἱ ὑπόλοιποι, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Προέδρου Ἀϊξενχάουερ, ἀντεμετώπισαν με ψυχραιμίαν τὸν δῆλόν τόνον πού μετεχειρίσθη κατὰ τῆς Δύσεως ὁ κ. Κροῦστσεφ εἰς λόγον τοῦ ἐκφωνηθέντα ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτ. Σοβιέτ, ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς διασκέψεως κορυφῆς. Βεβαίως αἱ φράσεις πού ἐχρησιμοποιήθησαν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ θεωρηθοῦν ὅτι συνέβαλλον εἰς τὴν δημιουργίαν κατὰλλήλου κλίματος. Τοῦτο ἀπειλήθη ἐξ ἄλλου καὶ ἀπὸ τὴν ἀποτυχίαν τῆς διασκέψεως ὑπατιότητι τοῦ κ. Ν. Κροῦστσεφ.

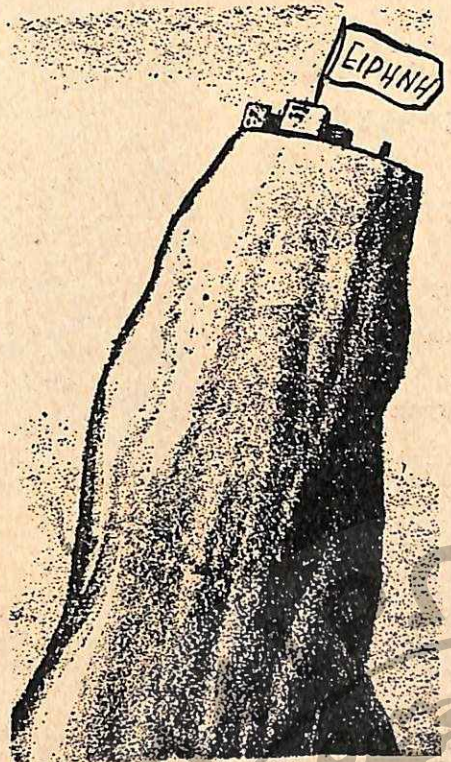
Ο Κροῦστσεφ εἰς σκληρότερον τόνον καὶ εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὸν χρησιμοποιηθέντα τοὺς τελευταίους μῆνας, ὑπεγράμμισεν διὰ μίαν ἀκόμη φοράν τὰς εὐθύνas τῆς Δύσεως εἰς περίπτωσιν νέας παραβιάσεως τοῦ ἐναερίου χώρου τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως. Ἐὰν τοιοῦτον τί ἤθελεν συμβῆ, ἡ Σοβ. Ἐνωσις, ἐδήλωσεν ὁ κ. Κροῦστσεφ, θὰ ἐξαπέλυε τοὺς πυραύλους τῆς κατὰ τῆς Δύσεως ὁπερ σημαίνει ἀτομικὸν πόλεμον.

Ἀλλ' αἱ ἀπειλαὶ αὐταὶ τοῦ Ρώσου πρωθυπουργοῦ, ἔρχονται εἰς ἀντίθεσιν μετὰ τὰς προηγουμένας συνεχεῖς διακηρύξεις του περὶ εἰρηνικῆς συνυπάρξεως ἐν τῷ κόσμῳ, αἱ ὁποῖαι, κατόπιν ἐντόνου προπαγάνδας, ἀποτελοῦν σήμερον εἰλικρινῆ ἐπιδιώξιν καὶ ἐπιθυμίαν τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ.

Ἐπικίνδυνος ἡ ἀλλαγὴ τόνου

Οὕτω οἱ Ρῶσοι ἐπείσθησαν ὅτι αἱ προσπάθειαι τοῦ πρωθυπουργοῦ τῶν διὰ τὴν συνυπαρξιν ἐστέφθησαν ὑπὸ ἐπιτυχίας, ἐξ οὗ καὶ τὸ παγκοσμίως ἀναγνωρισθὲν «πνεῦμα τοῦ Νταίβιντ Κάμπ», πού ἐρμηνεύει τὴν ἐπιθυμίαν τῶν δύο μεγαλυτέρων δυνάμεων νὰ ζήσουν ἐν εἰρήνῃ. Ἐπίσης οἱ Ρῶσοι μαυθάνουν ὅτι, παρὰ τὰς ἀντιδράσεις τῶν «πολεμοκαπιτῶν» τῆς Βόννης, τὸ ἔκπορευθὲν ἐκ τοῦ στρατοπέδου τοῦ Νταίβιντ πνεῦμα ἐξαπλοῦται ταχέως εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον καὶ οὐδεὶς πλέον δύναται νὰ μείνῃ ἀπαθὴς εἰς αὐτό. Ἀκόμη καὶ ἡ μετάβασις τοῦ κ. Κροῦστσεφ εἰς Παρίσιους, παρὰ τὰ πενιχρὰ ἀποτελέσματα, ἐχαιρετίσθη ὑπὸ τῶν Σοβιετικῶν ὡς πολῦτιμος συμβολὴ διὰ τὴν ἐδραίωσιν τῆς εἰρήνης. Ἀρα θὰ ἦτο τελείως παράδοξον καὶ θὰ προεκάλει

σοβαρὰν ἀπογοήτευσιν μετὰ τῶν Ρώσων ἡ, τόσας προόδους σημειώσασα, συνῦπαρξις, νὰ ναυαγήσῃ εἰς τὴν προσεχῇ διάσκεψιν κορυφῆς. Πέραν ὅμως τοῦ σοβαροῦ ψυχολογικοῦ ἀντικτύπου πού θὰ

Ὁ ἄλλος πύργος τῆς Πίζας...

ἐπροκαλῆτο ἐντὸς τῆς Ρωσίας, ἐξ ἐνδεχομένης διαφωνίας μετὰ τῆς Δύσεως, ἡ Σοβιετικὴ ἡγεσία ἔχει καὶ ἄλλους, ἐξ ἴσου σημαντικοὺς λόγους, νὰ ἐπιθυμῇ τὴν οὐσιαστικὴν πρόδοον τῶν ἐργασιῶν τῆς συνδιασκέψεως καὶ τὴν ἐπίτευξιν συμφωνίας.

Ὁ χρόνος εἶναι σύμμαχος...

Ἀποτελεῖ σήμερον πεποίθησιν τῶν Σοβιετικῶν ὅτι ἡ ἐδραίωσις τοῦ πνεύματος τῆς συνυπάρξεως, ἐν συνδυασμῷ μετὰ τὴν ἀπαγόρευσιν τῶν ἀτομικῶν ὀπλῶν, ὀδηγεῖ εἰς τὴν νίκην καὶ ἐπικράτησιν τοῦ κομμουνισμοῦ εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον. Πιστεύουν ἀκράδάντως ἐν προκειμένῳ ὅτι ὁ χρόνος ἐργάζεται ὑπὲρ αὐτῶν καὶ συντόμως αἱ ὑπανάπτукτοι χώραι, ἡ μία κατόπιν τῆς ἄλλης, ὡς ὄριμοι καρποί, θὰ πέσουν εἰς τὸν κομμουνιστικὸν κάλαθον, ἐπερχομένης οὕτω ταχείας ἀνατροπῆς εἰς τὴν σημερινὴν ἰσορροπίαν τῶν δύο συνασπισμῶν. Σημειώωμεν ὅτι ἡ ἀνατροπὴ αὕτη ἀναμένεται ὑπὸ τῆς

Μόσχας ὅτι θὰ ἐπέλθῃ οὕτως ἡ ἄλλως, χάρις εἰς τὸν ταχὺν ρυθμὸν τῆς οικονομικῆς ἐξελίξεως πού ἐπιτυγχάνεται σήμερον εἰς τὸ σοβιετικὸν μπλόκ. Ὅθεν ἀποδεικνύεται ἡ σημασία πού ἀποδίδουν οἱ Σοβιετικοὶ εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ ρυθμοῦ αὐτοῦ, πράγμα πού ἐπιτυγχάνεται μόνον διὰ τῆς ἀντιστοίχου μειώσεως τῶν ρωσικῶν ἐξοπλισμῶν. Ἐὰν τοῦτο κατορθωθῇ, ἡ Σοβ. Ἐνωσις, λέγουν, θὰ μεταβληθῇ εἰς εὐημεροῦσαν χώραν καὶ θὰ ἀποτελέσῃ παράδειγμα πρὸς μίμῃσιν.

Τὰ ἀνωτέρω συνεπιβεβαιοῦν τὰς ἀποφάσεις τῶν Δυτικῶν κατὰ τὰς ὁποίας ὁ κ. Κροῦστσεφ ἐπιθυμῇ νὰ μὴ ἐπιστρέψῃ ἐκ τῆς διασκέψεως μετὰ τὰς χεῖρας, διότι τοῦτο θὰ ἀνέτρεπεν τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν Ρώσων διὰ μίαν ταχείαν καὶ θεαματικὴν οικονομικὴν πρόδοον.

Τὸ «ἀτομικὸν» ἀμὸν

Ο ἀφοπλισμὸς καὶ ἡ ἀπαγόρευσις τῶν ἀτομικῶν δοκιμῶν παρέχουν αὐτὴν τὴν στιγμὴν εἰς τοὺς Σοβιετικοὺς ἐκτεταμένον ἔδαφος συζήτησεων, ἐκ τῶν ὁποίων προκύπτουν ὀφέλη, ἐμφανιζόμενοι ὡς ὑπέρμαχοι τῆς εἰρήνης. Ἀλλὰ πέραν αὐτοῦ ἡ κατάργησις τοῦ Ἀτομικοῦ ἀμὸν, προτοῦ λάβῃ ἐτι μεγαλυτέρας διαστάσεις ἀπὸ τὰς σημερινὰς, δημιουργεῖ τὴν ὑποχρέωσιν εἰς τοὺς συνέδρους τῶν Παρισίων νὰ προχωρήσουν εἰς τὴν ἐξεύρεσιν λύσεως. Ἄλλως, ἡ συνέχισις τῶν ἀτεμερῶν συζητήσεων εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἀφοπλισμοῦ τῆς Γενεύης, πλὴν τοῦ ἐκνευρισμοῦ καὶ τῆς ἀπογοητεύσεως, οὐδὲν ἕτερον προσφέρει.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Πρὸς τοὺς Κυρίους Συνδρομητὰς τοῦ Ἐξωτερικοῦ

Παρακαλοῦμεν τοὺς ἐν τῷ ἔξωτερικῷ συνδρομητὰς μας, ὅπως μεριμνήσουν διὰ τὴν ἀποστολὴν πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ περιοδικοῦ μας τοῦ ἀντιτίμου τῆς ἐτήσιας συνδρομῆς τῶν. Ἡ τακτοποίησις τῶν ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς, διενεκοῦνται τὰ μέγιστα τὴν ὁμαλὴν διεκπεραίωσιν καὶ τὴν ἀπόστολον καθ' ἑκάστον μῆνα ἀποστολὴν τοῦ «ΑἰΩΝΟΣ» πρὸς τοὺς ἀγαπητοὺς συνδρομητὰς τοῦ ἔξωτερικοῦ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: American Dol. 18.—English pounds 6-07.-00—D.M. 77.

‘Η Αύστρία μετά τόν πόλεμον

‘Η τετραπλή κατοχή και ή σημερινή
άλματώδης ανάπτυξεις της χώρας

Η Αύστρία γνώρισε κατά τās τελευταίας δεκαετίας πολλές δραματικές περιπετειάς, που έξηφάνισαν την παλαιάν ζωήν της, διά νά τήν οδηγήσουν εις νέας μεθόδους και νέα συστήματα πολιτικού και οικονομικού βίου.

‘Η «συμφωνία του Πότσδαμ»

Δέκα όκτώ μήνας μετά τόν «‘Ανσλους», διά του οποίου ήνωθη με την χιτλερικήν Γερμανίαν, ή Αύστρία εύρέθη μέσα εις τήν δίνην του δευτέρου παγκοσμίου πολέμου. ‘Αλλ’ αί εμπόλεμοι κατά της Γερμανίας Δυνάμεις δέν έσκέφθησαν νά τιμωρήσουν τήν Αύστριαν. Δι’ αυτό, τήν 2 Αύγουστου 1945, αί ‘Ηνωμένοι Πολιτεία, ή Σοβιετική ‘Ενωσις και ή ‘Αγγλία υπέγραψαν εις τόν Βερολίνον πρωτόκολλον, γνωστόν υπό τόν όνομα «συμφωνία του Πότσδαμ», που ώριζεν ότι ουδέμία ύποχρέωσις καταβολής

Χιτλερική διαδήλωσις εις τήν Βιέννην.

‘Ενα γραφικόν τοπίον της όρεινης Αύστρίας που προσελκύει χιλιάδες ξένων.

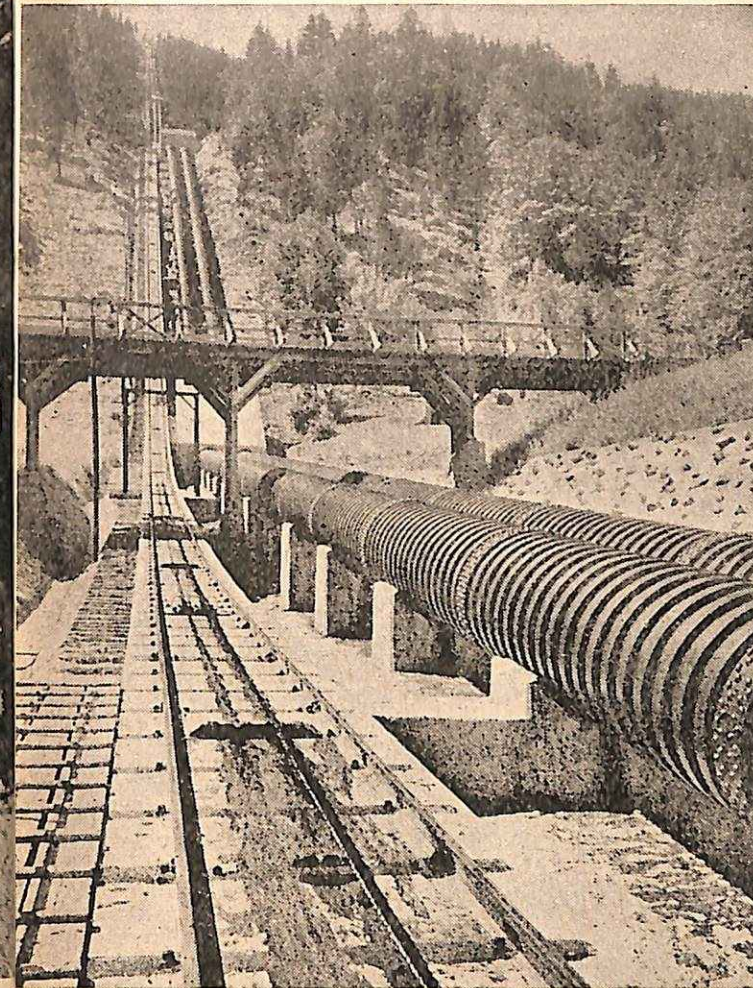
επανορθώσεων θά επιβληθή επί της Αύστρίας. Τοῦτο εσήμαινεν, ότι ή Αύστρία δέν έθεωρείτο εμπόλεμος αλλά θύμα του Ναζισμού, που έπρεπε νά ανακτήση άμέσως τήν κυριαρχίαν και ανεξαρτησίαν, που είχαν καταλυθή διά της βίας.

‘Εν τούτοις, έχρειάσθη νά αναμείνη ή χώρα αυτή δέκα δλόκληρα έτη μέχρις ότου ανακτήση τήν μίαν και τήν άλλην, και άπαλλαγή της ξενικής Κατοχής.

‘Η Αύστρία δέν ήτο δυνατόν νά άποφύγη μίαν προσωρινήν Κατοχήν, διότι αυτή ήτο γεγονός τετελεσμένον κατά τήν λήξιν των έχθροπραξιών. ‘Αναμφιβόλως, δέν υπήρχε κυβέρνησις, άρκετοί όμως ήσαν οι ήγέται των παλαιών κομμάτων, που θά ήμπορούσαν νά σχηματίσουν τοιαύτην. Εις έξ αυτών, ο παλαιός Σοσιαλιστής Κάρλ Ρέννερ, εγκατασταθείς υπό των Ρώσων, ήδυνήθη νά άποκαταστήση τόν κύρος και τόν γόητρον του Κράτους. Τίποτε, λοιπόν, δέν ήμπόδιζε τήν διενέργειαν έλευθέρων εκλογών, που διεξαχθείσαι, πράγματι, περί τά τέλη του 1945, κατέληξαν εις άνάδειξιν κυβερνήσεως, ή όποία άνεγνωρίσθη υπό των τεσσάρων Δυνάμεων Κατοχής.

‘Η «συμφωνία έλέγχου»

Η Αύστρία διηρέθη έν συνεχεία εις τέσσαρας ζώνας Κατοχής, της ρωσικής ζώνης περιλαμβανούσης τήν πόλιν της Βιέννης. Δεδομένου, ότι έβράδυνεν είσέτι ή ύπογραφη συνθήκης ειρήνης, υιοθετήθη τόν 1946 μία νέα «φόρμουλα», ή λεγομένη «συμφωνία έλέγχου». ‘Η διοικήσις της χώρας άνετέθη εις τήν κεντρικήν αύστριακήν κυβέρνησιν, ενώ αί Δυνάμεις Κατοχής δέν διετήρουν ειμή έν δικαίωμα έλέγχου επί των πράξεών της και επί εκείνων των επαρχιακών ‘Αρχών. ‘Από ρωσικής πλευράς, όμως, έπεδιώκετο ή παράτασις της Κατοχής διά της καθυστέρησεως της ύπογραφής της συνθήκης, ή όποία, όμως, υπεγράφη τελικώς εις τήν Βιέννην τήν 15ην Μαΐου 1955, και τόν φθινόπωρον ή άποχώρησις των ξένων στρατευμάτων είχε τερματισθή.

Οί άγωγοί φθάνουν εις τόν μεγάλο ύδρο-ηλεκτρικόν εργοστάσιον του Ρόντουν.

‘Εκτοτε, ή Αύστρία άνέκτησε τήν ανεξαρτησίαν της, τήν όποιαν επίθυμεί νά διαφυλάξη ως κόρην οφθαλμού. ‘Η οικονομική της κατάστασις της παρέχει τά μέσα προς τοῦτο, άρκεί νά μή γίνη νέος πόλεμος.

‘Ο φυσικός της πλούτος

Η συνολική έπιφάνεια της Αύστρίας άνέρχεται εις 83.845 τετραγωνικά χιλιόμετρα. Μέγα μέρος της χώρας καλύπτεται από τήν όροσειράν των ‘Αλπεων.

‘Υπό ύδρογραφικήν έποψιν, ή χώρα άνήκει εις τόν λεκανοπέδιον του Δουνάβειος, έξαιρέσει του Φόαρλμπεργκ, που ποτίζεται υπό του Ρήνου και δύο παραποτάμων του. Οὔτω, υπάρχουν σημαντικά ύδρογραφικά δίκτυα, άποτελούντα άξιό-λόγους πηγάς ένεργείας.

‘Η Αύστρία είναι όμοσπονδιακή δημοκρατία, συγκειμένη έξ έννέα επαρχιών, που άπολαύουν μεγάλης άυτονομίας. Εις τήν Βιέννην έδρευει ή όμοσπονδιακή κυβέρνησις, περιλαμβάνουσα τόν Πρόεδρον της Δημοκρατίας, εκλεγόμενον κατά έξαετίαν, τήν κυβέρνησιν και δύο νομοθετικά σώματα.

‘Η χώρα αυτή διαθέτει σημαντικόν φυσικόν πλούτον (του έδάφους και του υπεδάφους) καθώς και σημαντικάς ένεργειακάς δυνατότητας λόγω του άριστου ύδρογραφικού της συστήματος.

Τά δάση καλύπτουν τά 37% της συνολικής έπιφανείας και αί μη παραγωγικά ζώναι (όρη κ.λ.π.) τά 13%. ‘Απομείνουν τά 50% διά τήν καλλιέργειαν και διά βοσκήν των ζώων. Μία πολιτική χορηγήσεως άγροτικών δανείων με μικρόν τόκον κατέστησε δυνατόν τόν συγχρονισμόν των γεωργικών μηχανημάτων. Πράγματι, υπάρχουν περί τά 50.000 τρακτέρ έναντι 1.100 μόνον του έτους 1937. Χάρις εις τās συγχρονισμένας μεθόδους καλλιέργειας, ή Αύστρία κατάρθωσε νά καλύπτη τά 85% των άναγκών της.

‘Ο γαιάνθραξ παρουστάζει έλλειμμα (3.000.000 τόννοι έναντι έτησίως καταναλώσεως 10.000.000 τόννων).

Πετρέλαιον άνευρέθη διά πρώτην φοράν τόν 1930 πλησίον του Τσίτσεντορφ, βορειοανατολικώς της Βιέννης, και τόν 1934 αί γεωτρήσεις κατέστησαν οικονομικώς άποδοτικά. Κατά τόν πόλεμον, οι Γερμανοί άνέπτυξαν έξαιρετικώς τήν εκμετάλλευσιν και, τόν 1944, ή παραγωγή άνήλθεν εις 1.200.000 τόννους. Κατά τήν περίοδον της Κατοχής, οι Ρώσοι, των οποίων αί πετρελαιοπηγαί είχαν ύποστή πολλάς ζημίας κατά τόν πόλεμον, έλάβανον μέγα μέρος της αύστριακής παραγωγής πετρελαίων υπό τήν μορφήν έπανορθώσεων. Κατά τήν ύπογραφήν της συνθήκης, ή παραγωγή αυτή έφθανεν εις τήν ποσότητα των 3.400.000 τόννων.

‘Η Αύστρία, άν είναι πτωχή εις γαιάνθρακα, είναι, αντιθέτως, πλουσία εις σίδηρον. ‘Ηδη, γίνεται εκμετάλλευσις των όρυχείων του Βέρφεν, του Χύττενμπεργκ και του ‘Ερτσμπεργκ. Μέχρι των άρχών του 20ου αιώνος, ο χαλκός ήτο άφθονος με δέκα όρυχεία, κείμενα ως επί τόν πλείστον εις τόν Τυρόλον. Ταῦτα έχουν τώρα εγκαταλειφθή, κατά τήν γνώμην όμως των ειδικών, δέν είναι δύσκολον νά επαναληφθή ή εκμετάλλευσις των.

Εις τήν Καρινθίαν υπάρχουν μεταλλεία μολύβδου, καλύπτοντα τās άνάγκας της χώρας. ‘Υπάρχει, επίσης, αντιμόνιον εις Μπούργκενλαντ. Οι γεωλόγοι άνεκάλυσαν μολυβδένιον εις τήν κοιλάδα του Μπρέννερ.

Γαιάνθραξ, πετρέλαιον, σιδηρουργία

Από του πρώτου παγκοσμίου πολέμου, διεπιστώθη ότι εις τήν Εύρώπην ή κατανάλωσις ηλεκτρικού ρεύματος διπλασιάζεται κάθε 10 έτη. Αί ύδραυλικαί δυνάμεις αντιπροσωπεύουν, λοιπόν, πλούτον όπως ο γαιάνθραξ και τόν πετρέλαιον. ‘Η Αύστρία είναι υπό τήν έποψιν αυτήν έξαιρετικώς ηύνοημένη από τήν Φύσιν. Αί ύδατοπτώσεις άποτελούν σημαντικήν πηγήν ένεργείας και έχουν καταρτισθή σχέδια διά τήν κατασκευήν πολλών ύδροηλεκτρικών εργοστασίων.

‘Επικεφαλής της αύστριακής βιομηχανίας έρχεται ή σιδηρουργία. Εις τήν Αύστριαν, ή σιδηρουργία έσυγχρονισθή κατά τόν δεύτερον ήμισυ του 19ου αιώνος διά νά ανταποκριθή εις τās όλονεν αύξανόμενας άνάγκας της άναπτύξεως των σιδηροδρόμων. Τόν 1881, ίδρύθη μεγάλη εταιρία που έδημιούργησεν εις Ντόναβιτς τόν σημαντικώτερον σιδηρουργικόν κέντρον της παλαιάς μοναρχίας. Καί τόν 1901, κατεσκευάσθη εις ‘Αϊζενερτς ή μεγαλύτερα ύψικάμινος της Εύρώπης (350 τόννοι ήμερησίως). Ταυτοχρόνως, έδημιουργήθησαν πολλά εργοστάσια χάλυβος, που υφίστανται είσέτι και είναι όνομαστά διά τήν ποιότητα των προϊόντων των.

Τόν σιδηρουργικόν κέντρον του Λιντς περιλαμβάνει πέντε ύψικάμινους, τελείως συγχρονισμένας, των 600 τόννων και 4 ηλεκτρικάς καμίνους.

Μετά τόν 1945, τόν κέντρον του Ντόναβιτς άνεκαινίσθη σημαντικώς χάρις εις τās άμερικανικάς πιστώσεις, και δέ διά της δημιουργίας μιας ύψικάμινου των 750 τόννων.

‘Η παραγωγή χάλυβος εις Αύστριαν άνήλθεν από 650.000 τόννους, τόν 1937, εις 2.509.000 τόννους τόν 1957. Τόν αυτό έτος, ή συνολική παραγωγή άλουμινίου έφθασεν εις 72.816 τόννους και του χαλκού εις 10.000 περίπου τόννους.

‘Επίσης, αί χημικά βιομηχανία, που είχαν ύποστή μεγάλας ζημίας κατά τόν πόλεμον, έπετέλεσαν σημαντικάς προόδους από του 1945. ‘Εξ άλλου, ή βιομηχανία ύφαντουργίας έσχε σημαντικήν εξέλιξιν.

Τά κόμματα συνεργάζονται

Χάρις εις τήν βελτίωσιν των συγκοινωνιών διευκολύνεται ή τουριστική κίνησις εις τήν Αύστριαν. Αί φυσικά καλλονάι της χώρας, οι σταθμοί χειμερινών σπόρ, οι καλλιτεχνικοί θησαυροί, ο πλούτος των λαογραφικών παραδόσεων προσελκύουν πλείστους ξένους επισκέπτας.

Χάρις εις τόν ξένον συνάλλαγμα, τόν εισρέον εις τήν Αύστριαν μέσω του Τουρισμού, επιτυγχάνεται ή ισοσκελίσις του έμπορικου ισοζυγίου. ‘Εν όλίγοις, ή Αύστρία έχει τώρα υγιά Οικονομίαν. ‘Αναμφιβόλως, ή ξένη βοήθεια συνετέλεσε πολύ εις τήν οικονομικήν άνόρθωσιν της χώρας. Κυρίως, όμως, ή τιμή διά τόν συντελεσθέν «θαύμα» άνήκει εις τόν αύστριακόν λαόν και εις τά δύο μεγάλα πολιτικά κόμματα, τόν Λαϊκόν και τόν Σοσιαλιστικόν, που συχνά συνεργάσθησαν διά τόν καλόν της χώρας, παρά τās δογματικάς διαφοράς των.

‘Ο άμυντικός προϋπολογισμός της χώρας δέν ύπερβαίνει τά 5,4 % του όλικού προϋπολογισμού της, διότι ο αύστριακός στρατός είναι καθαρώς συμβολικός και έχει μάλλον τόν χαρακτήρα άστυνομικής δυνάμεως (28.000 άνδρες). Οὔτω, καθίσταται πλέον εύχερης ή προσπάθεια διά τήν βελτίωσιν των βιοτικών συνθηκών του αύστριακού λαού.

Ο καθηγητής
κ. Paul-René Rosset

Είς τὰς Ἀθήνας

Η ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

Μεταξύ των ξένων προσωποποιήσεων αϊτνες έλαβον μέρος εις την συνελευσαν κατὰ των παρελθόντων μήνα εις Ἀθήνας σύνοδον τῆς Διακοινοβουλευτικῆς Ἐνώσεως, ξεχωριστὴν θέσιν κατέχει ὁ καθηγητὴς κ. Paul-René Rosset, ἐξέχουσα προσωποποιήσεως τῆς συγχρόνου Ἑλβετίας. Ὁ κ. Rosset εἶναι Πρόεδρος τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Neuchâtel καὶ καθηγητὴς τοῦ Πολυτεχνείου τῆς Ζυρίχης, βουλευτὴς στὴν ἑλβετικὴ Ὁμοσπονδιακὴ Βουλὴ καὶ ἀντιπρόσωπος στὸ Γεν. Συμβούλιον τοῦ καντονίου τοῦ Neuchâtel. Ἐπίσης εἶναι Πρόεδρος τοῦ Ἀκρωτικῶν Δικαστηρίου τοῦ ἰδίου καντονίου, τῆς ἑλβετικῆς Ἐνώσεως διὰ τὴν στατιστικὴν καὶ τὴν πολιτικὴν οἰκονομίαν καὶ τῆς Ἐνώσεως διὰ τὰς οἰκονομικὰς ἐπιστήμας. Ὁ κ. Rosset ἀπαντῶν εἰς σχετικὰς ἐρωτήσεις τοῦ κ. Διον. Κ. Μαγγλιβέρα, συνώρτισε εἰδικῶς διὰ τὸν Αἰῶνα, ὡς κατωτέρω τὰς ἐντυπώσεις του ἀπὸ τὴν σύνοδον τῆς Διακοινοβουλευτικῆς Ἐνώσεως.

Τὸ συνέδριον τῆς ἀνοίξεως τῆς Διακοινοβουλευτικῆς Ἐνώσεως ἐγένετο εἰς Ἀθήνας ἀπὸ 18 ἕως 24 Ἀπριλίου 1960.

Ὡς εἶναι γνωστὸν ἡ Διακοινοβουλευτικὴ Ἐνωσις ἀποτελεῖται ἀπὸ μέλη τῶν Ἑθνικῶν Κοινοβουλίων 60 χωρῶν, ἡ δὲ ἑτήσια σύνοδος τῆς συνέρχεται κάθε χρόνον καὶ εἰς διαφορετικὴν χώραν. Διὰ τὸ 1960 ὠρίσθη τὸ Τόκιον. Σκοπὸς τοῦ συνελευθέντος εἰς Ἀθήνας συνεδρίου ἦτο ἀκριβῶς ἡ προπαρασκευὴ αὐτῆς τῆς ἑτήσιας συνόδου. Εἰς τὰς Ἀθήνας συνήλθον τὸ Ἐκτελεστικὸν Συμβούλιον καὶ τὸ Διακοινοβουλευτικὸν ἀντιπροσωπευτικὸν Συμβούλιον ἀποτελούμενον ἀπὸ 2 μέλη ἀπὸ ἐκάστην χώραν.

Μετὰ τὴν ἐπίσημον τελετὴν τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας ὠμίλησεν ὁ πρόεδρος τῆς ἑλληνικῆς Βουλῆς κ. Κ. Ροδόπουλος καθὼς καὶ ὁ πρόεδρος τῆς Διακοινοβουλευτικῆς Ἐνώσεως Καθηγητὴς κ. G. Coddaci-Pisanelli οἱ ἀντιπρόσωποι ἤρχισαν ἐργαζόμενοι εἰς τὰς διαφορὰς ἐπιτροπῆς: Πολιτικὴν καὶ Ὁργανωτικὴν ἐπιτροπὴν, ἐπιτροπὴν διὰ τὴν μείωσιν τῶν ἐξοπλισμῶν, ἐπιτροπὴν διὰ τὰς πνευματικὰς σχέσεις, Κοινωνικὴν καὶ Ἀνθρωπιστικὴν ἐπιτροπὴν, Νομικὴν ἐπιτροπὴν, ἐπιτροπὴν διὰ τὰ μὴ αυτόνομα ἐδάφη καὶ Οἰκονομικὴν ἐπιτροπὴν.

Ἡ κατὰ ἐπιτροπὰς ἐργασία ἔχει τὸ πλεονέκτημα νὰ γίνεται μετ' ἀντικειμενικότητος καὶ σχετικῆς ταχύτητος παρὰ τὴν ἀνάγκην συνεχῶς μεταφράσεως εἰς τὰς γλώσσας τῶν συσχετιζομένων μελῶν.

Αἱ ἐργασίαι τῆς Οἰκονομικῆς καὶ τῆς Κοινωνικῆς καὶ Ἀνθρωπιστικῆς ἐπιτροπῆς ὑπῆρξαν ἰδιαίτερως ἐνδιαφερόμεναι. Ἡ πρώτη ἡσχολήθη μετ' ὁ θέμα τῆς βελτιώσεως τοῦ διεθνοῦς συστήματος διανομῆς τῶν βασικῶν προϊόντων καὶ τὴν σχέσιν τῶν τιμῶν των μετ' ἐκείνην τῶν βιο-

μηχανοποιημένων προϊόντων. Ἐλέχθη ὅτι αἱ χώραι αἱ ὁποιαὶ εὐρίσκονται εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀναπτύξεως θὰ βοηθηθοῦν πολὺ περισσότερον ἀπὸ τὴν καθιέρωσιν ἱκανοποιητικῶν τιμῶν διὰ τὰ προϊόντα των, παρὰ ἀπὸ δ,τιθὰ ἐβοηθοῦντο ἀπὸ οἰανδήποτε οἰκονομικὴν βοήθειαν ἥτις θὰ ἦτο ἀναγκαστικῶς περιορισμένη. Μία αὐξήσις τῶν τιμῶν εἰς τὰ προϊόντα κατὰ 15% θὰ ἦτο ἀρκετὴ διὰ νὰ ἐπιλύσῃ τὰ κυριώτερα προβλήματα τὰ ὁποία ἀπασχολοῦν τὰς ὑπὸ ἀνάπτυξιν χώρας. Ἡ προσωπικὴ μας γνώμη ἐν προκειμένῳ εἶναι ὅτι μία συνεννόησις μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων χωρῶν, ἐπὶ τοῦ οὐσιώδους τούτου θέματος, θὰ ἔφερε τὰ καλύτερα δυνατὰ ἀποτελέσματα.

Ἀπὸ τὴν ἄλλην πλευρὰν, ἡ Κοινωνικὴ καὶ Ἀνθρωπιστικὴ ἐπιτροπὴ, ἡσχολήθη μετ' ὁ ζήτημα τῆς παιδικῆς ἐγκληματικότητος, διὰ αἷτια καὶ τὴν θεραπείαν τῆς. Ὡς εἶναι γνωστὸν τὸ πρόβλημα τοῦτο ἐνδιαφέρει ἀμέσως ὅλας τὰς χώρας, καθ' ὅσον δὲν εἶναι παρὰ ἀποτέλεσμα ἐνὸς γενικωτέρου κακοῦ τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ κτυπηθῇ εἰς τὴν ρίζαν του.

Ἡ σημασία τοῦ συνεδρίου τῶν Ἀθηνῶν ὑπεγράμμιθη διὰ τῆς παρουσίας παρατηρητῶν τοῦ Ο.Η.Ε., τῆς ΟΥΝΕΣΚΟ, τοῦ ΦΑΟ, τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Βουλῶν. Αἱ ἐργασίαι εἶχον προετοιμασθῇ ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν ὁμάδα εἰς τὴν Διακοινοβουλευτικὴν Ἐνωσιν καὶ τὴν γεν. γραμματεῖαν τῆς Γενεύης, ἐπικεφαλῆς τῆς ὁποίας εὐρίσκειται ὁ κ. A. de Blonay.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐργασία τῶν κοινοβουλευτικῶν ἐκπροσώπων ὅλων τῶν χωρῶν ἀντημείφθη πλήρως ἀπὸ τὴν πατροπαράδοτον ἑλληνικὴν φιλοξενίαν. Ἡ ὑποδοχὴ ἥτις ἐπεφυλάχθη εἰς τοὺς συνέδρους ὑπῆρξε ἀνταξία τῆς ἑλληνικῆς παραδόσεως. Ἀπαντες δὲ ἐξέφρασαν τὴν ἱκανοποίησιν των καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην των.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ

Η ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

Τουρισμός, εἶναι μέθοδος, μετὴν ὁποῖαν ἀρχικῶς προκαλοῦμεν τὴν προσοχὴν τοῦ διεθνοῦς Κοινού. Ἀκολουθῶς τὸ ἐντυπωσιάζομεν. Ἐν συνεχείᾳ τὸ ἐλκόμεν καὶ τελικῶς τὸ αἰχμαλωτίζομεν.

(Ἀπὸ τὰ πρακτικὰ τῆς μεγάλῃς τουριστικῆς διασκεψέως εἰς τὴν Νίκαιαν τῆς Γαλλίας)

Οἱ ἀρμόδιοι τοῦ γαλλικοῦ τουρισμοῦ, δὲν ἔπαυσαν νὰ ἐπαναλαμβάνουν εἰς τοὺς ξένους ἀνταποκριτὰς μετ' ὁ λόγια, ἀλλὰ νὰ ἀποδεικνύουν καὶ μετ' ὁ ἔργα ὅτι: ὁ τουρισμός εἶναι μία μέθοδος, ἓνα σύστημα, μία τέχνη. Ἐνα σύνολο, ἄριστα ὁργανωμένο.

Διότι πράγματι δὲν ἀρκεῖ ἡ πληρότης, εἰς ἓνα τομέα, πρέπει νὰ ὑπάρχουν ὅλα μαζί.

Τὸ σύνολον λοιπὸν ἔχουν ἐπιτύχει οἱ Γάλλοι. Καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος τοῦ τεραστίου τουριστικοῦ ρεύματος, τὸ ὁποῖον ἀνέπτυξαν καὶ τὸ ὁποῖον φθάει μέχρι τοῦ φανταστικοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰκοσι ἑκατομμυρίων ἀτόμων ἐτησίως.

Ἀπίστευτο σχεδὸν εἶναι τὸ γεγονός, ὅτι κάθε χρόνο, εἶναι σὰν νὰ περνᾷ ἀπὸ τὴν Γαλλίαν διόμισις φορές, ὁ πληθυσμός τῆς Ἑλλάδος.

Συγκοινωνίαι καὶ δρόμοι

Ἀς δοῦμε τώρα, ποῖον εἶναι αὐτὸ τὸ τουριστικὸν σύνολον καὶ ἄς προσπαθῶμεν νὰ μιμηθῶμεν αὐτὰ τὰ μεγάλα πρότυπα.

Καὶ πρῶτα—πρῶτα, πρέπει ὁ τουρίστας νὰ εἶναι δυνατόν νὰ φθάσῃ καὶ ἀνετα καὶ γρήγορα εἰς ὅλας τὰς ἐνδιαφερόμενας περιοχὰς μιᾶς χώρας, ἀφοῦ βέβαια προηγουμένως... φθάσῃ εἰς τὴν ἴδια τὴν χώρα, ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν.

Ἡ Γαλλία, ποῦ εἶναι τυχερὴ ἀσφαλῶς καὶ ἀπὸ ἀτόφους γεωγραφικῆς θέσεως, εἶναι ἀφ' ἐνὸς μέγας κόμβος διεθνῶν συγκοινωνιῶν (ἀτμοπλοικῶν, σιδ/κῶν, ἀεροπορικῶν, αὐτοκινητιστικῶν) καὶ ἀφ' ἐτέρου διαθέτει καὶ ἄριστον ἐσωτερικὸν πλέγμα ἐπικοινωνιῶν, δι' ὅλων τῶν μεταφορικῶν μέσων.

Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπάρχῃ καὶ πράγματι δὲν ὑπάρχει, οὔτε ἀγροτικὸς δρόμος, ποῦ νὰ μὴ εἶναι ἀσφαλτοστρωμένος.

Οἱ γαλλικοὶ σιδ/μοι, γνωστοὶ διὰ τὴν ἀκρίβειαν τους, ἐξυπηρετοῦν κάθε γωνίαν τῆς χώρας, πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις.

Ὑπάρχουν ἀεροπλάνα ἐπίσης, διὰ τῆς μεγαλειτέρας ἀποστάσεις τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς χώρας καὶ τέλος οἱ ὕδροι δρόμοι (θάλασσα, ποταμοί, κανάλια), διὰ τοπικὰς συγκοινωνίας, ἰδιαίτερος πρὸς ἐξυπηρέτησιν τουριστῶν καὶ ἐκδρομῶν.

Εὐκολα λοιπὸν καὶ γρήγορα οἱ τουριστικὲς ὁμάδες, δύνανται νὰ ἐπισκεφθοῦν ὅλας τὰς περιοχὰς τῆς Γαλλίας, καὶ θὰ ἐπαναλάβωμε καὶ πάλι, ὅτι πράγματι νητύχησε νὰ ἔχῃ ποικιλίας κλίματος καὶ ἐδαφικῆς διαμορφώσεως, ὥστε νὰ μὴν λείπῃ σχεδὸν τίποτε. Γνωρίζε ὁμως πρὸ παντός, νὰ ἐκμεταλλεῖθῃ ὅλα αὐτά. Ἐτοῖς τὸ χέρι τοῦ ἀν-

θρώπου, προστεθῇ εἰς τὴν φύσιν καὶ ἐδημιουργήθῃ ἓνα μοναδικὸν σύνολο, ποῦ μετ' ὁ τουριστικὸν σύστημα, ἐφάσσε εἰς τὴν σημερινὴν του μορφή.

Ξενοδοχειακὸς ἐξοπλισμός

Εὐκολα λοιπὸν, μπορεῖ νὰ μετακινήται ὁ τουρίστας στὴ Γαλλία. Ἀλλὰ δὲν θὰ ἐφθανε μόνον αὐτό. Ἐρχεται ἀμέσως τὸ πρόβλημα τῆς διαμονῆς του. Εἰς τὴν Γαλλίαν εἶναι καὶ τὸ θέμα αὐτὸ λυμένο κατὰ τὸν καλλίτερον τρόπο. Καὶ ὅχι μόνον εἰς τὰς πόλεις, μεγαλιτέρες ἢ μικρότερες. Παντοῦ. Στους δρόμους ποῦ θὰ προχωρήτε καὶ ἰδιαίτερος σὲ σταυροδρόμια ἐξοχικῶν ἀρτηριῶν, θὰ βρίσκετε διαρκῶς ξενοδοχεῖα, ὕπνου καὶ φαγητοῦ, καὶ τῆς περισσώτερες φορές, μαζί καὶ τὰ δύο.

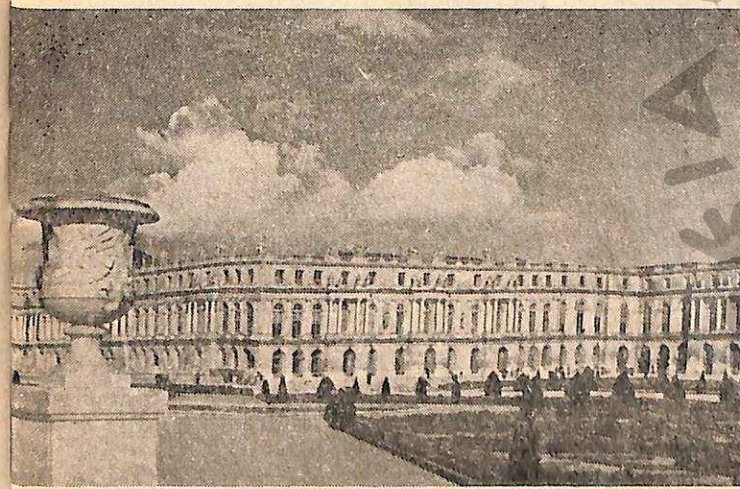
Τέτοιο ζήτημα δὲν πρόκειται νὰ ἀπασχολήσῃ τὸν τουρίστα. Στὴν πόλιν ἢ στὸ χωριό, στὴν ἐξοχὴ, στὸ σταυροδρόμι, ἐπάνω στὸ λόφο ἢ τὸ βουνό, δίπλα στὸν γραφικὸ ἀνεμόμυλο ἢ τὸ πλωτὸ ποτάμι, θὰ κοιμηθῇ ἀνετα καὶ θὰ φάῃ καλά.

Εὐνόητον λοιπὸν, ὅτι ὁ καθένας, ἐπικειμένης τῆς περιόδου τῶν διακοπῶν του, θὰ προτιμήσῃ μία χώρα αὐτῶν τῶν ἀνέσεων, ἀπὸ μιὰ ἄλλη μετ' ὁ λαμπρότερα ἴσως μνημεῖα καὶ γοητευτικώτερα τοπία, ὅπου ὁμως ἡ περιήγησις καὶ παραμονὴ ὑπάρχει κίνδυνος νὰ ἐξελιχθῶν σὲ ταραχὴν.

Προβολὴ ἀξιοθεάτων

Δὲν σταματοῦν ὁμως, στὴ Γαλλία, εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὰς συγκοινωνίας καὶ τὸν ξενοδοχειακὸν ἐξοπλισμό. Ἀντιθέτως, μάλιστα. Κάθε ἀξιοθέατο τονίζεται, μαζί μετ' ὁ τὴν γύρω του περιοχὴ. Ὁ παλαιὸς πύργος, τὸ κάστρο, ὁ ἀνεμόμυλος, ἡ γραφικὴ γέφυρα, τὸ βουνό, τὸ παλαιὸ ἀρχοντικόν, τὸ δάσος, ἡ κοιλάδα κ.λ.π. Καὶ δημιουργοῦνται ὅλα τὰ μέσα πρὸς ἀνετον παραμονὴν καὶ ἐπίσκεψιν. Μετ' ὁ ἀερίαν βραγόνια, μετ' ὁ σταθμοὺς σκί, κωπηλασίας, ἵππασίας, ἐκδρομῶν κ.λ.π.

Τὰ περίφημα ἀνάκτορα τῶν Βερσαλλιῶν μετ' ὁ ὀνειρώδη πάρκα των.

Δηλαδή, κατὰ βάσιν τὸ ζήτημα καὶ τὸ σύνθημα εἶναι: πὼς δὲν πρέπει νὰ λείπῃ τίποτε, ἀναλόγως μετ' ὁ φυσικὸ περιβάλλον, τὸ ὁποῖον ὁ ἄνθρωπος ἐπιβάλλεται νὰ συμπληρώσῃ.

Ὅσο ἀφορᾷ τῆς λουτροπόλεις, περιτεύει νὰ ἀπασχοληθῶμε, δεδομένου ὅτι ὅλος ὁ κόσμος ἀκούει τὰ ὀνόματα τους καὶ ἔχει τὴν ἐπιθυμίαν νὰ τῆς ἐπισκεφθῇ.

Ἡ σύγχρονος Γαλλία

Δὲν ὑπάρχουν ὁμως, καὶ δὲν διαφημίζονται μόνον, οἱ ὁμορφες περιοχῆς τῆς Γαλλίας, οἱ λουτροπόλεις, οἱ κοσμικὲς καὶ λαμπρὲς πλάζ, οἱ Βερσαλλίαι, οἱ πύργοι καὶ τὰ ποτάμια. Οὔτε ἀκόμη μόνον οἱ περίφημες πράγματι συγκοινωνίες καὶ τὰ ἀναρίθμητα ξενοδοχεῖα. Καὶ ὅλα αὐτὰ βεβαίως θὰ ἦσαν ἀρκετὰ, πρὸς ἀνάπτυξιν σοβαρωτάτου τουρισμοῦ.

Ἐν τούτοις ὑπάρχουν καὶ ἄλλα. Μία χώρα δὲν πρέπει νὰ εἶναι χθές, ἀλλὰ καὶ σήμερα.

Στὴ Γαλλία λοιπὸν, τὸ διεθνὲς Κοινόν, θὰ πάθῃ ἐπίσης καὶ διὰ τὰς ἐκδόσεις—καὶ εἶναι τόσο πολυάριθμες—, διὰ τὴν θεὰν μόδων, ποῦ συγκινεῖ ἑκατομμύρια καὶ ἑκατομμύρια γυναικῶν, ἀλλὰ καὶ ἀνδρῶν ἀκόμη. Ὁ ἐπισκέπτης θὰ ἔχῃ ὡσαύτως, νὰ ἀπολαύσῃ τὴν περίφημη γαλλικὴ ἀρχιτεκτονικὴ κήπων καὶ πάρκων, νὰ ἐπισκεφθῇ τὰ ξακουστὰ μουσεῖα, νὰ ἐπικοινωνήσῃ μετ' ὁ τῶν διεθνῶν ἐκπροσώπων τῶν ἐπιστημῶν, τῶν τεχνῶν καὶ τῶν γραμμάτων.

Τουριστικὴ προπαγάνδα

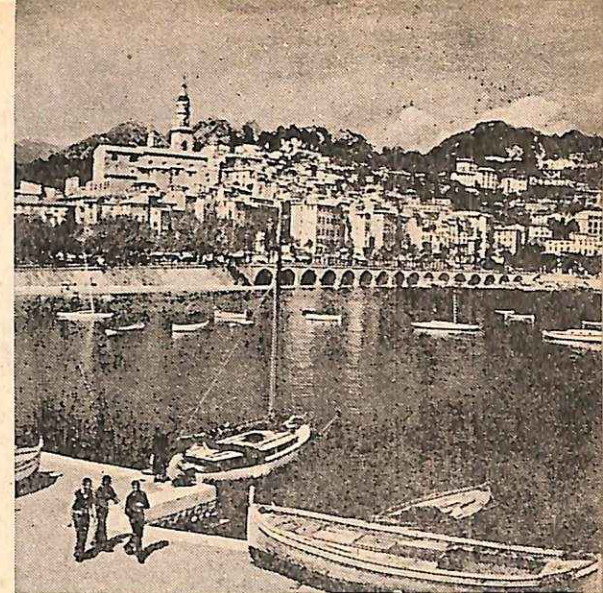
Καὶ μέσα σὲ ὅλα αὐτὰ τὰ ὁμολογουμένως μοναδικὰ, θὰ πρέπει τώρα νὰ φανταστοῦμε κι' ἓνα κεντρικὸ ἐγκέφαλο, ποῦ τὰ ὁργανώνει, τὰ κινεῖ καὶ τὰ διαφημίζει μετ' ὁ καλλίτερον τρόπον: μετ' ὁ λόγια καὶ μετ' ὁ ἔργα. Εἶναι τὸ τουριστικὸ πνεῦμα ὅλης τῆς Γαλλίας.

Ἀς τὸ προσέξουμε αὐτό. Εἶναι μιὰ γενικὴ τουριστικὴ συνειδησις. Καὶ ἐκφράζεται σὲ κάθε πόλιν καὶ σὲ κάθε χωριό, μετ' ὁ τὸν «Τουριστικὸν Σύνδεσμον», ὁ ὁποῖος μεριμνᾷ δι' ὅλα τὰ τουριστικὰ τοπικὰ ζητήματα. Αὐτοὶ οἱ Σύνδεσμοι εἶναι καὶ δημιουργοὶ καὶ φορεῖς τοῦ τουριστικοῦ πνεύματος, ποῦ τελικῶς ἐκφράζεται, μετ' ὁ τὸν «Γαλλικὸν Τουριστικὸν Ὁργανισμόν».

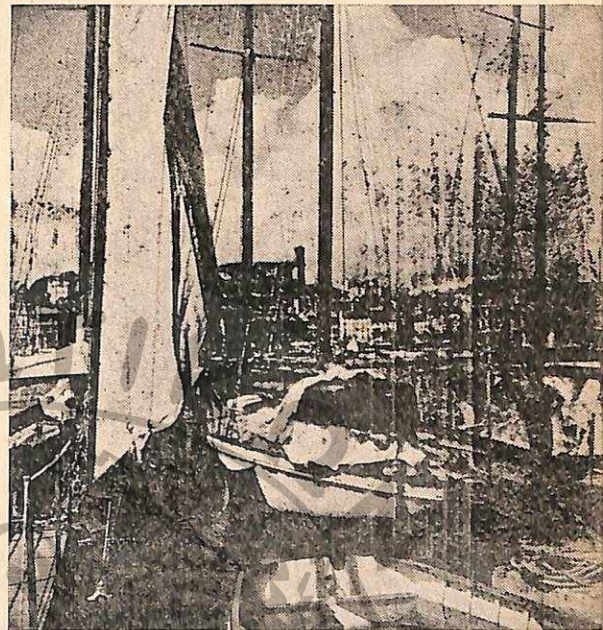
Καὶ ὁ Ὁργανισμός αὐτός, μετ' ὁ πλήρη γνώσιν καὶ τῶν μικροτέρων λεπτομερειῶν, προχωρεῖ εἰς ἓνα ἀπολύτως ἐνηρμονισμένον τουριστικὸν πρόγραμμα.

Τὸ πρόγραμμα αὐτὸ περιλαμβάνει: α) τὴν ἐκτέλεσιν διαρκῶς καὶ νέων τουριστικῶν ἐργῶν, β) τὴν συμπλήρωσιν ἄλλων καὶ γ) τὴν ἐπαγγελίαν κάθε ἐμφανιζομένης ἀνάγκης. Αὐτὰ ὡς πρὸς τὰ ἔργα. Ἐξ ἴσου ὁμως σπουδαία καὶ ἀποφασιστικὰ εἶναι καὶ τὰ... λόγια. Ἡ προπαγάνδα.

Εἰς τὸν τομέα αὐτόν, τὰ μέσα εἶναι πολλὰ: Ἐφημερίδες, προσκλήσεις δημοσιογράφων, φυλλάδια, κινηματογράφος, προσκλήσεις προσω-

Ἡ γραφικὴ Μαντὸν στὴν Κιανὴ Ἀκτὴ κοντὰ στὰ ἰταλικά σύνορα. Παντοῦ τουρισμός. Ἀνετα ξενοδοχεῖα καὶ γραφικὰ λιμανάκια. Κάτω: Ἀπὸ τῆς Κάννης. Τὸ λιμάνι μετ' ὁ πλοιάρια τῶν τουριστῶν ποῦ ἤρθαν ἐδῶ ἀπὸ κάθε θάλασσα.

ποικιότητων, γαλλικὲς ἀντιπροσωπεῖες σὲ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου, μετ' ὁ διαφημίσεις σὲ κάθε χώρα καὶ πρὸ παντός, ἄς τὸ προσέξουμε, ἡ τουριστικὴ συνειδησις τοῦ γαλλικοῦ λαοῦ καὶ τὸ ἀξίωμα ὅτι «ὁποῖος ἔρθῃ μιὰ φορὰ στὴ Γαλλία, πρέπει νὰ ξαναῤῥεταί».

Τὰ μέσα λοιπὸν τῆς προπαγάνδας εἶναι πολλὰ, ἀλλὰ ὁ σκοπὸς ἓνας: ὅτι πρέπει νὰ μείνῃ ὁ καθένας, ὁποῖος κι' ἂν εἶναι αὐτός, ποῦ ἐπισκέφθῃ τὴν Γαλλία, τόσο εὐχάριστημένος, σὲ τὴν συνολικὴν τοῦλάχιστον ἐντύπωσιν τῆς ἐπισκέψεως του, ὥστε νὰ ἔρθῃ πάλι στὴ Γαλλία καὶ μάλιστα νὰ φέρῃ καὶ ἄλλους.

Μακάρι καὶ μεῖς νὰ ἀρχίσωμε ἔτσι τουριστικὰ νὰ σκεπτόμαστε.

Γ. Π.

Ο κόσμος της τέχνης

• ΘΕΑΤΡΟ

Η ΘΕΡΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ θα εγκαινιάσθῃ με τὰ ακόλουθα ἔργα:

«Τὰ δέντρα πεθαίνουν ὄρθια», ἡ γνωστὴ ἐπιτυχία τοῦ Α. Κασόνα θὰ συνεχισθῇ στὸ «ΝΕΟ ΘΕΑΤΡΟ» (Πατησίων) ἀπὸ τὸν θίασο τῶν Βασίλη Διαμαντόπουλου—Μαρίας Ἀλκαίου.

«Ναστρεντίν Χότζας», κωμωδία τοῦ Γερ. Σταύρου ἀπὸ τὸν θίασο Γ. Χατζίσκου στὸ «ΥΠΑΙΘΡΙΟ ΘΕΑΤΡΟ» τῆς ὁδοῦ Μανρομματαίων.

«Σδόμα καὶ Γόμορρα», τοῦ Γ. Κουδούνῃ ἀπὸ τὸν θίασο «Νέων Καλλιτεχνῶν» στὸ «ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ» τῆς Α. Ἀλεξάνδρας.

«Χορὸς στὸ Στρατηγεῖο», τοῦ Ἀργουστίν ντε Φόξα ἀπὸ τὸν θίασο Κωστῆ Λειβαδέα στὴν «ΝΕΑ ΣΚΗΝΗ» τοῦ Ἐθνικοῦ Κήπου.

«Ἡ Νύχτα θὰ πέσῃ», τοῦ Ἑμλιν Γουίλλιαμς ἀπὸ τὸν θίασο Ἰορδάνη Μαρίνου με συμπρωταξία τῆς Κας Κυβέλης, στὴν «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΑΥΛΑΙΑ» (πρῶην «Ἀργυροπούλου»).

«Ὁ δολοφόνος θάρη τὸ μεσάνυχτα», τοῦ Φρέντερικ Νότ, ἀπὸ τὸν θίασο Α. Χριστογιαννόπουλου, στὰ «ΔΙΟΝΥΣΙΑ» (ὁδὸς Ἀμερικῆς).

«Ἡ Ἀντιγόνη τῆς Κατοχῆς», τοῦ Νότη Περγιάλη καὶ «Ὁ Πατούχας» τοῦ Κονδύλακη (διασκευὴ Α. Νίκα) ἀπὸ τὸν θίασο τοῦ Μ. Κατράκη, στὸ «ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΑΓΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ» (Πεδίον Ἀρεῶς).

«Οἱ ὄρνιθες», ἡ κωμωδία τοῦ Ἀριστοφάνους θὰ ἐπαναληφθῇ ἀπὸ τὸ «ΘΕΑΤΡΟ ΤΕΧΝΗΣ» τοῦ Καρόλου Κούν, ἀπὸ τῆς 27ης Μαΐου, στὸ θέατρο τοῦ Γ. Χατζίσκου (ὁδὸς Μανρομματαίων).

• ΜΟΥΣΙΚΗ

Ὅπως ἀνήγγειλε ἡ στήλη αὐτὴ στὸ περασμένον τεῦχος, ἡ Μαρία Κάλλας θὰ ἐρμηνεύσῃ τὸν ρόλο τῆς Νόρμας στὴν ὁμώνυμη ὄπερα τοῦ Μπελλίνι, πού θὰ ἀνεβασθῇ ἀπὸ τὴν «Λυρικὴ Σκηνή» στὸ θέατρο τῆς Ἐπιδαύρου.

Ἡ μουσικὴ διέθυνσις τοῦ ἔργου ἀνετέθη εἰς τὸν ἴταλον μαέστρον κ. Τούλιο Σεραφίν, ἡ σκηνοθεσία εἰς τὸν κ. Α. Μινωτή, με βοηθὸ του τὸν κ. Φ. Θεολογίδη, καὶ τὰ σκηνικὰ εἰς τὸν κ. Γ. Τσαρούχη. Ἄλλοι ἐρμηνευταὶ τῆς «Νόρμας» θὰ εἶναι ἡ σοπράνο τῆς Σκάλας τοῦ Μιλάνου Ἀδριανὴ Λαζαρίνι καὶ ὁ τενόρος ἐπίσης τῆς «Σκάλας» Μίρκο Πίκκι. Συμμετέχουν

ἐπίσης στοὺς ἄλλους ρόλους ἐκλεκτὰ στελέχη τῆς Ε.Λ.Σ. καθὼς καὶ ὁλόκληρη ἡ χορωδία τῆς.

Ἐξ ἄλλου, ἀπὸ 16 Ἰουνίου ἕως 6 Ἰουλίου, ἡ Ἐθνικὴ Λυρικὴ Σκηνὴ εἰς τὸ Ὁδεῖον Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ, θὰ ἀνεβάσῃ τὶς ὀπερὲς «Σαμφῶν καὶ Δαλιδᾶ» τοῦ Σαῖν Σάνς καὶ «Ναμπούκο» τοῦ Βέρντι. Τοὺς κύριους ρόλους στὴν ὄπερα τοῦ Σαῖν Σάνς θὰ ἐρμηνεύσουν ὁ Μάκ Κρέικεν (Σαμφῶν) τῆς Μετροπόλιταν Ὁπερας τῆς Ν. ὸρκης καὶ ἡ Ν. Ράνκιν (Δαλιδᾶ) ἐπίσης τῆς Μετροπόλιταν. Εἰς τὸν «Ναμπούκο» θὰ λάβῃ μέρος ὁ διάσημος Ἰσπανὸς βαρύτονος Μ. Ἀουσένσι. Τὰ δυὸ αὐτὰ ἔργα, θὰ ἀνεβασθοῦν πρὶν ἀπὸ τὴν «Νόρμα».

Αἴθουσα Παρνασσού

Ἐπιδείξεις τάξεως τραγουδιοῦ τῆς καθηγητρίδας τοῦ Ἐθνικοῦ Ὁδεῖου κ. Σμαράγδας Γεννάδη στὶς 15 Μαΐου ὥρα 6 μ.μ.

Ἐπιδείξεις τάξεως μουσικῆς δωματίου τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Ὁδεῖου κ. Σωτ. Βασιλειάδη στὶς 16 Μαΐου ὥρα 7 μ.μ.

Συναυλία κιθάρας δ. Ε. Ροδίτη, στὶς 17 Μαΐου ὥρα 8.30 μ.μ.

Ρεσιτάλ πιάνου τοῦ κ. Ν. Μωραΐτη στὶς 18 Μαΐου ὥρα 9.30 μ.μ.

Ἐπιδείξεις τάξεως πιάνου καθηγητρίδας Ἐθνικοῦ Ὁδεῖου δ. Ἡβης Πανᾶ στὶς 19 Μαΐου ὥρα 7 μ.μ.

Ἐπιδείξεις τάξεως τραγουδιοῦ καθηγητρίδας Ἐθνικοῦ Ὁδεῖου κ. Μαρίας Καλοπούλου στὶς 20 Μαΐου ὥρα 6 μ.μ.

Ἐπιδείξεις τοῦ Ὁδεῖου Ν. Σμύρνης στὶς 22 Μαΐου ὥρα 10 π.μ.

Ἐπιδείξεις τάξεως τραγουδιοῦ καθηγητρίδας Ἐθνικοῦ Ὁδεῖου κ. Κ. Βλάχου στὶς 22 Μαΐου ὥρα 6 μ.μ.

Ἐπιδείξεις τάξεως τραγουδιοῦ καθηγητρίδας Ἐθνικοῦ Ὁδεῖου κ. Μάγνης Καρατζᾶ.

Ἐπιδείξεις μουσικοῦ τμήματος τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν στὶς 24 Μαΐου ὥρα 9.30 μ.μ.

Ρεσιτάλ πιάνου τοῦ κ. Μαρίου Λάσκარი στὶς 25 Μαΐου, ὥρα 7.30 μ.μ.

Μαθητικὴ ἐπίδειξις Ἑλληνικοῦ Ὁδεῖου στὶς 26 Μαΐου ὥρα 6.30 μ.μ.

Ἐπιδείξεις τάξεως τραγουδιοῦ καθηγητρίδας Ἑλληνικοῦ Ὁδεῖου κ. Ν. Φραγκιδά-Σπηλιοπούλου στὶς 28 Μαΐου ὥρα 6.30 μ.μ.

Ἐπιδείξεις τάξεως πιάνου καθηγητοῦ Ἑλληνικοῦ Ὁδεῖου κ. Γ. Γεωργιάδη τὴν 1η Ἰουνίου, ὥρα 6.30 μ.μ.

Συναυλία ἑλληνικοῦ κουαρτέτου τυφλῶν στὶς 2 Ἰουνίου ὥρα 8 μ.μ.

Συναυλία τραγουδιῶν μαθητῶν κα-

ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ

θηγητρίδας Σκέπερς, στὶς 8 Ἰουνίου, ὥρα 6 μ.μ.

Συναυλία συμφωνικῆς μουσικῆς, τῆς ὀρχήστρας «Φιλικῆς Ἑταιρείας Ἐπιστημόνων Καλλιτεχνῶν» στὶς 9 Ἰουνίου, ὥρα 9 μ.μ.

Μελοδραματικὴ βραδιά τοῦ «Ἑλληνικοῦ Ὁδεῖου» στὶς 11 Ἰουνίου ὥρα 6.30 μ.μ.

Στὶς 2 Ἰουνίου ὥρα 5 μ.μ. θὰ γίνῃ ἡ ἐτησίᾳ ἐπίδειξις τῶν μαθητῶν τοῦ Παραρτήματος Γλυφάδας τοῦ Ἐθνικοῦ Ὁδεῖου (ὁδὸς Ἀλκυόνης καὶ Μεταξᾶ). Συμμετέχουν οἱ τάξεις πιάνου καὶ ἀκορντεόν Ἀγγελικῆς Μαριδάκη καὶ κιθάρας Λίτσας Ζώη.

Βρεταννικὸ Συμβούλιο

Ρεσιτάλ δίσκων κλασσικῆς μουσικῆς με ἔργα Brahms καὶ Walton, στὶς 19 Μαΐου ὥρα 7 μ.μ.

• ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Ὁ ἀγῶνας καὶ τὰ μαρτύρια τοῦ λαοῦ τοῦ Ἰσραὴλ γιὰ τὴν ἐπιστροφή στὴν πατρίδα, εἶναι τὸ θέμα τῆς νέας—ἐγχρω-

Μεταμφιεσμένοι σὲ Ἀραβες, γιὰ τὴν ἐπελευθέρωση τῶν συντρόφων τους.

μης Panavition ταινίας «Ἐξοδος» τοῦ γνωστοῦ σκηνοθέτη Otto Preminger («Ἀνατομία ἐνὸς ἐγκλήματος») πού τώρα τελειώνει τὸ γύρισμά της. Τὸ φιλμ, βασισμένο στὸ ὁμώνυμο βιβλίο τοῦ Leo

Ἡ Λύντια Στεφανίδου, ὁ Τζὼν Κιτζίμλλερ (βραβεῖον Καννῶν 1957) καὶ ὁ Τζέρε Κάμελ σὲ μιὰ σκηνὴ τῆς νέας ἰταλικῆς ταινίας «Il corsaro della Torture».

Uris, ἔχει γιὰ κύριους πρωταγωνιστὲς τὸν Paul Newman καὶ τὴν νέα ἀποκάλυψη τοῦ Preminger τὴν Gil Hawarth.

Ἐπίσης σὲ κύριους ρόλους συμμετέχουν ἡ Eve Marie-Swnt (βραβεῖον Ὁσκαρ 1956), ὁ Sir Ralphs Richardson καὶ ὁ Sal Mineo.

Τὴν ταινία αὐτὴ τῆς «United Artists» θὰ ἔχουν τὴν εὐκαιρία νὰ ἀπολαύσουν οἱ Ἀθηναῖοι στὶς ἀρχὲς τοῦ χειμῶνα. Σημειωτέον, ὅτι τὰ ἐξωτερικὰ τῆς ταινίας γυρίστηκαν στὴν Παλαιστίνη καὶ τὴν Κύπρο, πράγμα πού δίνει περισσότερη πιστότητα στὴν ὑπόθεση τοῦ ἔργου καὶ πὺ πολλὴ συγκίνηση στὸ θεατὴ γιὰ τὸν ἀγῶνα καὶ τὴ δικαίωση μιᾶς ὁλόκληρης Φυλῆς. (Ταινία τῆς «Σκούρας-Φίλμς»).

Στὴ Ρώμη γυρίζεται μιὰ νέα ἰταλικὴ ταινία ἡ «Il corsaro della Torture» με πρωταγωνίστρια τὴ γνωστὴ Ἑλληνίδα καλλιτέχνη Λύντια Στεφανίδου. Τὸ φιλμ ἀναφέρεται στὴν ἐποχὴ τοῦ 1600 καὶ γυρίζεται στὰ στούντιο τῆς Cinecittà τῆς Ρώμης.

Τὴν Λύντια Στεφανίδου ἀνεκάλυψε ἰταλὸς παραγωγὸς πρὸ μηνῶν στὴν Ἀθήνα, ὁ ὁποῖος καὶ τῆς ἀνέθεσε τὸν πρωτεύοντα ρόλο στὸ φιλμ αὐτὸ τῆς Union Film Artis πού τὸ σκηνοθέτησε ὁ Edouarde dall' Aza. Ἡ ταινία θὰ προβληθῇ τὸν χειμῶνα καὶ στὴν Ἀθήνα.

• ΒΙΒΛΙΑ

«ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΟΛΟΓΙΑΝ» τοῦ Δρος Fritz Kunkel. Μετάφρασις Γρη. Π. Καρύδη, μέλους Ἀνωτάτ. Ἐκπαίδ. Συμβουλίου.

Ὁ κ. Καρύδης γνωστὸς στὸ ἑλληνικὸ κοινὸ ἀπὸ τὴν πολὺμορφη ἐπιστημονικὴ ἐργασία του σὲ παιδαγωγικὰ θέματα, μᾶς προσφέρει μιὰ ἀρτια μεταφραστικὴ ἐργασία τοῦ συγγράμματος τοῦ Γερμανοῦ ἱατροῦ καὶ ψυχολογοῦ Δόκτορος Kunkel σχετικῶς με τὴν χαρακτηρισολογία τῆς νεότητος.

Ἰδιαίτερος ἐνδιαφέροντα τὰ κεφάλαια: Ἡ φιλικία, ἡ ἀντικειμενικότης, διατάσσῃ καὶ ὑπακούειν, αἱ βαθμίδες τῆς διαφωτισέως, ἡ μεταστροφή. Ἡ ἔννοια τοῦ χαρακτῆρος, μαζὶ με τὰ παιδικὰ «παραδείγματα», πού ἡ προσεκτικὴ τους μελέτη θὰ ἐνισχύσῃ τὸν δάσκαλο, τὸν παιδαγωγό, τὸν καθηγητὴ, στὴν προσπάθεια διαπλάσεως καὶ διορθώσεως τῶν παιδικῶν χαρακτῆρων καὶ θὰ βοηθήσῃ ἐποικοδομητικὰ τὴ νεότητα στὴν μὴ ἐγωϊστικὴ ἐνατένισις τῆς ζωῆς καὶ τοῦ κόσμου.

Ὅμως, τὸ ἔργο τοῦ Kunkel, με τόση

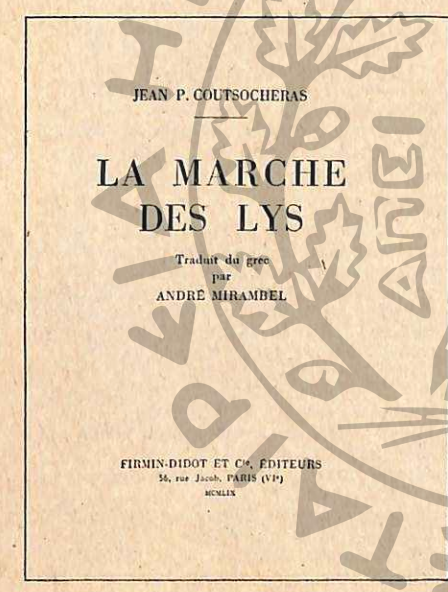
προσοχὴ μεταφρασμένο, παίρνει ἰδιαίτερη ἀξία, ὅπως σημειώνει ἐπιγραμματικὰ στὸν πρόλογο τοῦ ἔργου ὁ κ. Καρύδης, στὴν ἐποχὴ μας, «ὅπου οὐ μόνον τὰ ἀνήκοντα εἰς συνασπισμὸς κράτη ἀλλὰ καὶ τὰ ἐπὶ μέρους ἄτομα, εἰς τὰς προσάλληλα σχέσεις των δὲν ὁμιλοῦν με πνεῦμα ἀμοιβαίας κατανόησεως καὶ ἀλληλοσεβασμοῦ, ἀλλ' ἀπὸ θέσεως ἐγωϊσμοῦ, ἰσχύος ἢ ὑπὸ τὸ κράτος προσποιητῆς ἐκτιμήσεως καὶ ἀνεκτικότητος ἢ ἀκόμη καὶ περιφρονητικῶς»

«ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗ ΜΕΛΩΔΙΑ» τοῦ Βασ. Κραφίτη—Ποιήματα. (Σελίδες 62—Ἐξώφυλλο Ἀγγελῶν Α. Καλογερίδη—Γιάννινα 1960).

Ὁ κ. Κραφίτης σὲ ἐπιμελημένη ἐκδοσὴ παρουσιάζει τὴ νέα του ποιητικὴ ἐργασία πού τὴν διακρίνει λεπτότητα καὶ εὐγένεια. Παρουσιάζονται ἀρκετοὶ καλοὶ στίχοι, καὶ ὅπως διαβάζοντες τὴν ἀρχὴ τῆς συλλογῆς, μερικὰ ἀπὸ τὰ ποιήματα τιμήθηκαν με τὸ ἀργυρὸν μετάλλιο τοῦ παγκοσμίου διαγωνισμοῦ ποιήσεως «Πόλις τῶν Ἀθηνῶν» τῆς Ρώμης.

Στὰ παραδοσιακὰ ποιήματα τοῦ συγγραφέα γίνω ἀπὸ τὴν πατρίδα, τὴ φύση καὶ τὸν ἄνθρωπο, ὑπάρχει πολὺ αἶσθημα καὶ ἀγάπη: «Ἐλάτε στὸν ἀνθρώπο καὶ κόψτε γαλήνη, καλωσύνη ἀπ' τὴ γῆ—ἀγνὸ μπουκέτο τὴν καρδιά σας δώστε—στοῦ Μᾶν τὴ χαρούμενη ἀγνή».

«LA MARCHÉ DES LYS» τοῦ L.H. Κουτσοχέρα. Μετάφρασις André Mirambel. Ποιήματα. (Ἐκδοσὴ Firmin—

Diprot et Cie, Σελίδες 58, Paris, Novembre 1959).

Μεταφρασμένη ἀπὸ τὸν γνωστὸ ἑλληνιστὴ καὶ διευθυντὴ τῆς Σχολῆς Ἀνατολικῶν Γλωσσῶν Ἀντρέ Μιραμπέλ, κυκλοφόρησε στὸ Παρίσι ἡ νέα ποιητικὴ συλλογὴ τοῦ L.H. Κουτσοχέρα «La Marche des Lys» (Ἡ Πορεία τῶν Κρίνων).

Τὸ θέμα τῆς ποιητικῆς αὐτῆς συνθέσεως ἀναφέρεται στὴν πορεία τῶν ἀνθρώπων μέσα ἀπ' τὸν ἑλληνικὸ χώρο καὶ τοὺς αἰῶνες, με ἀφετηρία τὰ παγκόσμια ἀνθρώπινα ἰδανικά, πού καθὼς ὁδεοῦν δίνουν ἄρωμα καὶ παίρνουν στὸ διάβα τους ἐγκόσμια ἐμπειρία. Στὴν «Πορεία τῶν Κρίνων» ὁ ποιητὴς Κουτσοχέρα, ὁραματίζεται τοὺς ἀνθρώπους τῆς: «... Ἀπλοῖ, πρᾶοι, γαλήνιοι, σὰν τὰ καλοκάγαθα τὰ κρίνα, τοῦτοι οἱ μακροὶ πολῖτες, μιλοῦν, καὶ θαρρεῖς προσεύχονται...» καὶ στὴν ἀριστοτεχνικὴ ἀπόδοση τοῦ Μιραμπέλ: «Simples, bénins et pacifiques, A l'instar des lys bons et beaux, Ces citoyens lointains, Parlent et semblent prier...»

Γιὰ τὴ μετάφραση, ὁ Gaston Bachellard, καθηγητὴς τῆς Σορβόννης, γράφει τὰ ἀκόλουθα: «Γιὰ νὰ ἀποδοθῇ στὴ γλώσσα μας ποιήματα τόσο εὐαίσθητα χρειάστηκε ἡ βοήθεια ἐνὸς πραγματικοῦ ποιητῆ τοῦ André Mirambel, πού εἶναι ἄξιος τῶν ἐνδιαφερόντων μας γιὰτὶ μᾶς ἔκανε νὰ γνωρίσουμε ἔργα ἀξίας».

Μὲ τὴν «Πορεία τῶν Κρίνων» ἡ ἑλληνικὴ ποίηση προσφέρει στὴν παγκόσμια λογοτεχνία ἓνα ἀνεκτίμητο δῶρο. Καὶ καθὼς παρατηρεῖ ὁ ἐμπνευσμένος καὶ ἀκάματος φίλος τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων André Mirambel «τὰ κρίνα εἶναι τὸ σύμβολο τῆς γενικῆς πορείας τοῦ ἀνθρώπου ἔτσι ὅπως τὸν διεμόρφωσε τὸ ἑλληνικὸ πνεῦμα καὶ ἡ συνειδητὴ τῆς μοίρας του. Εἶναι ὅμως ταυτόχρονα καὶ τὸ σύμβολο τοῦ ἀγνοῦ καὶ τοῦ ὀραίου, πού δέχονται τὸ θρίαμβο τῆς ζωῆς καὶ τῆς αὐτανότητος»

«ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΔΙΚΕΣ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ» τοῦ Γεωργίου Μόδη—(Ο.Π. Α.Α., Μ.Α.Α., Οἰκονομικὴ Διαχείρισις, Ὑπόθεσις Πόλκ.). (Σελίδες 141, Ἀθήναι 1959).

Ἀποκαλυπτικὸ βιβλίο τοῦ κ. Γ. Μόδη γύρω ἀπὸ τὴν ὁργάνωσις τοῦ Κ.Κ.Ε. με στοιχεῖα πού εἰχον φῶς στὴν τακτικὴ τοῦ ἑλληνικοῦ κομμουνισμοῦ καὶ τὴ δράσι του. Ἰδιαίτερα ἐνδιαφέρον τὸ τελευταῖο μέρος τοῦ βιβλίου γιὰ τὴν δολοφονία τοῦ Ἀμερικανοῦ δημοσιογράφου Πόλκ. Τὸ ζωντανὸ ὄφρος τῆς ἀφηγήσεως κρατᾷ σὲ βαθὺ ἐνδιαφέρον τὸν ἀναγνώστη, μέχρι καὶ τὴν τελευταία σελίδα τοῦ βιβλίου.

«ΠΟΡΕΙΑ ΣΤΗ ΓΗ» τῆς Ρεβέκκας Μανρομιάλη—Ποιήματα (Σελίδες 26—Ἐπιμέλεια «Λίφρου» Ἀθῆναι 1957).

Ἡ κ. Μανρομιάλη, στὶς λίγες σελίδες τοῦ βιβλίου τῆς, μᾶς προσφέρει στίχους πού πᾶλλον ἀπὸ αἶσθημα καὶ βαθειὰ νοσταλγία.

Διακρίνουμε τὴ γυναικεῖα εὐαίσθησι νὰ ἐκφράζῃ τὰ βιώματα τῆς ψυχῆς σὲ γραμμές λιτὲς πού ἐλκίζουν με τὴν ἀπλότητα καὶ τὴν συγκίνηση τοῦ ὅρου: «Τὸν ἥλιο πῶς κατάντικον κοιτάζω!—Δὲ χαμηλώνω διόλου τὴ ματιά—Τὴν πύρινή του λάμψη δὲ φοβάμαι—γιατ' ἔχω χίλιους ἥλιους στὴν καρδιά».

«ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟΝ ΜΙΑΣ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΙΑΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΦΛΟΤΕ-ΑΙΣΜΟΥ» τοῦ Μωσῆ Κ. Κωνσταντίνου. (Σελίδες 32, Ἀθῆναι 1960).

Ἐνδιαφέρουσα μελέτη γύρω ἀπὸ τὴν

ιστορία του ελληνικού φιλοτελισμού από το 1860 έως σήμερα, προλογισμένη από τον Πρόεδρο της Έλλην. Φιλοτελικής Εταιρείας κ. Στ. Μακρομύχало.

• ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Αΐθουσα «Παργασσοῦ»

Ο καθηγητής κ. Tacques Scherer: «Η τραγωδία στο Γαλλικό Θέατρο» στις 18 Μαΐου, ώρα 7.30 μ.μ.

• ΕΚΘΕΣΕΙΣ

ΝΕΕΣ ΜΟΡΦΕΣ. Βαλαωρίτου 9α. 'Η ζωγράφος Κούλα Μαραγκοπούλου παρουσιάζει την τελευταία εργασία της. ΦΟΥΑΓΙΕ Δημοτικού Θεάτρου Πειραιώς. Έκθεσι έργα της, ή γνωστή ζωγράφος Δώρα Μπούκη.

ΓΚΑΛΕΡΙ ΣΑΡΛΑ Κολοκοτρώνη 9. Έκθεσι έργα του ό ζωγράφος Σωτ. Παπασπυρόπουλος.

ΑΙΘΟΥΣΑ ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ. ΠΛ. Άγιου Γεωργίου Καρύτση. Έκθεσι τών έργων του ζωγράφου Μπουζιάνη από 27 Μαΐου—15 'Ιουνίου. Επίσης έκθετουν τὰ έργα τους οί ζωγράφοι Κ. Δούκας (έως 26 Μαΐου) και ό Ν. Τσποτοτός (έως 30 Μαΐου).

ΓΚΑΛΕΡΙ ΖΥΓΟΣ (όδός Βουκουρεστίου 1). Έκθεσι έργων του ζωγράφου Δημ. Σακελλαρίδη (έως 2 'Ιουνίου).

ΓΚΑΛΕΡΙ ΣΑΡΛΑ (Κολοκοτρώνη 9). Έκθεσι έργων του Έλβετου ζωγράφου Πώλ Μπερτόλ (μέχρι 3 'Ιουνίου).

• ΑΛΛΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Τὰ μπαλέτα Σισμάνη, στο πλαίσιο τών εκδηλώσεων του έτους Σοπέν θα παρουσιάσουν στο Θέατρο «Κοτοπούλη» στις 19 Μαΐου, ώρα 9 μ.μ. τις «Συμφίδες» και τις «Μαζούρκες» του Σοπέν, με σκηνικά του Γιάννη Τσαρούχη και σέ χορογραφία της 'Ηρώς Σισμάνη.

Στήν Αΐθουσα του Παρνασσού στις 15 Μαΐου, ώρα 11 π.μ. Φιλανθρωπική παράσταση της Όρθόδοξης Χριστιανικής Ένώσεως Κορασίδων.

Στό Βρετανικό Συμβούλιο στις 17 Μαΐου ώρα 7 μ.μ. ήχογραφημένες σκηνές από τὰ έργα του Σαΐξπηρ «Ιούλιος Καΐσαρ» και «Μάκβεθ», επίσης στις 24 και στις 26 Μαΐου ώρα 7 μ.μ. το πρώτο και δεύτερο μέρος του «Οθέλλου».

Στήν Αΐθουσα του Παρνασσού στις 29 Μαΐου, ώρα 11 π.μ. προσκοπική θεατρική παράσταση.

Στό Βρετανικό Συμβούλιο στις 31 Μαΐου ώρα 7.30' μ.μ. προβολή ιατρικών φίλμς ιδιαίτερου ενδιαφέροντος διά τούς ιατρούς και σπουδαστάς.

Στήν Αΐθουσα Παρνασσού στις 15 'Ιουνίου ώρα 6 μ.μ. ή έτησία έορτή του Γερμανικού 'Ινστιτούτου Goethe.

ΤΟ ΚΑΙΜΠΡΙΤΖ ΤΙΜΑ ΤΟΝ Γ. ΣΕΦΕΡΗ

Όπως άνηγγέλθη από τό Λονδίνο, μεταξύ εκείνων εις τούς όποιους θα άπονεμηθούν τιμητικά διπλώματα είναι και ό Έλλην πρεσβευτής εις Λονδίον κ. Γεώργιος Σεφεριάδης. Ό κ. Σεφεριάδης

είναι ό εκλεκτός ποιητής Γιώργος Σεφέρης, και εις ειδικήν τελετήν εις τό Πανεπιστήμιον του Καΐμπριτζ, την 9ην 'Ιουνίου, θα του άπονεμηθί τό Δίπλωμα του Έπιτίμου Διδάκτορος Γραμμάτων άντί του Διδάκτορος της Νομικής τό όποιον άπονέμεται συνήθως εις διαπρεπείς πολιτικούς.

• ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Μᾶς άπεστάλησαν :

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

Έσωτερικου

«Τὰ Νέα Οικονομικά» Άθήναι. Άριθ. 48, 49, 50, 51
«Οικονομικός Χρόνος» Άθήναι. Άριθ. 258, 259, 260, 261

«Η Έφημερίς τών Άνωτύμων Έταιριών» Άθήναι. Άριθ. 431, 432, 433, 434
«Ναυτιλιακή Ναυτεργατική» Άθήναι. Άριθ. 163, 164, 165, 166

«Έφημερίς τών Αύτοκινητιστών» Άθήναι. Άριθ. 667

«Τό Περιστέρι» Άθήναι. Άρ. 263.
«Η Φωνή τών Άποδήμων» Άθήναι. Άριθ. 21
«Ο Έξω Έλληνισμός» Άθήναι. Άριθ. 300, 301
«Κοινοτικόυπαλληλικόν Βήμα» Άθήναι. Άρ. 30
«Έφημερίς Δήμων και Κοινοτήτων» Άθήναι. Άριθ. 341

«Αθηναϊκός Τύπος» Άθήναι. Άριθ. 8, 9
«Τραπεζικός Άγών» Άθήναι. Άριθ. 66.
«Η Φωνή τών Φιλιατών» Φιλιατά. Άρ. 12
«Θεσπρωτικός Άγών» 'Ηγουμενίτσα. Άριθ. 56, 57, 58

«Ο Ταχυδρόμος της Λακωνίας» Σπάρτη. άρ. 100
«Κυκλαδικός Κόσμος» Σύρος. Άριθ. 32

Έξωτερικου

«Έλληνικός Τύπος» Σικάγο. Άριθ. 16, 17, 18, 19, 20.

«Έθνος» Σαντιάγο. Άριθ. 42, 43
«Κήρυξ» Παρίσι. Άριθ. 1068
«Η Νέα Ύόρκη» Νέα Ύόρκη. Άριθ. 136
«Καμπάνα» Νέα Ύόρκη. Άριθ. 654
«Η Νότιος Άμερική». Μάρτιος 1960
«Έλληνοκαναδικά Νέα» Μοντρέάλ. Άριθ. 51
«Σουδανικά Νέα» Χαρτούμ. Άριθ. 883, 884, 885
«Μαραβιά» Βραζιλία. Μάρτιος 1960
«Independence» Παρίσι. Άριθ. 478
«L' Avenir» Παρίσι. 25 Μαρτίου 1960—Εϊδικόν πανηγυρικόν τεύχος.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Έσωτερικου

«Συζήτησις» Άθήναι. Άριθ. 5, 6
«Έλληνικά Θέματα» Άθήναι. Άριθ. 51.
«Δημοσιότης και προβολή» Άθήναι. Άριθ. 15
«Ταχύτης» Άθήναι. Μάρτιος—Άπριλιος 1960
«Έθνική Άνασυκρότησις.» Άθήναι. Άριθ. 114
«Έλληνικός Πλούτος» Άθήναι. Άριθ. 65
«Ο Άγών μας» Άθήναι. Άριθ. 8
«Αθηναϊκά Γράμματα» Άθήναι. Άριθ. 17—18
«Έλλάς—Άμερική» Άθήναι. Άριθ. 25—27
«Ηχώ τών Θαλασσών» Πειραιεύς. Άρ. 255
«Τά Θερμιά» Άθήναι. Άριθ. 87, 88
«Νέα του 'Ισραήλ» Άριθ. 24

Έξωτερικου

«Έλληνικοί Ορίζοντες» Άλεξάνδρεια. Άρ. 74
«Ο Πρωτομάρτυς Στέφανος» Παρίσι. Άριθ. 4
«Olympiade» Λυών. Άριθ. 3
«Connnaissance des Arts» Φεβρουάριος 1960
«Pacific coast Review Μάρτιος, Άπριλ. 1960
«Κρίκος» Λονδίον. Μάρτιος, Άπριλιος 1960
«Touring Club de France» Άριθ. 704

ΔΕΛΤΙΑ

«Φιλοτέλεια» Άριθ. 359, 360, Άθήναι.
«Δελτίον της Έταιρίας Προστασίας Ζώων» Άρ. 24. Άθήναι

«Ενημέρωσις» Έκδοσις Ράδιο—Καραγιάννη. Άριθ. 2. Άθήναι

«Έκλογή Τεχνικών Πληροφοριών» Άριθ. 1.
Έκδοσις του ΕΛΚΕΠΑ. Άθήναι

«Πληροφοριακόν Δελτίον» του ΕΛΚΕΠΑ. Άριθ. 30, 31. Άθήναι.

«Δελτίον πληροφοριών 'Ιταλικού Έμπορικού Έπιμελητηρίου» Άριθ. 1. Άθήναι.
«Δελτίον Έλληνογερμανικού Έπιμελητηρίου Μάρτιος 1960. Άθήναι
«Οικονομικόν Δελτίον της Έμπορικης Τραπεζής της Έλλάδος» Άριθ. 23. Άθήναι
«Απολογισμός χρήσεως 1959 της Έμπορικης Τραπεζής της Έλλάδος Α.Ε.»

ΑΛΛΑ ΞΕΝΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Δελτίον τών Lloyd Λονδίνου
Bauen und Wohnen Ζυρίχης
Baumeister Μονάχου
Fair Play Λονδίνου
The Baltic international conference Κοπεγχάγης
Norwegian shipping News Όσλο
The Syren Λονδίνου
Έπιθεώρησις της Τουριστικής Λέσχης Παρισίων
Plaisir de France Παρισίων

*

Με λίαν ενδιαφέρονσαν ύλην εκυκλοφόρησε τό υπ' αριθ. 45/1960 τεύχος του περιοδικού «ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΣ» όργάνου του Έλληνικού Κέντρου Παραγωγικότητος. Περιλαμβάνει τὰ άρθρα : «Η συμβολή της Διοικήσεως και τών Τραπεζών εις την παραγωγικότητα της Οικονομίας μας» του καθηγητού Παν/μίου Θεσ/νίκης κ. Δ. Δελιβάνη, «Ο αντίκτυπος τών έργων βιομηχανικής ανάπτυξεως επί της τεχνικής στάθμης της χώρας» του καθηγητού Πολυτεχνείου κ. Ε. Σακελλαρίου, «Χρέη και άποδοτικότητα μιας καλής γραμματέως» κ.ά. Δημοσιεύονται επίσης οι λόγοι οι εκφωνηθέντες κατά την έναρξιν της λειτουργίας τριών νέων φροντιστηρίων εις τό ΕΛΚΕΠΑ, κρίσεις τρίτων διά τό έργον του ΕΛΚΕΠΑ, συνδικαλιστικά ειδήσεις κ.ά. 'Ιδιαίτερος σημειούμεν την δημοσίευσιν εις τό ως άνω τεύχος καταλόγου επιστημονικών έργασηρίων και ίδρυμάτων έλέγχου δοκιμών και έρευνης εν Έλλάδι.

*

Έκυκλοφόρησε τό 2ον τεύχος της διμηνιαίας λογοτεχνικής εκδόσεως «Ο ΑΞΙΟΣ» σέ καλαίσθητη εμφάνιση και μέ διαλεκτές συνεργασίες. Κείμενα: Α. Παπαδιαμαντή, Ν. Καραύζου, Ν. Σκουτέρη, Α. Ρομπγκρίγιε, Α. Καραντώνη, Ρίλκε, Μ. Δραγούμη, Λ. Άμπταζόγλου, Δ. Χριστοδούλου, Ζ. Σαντούλ. Πίνακες : Γ. Μηταράκη, Κ. Μπεκιάρη, Γ. Σπυροπούλου, Φ. Σακελλαρίου, Σ. Κρητικού, Μ.Σ. Πολυχρονιάδου, Γ. Μαυροΐδη, Μ. Παπά-ζογλου, Ε. Ζερβέας, και Α. Φασσανού. Έξωφυλλο Α. Άπέργη.

*

Έκυκλοφόρησε τό 6ον τεύχος (Μαΐου) του περιοδικού «ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ». Περιλαμβάνει έπικαιρον άρθρον του κ. Π. Μελίτη υπό τόν τίτλον «Ανάγκη ειλικρινείας» (ώς προς την κοσμοθεωριακήν και πολιτικήν μας τοποθέτησιν). Άρθρον του κ. Ε. Βρυζάκη διά τὰ έπιτεύγματα και τὰ προβλήματα του «φ ε μ ν ι σ μ ο υ». Σημειώματα σχετικά μέ τό «αυτόματον διαζύγιον», τὰ γεγονότα εις Τουρκίαν και την πολιτικήν, έπιστολάς και «άντιλόγους».

*

Με ενδιαφέρονσαν ύλην κυκλοφόρησε τό τεύχος Μαΐου (αριθ. 5) του περιοδικού «NOUVELLES DE L'OTAN», όργάνου της Ύπηρεσίας Πληροφοριών του Όργανισμού του Βορείου-Ατλαντικού Συμφώνου, μέ ενδιαφέροντα άρθρα γύρω από θέματα της άτλαντικής κοινότητος. Τά «Νέα του ΝΑΤΟ» κυκλοφορούν σέ άγγλική και γαλλική έκδοση και ταχυδρομούνται σέ κάθε ενδιαφερόμενο για τις διεθνείς εξελίξεις. Διεύθυνσις: Service de l'Information de l'OTAN, Porte Dauphine, Paris.

*

Έκυκλοφόρησεν τό τεύχος Άπριλίου του περιοδικού «ΕΥΗΜΕΡΙΑ» ημηνιαίου όργανου της Έταιρίας Π. Σολομός και Σία μέ καλαίσθητη όπως πάντα εμφάνιση και ενδιαφέρονσαν ύλην. Μεταξύ τών περιεχομένων : «Παράσιτα» του Π. Σολομού, «Μεσολόγγι» του Χ. Γ. Εύαγγελάτου ως και άρθρα γύρω από όργανωτικά και διοικητικά θέματα.

ΕΥΑΓΓ. ΔΙΚΗΤΑΣ

Τὰ πάντα ρεΐ...

Εις άναζήτησιν του ώραιου

Αί νέαι τάσεις που παρατηρούνται εις τās εικαστικές τέχνας δημιουργούν εις κάθε άτομον μη μνημένον εις αυτές μιαν εύλογον άπορίαν : Άλλάσσει τό καλαισθητικόν συναίσθημα του ανθρώπου ; Μεταβάλλεται ή έμφυτος τάσις και ή έσωτερική προδιάθεσις που διαμορφώνουν την καλλιχνην συνειδησιν ; Τά έρωτήματα ασφαλώς δεν είναι από είνεα που ήμπορούν νά άναπτυχθούν εις τόν περιωρισμένον χώρον του περιοδικού. Έπι του παρόντος παραθέτομεν έν άπολύτῳ συντομία ώρισμένες παραδε-δεγμένες άρχάς περί του ανθρωπίνου καλαισθητικού συναισθήματος.

Καλαισθητικόν συναίσθημα ως γνωστόν είναι ή ψυχική εύφορία εις την όποιαν περιπίπτει τό άτομον επί τη θέα του ώραιου. Έν ώραιον άγαλμα, εις ώραιος ζωγραφικός πίναξ κλπ., προξενούν ψυχικήν εύεξίαν και εύχάριστον έντύπασιν.

Η προξενουμένη όμως έντύπωσις είναι διάφορος από άτομον εις άτομον, ποικίλλει δέ αναλόγως του επιπέδου μορφώσεως και ψυχοσυνθέσεως ενός έκάστου. Οί έχοντες ψυχικήν καλλιέργειαν αποκτούν την ικανότητα νά αντιλαμβάνονται και νά εκτιμούν έτι περισσότερον τό ώραιον. Οδτω ή άξία του καλαισθητικού συναισθήματος εκγειται κυρίως εις τό ότι παρέχει συγκινήσεις οδχι της αυτής έντάσεως δι' όλα τὰ άτομα. Οί άρχαίοι Έλληνες λ.χ. είχαν άνεπτυγμένην την καλαισθητικήν ευαισθησίαν εις ύψηλόν σημείον και ήσθάνοντο ασφαλώς περισσότερον από ήμάς την άξίαν του ώραιου, ές οδ και ή μεγάλη άκμή τών τεχνών κατά την εποχήν των. Σήμερον τὰ άρχαία άριστουργήματα εξακολουθούν, μετά παραλευσιν τώσων αιώνων, νά παραμένουν πηγή συγκινήσεως παρ' όλον που έδημιουργήθησαν υπό συνθήκας ζωής τελείως ξένας προς τās ιδικάς μας δεν παύουν, έν τούτοις ως άνερέργη, νά προκαλούν τόν θαυμασμόν διότι, ως άπεδείχθη, άναπαοκρίνονται εις τās άκαταλύτους καλλιτεχνικάς αισθήσεις της ανθρωπίνης ψυχής.

Αί εικαστικά Τέχνην εν προκειμένῳ άποτελούν ένα εκ τών μέσων εκφράσεως. Όφείλεται δέ αποκλειστικώς εις τό καλαισθητικόν συναίσθημα του καλλιτέχνην νά διεγερην ή αναλόγη τās περί αυτόν

ΕΠΙ ΜΙΑΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

Ό Άλεξανδρινός λογοτέχνης κ. Μανώλης Γαλουράκης είναι ένας καλλιεργημένος πνευματικός άνθρωπος, μέ άστείρευτο απόθεμα ζωτικότητος και ένθουσιασμού, που εργάζεται ακούραστα σ' όλους τούς πνευματικούς και καλλιτεχνικούς τομείς για νά δημιουργήση μιὰ ζωηρή πνευματική κίνηση στο μεγάλο αυτό κέντρο του ελληνισμού. Συγγραφέας και κριτικός, μάς έχει δώσει ως τώρα πολλά δείγματα της φιλολογικής του καταρτίσεως και του πνευματικού του ενδιαφέροντος που εκτείνεται σ' επίπεδα πιο μεγάλα και πιο ψηλά. Τ' όνομα του είναι γνωστό όχι μόνο στην Άλεξάνδρεια αλλά και στον πνευματικό κόσμο της Άθήνας και θεωρείται ένας από τούς πνευματικούς ανθρώπους που έχουν μεγάλη και γόνιμη επιρροή στα ελληνικά γράμματα. Τελευταία ο κ. Γαλουράκης εξέδωσε ένα νέο βιβλίο του μέ τόν τίτλο «Σινά» που μέσα στις σελίδες του διαβάζομε τις έντυπώσεις του

παραστάσεις. Οδτω ο πραγματικός καλλιτέχνης δύναται νά διακρίνη, λόγω άκριβώς του άνεπτυγμένου καλλιτεχνικού συναισθήματος, χιλιάς διαβαθμίσεις και χρωστικούς τόνους, πράγμα που είναι σχεδόν αδύνατον δι' άλλους. Βεβαίως επί του σημείου αυτού σπουδαίον ρόλον διαδραματίζει εις την ανάπτυξιν του υπό έρμηνεύσιν θέματος, τό άτομικόν συναίσθημα που συνέχει τόν καλλιτέχνη κατά την δεδομένην στιγμήν, αλλά και ή εν γένει ψυχονευρωτική του διάθεσις. Οδτω παρατηρείται ότι εις συγκρίνεται και εμπνέεται από τὰ μαινόμενα στοιχεία της φύσεως, ενώ έτερος από τὰ ήσυχα γραφικά τοπεία. Άλλά και πέραν τούτου ο ζωγραφικός πίναξ δεν άπεικονίζει πιστώς την πραγματικότητα αλλά άποτελεί αδιάφυστον μαρτυρία περί του ψυχικού πρίσματος διά του οποίου ο καλλιτέχνης άτενίζει τό περιβάλλον. Διά τούτο υπάρχουν έξ άλλου και αί ποικιλλόμενοι σχολαί όπως αί έμπρεσιονιστική, έξπρεσιονιστική, κυβιστική, φοντουριστική, κλασσικιστική, ρεαλιστική κ.λ.π. Και εάν μὲν περί τών περισσότερων εξ αυτών τών σχολών αί αντίρρήσεις του κοινού είναι δικαιολογημέναι, δεν χωρεί, από την άλλην πλευράν, άμφιβολία ότι ή θεωρία καθ' ήν ο ζωγράφος δεν αντιγράφει λεπτομερώς άλλ' έρμηνεύει άπλως την φύσιν άποτελεί πλέον παραδεγμένην δοντολογίαν εις τās εικαστικές τέχνας. Τείνει δέ νά διαμορφώση ή δοντολογία αύτη την νέαν αντίληψιν περί του ώραιου, που επί χιλιετηρίδας παρέμεινεν αναλλοίωτον μεταξύ τών ανθρώπων. Σ.Β.Ι.

συγγραφέα από τό ταξίδι του στο Μοναστήρι του Σινά, ένα ταξίδι όχι και τόσο εύκολο, που διασχίζει κανείς εκατοντάδες χιλιόμετρα σέ μιὰ καταθλιπτική διαδρομή της έρήμης, περνώντας από τοποθεσίες δυσπρόσιτες. Μὲ ένα προσωπικό τόνο άφηγήσεως, μέ ζωηρές και αδόκτες περιγραφές της φύσεως, μέ άποκαλυπτική ρατριστητικότητα, μέ εικόνες άπώρμι-λες σέ γοητεία, μέ χρωματικό τονισμό κάθε λεπτομέρειας, μάς μεταφέρει ο κ. Γαλουράκης στην έξωκοσμη γαλήνην του, στη μυστικόπαδη άτμόσφαιρά του, μέ ύφος λογοτεχνικό άφορο και ύποδειγματικό, για νά νοιώσουμε κι' έμεις τη συγκίνηση και τόν παλμό του συγγραφέα από την έπίσκεψή του. Τό «Σινά» δικαιωματικά παίρνει μιὰ ξεχωριστή θέση ανάμεσα στα βιβλία της ταξιδιωτικής λογοτεχνίας μας, γιατί ή έκδοσή του άποτελεί μιὰ αληθινή πνευματική προσφορά του συγγραφέα του.

Η τακτική

συνέλευσις

τών μετόχων της

Κτηματικής Τραπεζής

ΕΚΛΟΓΗ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ

Τό Σάββατον, 23 Άπριλίου έ.έ. εγένετο ή έτησία τακτική γενική συνέλευσις τών μετόχων της Έθνικής Κτηματικής Τραπεζής της Έλλάδος, προς την όποιαν ο διοικητής της τραπεζής κ. Κάρ. Άρλιώτης εξέθεσε τὰ πεπραγμένα του έτους 1959.

Έν άρχή προέβη εις σύντομον άνασκόπησιν τών έξωτερικών και έσωτερικών πολιτικοοικονομικών συνθηκών, αί όποιαι έπεκράτησαν κατά τό λήξαν έτος και τών κατ' αυτό έπιτευγμάτων της ελληνικής Οικονομίας, ύπογραμμίσας την ανάγκην της ταχυτέρας προσαρμογής ταύτης προς τās διαμορφούμενας νέας συνθήκας και εξάρας την προς τόν σκοπόν τούτον κυβερνητικήν πρωτοβουλίαν ιδρύσεως υπό του κράτους βασικών βιομηχανιών και εκτελέσεως έργων ύποδομής.

Έν συνεχεία ο κ. Άρλιώτης εξέθεσε τὰ πεπραγμένα της τραπεζής τούσας την σημειωθείσαν αύξησιν της δραστηριότητός της εις τούς τομείς της μακροπρόθεσμου πίστωσης, τούς όποιους εξυπηρετεί. Εις τόν στεγαστικόν τομέα άνέφερε την συνέχισιν τών προσπαθειών της τραπεζής προς υιοθέτησιν της πολιτικής της κατά τρόπον ενιαίον—από πλευράς προγράμματος, διαθέσεως κεφαλαίων και φορέως—άντιμετωπίσεως του σχετικού προβλήματος της χώρας.

Γενικώς ή δανειοδοτική δραστηριότης της τραπεζής κατά τό λήξαν έτος υπήρξε σημαντικωτάτη. Έχορηγήθησαν υπ' αυτής 5.760 δάνεια συνολικού ποσού δρχ. 211 έκ.ατ. διά σκοπούς στεγαστικών, βιομηχανικών, τουριστικών και κοινωνικών έργων και 23 δάνεια συνολικού ποσού 4,9 έκ.ατ. δολ. διά βιομηχανικούς και τουριστικούς σκοπούς.

Τά άποτελέσματα της χρήσεως ένεφάνισαν αύξησιν. Ούτω τὰ έσοδα άνήλθον εις 75.892.146 δρχ., τὰ έξοδα (δαπάναι λειτουργίας, χρεωστικοί τόκοι, άποσβέσεις) εις 61.898.621 δρχ. και τὰ καθαρά κέρδη εις 13.993.525 δραχμάς.

Η συνέλευσις ένέκρινεν όμοφώνως τὰ πεπραγμένα του Δ.Σ. κατά τό λήξαν έτος, τόν ίσολογισμόν και την προταθείσαν υπό τούτου διαγραφην μερίσματος έξ 20 δρχ. κατά μετοχήν, έναντι 17 δρχ. του προηγούμενου έτους.

Επίσης εξέλεξε ως συμβούλους της τραπεζής διά την έπομένην ζετιαν τούς κ.κ. Κ. Γεωργακόπουλον, Θ. Μερτικόπουλον, Ν. Λιανόπουλον, Γ. Πλυτάδ και Όθωνα Κ. Λέφαν—Τετένη.

ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

— Έδόθησαν προνόμια εἰς τὴν Α.Μ. τὸν Πατριάρχην Βενέδικτον ἀπὸ τὸν Βασιλέα Χουσεῖν.— Ἀνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἱερᾶς Γῆς.

Μία δρᾷς μοναχῶν καὶ φωτισμένων ἐν πίστει Θεοῦ καὶ ἐν ἀκλονήτῳ θρησκευτικῇ ὀρθοδόξῳ ἀντιλήψει, κληρικῶν, μετὰ ἐπὶ κεφαλῇ τὸν περινούστατον Πατριάρχην κ. Βενέδικτον, κρατᾷ ἀνημμένην εἰς τὰ βάθη τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, τὴν δάδα τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς Ὀρθοδοξίας. Ἐπανελημμένα ταξίδια εἰς τὴν Ἁγίαν Γῆν καὶ τὰ Ἱερὰ Προσκυνητά, μετὰ ἑφῆραν εἰς ἀμεσον ἔπαφν μετὰ τὰ ποικίλα ζητήματα καὶ προβλήματα τῆς Σιωνιτιδῶς Ἐκκλησίας, τὸ πηδάλιον τῆς ὁποίας χειρίζεται δεξιόστροφως ὁ ἱκανὸς Πατριάρχης Βενέδικτος ὁ Α'. Ἐὰν ἐγνώριζεν ὁ ἑλληνικὸς λαὸς τί ὀφείλει εἰς τοὺς ἀπ' αἰώνων φρουροὺς καὶ συνεχιστὰς τῆς τιμιωτάτης ταύτης παρακαταθήκης εἰς τὴν Ἱορδανίαν, τοὺς Ἁγιοταφίτας Πατέρας, θὰ κατέγραφεν αὐτοὺς, χρυσοῖς γράμμασιν εἰς τὴν στήλην τῶν ἀξίων τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας τέκνων τῆς Ἑλλάδος. Εὐτυχῶς, παρὰ τὰς μυρίας ἀντιξοότητας καὶ τὰς οικονομικὰς δυσχερείας, καθ' ὧν ἀντιπαλαίει ἡ περιούσιος ναὺς τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων, αὕτη, μετὰ τὴν βοήθειαν τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν ὑπερδύναμον ἐνίσχυσίν Του, διέρχεται ἄτρωτος καὶ ἀλώβητος τὰς συμπληγὰς τῶν ἐναντιοδρομιῶν καὶ πλεῖν πάντοτε νικηφόρος πρὸς τὸν λιμένα τῆς χάριτος τοῦ Παντεπόπτου Θεοῦ, πού τὴν κατοπτρεῖ ἐκ τῆς ἀνωθεν Ἱερουσαλήμ.

Διατήρησις τῶν παραδόσεων τῆς ἑλληνικῆς ὀρθοδοξίας

Σήμερον, τὸ περικλεῆς καὶ ἱστορικὸν Ἑλληνορθόδοξον Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, τυχὸν ἐιδικῶς ἀναγνωρίσεν ἐκ μέρους τοῦ βασιλέως τῆς Ἱορδανίας Χουσεῖν, (ἀναγνωρίσεν, αἱ ὁποῖαι φέρουν τὴν ἱστορικὴν αὐθεντίαν αἰώνων πολλῶν ἑλληνορθόδοξου κυριότητος ἐπὶ τοῦ Πατριαρχείου καὶ τῶν πανσέπτων ἐκεῖ προσκυνημάτων), προχωρεῖ μετὰ ἀκατάβλητον καὶ ἐνισχυμένην τὴν πίστιν καὶ τὴν ἠθικὴν δύναμιν, εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐντολῆς ἥν ἔλαβεν ἐξ αὐτοῦ τοῦ Κυρίου, θεμελιωτοῦ καὶ ἐμψυχωτοῦ τοῦ παλαιφάτου τούτου θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων. Ὡς πιστοὶ οἰκονόμοι καὶ ἐντολοδόχοι τοῦ χριστιανικοῦ πληρώματος, διετήρησαν οἱ ἐκεῖ Ἅγιοι Πατέρες, μετὰ ἐπὶ κεφαλῇ τὸν Πατριάρχην, ἀμετάβλητον τὸ καθεστὼς καὶ παρεχώρησαν εἰς ὅλους τοὺς χριστιανικοὺς λαοὺς τὰ ἔξ δικαιοῦνται προνόμια λειτουργικῆς καὶ λατρευτικῆς τάξεως. Ἡ προσήνεια, ἡ εὐγένεια καὶ ἡ ἀνεξίτητος ἐκεία τῶν Ἱερομονάχων τοῦ Ἁγιοταφικοῦ Κοινοῦ, ἀποτελοῦν τὸ ἐξαίσιον εὐσημον εἰς τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀκλινοῦς συνεπειᾶς, μετὰ τὰς ὁποίας

χειρίζονται ἐπαξίως τὴν ἀπ' αἰώνων σεβασμιαν κληρονομίαν εἰς τοὺς τόπους, πού καθηγίασαν καὶ ἀπηθανάτισαν ἡ διδασκαλία, ἡ Σταύρωσις καὶ ἡ Ἀνάστασις τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ζωῆς καὶ καταλυτοῦ τοῦ ζόφου καὶ τοῦ θανάτου. Ὁ ἀμιγῆς καὶ στίλβων, ὡς πολῦτιμος ἀδάμας, ἑλληνικὸς χαρακτήρ τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, ἐπεβλήθη καὶ ἀπεκρυσταλλώθη εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ κόσμου τῶν Χριστιανῶν ἀνὰ σύμπαντα τὸν κόσμον. Ἐχομεν ἐκεῖ μίαν σεμνὴν ἐπαλξίν Ὀρθο-

Πατριάρχου Κυ Βενεδίκτου καὶ τῶν περιεστώτων αὐτῶ σεβασμιῶν Ἀρχιερέων, τοῦ γέροντος ἀρχιεραρχιερέως ἀρχιμανδρίτου Βασιλείου, τοῦ τὰ οικονομικὰ χειριζομένου ἀρχιμανδρίτου Γερμανοῦ, τοῦ γέροντος Σκευοφύλακος ἀρχιμανδρίτου Κυριακοῦ, μέχρι τοῦ πολυσεβάστου μοναχοῦ Ἀβραμίου καὶ τῶν γερόντων τῆς Σκήτης τοῦ Ἁγίου Σάββα, ὅλοι, μετὰ μίαν ψυχὴν, ἐν συναγεμῶ ἀγάπῃ, περιστοιχισαν τοὺς προσκυνητὰς καὶ ἐπεδαψίλευσαν εἰς αὐτοὺς, κατὰ τὸ ἐνόν, πᾶν

Εἰς τὴν κλίμακα τῆς εἰσόδου τῶν Ἀνατόρων τοῦ βασιλέως Χουσεῖν, εἰς Ἀμμάν: Ὁ βασιλεὺς, ὁ ἀρχιμανδρίτης Γερμανὸς, ὁ Νεαπόλεως Ἀρτέμιος, ἀρχιμ. Μιχαήλ, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Σεβαστίας κ. Ἀθηναγόρας, ὁ ἐξαρχὸς ἐν Ἀθήναις Ἀρχιεπίσκοπος Τιβερίδιος κ. Ἀνατόλιος, ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατριάρχης Κος Βενέδικτος ὁ 1ος, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κυριακουπόλεως Ἀριστόβουλος, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Γάζης Στέφανος, ὁ ἀρχιμανδρίτης Θεοδόσιος, ὁ γέρον ἀρχιεραρχιερέων κ. Βασιλείος καὶ ὁ ἀρχιμανδρίτης κ. Εὐγένιος κρατῶν τὸ «χασδράνιον» (σύμβολον τῆς ἰσχύος τῶν Πατριαρχῶν τῶν Ἱεροσολύμων).

δοξίας καὶ ἑλληνικοῦ φρονήματος, πού τὴν καταυγάει τὸ φῶς προαιωνίου, ἀδιαλείπτου παραδόσεως, καὶ τὴν ἐνισχύει ἡ ἀφοσίωσις, ὁ ζῆλος, ἡ ἐργατικότης καὶ ἡ διὰ τὸ μεγαλεῖον τοῦ Χριστοῦ ἐβελουσία τῶν Ἁγιοταφίτων Πατέρων, προμάχων τῶν τιμαλφεσμάτων τῆς ἑλληνικῆς καὶ ὀρθοδόξου ψυχῆς ἰδεωδῶν. Ἐφέτος, καθὼς ἀνέγραφεν ὁ Τύπος, δεκάδες χιλιάδων χριστιανῶν, ὀρθοδόξων καὶ μὴ, κατέκλυσαν τοὺς Ἁγίους Τόπους καὶ προσεκύνησαν τὰ πάνσεπτα σκηνώματα τοῦ Κυρίου. Ἑλλήνες ἐξ Ἑλλάδος καὶ προσήνηθησαν ἐκεῖ ὅπου «πῶδες Κυρίου ἐστήσαν καὶ ἡ φωνὴ Αὐτοῦ ἀπηχήθη ἀνὰ τοὺς λαοὺς». Πρὸς ὅλους αὐτοὺς τοὺς εὐλαβεῖς Ἑλλήνας ὀρθοδόξους, τὸ Πατριαρχεῖον μᾶς ἠνοιξε γηθοσύνας τὰς πύλας του καὶ ἐχάρισε προφρόνως τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν συμπαραστάσιν του. Ἀπὸ τοῦ φιλανθρώπου καὶ ὁτρηροῦ

ἡθικὸν δῶρημα καὶ πᾶσαν δόσιν ἀγαθὴν εἰς ἐνθύμιον καὶ εὐλογίαν τῆς διελεύσεως τῶν ἀπὸ τὴν χώραν τοῦ θαύματος καὶ τοῦ ἀνεσπέρου Φωτός. Ἡ Ἀγιοταφικὴ Ἀδελφότης, ἡ ὁποία τοιοῦτον μέγαν προορισμὸν ἔχει ἀνὰ τοὺς αἰῶνας διὰ τὴν Ἑλλάδα, τὴν Ὀρθόδοξον καὶ τοὺς ἀπανταχοῦ Ἑλλήνας Χριστιανούς, ἔχει τὴν ἀρχὴν τῆς ἀπὸ τοῦ ἔτους 326, ἥτοι ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ἔτους τῆς ἱδρύσεως τῶν ἐκεῖ Ναῶν. Οἱ πατέρες οὗτοι, ὡς ἐκ τοῦ ἔργου ὅπερ ἐπετελοῦν ἐν τῷ Ναῷ τῆς Ἀναστάσεως, «σπουδάζοντες περὶ τὰς νυχθημερινὰς ἐν αὐτῷ τελετὰς»—ὡς γράφει ὁ ἀσίδιμος ἱστορικὸς τῆς ἐκκλησίας Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν Χρυσόστομος Παπαδόπουλος,—ἐκαλοῦντο «Σπουδαῖοι τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως» ἢ «Τάγμα τῶν Σπουδαίων». Ἡ Ἀδελφότης αὕτη, ἀρχηγὸν ἔχουσα τὸν Μακαριώτατον Πατριάρχην τῆς Ἁγίας Πόλεως Ἱερουσαλήμ καὶ πάσης Παλαιστίνης, Συ-

Ἐνῷ ἀρχίζαν οἱ νέοι χρόνοι, ἡ 29 Μαΐου 1453

ὑπῆρξε ἡμέρα πένθους καὶ δδύνῃς διὰ τὸν

ἀνατολικοδυτικὸ καὶ χριστιανικὸ πολιτισμὸ

Η ΑΛΩΣΙΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Στὴς 29 Μαΐου, πρὶν ἀπὸ πεντακόσια ἑπτὰ χρόνια, ἡ «Νέα Ρώμη», ἡ ἐκλεγμένη ἀπὸ τὸν Μ. Κωνσταντῖνον πρωτεύουσα τῆς ὁποίας ἐπὶ 1123 χρόνια βασιλεύσαν οἱ Βυζαντινοὶ Αὐτοκράτορες, κατελαμβάνετο ἀπὸ τοὺς Τούρκους. Ἀπὸ τὴν ἑκφρασί ἐνὸς θαυμασίου πολιτισμοῦ δὲν ἀπομένουν σήμερα ἐπὶ τόπον παρὰ μερικές ἐκκλησίες πού ἔχουν μεταβληθῇ σὲ τζαμί ἢ σὲ μουσεῖα, μερικές διασκορπισμένες δεξαμενές καὶ κολώνες καὶ τὰ κατεστραμμένα τείχη πού προστάτευσαν ἐπὶ ἑκατοντάδες ἔτων τὴν «θεοφύλακτον πόλιν» ἀπὸ τῆς ἀλλεπάλληλης ἐπιθέσεως τῶν παντοειδῶν ἐχθρῶν. Αὕτη ἡ πόλις ὑπῆρξε τὸ μοναδικὸν σύμβολον τοῦ χριστιανισμοῦ ἐν τῇ Ἀνατολῇ, τὸ σύμβολον μιᾶς Αὐτοκρατορίας ἡ ὁποία ἐδέχθη τὸ σκληρότερον πλήγμα ἀπὸ τοὺς ὁμοεθνοφίλους τῆς Βενετίας, ὅταν ἡ τυφλὴ ἐμπορικὴ πολιτικὴ τῶν τελευταίων ἀλλάξε τὸν σκοπὸ καὶ τὸν προορισμὸ τῆς Δ' Σταυροφορίας καὶ ἐξαπέλευσαν τοὺς στρατιώτες τοὺς κατὰ τῆς πλουσιωτέρας πόλεως τοῦ κόσμου. Πενήντα ἑπτὰ χρόνια λατινικῆς κυριαρχίας προσένησαν τόσο μεγάλο κακὸ ἐν τῇ Πόλιν πού, παρὰ τὸν ἐπικείμενον τουρκικὸν κίνδυνον, ὁ πληθυσμὸς τῆς προτιμοῦσε νὰ γίνῃ ὑποτελεῖς ἐν τῇ Ἡμισέληνῳ, παρὰ νὰ δεχθῇ τὴν συμμαχίαν τῶν «δυτικῶν ἀδελφῶν». «Καλύτερον κίδριν τουρκικὴν ἢ τῆσαν παπικὴν», ἔλεγε ὁ λαός.

Ἡ στάσις τῶν Δυτικῶν

Ἡ στάσις τῶν δυτικῶν ἐναντὶ τῆς Πόλεως ὅσον καὶ νὰ ἐξηγητᾷ εὐκόλως, δὲν παύει νὰ εἶναι λυπηρά. Καὶ εἶναι ἰδιαίτερος κατακριτέα διότι στὰ 1439 οἱ Σύ-

νοδοὶ τῆς Φερράρας καὶ τῆς Φλωρεντίας κατέληγαν ἐν τῇ ἐνωσί τῆς δυτικῆς καὶ ἀνατολικῆς χριστιανικῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀκόμα διότι ἡ ἐποχὴ τῶν Σταυροφοριῶν εἶχε παρέλθει διὰ παντός. Δὲν ὑπῆρχε λοιπὸν κανεὶς λόγος ὁ ὁποῖος νὰ ἐμπόδιζε τοὺς δυτικούς νὰ ἔλθουν ἄρωγοι τοῦ κινδυνεύοντος πρώτου χριστιανικοῦ Κράτους τῆς Ἀνατολῆς.

Ἡ νοοτροπία ὁμῶς τῶν τότε κυβερνήσεων ὁμοιάζει σὲ πολλὰ σημεῖα μετὰ τὴν πολιτικὴν μερικῶν σημερινῶν: Ἡ Δημοκρατία τῆς Βενετίας, παρ' ὅλον ὅτι ἦτο ἀμέσως ἐνδιαφερομένη, παρέμεινε, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν τουρκικῶν ἐπιθέσεων, ἀρνητικῶς οὐδετέρα. Μολονότι ἀκόμα καὶ κατὰ τὸν χρόνον τῆς στενῆς πολιορκίας, ἡ Πόλις ἤδυνάτο νὰ δεχθῇ βοήθεια ἀπὸ θαλάσσης—τὸ τουρκικὸν πυροβολικὸν ἤλεγχε τὸν Βόσπορον, ὅχι ὁμῶς καὶ τὰ Δαρδανέλλια—δὲν τῆς ἀπεστάλησαν παρὰ πέντε μόνον πλοῖα. Τέσσαρα ἀπὸ τὴν Γένοβαν καὶ ἓνα ἀπὸ τὰ ἑκτὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως αὐτοκρατορικᾷ ἐδάφει. Ὅπως χαρακτηριστικῶς γράφει ὁ Γάλλος ἱστορικὸς Σλουμπερζέ: «... ἡ ἀλώσις... τοῦ τελευταίου τούτου προμαχῶνος τῆς χριστιανισμοῦ ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ἐπαισχύντως ἐγκαταλείφθη ἐν τῇ φρικτῇ ὑπὸ τῶν Τούρκων σύνθλιψιν παρὰ τῆς Εὐρώπης, ἡλιθίως ἀδιαφοροῦσης καὶ ἀμεριμνοῦσης περὶ κινδύνου ἐπὶ τοσοῦτον φοβεροῦ...».

Τὸ ἱστορικὸν τῆς ἀλώσεως

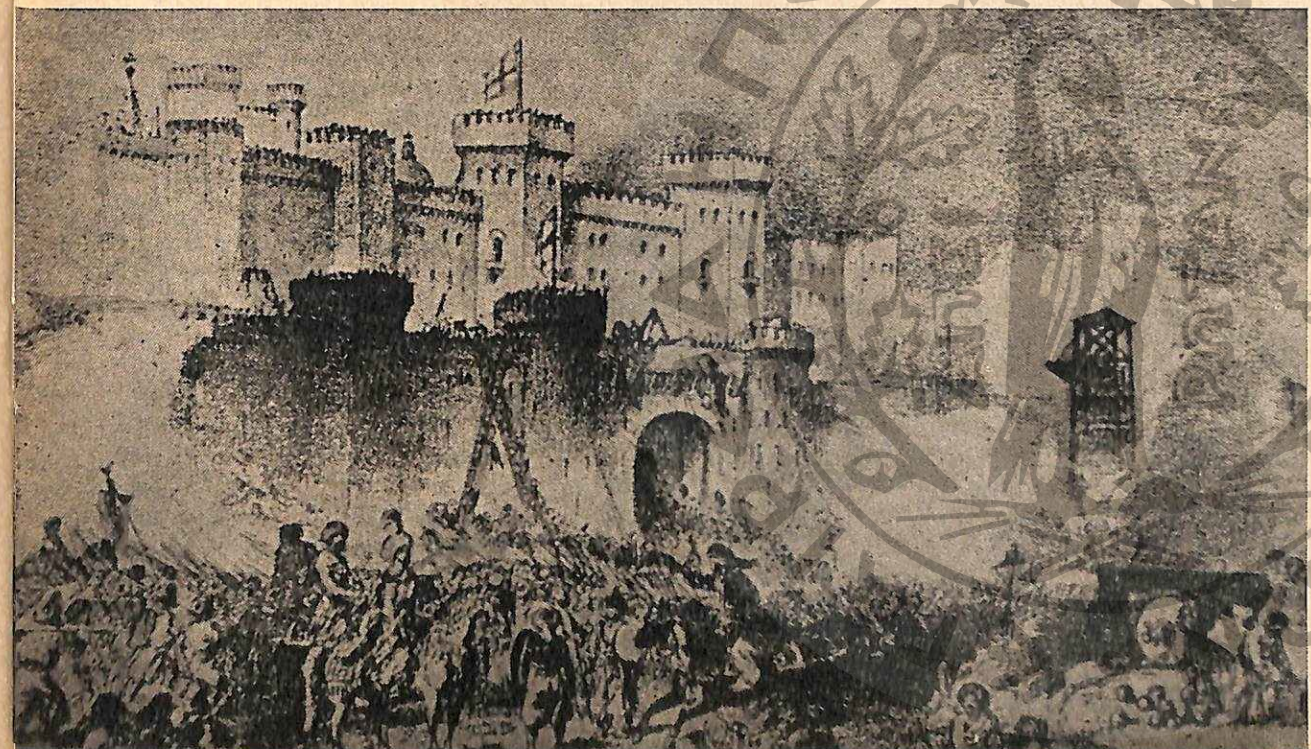
Υπολογίζεται ὅτι κατὰ τὰ μέσα τοῦ 14ου αἰῶνος ὁ πληθυσμὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀνῆρχετο σὲ 50 ἢ 60 χιλιάδες κατοίκων. Ὁ ἱστορικὸς Φραντζῆς, προ-

σωπικὸς σύμβουλος τοῦ τελευταίου αὐτοκράτορος καὶ αὐτόπτης μάρτυς τῶν διαδραματισθέντων, ἀναφέρει ὅτι οἱ ὑπερασπιστὰς ἦσαν 5.000 ἐντόπιοι, 2.000 ξένοι καὶ 2.000 μισθοφόροι. Φαίνεται ὁμῶς ὅτι οἱ ἀριθμοὶ τοῦ Φραντζῆ δὲν ἀνταποκρίνονται ἀπολύτως ἐν τῇ πραγματικότητι. Ὁ ἀριθμὸς τῶν 15 ἢ 20 χιλιάδων στρατιωτῶν εἶναι πλησιέστερος πρὸς τὰ γεγονότα καὶ τὰς ἀνάγκας. Διότι πρέπει νὰ υπολογίσωμεν ὅτι ὁ στρατὸς τῆς Πόλεως διεφύλαττε καὶ ὑπερήσπιζε 6 1/2 χιλιόμετρα διπλῶν τειχῶν ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, 12 χιλιόμετρα τειχῶν ἐπὶ τῆς πλευρᾶς τῆς θαλάσσης τοῦ Μαρμαρᾶ καὶ τοῦ Κερατικῶν κόλπου καὶ εἶχε καὶ μερικές μικρὰς ἐφεδρεῖες. Σὲ τελευταία ἀνάλυσιν, λοιπὸν, ἀν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ δύναμις τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ ἀνῆρχετο σὲ 270.000 χιλιάδες ἀνδρῶν, ἡ ἀνάλογία μεταξὺ ὑπερασπιζόντων καὶ ἐπιτιθεμένων ἦταν 1 πρὸς 15.

Παρ' ὅλα αὐτὰ ἐχρειάσθησαν 53 ἡμέρες συνεχῶς καὶ στενῆς πολιορκίας διὰ νὰ πέσῃ ἡ «Βασιλεύουσα». Καὶ τοῦτο ἐπετεύχθη κατόπιν ἐφόδου, ἀφοῦ τὸ τουρκικὸν πυροβολικὸν, διευθυνόμενον ἀπὸ τὸν Οὐγγρο ἐξωμότη Οὐρμπάν, ἀνοιξε μίαν δίοδον στὰ μέγαρα τότε ἀπόρρητα τείχη τοῦ Θεοδοσίου. (Διότι ἂς ὑπενθυμίσωμεν ὅτι οἱ Λατίνοι, τὸ 1204, κατέλαβαν τὴν Πόλιν ἀπὸ θαλάσσης καὶ ὄχι ἀπὸ ξηρᾶς).

Αἱ συνέπειαι

Αἱ συνέπειαι τῆς πτώσεως τῆς «κοσμοκράτειρας πόλεως, τῆς χαρᾶς πάντων τῶν Ἑλλήνων», ὅπως τὴν ἐχαρακτήρισε στοὺς τελευταίους λόγους τοῦ ὁ ὑπερήφανος (Συνέχεια εἰς τὴν σελ. 50)

Ἡ τελικὴ φάσις πρὸς κατάληψιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

(Τεθωρακιστὴ Χαλκωγραφία τοῦ 15ου αἰῶνος)

ΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΕΛΑΣΤΙΚΩΝ ΙΔΡΥΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΤΡΑ

«Πρώτη ξένη βιομηχανία που εγκαθίσταται εν Ελλάδι βάσει του νόμου «περί επενδύσεως και προστασίας κεφαλαίων εξωτερικού» είναι η «Pirelli - Hellas».

Τούτο ανακοίνωσεν ο κ. Κ. Γεωργακόπουλος, πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου της νέας Έταιρίας, εις ειδικήν συγκέντρωσιν των εκπροσώπων του Τύπου.

Παρισταμένου και του ύπουργου Βιομηχανίας, ο κ. Κ. Γεωργακόπουλος προέβη εν ολίγοις εις τὸ ἱστορικὸν τῆς ἰδρύσεως τῆς νέας ἑταιρίας, ἀκολουθῶν δὲ ἔλαβεν τὸν λόγον ὁ κ. Ν. Μάρτης, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ ἐξήρε τὴν οἰκονομικὴν πρόοδον τῆς χώρας καὶ τὴν ἀλματώδη βιομηχανικὴν τῆς ἀνάπτυξιν, ἐτόνισεν ὅτι ἡ ἐγκατάστασις τῆς ἑταιρίας Pirelli ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν τοῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ ξένου κεφαλαίου καὶ περιέγραψεν τὰ ἄμεσα πλεονεκτήματα πού θὰ προκύψουν ἐκ τῆς ἐγκαταστάσεως τῆς νέας βιομηχανίας, ὡς καὶ τὴν ἐπίδρασιν τῆς εἰς τὴν προσέλκυσιν νέων κεφαλαίων ἐξ Ἰταλίας.

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Σύμβουλος καὶ Γεν. Διευθυντὴς τῆς Pirelli - International Δρ. Βιττόριο Ροσάνιο ἐξέφρασε τὴν μεγάλην του χαρὰν διὰ τὴν ὑπὸ τῆς Pirelli ἰδρυσιν τῆς νέας ἑλληνικῆς βιομηχανίας, ἡ ὁποία θὰ ἀπασχολήσῃ ἑλληνικὸν προσωπικὸν καὶ θὰ μετεκπαυδύσῃ Ἑλλήνας τεχνίτας, καὶ τὴν κοινὴν ἐπιθυμίαν πρὸς ἐδραίωσιν μιᾶς ἐπιχειρήσεως ἡ ὁποία θὰ ἀποτελῇ πρότυπον συνεργασίας Ἑλλάδος καὶ ἐξωτερικοῦ.

Τελευταῖος ὁμιλητὴς ἦτο ὁ κ. Νικόλαος Ε. Φαρμάκης, ἐντεταλμένος Σύμβουλος τῆς νέας ἑταιρίας καὶ ὁ πρῶτον ἐκπονήσας τὴν μελέτην βιομηχανίας ἐπισώτρων ἐν Ἑλλάδι, ἡ ὁποία ἐπραγματοποιήθη ὑπὸ τῆς Pirelli - International.

Ὁ κ. Φαρμάκης ἐξήρε τὴν θερμὴν συμπαράστασιν καὶ βοήθειαν τῶν ἀνωτέρων στελεχῶν τῆς Pirelli κατὰ τὴν πρώτην φάσιν τῆς ὁργανώσεως τοῦ ἔργου ἐν Ἑλλάδι, καὶ ἀκολουθῶν ἀνεφέρθη εἰς τὴν πολῦτιμον ἀρωγὴν τοῦ ὑπουργείου Συντονισμοῦ καὶ τῶν ἄλλων κρατικῶν ὑπηρεσιῶν εἰς τὴν προετοιμασίαν τῆς νέας ἑταιρίας.

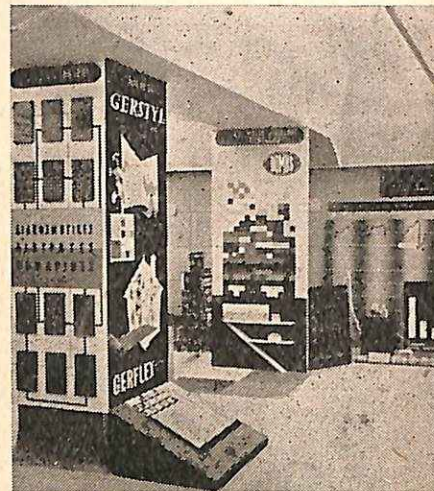
Τὸ ἱδρυτικὸν κεφάλαιον τῆς νέας ἑταιρίας εἶναι 1 ἑκατομῦριον δολλάρια, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ 90% κατεβλήθη ὑπὸ τῆς «Πιρέλλι Ἰντερνάσιοναλ» τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἀπὸ ἑλληνικῆς πλευρᾶς, ἡ δὲ ἀξία τοῦ ὅλου ἔργου, θὰ ἀνέλθῃ εἰς 6 ἑκατομῦρια δολλάρια περίπου.

Ἡ νέα βιομηχανία ἐγκαθίσταται εἰς τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν ἐπειδὴ αὕτη εἶναι ὁ πλησιέστερος πρὸς Ἰταλίαν λιμὴν, ἀπὸ πού θὰ εἰσάχθουν τὰ ἀπαραίτητα μηχανήματα, αἱ πρῶται ὕλαι καὶ ἡ ἀπαραίτητος τεχνικὴ βοήθεια καὶ διὰ τὸ γεγονός ὅτι αἱ Πάτραι ἀποτελοῦν, μετὰ τὸν Πειραιᾶ, τὸν πλέον κεντρικὸν λιμένα διαμετακομῆσεως, ἐκ τοῦ ὁποίου θὰ διενεργούνται αἱ προβλεπόμεναι ἐξαγωγαὶ τῶν προϊόντων τῆς «Πιρέλλι». Ἐκτὸς τῶν δύο τούτων βασικῶν πλεονεκτημάτων, αἱ Πάτραι ἐξασφαλίζουν ἄφθονον καὶ διαρκὴ παροχὴν ὕδατος καὶ διαθέτουν πλήρως ὁδικὸν καὶ σιδηροδρομικὸν δίκτυον.

Συνεχίζων ὁ κ. Φαρμάκης, ἀνέφερεν ὅτι διὰ τὸ ἐργοστάσιον ἡγοράσθη χώρος 174 στρεμμάτων, τὰ δὲ βασικὰ κτίρια τῆς νέας βιομηχανίας θὰ καλύψουν ἑκτασιν 32.000 τετραγωνικῶν μέτρων, ἐλπίζεται δὲ ὅτι ἡ ἑναρξίς τῆς λειτουργίας του θὰ καταστήθῃ δυνατὴ ἐντὸς 18 μηνῶν. Ἡ ἑτήσια παραγωγή τῆς «Πιρέλλι-Ἑλλάς» θὰ ἀνέρχεται εἰς 240.000 μονάδας, αἱ ὁποῖαι, ὑπὸ τὰ σημερινὰ δεδομένα, καλύπτουν τὸ 112% τῶν ἑλληνικῶν ἀναγκῶν.

Ἡ διαρκὴς Ἔκθεσις τῶν ὑλικῶν δομήσεως

Ἡ Διαρκὴς Ἔκθεσις Ὑλικῶν Δομῆσεως καὶ Διακοσμήσεως πού λειτουργεῖ στὴν ὁδὸ Βαλαωρίτου 9α

Μερικὴ ἀποψὶς τῆς Ἐκθέσεως

εἶναι ἓνα κέντρον ἐκθέσεως παντὸς ὑλικοῦ σχετικοῦ μετὰ τὴν οἰκοδομικὴν καὶ τὴν διακόσμησιν.

Ἡ ἰδέα αὕτη τῆς Ἐκθέσεως δὲν εἶναι πρωτότυπος. Στὴν Ἑλλάδα ὅμως ἐφαρμόζεται διὰ πρώτην φοράν καὶ ὁργανοῦται σύμφωνα μετὰ εὐρωπαϊκὰ πρότυπα. Σκοπὸς τῆς Ἐκθέσεως εἶναι νὰ συγκεντρώσῃ εἰς ἓναν ὅσον 750 τ.μ. ὅλα τὰ ὑπάρχοντα σήμερον οἰκοδομικὰ ὑλικά ὥστε, οἱ μὲν Ἕλληνες βιομήχανοι, βιοτέχναι καὶ ἀντιπρόσωποι Οἴκων τοῦ Ἐξωτερικοῦ νὰ παρουσιάσουν τὰ προϊόντα των καὶ νὰ ἐξηγήσουν εἰς τὸ κοινὸν τὴν ἰδιότητες καὶ ἐφαρμογὰς των, οἱ δὲ ἐπισκέπται, τεχνικοὶ καὶ μὴ, νὰ βροῦν, διὰ πρώτην φοράν, συγκεντρωμένα ὅλα τὰ γνωστὰ καὶ ἀγνωστὰ ἴσως δι' αὐτοὺς σύγχρονα ὑλικά. Τὸ προσωπικὸν τῆς Ἐκθέσεως θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ δώσῃ παντὸς εἶδους πληροφορίας εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους.

Πληροφορικὰ ἐντυπα, περιέχοντα ἐπεξηγηματικὰ στοιχεῖα διὰ τὸν τρόπον χρήσεως καὶ τὴν ἐφαρμογὴν κάθε ὑλικοῦ, θὰ διανέμονται στοὺς ἐπισκέπτας δωρεάν.

Ἡ δημιουργία τῆς Διαρκούς Ἐκθέσεως Ὑλικῶν Δομῆσεως καὶ Διακοσμήσεως ὀφείλεται καὶ πάλιν εἰς τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν. Ὁργανωτὰς τῆς Ἐκθέσεως εἶναι ὁ ἀρχιτέκτων κ. Ἀντώνης Κ. Κιτσίκης ἰδιοκτῆτης-Διευθυντὴς τοῦ περιοδικοῦ «ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ», ὁ κ. Μένης Τσάκωνας Δ/ντῆς τῆς Ἐκθέσεως καὶ ὁ κ. Θάσος Μακρῆς, Τεχνικὸς Σύμβουλος.

ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΜΕ ΤΟΥΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ

ΤΟ ΥΨΟΣ ΤΩΝ ΣΥΝΑΛΛΑΓΩΝ ΜΕ ΤΗΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΝ

Μὲ τὴν λήξιν τοῦ 1959 συνεπληρώθη μία περίοδος τεσσάρων ἐτῶν εἰς τὰς ἐμπορικὰς σχέσεις μεταξὺ Βουλγαρίας καὶ Ἑλλάδος. Κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν αἱ ἐμπορικαὶ συναλλαγαὶ μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν διεξήχθησαν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καθορισθειῶν κατὰ τὸ 1956, καὶ ἀνανεομένων καθ' ἑκάστον ἐτος ποσοτήτων.

Ἡ περίοδος αὕτη δέον νὰ θεωρηθῇ λή-
ξασα, διότι τὸ ὑπογραφέν, ὡς ἀποτέλεσμα τῶν διεξαχθειῶν κατὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1960 εἰς Σόφιαν διαπραγματεύσεων μεταξὺ τῶν κυβερνητικῶν ἐμπορικῶν ἀντιπροσωπειῶν τῆς Βουλγαρίας καὶ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, πρωτόκολλον διὰ τὸ 1960, διήνοιξεν νέας, περισσότερον εὐνοϊκὰς προοπτικὰς διὰ τὴν διεύρυνσιν τοῦ ἐμπορίου μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν. Ἡ ἐπιτευχθεῖσα πρόοδος εἰς τὰς διαπραγματεύσεις, ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐμπορικὰς αὐτὰς συναλλαγὰς, εὐρίσκει πολλὰ πλὴν ἑκφρασιν. Πρῶτον: Τὸ συμφωνηθέν μεταξὺ τῶν κυβερνητικῶν ἐμπορικῶν ἀντιπροσωπειῶν συνολικὸν ὕψος τῶν ἀνταλλαγῶν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν, ἀνερχόμενον εἰς 8.180.000 δολλάρια, εἶναι κατὰ 1.180.000 δολλάρια ἀνώτερον τοῦ ὕψους τῶν ἀνταλλαγῶν τοῦ προηγουμένου ἐτους. Προβλέπεται ἡ ἐξαγωγή εἰς τὴν Ἑλλάδα βουλγαρικῶν προϊόντων συνολικῆς ἀξίας 4.280.000 δολλαρίων καὶ ἡ ἐισαγωγή εἰς Βουλγαρίαν ἑλληνικῶν προϊόντων ἀξίας 3.900.000 δολλαρίων. Ἡ ἐκ 380.000 δολλαρίων διαφορά θὰ χρησιμοποιηθῇ πρὸς κάλυψιν τῶν πραγματοποιηθέντων ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἐξόδων ἐξυπηρετήσεως πρὸς τὴν Βουλγαρίαν.

Δεύτερον: Ἐκφρασιν τῆς ἐπιτευχθείσης προόδου εἰς τὰς ἐμπορικὰς διαπραγματεύσεις τοῦ 1960 ἀποτελεῖ καὶ τὸ γεγονός ὅτι τὸ προβλεπόμενον ἀνώτατον ὄριον τῆς δυνατῆς διαφορᾶς ἀξίας τῶν ἐμπορευμάτων εἰς τὰς ἐπὶ μέρους ἀνταλλαγὰς μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν ἀνέρχεται εἰς 400.000 δολλάρια, ὑπερβαίνει δηλαδὴ κατὰ 150.000 δολλάρια τὸ ἀντίστοιχον τοῦ 1959. Τὸ γεγονός αὐτὸ ἐξασφαλίζει μεγαλύτεραν εὐλυγισίαν εἰς τὰς ἐμπορικὰς συναλλαγὰς μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν, ἔχει δὲ ἰδιαίτερον σημασίαν διὰ τὴν Ἑλλάδα, εἰς τὸν ἐξαγωγικὸν πῖνακα τῆς ὁποίας ἀναγράφονται κυρίως γεωργικὰ προϊόντα δεδηλωμένου ἐποχικῶ χαρακτήρος.

Τρίτον: Δέον νὰ ὑπογραμμισθῇ τὸ γεγονός ὅτι εἰς τοὺς ἐξαγωγικοὺς πίνακας τῶν δύο χωρῶν ἔχουν περιληφθῇ νέα εἶδη προϊόντων. Προβλέπεται λ.χ. ἡ ἐξαγωγή-διὰ πρώτην φοράν κατὰ τὸ τρέχον ἐτος-ἐκ Βουλγαρίας διὰ τὴν Ἑλλάδα ζαχαρέως ἀξίας 500.000 δολλαρίων, λίνου καὶ καννάβεως ἀξίας 50.000 δολλαρίων, χάλυβος καὶ ἐλασμάτων σιδήρου ἀξίας 50.000 δολλαρίων, ἐμαγιὲ ἀξίας 50.000 δολλαρίων, γεωργικῶν σπόρων ἀξίας 100.000 δολλαρίων κ.α. καθὼς καὶ ἡ ἐξαγωγή ἐξ Ἑλλάδος-διὰ πρώτην φοράν-εἰς Βουλγαρίαν ἀκατεργάστων δερμάτων ἀξίας 100.000 δολλαρίων, προϊόντων φελλοῦ ἀξίας 10.000 δολλαρίων,

ἐλαίου ἀξίας 150.000 δολλαρίων κ.α. Προβλέπεται ἐπίσης ἡ ἐξαγωγή ἐκ Βουλγαρίας διὰ τὴν Ἑλλάδα μεγαλυτέρων ποσοτήτων, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ προηγούμενα ἔτη, προϊόντων τῆς βιομηχανίας μηχανοκασκευῶν ἠλεκτρικῶν εἰδῶν, σιδηρομπετόν, ἀζωτοπύχων λιπασμάτων, χοιρινῶν κρέατος, πουλερικῶν κ.α.

Ἐπίσης ἐντὸς τοῦ 1960 θὰ ἐξαχθῶν εἰς Βουλγαρίαν μεγαλύτεραι ποσότητες ἐν σχέσει πρὸς τὸ 1959, ἦτοι: ἑσπεριδοει-

δῆ κατὰ 5 φορές περισσότερον, ἑλῆς κατὰ 6 φορές, σύκα-κατὰ 4 φορές, ἰχθεῖς κατὰ 12 φορές κ.α. Ἐξ ἄλλου προβλέπεται ἡ ἐξαγωγή ἐξ Ἑλλάδος μεγαλυτέρων ποσοτήτων, ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ 1959, βιομηχανικῶν προϊόντων, ἦτοι: λαμαρίνας σιδήρου (κατὰ 80% περισσότερον) μαλλίνων νημάτων, βαμβακερῶν καὶ μαλλίνων ὑφασμάτων (κατὰ 16 φορές περισσότερον) ξυριστικῶν λεπίδων (κατὰ 5 φορές περισσότερον) μαστίχης (κατὰ 2,5 φορές περισσότερον) καθὼς ἐπίσης φυτικῶν ἐκχυλισμάτων ἀξίας 150.000 δολλαρίων, κολοφωνίου ἀξίας 100.000 δολλαρίων, σταφίδων ἀξίας 100.000 δολλαρίων, βάμβακος ἀξίας 700.000 δολλαρίων κ.α.

ΑΠ' Ο,ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ

Κύριε διευθυντά.

Εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον τοῦ «Αἰῶνος» ἐμελέτησα μετὰ προσοχῆς τὸ ἀρθρον: «Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ἐργαζομένων».

Ἀπευθύνοντάς σας εἰλικρινῆ συγχαρητήρια τόσον διὰ τὴν ὀρθὴν τοποθέτησιν τῶν πραγμάτων ὑπὸ τοῦ ἀρθρογράφου κ. Δ. Μαγκλιέρα, ὅσον καὶ διότι δι' ὀλίγων γραμμῶν κατὰ κράτην ν' ἀποδοθῇ πλήρως τὸ σοβαρῶτατον τοῦτο θέμα καὶ νὰ ἐπισημανθῇ ὡς βέβαιον τὸ ὁλοκλήρῳ ἀποτέλεσμα ἐκ τῆς κυβερνητικῆς ἀδιαφορίας, διὰ τῆς παρατάσεως τῆς σημερινῆς καταστάσεως. Θέλω νὰ πιστεύω ὅτι ἡ ἐργατικὴ τάξις, ἐν ᾗ καὶ ἡ Τραπεζοῦπαλ-
ληλικὴ οἰκονομία, τρέφει βαθειὰν ἐγνωμοσύνην καὶ αἰσθάνεται ὑπερηφάνειαν ὅταν εἰς τὸ πλευρὸν τῆς τάσσονται τοιαύτης ἱκανότητος ὑπερασπισταί.

Μὲ ἀγάπην
Γ.ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ
Πρόεδρος Ο.Τ.Ο.Ε.

Ὁ «Αἰὼν» ἀποτελεῖ ἐπιτεύγμα τοῦ περιοδικοῦ Τύπου τῆς Ἑλλάδος. Οἱ συνεργάται του πραγματεύονται θέματα ἀκριβῶς ἐνδιαφέροντα καὶ λίαν κα-
τατοπιστικά διὰ τὸν ἀναγνώστην.

Ἐφημερὶς INDEPENDANCE
Παρίσιον.

Θεμὰ συγχαρητήρια διὰ τὸ ἐξαίρετον περιοδικὸν σας τὸ ὁποῖον δια-
βάζω πάντοτε μετὰ πολὺ ἐνδιαφέρον.

Γ. Β. ΚΑΜΙΤΣΗΣ
41 rue Noguib et Rihani
Ἀθήνη

ΜΙΑ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΙΣ

Εἰς τὸ προηγούμενον τεῦχος τοῦ Αἰῶνος, καὶ εἰς ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Ἑκάλῃ συνδέεται μετὰ τὴν θάλασσαν», παρελήφθη ὑπὸ τοῦ συντάκτου ν' ἀναφερθῇ καὶ ἡ συμβολὴ τῆς Ἀνωρύμου Οἰκοδομικῆς Ἑταιρίας «Ἑκάλῃ» Α.Ε., διὰ 100.000 δρχ. εἰς τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ὁδοῦ πού συνέδεσε τὴν Νέαν Μάκρην μετὰ τὴν Ἑκάλῃν, μέσῳ Διούσου. Τὸ παρὸν θεωρήσαμεν ὑποχρέωσιν μας νὰ ἀναγράψωμεν, κατόπιν ἐπιστολῆς πού ἐστάλη πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ περιοδικοῦ ὑπὸ τῆς ἐν λόγω ἑταιρίας.

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ «Αἰῶνος», εἰς τὴν προσπέθειάν της ὅπως καταστήσῃ τὸ περιοδικὸν προστι-
τὸν εἰς, ὅσο τὸ δυνατόν, εὐρύτερον ἀναγνωστικὸν κοινόν, ἐντὸς ἀλλὰ καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ κατόπιν ἐκφρασθείσης ἐπιθυμίας πολλῶν ἀναγνωστῶν τοῦ Ἐξωτερικοῦ, ἀπεφάσισεν προσεχῶς τὴν προσθήκην ἐπὶ πλέον σελίδων, εἰς τὴν ἀγγλικὴν γλῶσσαν. Αἱ σελίδες αὗται θὰ περιλαμβάνον ἐιδικὴν ἀνάλυσιν τῶν παγκοσμίων οἰκονομικῶν γεγονότων ὡς καὶ περίληψιν τῶν κυριωτέρων θεμάτων τοῦ περιοδικοῦ. Ἡ Διεύθυνσις τοῦ «Αἰῶνος», πιστεύει, ὅτι, διὰ τῆς προσθήκης τῶν ἐν λόγω σελίδων, πραγματοποιεῖ πρόοδον εἰς τὴν προσπάθειαν ἐνημερώσεως τοῦ κοινοῦ.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ

(Συνέχεια εκ της σελ. 22)

κολυμβητοῦ τοῦ πατόματος γιὰ νὰ γελοιοποιήσῃ τὴ θρησκεία. Τὴν ἀποσπᾷ ἀπὸ τὸ ψυχικὸ τῆς περιβάλλον καὶ τὴν κρίνει μὲ τὸν ψυχρὸ φακὸ τῆς μηχανικῆς λογικῆς.

«Οἱ ἄγριοι—γράφει—δημιουργοὶν τὰ εἰδῶλα μὲ τὰ χεῖρα τους.» Ὡστόσο πιστεύουν πὼς τὸ χειροποίητο αὐτὸ εἶδωλο ἔχει μεγαλύτερη δύναμη ἀπ' αὐτοῦς. Ἀργότερα οἱ ἄνθρωποι δημιουργοὶσαν μὲ τὴ φαντασία τους ἕνα θεὸ αἰὸλο. Καὶ πιστεύουν πὼς τὸ φάντασμα αὐτὸ ἔχει περισσότερη δύναμη ἀπ' τοὺς ἴδιους. Δὲν καταλαβαίνουν πὼς τὰ εἰδῶλα καὶ ὁ Θεὸς εἶναι δημιουργήματα τῆς φαντασίας. Στὴ Θρησκεία, ἡ ἀνθρώπινη ὑπαρξὴ ἔχει μᾶται ὄχι γιὰ νὰ βλέπῃ, ἀλλὰ γιὰ νὰ παρᾶμῃ ἀνόητη».

Μὲ τὴν ἐπιπόλαιη αὐτὴ ἐξέτασιν τῆς θρησκείας, ὁ Στεπάνωφ καταδικάζει ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις τῆς, ἀπὸ τοὺς προϊστορικοὺς χρόνους ὡς σήμερα, σὰν ἀνόητες καὶ μαζὶ τοὺς τὴν ἀνθρωπότητα πὸν τὶς πίστεψε, σὰν βάρβαρη καὶ τυφλή. Ἄν ὅμως ἦσαν ἔτσι τὰ πράγματα, θὰ ἔπρεπε νὰ παραδεχτοῦμε πὼς στὴ βαρβαρότητα καὶ τύφλωσιν τῆς, χιλιάδες τώρα χρόνια, καὶ μονάχα φωτεινὴ στιγμή γνώρισε ἡ ἀνθρωπότητα: τὴν ἀντιθρησκευτικὴν φυλλὰδα τοῦ συντρόφου Στεπάνωφ. Ἀλλὰ ἕνα τέτοιο συμπέρασμα θὰ ἦταν, κατὰ τὴν θετικὴν λογικὴν, παράλογο. Καὶ ὁ ἴδιος ὁ Στεπάνωφ ἐλπίζει νὰ μὴν τὸ ἐπαναλάβῃ ἐμπρὸς σὲ νηφαλὺς ἀνθρώπους.

Ἡ πηγὴ τῆς Θρησκείας

Θρησκεία, ὅπως εἶδαμε, εἶναι ἕνα πανόραμα συλλογικῶν φαινομένων. Αὐτὸ σημαίνει πὼς ἡ πηγὴ τῆς βρίσκεται στὴ δύναμιν ἐκείνῃ τῆς ζωῆς πὸν ἐργάζεται γιὰ τὴ συνένωση τῶν ἀτόμων σὲ κοινωνίες. Ἡ δύναμις αὐτὴ εἶναι προγενέστερη καὶ ἀπὸ τὴν ἀνθρώπιναν κοινωνίαν. Ἡ ὥρα τῆς προχωρεῖ βαθύτερα, σὲ κόσμῳ τῆς οργανικῆς ζωῆς. Πὼς θὰ ὀνομάσωμε τὴν παρόρμησιν γιὰ κοινωνικὴ συνύπαρξιν καὶ συλλογικὴ λειτουργία πὸν διακρίνει τὰ ὑμενότερα, λ.χ. τὶς μέλισσες καὶ τὰ μερμήγκια; Βιολογικὸ ἐνστικτό! Εἶναι πὸν σοφὸ ἀπὸ τὴν ἀτομικὴ διάνοιαν καὶ πληρότερον ἀπὸ τὴν καλύτερη ἀνθρώπιναν νομοθεσίαν. Τὸ κοινωνικὸ ἐνστικτό ἐμυρμαίνει καὶ κρατᾷ ζωηρὴ τὴν ἐλπίδα πὸν ἐνώνει τὰ ὑμενότερα σὲ μιὰ πειθαρχικὴ συλλογικότητα, μὲ καταμερισμὸν ἔργων στὴν ἀναπαραγωγή, μὲ φαντασίαν στὴν ὑπεράσπισιν τῆς κοινότητος ἢ τῆς φυλῆς, μὲ ἐκπληκτικὴ αὐτοθυσία στὴν ἐργασία λ.χ. γιὰ τὴ συλλογὴ τοῦ νέκταρος,

ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

(Συνέχεια εκ της σελ. 44)

ρίας, Ἀραβίας, πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Κανὰ τῆς Γαλιλαίας καὶ Ἀγίας Σιών Κον Βενέδικτον τὸν Α', συγκροτεῖται ἐκ τῶν ἐξῆς σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων καὶ ἀρχιεπισκόπων καὶ λοιπῶν ἱερομονάχων, διακόνων, Μοναχῶν καὶ Δοκίμων. 1) Ἀρχιεπίσκοποι: Ὁ Θωμάριος κ. Βησσαρίων, ὁ Διοκασαρείας κ. Εἰρήναρχος, ὁ Φιλαδελφείας κ. Ἐπιφάνιος, ὁ Ἐλευθερουπόλεως κ. Φιλόθεος, ὁ Σεβαστείας, ὁ καὶ Πατριαρχικὸς Ἐπίτροπος, ἱκανὸς καὶ σωφρόνως διευθύνων, κ. Ἀθηναγόρας, ὁ Μαδάρων κ. Βαρβολομαῖος, ὁ Πέλλης κ. Κλαύδιος, ὁ Κυριακουπόλεως κ. Ἀριστόβουλος, ὁ Γάζας κ. Στέφανος, (ὅστις καὶ λίαν ἀγαπητὸς τυγχάνει εἰς ὅλους τοὺς προσκυνητὰς,

τὴν ἐξάμεισιν τῆς ὑγρᾶσας του, τὴ συμπύκνωσίν του σὲ μέλι.

Ἄν κατεβούμε ἀκόμη πὺδ χαμηλὰ, στὰ σκαλοπάτια τῆς φυσικῆς ζωῆς, τότε θ' ἀντιληφθούμε τὴν ἴδια αὐτὴ βιολογικὴ δύναμιν νὰ ὑφᾶν τὸ ὄργανο τῶν εἰδῶν, ἐνώνοντας σὲ κοινωνίες τὰ πρωτόζωα.

Τὸ ἐνστικτό τῆς συνοχῆς ἐπεκτείνει τὴν διοργανωτικὴν λειτουργίαν ἀπὸ τὰ φυσικὰ ὄργανα καὶ τὰ σμήνη τῶν ὑμενοπτερόων, στὴν ἀνθρώπιναν κοινωνίαν. Μὲ τὴ διαφορά, πὼς, στὰ σύνορα τοῦ φυσικοῦ καὶ ἀνθρωπίνου κόσμου, τὰ φυσικὰ ὄργανα ἀποκτοῦν μιὰ προέκτασιν μὲ τὰ ἐργαλεῖα πὸν ἐφευρίσκει, κατασκευάζει καὶ χρησιμοποιεῖ ὁ ἄνθρωπος. Ὁ Πασκάλ ἐλεγε πὼς ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἕνα ζῶον πὸν κατασκευάζει ἐργαλεῖα.

Ἡ ἡλικία τῆς Θρησκείας

Υπολογίζουν πὼς οἱ πρώτες κοινωνίες παρουσάστηκαν στὸν πλανήτη μας, μὲ τὰ οργανικὰ ὄντα, πρὶν ἕνα δεκατομμύριο τετρακόσια ἑκατομμύρια χρόνια. Ἡ τετατογενεὴς ἡ ἀνθρωποζωικὴ γεωλογικὴ περίοδος μετράται συνήθως μὲ πενταχίλιες χιλιάδες χρόνια. Εἶναι ἡ ἡλικία τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας.

Ἄν σκεπτοῦμε πὼς ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς ἀτομικότητος ἀπὸ τὴν ὑποτακτικὴν συλλογικότητα τοῦ ἀνατολικοῦ κόσμου συμπεληρώθηκε, γιὰ πρώτη φορὰ στὴν ἀρχαίότητα, στὸν αἰῶνα τῆς ἀθηναϊκῆς Δημοκρατίας καὶ ὅτι ὁ Ἀριστοτέλης διατύπωσε τοὺς κανόνες τῆς λογικῆς μὲ τὸν 4ο αἰῶνα, τότε θὰ καταλάβωμε πόσο τεράστια εἶναι ἡ διαφορά πὸν χωρίζει τὴν ἡλικίαν τοῦ κοινωνικοῦ ἐνστικτοῦ, πὸν ἐσχημάτισε μὲ τὸν πόλογο του τὴ θρησκεία, ἀπὸ τὴν ἀτομικὴν λογικὴν πὸν ἔγινε τὸ βάρβαρο τῆς θετικῆς ἐπιστήμης στὴν ἐδωραϊκὴ ἱστορίαν.

Τὸ προλογικὸ καὶ ὥστόσο σοφὸ βιολογικὸ ἐνστικτό ζύμωσε τὴν ἀνθρώπιναν κοινωνίαν, στὸν πέντε χιλιάδες αἰῶνες τῆς παρουσίας τῆς στὴ Γῆ, μὲ τὴ μαγία τῆς θρησκείας. Αὐτὴ ἔδωσε συνοχὴ στὴν ὁργάνωσιν τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, μὲ τὴν ἀληλέγγυαν πίστην στὶς ἱερὰς δυνάμεις πὸν ὀδηγοῦσαν τὴν ὑπαρξὴν, ἀπὸ πρωτόζωα τῆς βιολογίας στὰ πρωτόγονα γένη καὶ ἔπειτα στὰ κράτη, στὰ ἔθνη καὶ στὸς διενθεῖς σχηματισμούς. Αὐτὴ ἀκόμη ἔδωσε αὐξήσιν στὴ συλλογικὴν δραστηριότητα καὶ δύναμιν, ὥστε νὰ μόνουν στὴν ἐποχὴ μας τόσα περιθώρια ἐλευθερίας στὸ ἄτομον, ὥστε νὰ κρίνῃ μὲ μικρὰ καὶ νεαρά μέτρα τῆς λογικῆς του τὸ προγονικὸν τῆς ἐνστικτοῦ.

ΑΓΓ. Γ. ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ

Ο ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Συνέχεια εκ της σελ. 17)

κτηριστικῶς ὅτι εἶναι τόσο κατηρητισμένοι, ὥστε θὰ ἦσαν κατάλληλοι καὶ ὡς καθηγηταὶ Πανεπιστημίων. Γενικῶς εἰς τὴν χώραν μας ὁ τουρίστας εἶναι σεβαστός. Εἰς τὰς κυριώτερας τουριστικὰς περιοχὰς τῆς χώρας ὑπάρχει ἡ τουριστικὴ ἀστυνομία, ἡ ὁποία ἐπιτελεῖ τὸ ἔργον τῆς ἀθροῦβως ἀλλὰ ἱκανοποιητικῶς. Ἀποτελεῖται ἀπὸ διαλεκτοὺς ἀξιωματικούς καὶ ἀνδρας τῶν δύο σωμάτων ἀσφαλείας, γνωστας ξένων γλωσσῶν, οἱ ὅποιοι ὑφίστανται ἐντατικὴν ἐκπαίδευσιν. Συντόμως ἀλλωστε πρόκειται νὰ λειτουργήσῃ ἐιδικὴ σχολὴ μετεκπαιδεύσεως τῶν ἀνδρῶν τῆς τουριστικῆς ἀστυνομίας, ἐνῶ, παραλλήλως, εἰς τὰς σχολὰς τῶν σωμάτων ἀσφαλείας καθιερώθησαν καὶ διδάσκονται τουριστικὰ μαθήματα.

Ἀπὸ πλευρᾶς συγκοινωνιῶν. ἔκτος τῶν σιδηροδρόμων, οἱ ὅποιοι ἔχουν βελτιωθῇ αἰσθητῶς, ἡ καθιέρωσις αὐτοκινήτων πούλμαν, τὰ ὅποια ἀποτελεῖν νέαν μορφήν μεταφορικῶν μέσων, ἱκανοποιεῖ τὰς ἀνάγκας τῆς κινήσεως εἰς τὸ ἐσωτερικόν. Σήμερον ὑπάρχουν περὶ τὰ 400 πούλμαν, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐπισκεπτῶν. Ἡ Ἑλλάς ἐξ ἄλλου διαθέτει ἕνα ἀπὸ τὰ πλέον σύγχρονα ἀεροπορικὰ δίκτυα. Ἐπίσης δρομολογοῦνται νέα ἀκτοπολικά σκάφη καὶ διαθέτομεν ἤδη τρία σκάφη διὰ κρουαζιέρας, ἦτοι τὸ «Στέλλα Μάρυ», τὸ «Αἰγαῖον» καὶ τὸ «Σεμίρμις», καὶ ἡδὴ ὁ ἀριθμὸς τῶν πορθμείων.

Στατιστικὰ στοιχεῖα

Ἡ τουριστικὴ κίνησις προπολεμικῶς ἦτο ὑποτυπώδης καὶ ἀπέφερεν ἐτήσιως μόνον 5 ἑκατ. δολларίων. Ἡ σοβαρὰ τουριστικὴ ἀνάπτυξις τῆς Ἑλλάδος ἤρχισεν ἀπὸ τοῦ 1950, ὅποτε ἤρχισεν ἡ συστηματικὴ μελέτη καὶ ὁ προγραμματισμὸς τουριστικῶν ἔργων. Ἡ ἐν συνεχείᾳ ἀνάπτυξις ὑπῆρξεν ὁμολογουμένως ἀματῶδης, παρουσιάζουσα κατ' ἔτος αὐξήσεις μεγαλυτέρας κατ' ἀναλογία καὶ ἐκείνων τῶν ἀνεπτυγμένων τουριστικῶς χωρῶν ὡς κατωτέρω:

ΕΤΗ	Ἀριθ. τουρ.	Εισπραχθ. δολλ.
1950	33.333	4.734.311
1954	157.618	25.324.338
1955	195.853	29.123.182
1956	206.015	31.213.728
1958	276.000	37.000.000
1959	350.000	42.000.000

Ἐκπαίδευσιν στελεχῶν

Καὶ εἰς τὸν τομέα τῆς ἐκπαιδεύσεως ἱκανῶν στελεχῶν τουριστικῶν ἐπαγγελμάτων καταβάλλονται μεγάλα προσπαθεῖται. Ἡδὴ, λειτουργοῦν ἀρκεταὶ σχολαὶ αἱ ὁποῖαι παραδίδουν εἰς τὴν χώραν ἱκανοὺς ἐπαγγελματίους, οἱ ὅποιοι θὰ πλαισιώσουν τὰς πληθυνόμενας συνεχῶς τουριστικὰς ἐπιχειρήσεις.

Οἱ ἀνωτέρω ἀριθμοὶ εἶναι ἀρκετὰ ἐυγλωττοὶ καὶ προδικάζουν τὸ μέλλον τοῦ ἑλληνικοῦ τουρισμοῦ. Πρέπει δὲ νὰ θεωρεῖται βέβαιον ὅτι αἱ προβλέψεις τοῦ πενταετοῦς προγράμματος θὰ ὑπερκερασθῶν καὶ ἡ χώρα μας θὰ ἔχῃ τότε ἀνακαλύψῃ τὴν «χρυσότοκον ὄριαν», τῆς ὁποίας τόσο πρᾶγματι ἔχει ἀνάγκην.

Β. ΓΡ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΜΑΧΗ ΕΙΣ ΤΟ ΒΑΛΤΕΤΣΙ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΠΟΥ ΠΡΟΗΓΗΘΗΣΑΝ

Τῆς πρώτης νικηφόρου μάχης στὸ Βαλτέτσι, προηγήθησαν ἐκεῖνες στὸ γεφύρι τῆς Ἀλαμάνας μὲ τὸν Ἀθανάσιο Διάκο στὶς 22 Ἀπριλίου, καὶ τῆς Γραβιάς μὲ τὸν Ὀδυσσεά Ἀνδρουτσο στὶς 8 Μαΐου τοῦ 1821.

Τὸ Χάνι τῆς Γραβιάς

Μετὰ τὸν ἡρωϊκὸ θάνατον τοῦ Διάκου, οἱ καπεταναῖοι προχώρησαν ἀπὸ τὸ Γοργοπόταμο καὶ ἔφθασαν στὴ Γραβιά, γιὰτὶ ἤξεραν ὅτι ἀπ' ἐκεῖ θὰ περνοῦσαν οἱ Βρυῶνες καὶ Κιοσέ, γιὰ νὰ πᾶνε στὸ Μοριά. Στὶς 3 Μαΐου ἔφθασε καὶ ὁ Ἀνδρουτσος μὲ τὸν Κοσμᾶ Σουλιάτη, τὸν Κατοικογιάννη καὶ ἑκατὸν ἑνδεκα συντρόφους, καὶ ὅλοι μαζὶ ἀπεφασισαν νὰ σταθοῦν ἐκεῖ, γιὰ νὰ ἐμποδίσουν τοὺς πασάδες νὰ περάσουν. Τὰ χαράγματα τῆς 8ης Μαΐου, ἐφάνηκαν ἀπὸ μακριὰ νὰ ἐρχονται τὰ ἐχθρικά ἀσκήρια. Μόλις τοὺς εἶδαν, ἔπιασαν τὶς θέσεις τοὺς στὶς πλαγιὰς τῆς Γραβιάς, καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς ἔφωσσε στὰ παλληκάρια: «Εἴ!!! ὦρὲ παιδιά, ὅποιοι θέλει νὰ μ' ἀκολουθήσῃ νὰ πιαστῇ στὸ χορὸ». Καὶ ἄρχισε ἕνα κλέφτικος χορὸς ἀπὸ τὰ πάνοπλα παλληκάρια. Πρῶτος ἄρπαξε τὸ μαντήλι ὁ Γκούρας καὶ ἀπὸ κοντὰ ὁ Παπανδριῆς, ὁ Κοσμᾶς Τράκας, ὁ Γοργίνος ἀπὸ τὴν Εὐβοία, ὁ Κίρκος καὶ ὁ Μητρόπουλος μὲ τριάντα δύο ἄλλους Γαλαξιδιώτες, ὁ Κεφαλλονίτης Κουρκομήλης, ὁ Χατζάρας, ὁ Καστάνης, ὁ Μαμουρής, οἱ Κασιοκογιανναῖοι, ὁ Κλίμακας καὶ ἄρκετοι ἄλλοι. Μόλις ἐμπήκαν ἐμετρήθηκαν καὶ ἦσαν 120 ἑκλεκτὰ παλληκάρια ἔκτισαν τὴν πόρταν καὶ τὰ παράθυρα, καὶ ἔγραψαν μιὰ ἀπὸ τὶς λαμπρότερες σελίδες τῆς ἱστορίας μας, μὲ τὴν ἡρωϊκὴ ἐξοδὸν ποὺ ἔκαναν τὴν αὐγὴ τῆς ἐπομένης. Τὰ δημοτικὰ τραγούδια ἐξύμνησαν τὸν ἥρωα τῆς Γραβιάς, καὶ ἕνα ἀπὸ αὐτὰ μᾶς λέει:

Ὁ γυνὴς τ' Ἀντρούτσου στὴ Γραβιά, στυλῶνει (τὸ κορμὶ του, Συντρίβη) ἡ Ἀρβανιτὰ μὲ τὸν Ὀμέρ Βρυῶνη.

Προετοιμασίες στὸ Βαλτέτσι

Οἱ μάχες στὴν Ἀλαμάναν καὶ στὴ Γραβιά, ἔδωκαν καιρὸ στοὺς Μοραῖτες ὀπλοηγετοὺς νὰ στρατολογήσουν καὶ νὰ προετοιμαστοῦν, γιὰ νὰ κερδίσουν τὴν πρώτη νίκη τοὺς στὸ Βαλτέτσι. Οἱ δὲ ἐφαρμόσαν τὸν προπολεμικὸν ἀπὸ τὸ ἐξαιρετικὸ κατὰ τὴν, τρομοκρατημένοι ἀπὸ τὸ ἐξαιρετικὸν ξεσθήκωμα τῶν ραγιάδων, εἶχαν κλειστῇ στὰ δυο-νάτα κάστρα τῆς Τριπολιτσᾶς, τ' Ἀναπλιῶν, τῆς Μοινοβασίαν, τῆς Ἀκροκορίνθου, τῆς Πάτρας καὶ στὰ Μοδικωρόνα καὶ περιμέναν νὰ φάσῃ ἡ ἀρμάδα, νὰ φέρῃ ἀσκήρια καὶ ἐφόδια, γιὰ νὰ σβύσουν τὶς ἐπαναστατικὰς φλόγες. Ἐβγαίνουν, ἐληλατοῦσαν τὰ κοντινὰ χωριά, σκότωναν ὅσους εὗρισαν στὸ διάβρα τους καὶ γυρίζαν νὰ κλειστοῦν στὰ ὀρηκτῆρας τους. Οἱ ἐπαναστάται τοὺς κτυποῦσαν καὶ τοὺς ἔκαναν ζῆμιες, ἀλλὰ δὲν εἶχαν πῶσαν καὶ τοὺς δώσανε μάχη. Οἱ ἀρχηγοὶ, ὅλοι σχεδὸν προεστώτες καὶ λίγοι στρατιωτικοί, ἦσαν ὁ καθένας καπετάνιος στοὺς δικούς του, καὶ μόνον πρὸ τοῦ κινδύνου συνήλθαν στὰ Χρυσοβίτσι καὶ ἀπεφασισαν νὰ ἐκλέξουν τὸν ἀρχηγό τους, στὸν ὅποιον νὰ πειθαρχοῦν. Ὁ ἀρχηγὸς σκοπὸς αὐτῆς τῆς συνελεύσεως ἦταν νὰ ὀργανώσουν τὴν ἀμύνη τῆς ἐπαρχίας τῆς Καρυσταίνης καὶ νὰ παρασκευάσουν ἕνα ἀξιόλογο στρατόπεδο, γιὰ τὴν πολιορκίαν τῆς Τριπολιτσᾶς. Στὴ συνέλευσιν ὁ Κολοκοτρῶνης ὑπέδειξε ὡς ἀρχηγὸ τὸν Πελοποννησιακὸν ὄπλων τὸν σφόδρα πρῶτον Χοντὰ Κανέλλο Δεληγιάννη. Ὁ μετρίοφρων καὶ πανίσχυρος προεστὸς, δὲν ἐδέχθη τὴν ἀρχιστρατηγίαν καὶ ἐπρότεινε ὡς κατὰλληλον τὸν ἐμπειροστὰ στρατιωτικόν, Θεόδωρον Κολοκοτρῶνην, καὶ τὸ σχετικὸ ἔγγραφο ἀναφέρει: «Τὴν σήμερον, ὅλον τὸ Γένος τῆς ἐπαρχίας Καρυσταίνης, αὐτοβελήτως διορίζει ἀρχιστρατηγὸν καὶ κεφαλὴν τῶν στρατευμάτων μας, τὸν γενναϊότατον ὑπέρμαχον τοῦ Γένους καπετὰν Θεόδωρον Κολοκοτρῶνην, εἰς τοῦ ὁποίου τὰς ὁδηγίας καὶ προσταγὰς, ἐμεῖς εἰς χρέος νὰ ὑπακούωμεν. Καὶ ἂν κανένας εἴτε ἀπὸ τοὺς στρατιώτας, εἴτε ἀπὸ τοὺς μὴ στρατιώτας ἀτακτῆσθαι, ἔχει τὴν πληρεξουσιότητα νὰ τὸν παιδεύσῃ κατὰ τὸ σφάλμα του καὶ κατὰ τοὺς

νόμους τῆς πατρίδος, ἀκωλύτως καὶ ἐλευθέρως. Χρυσοβίτσι, τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἐλευθερίας, 1821 Ἀπριλίου 28». Τὸ πρῶτον αὐτὸ ἐπίσημο ἔγγραφο, ὑπέγραψαν οἱ προύχοντες καὶ οἱ στρατιωτικοὶ τῆς ἐπαρχίας.

Μετὰ τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν, οἱ Μωραῖτες καπεταναῖοι ἀχωρώθηκαν στὸ Βαλτέτσι. Ἐπίασαν τέσσαρες προμαχώνας καὶ ἐκλείσθησαν σ' αὐτοὺς καὶ στὴν ἐκκλησίαν τοῦ χωριοῦ. Τὸ ἕνα ὑπεράσπιζε ὁ Κυριακούλης μὲ 120 Μανιάτες, τὸν ἄλλο ὁ Ἠλίας Μαυρομυχάλης μὲ τοὺς Φλεσσαῖους,

Θεόδωρος Κολοκοτρῶνης

τὸν Σώρη καὶ τὸν Εὐμορφόπουλον μὲ 250 ἀγωνιστάς, τὸν τρίτον ὁ Γιάννης Μαυρομυχάλης μὲ τὸν Μητροπέτρεβαν, τὸν Κεφάλαν καὶ τὸν Παπατσῶνη μὲ 150 ὁπαδούς καὶ τὸν ἄλλο ὁ Τσαλαφίνος μὲ 80 παλληκάρια. Ὁ Κατσάνος καὶ οἱ Μπουραῖοι ἐκλείσθησαν στὴν ἐκκλησίαν μὲ ἄλλους 80 καὶ ὅλοι οἱ μαχητὰ ἦσαν 880. Στὸ Χρυσοβίτσι, στὴν Πιάνα καὶ στὰ Βέρβενα, ἦσαν καὶ ἄλλα μικρὰ τμήματα, ὑπὸ τοὺς Ἀνδρέαν Παπαδιαμαντόπουλον, Πλαπούταν καὶ Πατράκον.

Ἡ μάχη

Στὰ πῆλη Ἀπριλίου, ἀπεβίβασθιν στὴν Πάτρα ὁ τοποτηρητὴς τοῦ Χουρσίτ πασᾶ Μωσταφάμπεης, μὲ 4.000 ὀπλίτες καὶ λίγα κανόνια. Προχώρησε στὴν Τριπολιτσά, καὶ ἐκεῖ ἔμεινε πρὸς τὸ Βαλτέτσι εἶχαν ὀχυρωθῇ ἐπαναστάται, καὶ ἀπεφασισαν νὰ τοὺς κτυπήσῃ, βέβαιον ὅτι, μὲ τὴν ἀντίκρουσιν τὸν πολυἀριθμὸν στρατὸν τοῦ, θὰ λιποτακτοῦσαν. Στὸ ἐξήμερον τῆς 12ης Μαΐου τοῦ 21, οἱ βίγλεις τῶν ὀχυρωμένων εἰδοποίησαν ὅτι πολὺ ἀσκήρι ἐβάδιζε πρὸς τὸ Βαλτέτσι. Ὁ Κεχαγιῆς Μουσταφάμπεης, ἐμοίρασε τὸν στρατὸν ἀπὸ 7.000 ὀπλίτες καὶ ἱππεῖς σὲ τέσσαρα τμήματα, καὶ τὸ ἕνα ἀπὸ 1000 τὸ ἔστειλε στὸ Καλογεροβούνιν, γιὰ νὰ ἐμποδίσῃ ἐκείνους στὰ Βέρβενα νὰ βοηθήσουν τοὺς κλεισμένους. Ἄλλους 600 ἔστειλε γιὰ νὰ αἰχμαλωτίσουν τοὺς φυγάδες ὅπως ἐνόμει, καὶ τέλος διέταξε τὸν ἐμπειρὸν Ἀρβανίτη ἀρχηγόν, τὸν Ρουμῆ Βαρβουνιώτη νὰ προσβάλλῃ μὲ 3.500 μαχητὰς τοὺς ὀχυρωμένους.

Ὁ ἴδιος ὁ Κεχαγιῆς, ἐμείνε ἐκεῖ, μὲ 1.500 ἱππεῖς. Δύο ὥρες μετὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου, ὁ Ρουμῆς ἐπέτελλεν, προπορευομένων τῶν σημαιο-

→

Ἡ μάχη στὸ Βαλτέτσι

φόρων, ἀπὸ τοὺς ὁποίους δέκα τέσσαρες ἔπεσαν. Οἱ ἀγωνισταὶ ἔμειναν στὶς θέσεις τους καὶ ἀπέκρουσαν τὶς ἀλλεπάλληλες ἐφοδούς. Σὲ λίγο ἐφθασαν οἱ Κολοκοτρώνη καὶ Πλαπούτας μὲ 1.200 καὶ προσέβαλαν τοὺς ἐχθροὺς ἀπὸ τὰ νῶτα. Ἀγανακτισμένοι ὁ Κεχαγιᾶς γιὰ τὴν ἀπροσδόκητη ἀντίσταση καὶ τὶς ἐπικουρίες, ἐπλησίασε μὲ δύο κανόνια καὶ διέταξε νὰ ἐπιτεθοῦν ὅλοι μαζί. Ὁ πόλεμος βάσταξε τὴν ἡμέρα τῆς 12ης Μαΐου. Τὴν νύκτα ἐμπήκαν στὸ χωριὸ ὁ Κολοκοτρώνης κι' ὁ Πλαπούτας, νὰ ἐμψυχώσουν τοὺς μαχομένους καὶ ξαναγύρισαν στὶς θέσεις τους. Τὰ μεσάνυχτα ἐφθασαν κι' ἐκεῖνοι ποὺ φύλαγαν στὰ Βέρβена, μὲ τὸν Ἀντώνη Μαυρομιχάλη, τὸν Μπαρμπιτσιώτη, τὸν Πατράκο καὶ τὸν Κολογανιάτη. Ὁ ἀτρόμητος Πέτρος Μπαρμπιτσιώτης ἐπῆρε 17 λεβέντες καὶ μὲ τὰ γιαταγάνια στὰ χέρια, διέσχισαν τὰ ἐχθρικά στίφη, ἐμπήκαν στὸ χωριὸ καὶ βοήθησαν τοὺς ἀγωνιζομένους.

Μὲ τὴν ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου, ὁ Κεχαγιᾶς διέταξε γενικὴ ἐφοδὸ καὶ ἡ μάχη ἐπανελήφθη σφοδρότερα. Ὅταν κι' αὕτῃ ἀπέκρουσθη, ὁ Μουσταφάμπεης κατάλαβε τὴ δύσκολη θέση τοῦ Ρουμπή κι' ἔδωσε τὸ σημεῖο τῆς υποχωρήσεως. Ὁ Κολοκοτρώνης ποὺ ἔβλεπε ἀπὸ ψηλὰ τὶς ἐχθρικές κινήσεις, ἐφώνασε τότε στοὺς ἀγωνιστάς : « Ἀπάνου τους Ἑλληνας ». Ἀντετάλησαν οἱ πλαγίες καὶ τὰ φαράγγια τῆ βροντερῆ φωνῆ τοῦ Γέρου, κι' οἱ κλεισμένοι ἐβγήκαν μὲ τὰ γιαταγάνια καὶ κυνήγησαν τοὺς φυγάδες. Τίποτε δὲν μπόρεσε νὰ κρατήσῃ τὴν ὁρμὴ τῶν ἐξερχομένων, οὔτε ἡ κόπωση ἀπὸ τὴν πολυήμερη μάχη, οὔτε τὰ ἀσημένια καὶ φλωροκαπνισμένα ντουφέκια καὶ τὰ Δαμασκηνὰ σπαθιά ποὺ ἐρρίχναν οἱ φεύγοντες γιὰ ν' ἀνακόψουν τὴν ἐπερχομένη λαίλαπα. Ὅταν τελείωσε ἡ θριαμβευτικὴ διώξη κι' ἔτρεχαν τὰ ἐχθρικά ἀσκήρια γιὰ νὰ κλειστοῦν στὴν Τριπολιτσά, ὁ ἥρωας αὐτῆς τῆς μάχης, ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, εἶπε μερικὰ λόγια στὰ παλληκάρια καὶ παράγγειλε νὰ νηστεύσουν, « καὶ νὰ δοξολογήσουν ἐκείνη τὴν ἡμέρα εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἕως ὅτου στέκεται τὸ Ἔθνος » γιὰτὶ ἡ νικηφόρος αὕτῃ μάχη ἦταν ἡ αἰτία νὰ ἐλευθερωθῇ ἡ Πατρίδα μας.

Ἡ σημασία τῆς μάχης

Ὅταν ὁ Κεχαγιᾶς ἐμπήκε μὲ τ' ἀσκήρια του τρέχοντας στὸ κάστρο τῆς Τριπολιτσᾶς, μεγάλος θρήνος τῶν χανουμισῶν ἀκούστηκε, γιὰ τὸ χαμὸ τῶν δικῶν τους. Οἱ ἐχθρικές ἀπώλειες σ' αὕτῃ τῇ μάχῃ, ἦταν 561 νεκροὶ καὶ 635 πληγωμένοι, ἐνῶ οἱ δικοὶ μας ἔχασαν πέντε καὶ δέκα ὀκτὼ τραυματίες. Ἀπειρα λάφυρα ἀπὸ ὅπλα, σημαίες, τύμπανα κι' ἕνα κανόνι, ἔπεσαν στὰ χέρια τῶν νικητῶν.

Ἡ μάχη τοῦ Βαλτεσίου τῆς 12ης καὶ 13ης Μαΐου τοῦ 1821, εἶχε μεγάλη σημασία γιὰ τὸν Ἑθνικὸ Ἀγῶνα. Σ' αὕτῃ τῇ μάχῃ οἱ ἀγωνισταί, οἱ χρεσινολογιστὲς, ἐπῆραν τὸ βῆμα τοῦ πυρός καὶ γιὰ πρώτη φορὰ ἀντιμετώπισαν μὲ ἐπιτυχία πολυάριθμο ἐχθρικό στρατό, κι' ἐκεῖ ἔδωσε τὰ πρῶτα δείγματα τὸ στρατιωτικὸ δαιμόνιο τοῦ Γέρου τοῦ Μοριά. Ἡ ἐπιτυχὴς ἐκλογὴ στὸ Χρυσόβιτσι τοῦ Κολοκοτρώνη ὡς ἀρχιστρατήγου τῶν Πελοποννησιακῶν ὀπλων, ἔδωσε τὸ πρῶτο νικηφόρο σάλπισμα, ἐνεπύχωσε τὸ Πανελλήνιον, καὶ προετοίμασε τοὺς ἀγωνιστάς γιὰ νέες θυσίες, γιὰ νέους ἀγῶνες, ὅπως στὴν Τριπολιτσά, στὴν Παλαμίδι, στὴν Ἀκροκόρινθο καὶ στὰ Δερβενάκια.

Γ. Α. Π.

Δ)σεις συμφώνως τῷ ἀριθμῷ 6 Α.Ν. 1097

Κατοικία ἐκδότου: ΟΘΩΝ Κ. ΛΕΦΑΣ-ΤΕΤΕΝΕΣ, Θησέως καὶ Ἀλσους, Ἑκάλη.

Κατοικία ὑπευθύνου συντάξεως: Β. Π. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ, Ἰσμήνης 38, Γλυφάδα.

Κατοικία προέσταμ. τυπογραφείου: Β. ΡΟΔΗΣ, Πλατεία Βικτωρίας 10.

Η ΑΛΩΣΙΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 45)

καὶ γενναῖος αὐτοκράτωρ τῆς Κωνσταντίνος Παλαιολόγος, ἦταν τραγικὴ καὶ σημαντικὴ τόσο διὰ τὴν Εὐρώπην, ὅσον καὶ διὰ τοὺς Ἕλληνας.

Καὶ ἂν διὰ τοὺς Ἕλληνες ἡ ἄλωση τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐπέφερεν θλίβερούς αἰῶνες ὑποδουλώσεως, τοὺς ἀφύπνισε ὁμως καὶ τὴν ἐλληνικὴν ἐθνικὴν συνείδησιν, ἔκφρασε τῆς ὁποίας εἶναι ἡ 25 Μαρτίου 1821. Διὰ νὰ ἐδραιωθῇ ἔτι περισσότερο ἡ πεποίθησις ὅτι ὁ « Ἑλληνισμός εἶναι ἀνεξολόθρευτος », ὅπως λέει ὁ Ἐσσελιγκ.

Διὰ τὴν Δύσιν ὁμως, ἡ πτώσις τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἶχε μεγαλύτερες ἐπιπτώσεις. Ἀπωλέσθη ὀριστικῶς κάθε ἐλπίδα διὰ νὰ κατακτηθῇ ἡ περιπόθητος Ἀνατολὴ καὶ μαζί μὲ αὐτὴν ἐματαιώθησαν καὶ τὰ σχέδια τοῦ Πάπα περὶ ἐπικρατήσεως καὶ ἐπιβολῆς του πάνω σ' ὁλόκληρον τὸν χριστιανικὸν κόσμον. Ἀντιθέτως ἠνοίχθησαν διὰ τοὺς Τούρκους οἱ πόρτες τῆς Δύσεως καὶ ἡ Εὐρώπη ἀφέθη στὴν ἀπόλυτον διάθεσιν τους...

Ἡ πτώσις τῆς λαμπρῆς Πόλης καὶ ἡ κατὰ λυσις τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας ὅσον καὶ ἂν ἀνήκουν ὀριστικῶς στὸ χῶρον τῆς ἱστορίας, θὰ παρουσιάζουν πάντοτε ἐνδιαφέρον διὰ κάθε ἐποχὴ. Ὅχι μόνον διὰ τὰ πρότυπα ἀνδρείας, διὰ τὸ θαυμάσιον θάρρος τῶν ὀλίγων χιλιάδων Ἑλλήνων, ἀλλὰ περισσότερο—καὶ πρωτίστως, θὰ ἔλεγα—διὰ τὰ πολιτικὰ συμπεράσματα ποὺ προκύπτουν ἀπὸ αὐτὴν.

Διότι ἡ πολιτικὴ τῶν τότε μεγάλων ὑνάμεων ἐν συγκρίσει καὶ συσχετισμῷ μὲ τὴν σημερινήν, πείθει καὶ ἐπιβεβαιώνει τὴν ἱστορικὴν ἀλήθειαν ὅτι ὅταν μία χώρα ἀγωνίζεται τὸν « πῦρ πάντων » ἀγῶνα πρέπει νὰ ὑπολογίζῃ μόνον στὶς δικῆς τῆς δυνάμεις. Οἱ ἄλλοι θὰ τὴν βοηθήσουν μόνον μέχρι ἐκεῖ ποὺ ἔχουν συμφέρον. Καὶ μόνον ὅταν ἔχουν ὄφελος. Διαφορετικὰ θὰ τὴν ἐγκαταλείψουν στὸ ἔλεος τῶν ἐχθρῶν. Καὶ ὅχι μόνον δὲν θὰ τὴν βοηθήσουν οἱ « φίλοι », ἀλλὰ δὲν θὰ διαστάσουν καὶ νὰ τὴν κτυπήσουν—ἐμμέσως ἢ ἀμέσως—ὅταν ἔρχεται ἡ ἀντίθεσιν μὲ τὰ δικά τους συμφέροντα.

Τὸ ὅτι ἡ Κωνσταντινούπολις παρέμεινε στὰ χέρια τῶν Τούρκων εἶναι φανερὴ ἀπόδειξις τῆς ἄλλοπρόσαςτης αὐτῆς πολιτικῆς τῶν χριστιανικῶν δυνάμεων. Καὶ οἱ Ρῶσοι τὸ 1878 καὶ οἱ Βούλγαροι κατὰ τὴν διάρκεια τῶν Βαλκανικῶν πολέμων καὶ οἱ Ἕλληνες μετὰ τὸν πρῶτον παγκόσμιον πόλεμον, ἡμιποδίσθησαν ἀπὸ τὴν ζήλεια καὶ τὸν φθόνον τῶν ἄλλων Κρατῶν νὰ ἐπιτύχουν τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς.

Ἡ Ἑλλάς ἐπειδὴ εἶναι καὶ χώρα μικρὴ καὶ λόγῳ τῆς θέσεως, τῆς ἱστορίας καὶ τοῦ προορισμοῦ τῆς ἔχει πλειστακτικὴ ἐμπλακὴ σ' ἀγῶνες, ἔχει διδοχθῇ περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλην τὸ πικρὸ μάθημα τῆς ἐγκαταλείψεως: Ἡ Κωνσταντινούπολις, ἡ ἐπανάστασις τοῦ 1821, ἡ Μικρασιατικὴ καταστροφὴ, ἀλλὰ καὶ ὁ πρόσφατος συμμοριτοπόλεμος ἀπέδειξαν τὴν σκληρὴ ἀλήθειαν τῶν στίχων τοῦ Σολωμοῦ ὅτι « δὲν εἶν' εὐκολαίς ἡ θύρα, ἐὰν ἡ χρεὶα ταῖς κούρταλῃ ».

Δ. Κ. ΜΑΓΚΛΙΒΕΡΑΣ

Ἐξ ἀφορμῆς

μιάς θεομηνίας

Ἡ ἀσφάλισις

εἰς τὴν Ἀγροτικὴν

Τράπεζαν

Δὲν ἔχει ἐπαναληφθῇ ποτὲ ἄλλοτε εἰς θεομηνία ἡ ὁποία ἐπληξεν πρὸ ἡμερῶν τὴν περιοχὴν τῆς Καρδίσης. Χάλαζα μεγέθους ὡς ἐπιπτεν ἐπὶ ὥρας ἐν μέσῳ τρομερῶς θυέλλης, ἡ ὁποία παρέσυρε τὰ πάντα.

Ἀποτέλεσμα τῆς θεομηνίας αὐτῆς ὑπῆρξεν ἡ ὁλοσχερὴς καταστροφὴ τῆς παραγωγῆς 122.000 στρεμμάτων ἐσπαρμένων μὲ σίτον κατὰ 90%. Αἱ ζημίαι εἰς χρῆμα ἀνέρχονται εἰς ποσὸν ἂν τῶν 120 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, κατὰ προχείρους ὑπολογισμούς. Καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς τεραστίας ἐκτάσεως καλλιέργειας μόνον τὰ 8.500 στρέμματα ἦσαν ἡσφαλισμένα εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν ἡ ὁποία καὶ θὰ καταβάλλῃ τὰ 90% τῆς ζημίας.

Ὡς γνωστὸν ἡ Α.Τ.Ε. ἀπὸ 7ετίας ἔχει καθιερώσει τὴν ἀσφάλισιν κατὰ τῆς χαλᾶς καὶ τῶν παγετῶν, ἀκριβῶς διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸν ἀγροτικὸν πληθυσμὸν ἀπὸ τοιούτους κινδύνους.

Ἐν τούτοις παρ' ὅλον ὅτι τὸ ἀσφάλιστρον κυρίως διὰ τὸν σίτον εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Καρδίσης ἀνέρχεται εἰς 1,3% τῆς κατὰ στρέμμα δαπάνης διὰ τὴν καλλιέργειαν, ἥτοι ποσὸν ἑλάχιστον, δὲν εἶχον παρὰ μόνον 8.500 χιλιάδες στρέμματα ἀσφαλισθῇ κατὰ τοῦ κινδύνου χαλασοπτώσεως.

Βεβαίως εἰς τὴν Α.Τ.Ε. εἶναι ἡσφαλισμένοι κατὰ τῶν ἐκ καιρικῶν συνθηκῶν κινδύνων τῆς παραγωγῆς, 6.500 ἀγρόται ἀλλὰ αὐτοὶ ἀποτελοῦν ἕνα μικρὸν ποσοστὸν εἰς τὸ σύνολον τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου.

Πάντως ἐκ τοῦ τελευταίου αὐτοῦ τραγικοῦ δυστυχῶς παραδείγματος, θὰ πρέπει σύμψας ὁ ἀγροτικὸς πληθυσμὸς νὰ ἀντιληφθῇ ὅτι μία μικρὰ ἐπιβάρυνσις 3—4 δραχμῶν κατὰ στρεμματικὴν καλλιέργειαν, ὅσον ἀφορᾷ τὸν σίτον, δὲν εἶναι ἐπιβάρυνσις ὅταν αὕτη ἐξασφαλίζεται πλήρως εἰς περιπτώσιν ὀλικῆς ἢ μερικῆς καταστροφῆς ἐκ τῆς χαλασοπτώσεως, παγετῶν καὶ λοιπῶν κινδύνων.

Ἡ ἀσφαλιστικὴ συνείδησις εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀναπτυχθῇ, ἰδίως μάλιστα εἰς τοὺς παραγωγούς τῶν περιοχῶν ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι πληττοῦνται συνήθως ἐκ τῶν κακοκαιριῶν.

Καὶ αὐτό, πέραν τῶν προσπαθειῶν τῆς Τραπεζῆς, θὰ πρέπει νὰ τὸν ἐνοήσουν πρὸς τὸ συμφέρον των ὅλοι οἱ παραγωγοί.

ΚΟΜΨΗ ΕΠΙΠΛΩΣΙΣ
ΜΟΝΤΕΡΝΟΣ ΦΩΤΙΣΜΟΣ
ΑΙΣΘΗΤΙΚΟΣ ΔΙΑΚΟΣΜΟΣ

№ 1

ΠΑΤΗΣΙΩΝ 53—Τηλ. 526.660

MAISON

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ

№ 3

ΠΑΤΗΣΙΩΝ 117

ΛΑΜΠΗΣ Π. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΘΕΟΔΟΣΗΣ ΕΜΜ. ΒΑΡΔΙΔΗΣ

PEINTRE-DECORATEUR D.P.L.

ET ENTREPRENEUR DES

PEINTURES

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ 9 - ΤΗΛ. 26.905

ΑΘΗΝΑΙ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ Α. ΓΑΪΤΑΝΟΥ

Πατησίων 15α

Τηλέφ. 521.105

Ἐκτελοῦνται καλλιτεχνικαὶ

ἐμφανίσεις - μεγεθύνσεις

ΕΚΛΕΚΤΑ ΜΑΡΜΑΡΑ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΛΙΩΡΗΣ

ΠΕΤΡΟΥ ΡΑΛΛΗ 6—ΝΙΚΑΙΑ

ΤΗΛΕΦ. 581-319

«ΕΜΠΟΡΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ»

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ:

• ΖΩΗΣ • ΠΥΡΟΣ • ΘΑΛΑΣΣΗΣ • ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ • ΜΕΤΑ-
ΦΟΡΩΝ • ΚΛΟΠΗΣ • ΚΡΥΣΤΑΛΛΩΝ • ΔΙΑΦΥΓΟΝΤΟΣ ΚΕΡΑΟΥΣ
• ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ • ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ
• ΕΠΙΒΑΤΩΝ ΑΕΡΟΠΛΑΝΩΝ • ΑΠΟΣΚΕΥΩΝ ΤΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ
• ASSANSEURS • ΖΗΜΙΩΝ ΕΚ ΣΕΙΣΜΩΝ Κ. Τ. Α.

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ Π. ΚΟΥΜΠΑΡΕΛΗ & Α. ΗΣΑΪΑ Ο.Ε.

Δραγατσανίου 6 — Τηλ. 20-549, 21-950

ΜΕΓΑΡΟΝ ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 6

Καταστήματα
καὶ Γραφεῖα
ἐξόχου κατασκευῆς
καὶ πολυτελοῦς
ἐμφάνισως

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ
εἰς τὸ ἀνεγειρόμενον
ΜΕΓΑΡΟΝ

Τὸ πλέον Κεντρικὸν καὶ Ἐμπορικὸν
σημεῖον τῶν Ἀθηνῶν. Εὐρυτάτη
καὶ πολυτελεστάτη ΣΤΟΑ τοῦ
ΜΕΓΑΡΟΥ συνδέει τοῦτο μετὰ
τῶν ὁδῶν Σταδίου-Δραγατσανίου
(πλατεῖα Κλαυθμώνος)

●
ΑΝΕΓΕΡΣΙΣ

ΘΩΝ Κ. ΛΕΦΑΣ-ΤΕΤΕΝΕΣ

34 ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ & 1-7 ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ

ΤΗΛΕΦ. 614.885 - 614-886

GEORGE A. CALLITSIS SUCCSR.
SUCCESSOR A. C. CALLITSIS

SHIP & LINER AGENTS-SHIPBROKERS-FORWARDERS-SHIP'S CHANDLERS
BRANCHES AND AGENCIES IN ALL PORTS OF GREECE

CABLES: CALCE - PIRAEUS - CODES: ALL IN NSF
TELEPHONES: 43.267, 41.576 - A.O.H. 817.106
YANNOULATOS BLDG. 6. ASTIGGOS STREET
PIRAEUS

ΣΥΝΕΡΓΕΙΟΝ ΕΠΙΣΚΕΥΩΝ
ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΕΡΓΑΣΙΑΙ
ΑΒΕΤ ΧΑΤΣΑΤΟΥΡΙΑΝ

ΟΔΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΠΑΝΤΟΥ 23
Τελέφ. 90-761
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1933

ΞΥΛΟΥΡΓΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ

Α. ΚΟΥΤΡΑΚΗΣ
&
Λ. ΚΡΕΜΑΣΜΕΝΟΣ
ΟΔΟΣ ΑΝΤΙΟΠΗΣ 1 (ΒΥΡΩΝ)
ΤΗΛ. 71.905

Ἀναλαμβάνομεν πάσης φύσεως
ξύλουργικὰς οἰκοδομικὰς ἐργασίας
ὡς ἐπίσης καὶ τοιαύτας γενικῶν
ἐπιπλώσεων

ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ
ΣΙΔΗΡΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ

✱
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΣΠΥΡΟΥ ΣΤΡΑΤΗ

ΚΑ·Ι·ΡΗ 6 — ΤΗΛ. 25-494

ΕΛΑΙΟΒΑΦΑΙ - ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΕΙΣ
ΕΡΓΑ ΤΕΧΝΗΣ

✱
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΝΑΝΟΣ

Δραγατσανίου 6 — Τηλ. 29-201

LUMINALL

- Τὸ πλαστικὸ χρῶμα ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ!!!
- Μεγάλης καλυπτικότητος καὶ ἀποδόσεως
- Δὲν ΜΥΡΙΖΕΙ διόλου
- Στεγνώνει ΑΜΕΣΩΣ!
- ΑΝΤΙΗΧΗΤΙΚΟ!!
- ΑΛΕΞΙΣΚΟΝΟ!!!

LUMINALL τὸ χρῶμα θαῦμα!!!
Προϊὸν τῆς NATIONAL CHEMICAL

Ἀποκλ. Ἀντιπρόσωπος : Γ. ΚΟΜΝΗΝΟΣ
Γραφ. : Περματζίογλου 1 - Τηλεφ. : 28.249
Ἀποθήκη : Πατησίων 157 - Τηλ. : 872.771 - Ἀθήναι

•
Εὐάγγ. Βαρδάκας
Ἐγνατίας 35 - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

•
Υἱοὶ Μανούσου Παπαδάκη
Χανιά - ΚΡΗΤΗΣ

•
Νίκος Βούλγαρης
ΚΕΡΚΥΡΑ

✱
Ἔργοστάσιον
Μεταλλικῶν Κατασκευῶν

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ν. ΜΕΛΑ

Γέφυραι - Γερανογέφυραι - Ὑπόστεγα
καὶ πάσης φύσεως
σιδηρουργικαὶ ἐργασίαι

✱
ΟΔΟΣ ΜΕΤ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 137
Τηλέφ. 529-647

ΓΚΙΚΑΣ - ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ & ΣΙΑ
ΤΖΑΜΙΑ - ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ - ΚΑΘΡΕΠΤΑΙ

Όδος Βύσσης 20 - Αθήναι
 Τηλέφωνον 29.353

Κοινοί	Εύρωπαϊκά
Ήμικρύσταλλα	Έγχωρια
Διαμαντέ	Οπαλίνες
Χρωματιστοί	Οπαζίτ
Μάτ	Αρμέ
Securite	κ.λ.π.
Υαλοπί- νακες	Κρύ- σταλλα

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑΙ
ΕΡΓΑΣΙΑΙ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΟΥΚΑΣ

Όδος Σεργών αριθ. 6

ΑΝΩ ΔΑΦΝΗ

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ
 ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΩΝ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΩΝ
 ΚΑΙ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ

Σ. ΚΟΡΔΑΤΟΣ

Πανεπιστημίου 34 (Μέγαρον Παλλάδος)
 Τηλέφ. 615-768

ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
 ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ
Θ. ΒΑΡΔΙΔΗ & ΣΙΑΣ
 ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ 9—Τηλ. 26-905—ΑΘΗΝΑΙ
 ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΙ-ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΕΙΣ-ΠΛΑΣΤΙΚΑ
ΕΡΓΑ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΝ ΕΙΣ ΚΑΘΕ ΕΛΛΗΝΑ

ΒΟΒΟΛΙΝΗ

ΜΕΓΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ
ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ

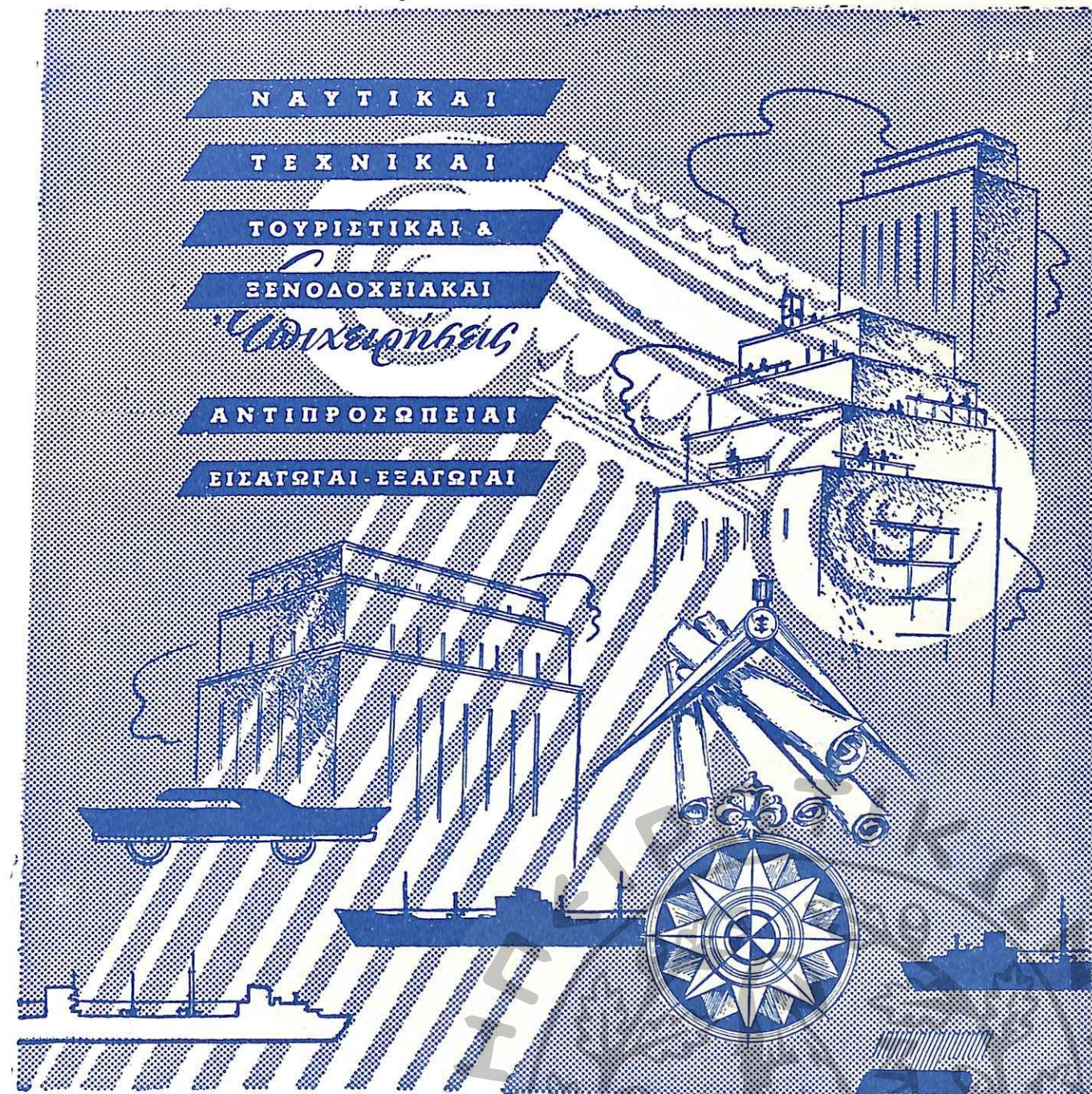

ΜΙΑ ΛΑΜΠΡΑ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ
 ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΚΑΙ ΑΞΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Η ΣΥΝΘΕΤΙΚΩΤΕΡΑ ΕΡΜΗΝΕΙΑ
 ΤΗΣ ΕΞΕΛΙΞΕΩΣ ΚΑΙ ΠΡΟΟΔΟΥ
 ΤΗΣ ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΜΝΗΜΕΙΟΝ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΔΙΔΑΧΗΣ
 ΚΑΙ ΤΑΜΕΙΟΝ ΠΑΣΗΣ ΓΝΩΣΕΩΣ

ΚΕΝ ΤΙΝΗ ΠΡΑΞΙΣ ΜΕ ΕΥΚΟΛΙΑΣ ΠΑΡΗΡΜΗΣ
 ΕΙΣ ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΗΡΩΔΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ 5 - ΑΘΗΝΑΙ
 ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΙ : 71.101 - 72.390 - 74.875

ΝΑΥΤΙΚΑΙ

ΤΕΧΝΙΚΑΙ

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑΙ &

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΑΙ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ

ΕΙΣΑΓΩΓΑΙ-ΕΞΑΓΩΓΑΙ

ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ·
 ΠΛΟΙΟΚΤΗΤΑΙ·ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΑΙ ΠΛΟΙΩΝ·
 ΤΕΧΝΙΚΑ ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΙ·
 ΑΝΕΓΕΡΣΙΣ ΚΤΙΡΙΑΚΩΝ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΩΝ·ΠΟΛΥ-
 ΚΑΤΟΙΚΙΩΝ·ΜΕΓΑΡΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ·
 ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ·
 ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ·ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ, ΑΝΑΛΗΨΙΣ,
 ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ·
 ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ ΟΙΚΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
 ΕΙΣΑΓΩΓΑΙ·ΕΞΑΓΩΓΑΙ
 ΕΙΚΤΥΡΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΕΙΣ ΟΛΑΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

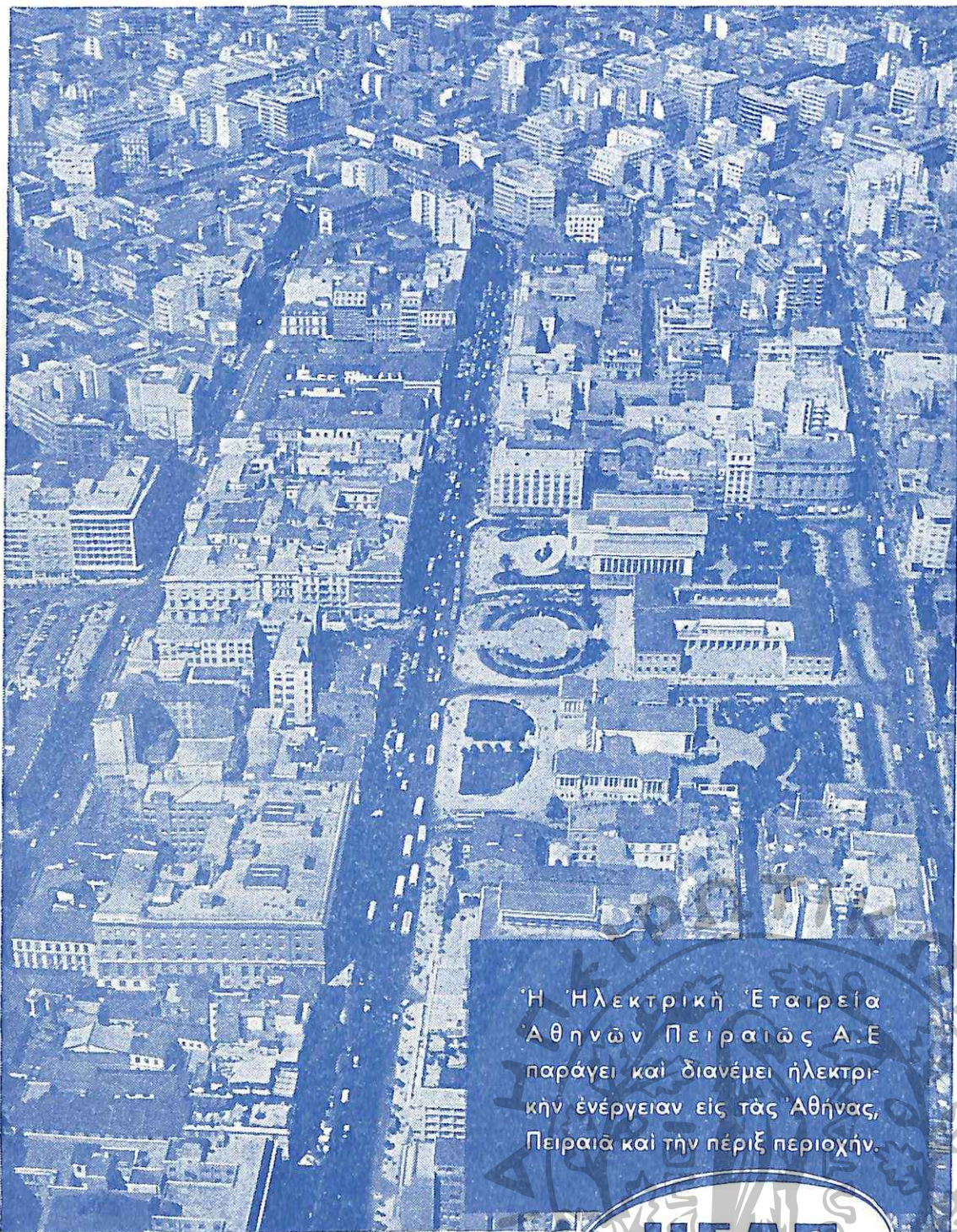
ΘΩΩΝ Κ. ΛΕΦΑΣ-ΤΕΤΕΝΕΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ·
 ΑΘΗΝΑΙ
 34, ΛΕΩΦ. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ & 1-7, ΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ
 ΤΗΛΕΦ.: 614.885, 614.888

ΣΥΜΒΡ. ΜΕΛΗ: ΤΕΤΕΝΕΣΟΤΟ-ΑΘΗΝΑΙ

ἡ ΑΘΗΝΑ σήμερα εἶναι μιὰ μεγάλη πόλις

Ἡ Ἡλεκτρικὴ Ἑταιρεία
Ἀθηνῶν Πειραιῶς Α.Ε.
παράγει καὶ διανέμει ἠλεκτρι-
κὴν ἐνέργειαν εἰς τὰς Ἀθήνας,
Πειραιᾶ καὶ τὴν πέριξ περιοχὴν.

ΗΕΑΠ

Πρόοδος μετὸν ἠλεуτρισμὸν

ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.